

SREDA, 24. FEBRUAR 2010

PREDSIEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 15.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 11. februarja 2010, nadaljuje.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Dovolite mi, da na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta prvič pozdravim predsednika Evropskega sveta Hermana Van Rompuya. Pozdravljamo vas in vam ponovno čestitamo, gospod predsednik.

(Aplavz)

Prav tako bi pozdravil predsednika Barrosa. V zadnjih petih letih je bilo to nekaj dokaj običajnega, da ste sedeli tu; za vas to sploh ni prvič!

Z obžalovanjem vas moram obvestiti o smrti gospe Candeago, naše kolegice iz Generalnega direktorata za komuniciranje, ki je preminula v železniški nesreči blizu Bruslja. Gospa Candeago je delala v Evropskem parlamentu od decembra 2008. V imenu vseh nas bi rad izrazil sožalje in podporo njeni družini in prijateljem.

Še ena tragedija, ki se je zgodila zadnje dni, so poplave na portugalskem otoku Madeira. Največje neurje od leta 1993 je povzročilo najmanj 38 smrtnih žrtev. Družine žrtev teh tragedij so v tem žalostnem času v naših mislih in molitvah.

Sedaj prosim vse, da vstanete in počastite spomin na žrtve obeh tragedij z minuto molka.

(Parlament je vstal in se poklonil z minuto molka)

Hvala lepa.

3. Dobrodošlica

Predsednik. – Sedaj bi rad toplo pozdravil dva gosta iz Belorusije, ki sta danes z nami: gospo Borys, predsednico Združenja Poljakov v Belorusiji, in gospoda Milinkevicha, dobitnika naše nagrade Saharova v letu 2006 in vodjo demokratične opozicije Belorusiji.

(Bučen aplavz)

Žal se je Belorusija ponovno znašla na naslovnica zaradi preganjanja nevladnih organizacij. Evropski parlament podpira in bo podpiral splošne vrednote kot nekaj, kar cenimo in v kar verjamemo. Obsojali bomo avtoritarne režime, ki uporabljajo silo in preganjajo demokratične organizacije le zato, ker te organizacije nimajo istih stališč kot režim.

4. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

5. Prevoz konj za zakol v Evropski uniji (pisna izjava)

Predsednik. – Rad bi vas obvestil, da je danes, 24. februarja 2010, absolutna večina poslancev Parlamenta podpisala pisno izjavo 0054/2009 gospe Lynne, gospe Jędrzejewskiej in gospoda Schlyterja o prevozu konj za zakol v Evropski uniji. Zato bo v skladu s členom 124(4) Poslovnika posredovana naslovnikom in objavljena skupaj z imeni podpisnikov v *Sprejetih besedilih* seje z dne 25. februarja 2010.

Radi bi se zahvalili avtorjem za predložitve te izjave.

Elizabeth Lynne, *avtorica*. – Gospod predsednik, odlična novica je, da smo dosegli pravo število podpisov. Hvala vsem za podpis te pisne izjave.

Predsednik. – Rad bi vas obvestil, da nisem imel možnosti podpisati izjave in da sem pripravljen to storiti takoj.

6. Sestava parlamenta: glej zapisnik

7. Izvedbeni ukrepi (člen 88 poslovnika): gl. zapisnik

8. Sklepi o nekaterih dokumentih: gl. zapisnik

9. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

10. Pisne izjave (predložitev): gl. zapisnik

11. Brezpredmetne pisne izjave: gl. zapisnik

12. Razpored dela

Predsednik. – Končni osnutek dnevnega reda, ki ga je v četrtek, 10. februarja 2010, pripravila konferenca predsednikov v skladu s členom 137 Poslovnika, je bil razdeljen.

V soglasju s političnimi skupinami bi rad predlagal naslednje spremembe:

Četrtek:

Glede zasedanja, ki bo v četrtek, je Skupina socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu predložila zahtevo za ponovno glasovanje o poročilu gospoda Lehneja o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb glede mikro podjetij.

Martin Schulz, *v imenu skupine S&D*. – (DE) Gospod predsednik, v naši skupini je danes zjutraj potekala zelo intenzivna razprava o poročilu gospoda Lehneja. Razprava o tem se v skupini ni končala. V skupinah se to včasih zgodi. Želeli bi, da nam gospod Lehne kot poročevalec da čas do delnega zasedanja, ki bo v marcu, da lahko še enkrat premislimo o tem, v katero smer lahko gremo s tem poročilom in kakšno držo lahko kot socialni demokrati zavzamemo v zvezi s tem vprašanjem. V naši skupini imamo različne pristope – to priznavam brez zadržkov.

Hvaležen bi bil, če bil lahko imeli razpravo, a če nam boste vi, gospod Lehne, dovolili, da glasovanje odložimo do prvega delnega zasedanja v marcu. To bo moji skupini – čeprav mislim, da tudi drugim – omogočilo vsaj malo več časa za temeljito razpravo in da si oblikujemo mnenje.

Klaus-Heiner Lehne, *poročevalec*. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu to podrobno obravnava. Vendar pa bi rad povedal, da je Parlament v decembru 2008 skoraj soglasno sprejel resolucijo, v kateri smo pozvali Evropsko komisijo, naj predloži natanko takšen predlog, o katerem sedaj razpravljamo. Parlament se mora tudi držati tistega, kar je sam odločil in kar je že več let izražena namera tega Parlamenta.

Ker je seveda to nekaj običajnega, da obstajajo skrbi glede ene ali druge zadeve v zvezi z vsakim zakonodajnim predlogom, smo odprta vprašanja rešili s kompromisom v Odboru za pravne zadeve. Jasno moram povedati, da je ta kompromis pripravljen na odobritev. Vseeno pa razumem, da bi bilo morda smiselno še malo povečati skupino, ki podpira to poročilo. Če so prizadevanja gospoda Schulza usmerjena v povečanje števila podpornikov, potem nimam nič proti preložitvi do naslednjega plenarnega zasedanja v marcu. To je moje osebno mnenje o zadevi. To ni mnenje skupine, ki se je danes zjutraj jasno odločila drugače. Vendar pa mislim, da bi morali dati socialistom možnost, da pridejo do zaključka, da bodo tudi sami lahko pripomogli k zmanjšanju birokracije in bremena za mala in srednje velika podjetja.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil kolegu poslancu, gospodu Lehneju, za pravkar povedano, a vseeno bi prosil, da dobimo možnost, da v teh okoliščinah predložimo spremembe in

o njih razpravljamo. Sedaj imamo načrtovano le glasovanje brez možnosti, da predložimo morebitne spremembe k poročilu gospoda Lehneja.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, rad bi ponovil svojo zahtevo. Nedvomno smo za razpravo. Prosimo le, da se glasovanje preloži. Vendar pa moram zaradi poštenosti dodati, da naši skupini vlada demokracija, čeprav razumem pobožne želje gospoda Lehneja. Gospod Lehne, ne morem vam dati nikakršnih zagotovil glede rezultata.

(Parlament se je strinjal s prošnjo.)

(Razpored dela je bil sprejet.)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, zelo kratek bom. V zadnjih nekaj dneh sta bili predloženi dve pomembni imenovanji: prvo je imenovanje predstavnika Evropske komisije za Združene države Amerike v Washingtonu in drugo posebnega predstavnika za Afganistan. Obe imenovanji sta sporni in o obeh potekajo različne razprave. Sedaj se ne bi želel poglobljati v vprašanje odlik. Rad bi le pozval, gospod predsednik, da preden začneta opravljati svoje delo, oba prideta pred Odbor za zunanje zadeve in nam tam omogočita intenzivno razpravo, in upam, da bosta predsednik Komisije in predsednik Sveta to z vašo pomočjo, gospod predsednik, v celoti podprla.

(Aplavz)

13. EU 2020 – Nadaljnje ukrepanje po neuradnem srečanju Evropskega sveta 11. februarja 2010 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o izjavi Sveta in Komisije: EU 2020 – Nadaljnje ukrepanje po neuradnem srečanju Evropskega sveta 11. februarja 2010

Predsednik. – Predsednik Van Rompuy, ker je to vaš prvi govor na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta, smo se dogovorili, da je lahko nekoliko daljši. Predsednik Van Rompuy bi rad na začetku svojega mandata temu parlamentu predstavil svoja stališča o drugih vprašanjih, o institucionalnih vprašanjih. Boste imeli morda 15 do 20 minut dovolj?

Herman Van Rompuy, predsednik Evropskega sveta. – Gospod predsednik, navdušen sem, da imam priložnost sodelovati v teh razpravi z vami, ne le, da poročam o neuradnem srečanju voditeljev držav ali vlad izpred dveh tednov – navsezadnje je bilo to neuradno srečanje brez uradnih sklepov, o katerih bi poročali –, ampak tudi zato, da bi izkoristil priložnost, da se srečam z vami v začetku svojega mandata. Če bi čakal do prve uradne priložnosti, da lahko poročam o srečanju Evropskega sveta, ki bo konec marca, ne bi prišel pred Parlament pred koncem aprila, to je pet mesecev po mojem imenovanju za predsednika Evropskega sveta. Zato mi dovolite, da izkoristim to priložnost in vam pojasnim, kako razumem svojo vlogo in funkcijo. Za to bom porabil nekaj minut, da se mi ne bo treba v prihodnosti vračati k tej temi.

Seveda smo vedno imeli predsedstvo Evropskega sveta; to ni isto kot „predsednik Evrope“, kot temu pravijo nekateri mediji. Kaj se je torej spremenilo? Tri majhne stvari, ki pa bodo skupaj in s časom pomenile možnost, da se ustvari pomembna razlika.

Najprej element stalnosti: pretekli predsedniki so se menjali vsakih šest mesecev; to je, po vsakem drugem ali tretjem srečanju. Malo je bilo možnosti za razvoj dolgoročne strategije. Naši partnerji v tretjih državah so zbegani, ker so se morali vsakič, ko so imeli vrh z Evropsko unijo, sestajati z drugim voditeljem vlade. Večja stalnost je temeljna za gradnjo odnosov in izvajanje resnih nalog.

Drugi element je polni delovni čas; prejšnji predsedniki so morali hkrati voditi svoje nacionalne vlade. To pomeni, da so se lahko v najboljšem primeru le pol svojega delovnega časa ukvarjali z evropskimi zadevami. Z ustvarjanjem delovnega mesta za polni delovni čas, ki je namenjeno vodenju Evropskega sveta, in njegovim nadaljevanjem, vključno z zunanjim zastopanjem, ima sedaj Evropski svet boljše možnosti, da igra svojo vlogo v evropskem institucionalnem sistemu.

⁽¹⁾ Druge spremembe razporeda dela: glej zapisnik

Tretji element je dejstvo, da lahko sedaj voditelji držav ali vlad sedaj izbirajo osebo, ki želijo, da ima ta položaj, in ne, da do tega pride slučajno po počjubnem sistemu rotacije. Upam, da je tudi to dobra napoved za podporo, na katero lahko računa predsednik.

Te tri spremembe so vse strokovne izboljšave prejšnje institucionalne arhitekture, a če jih upoštevamo skupaj z dejstvom, da sedaj Evropski svet postane institucija sama po sebi, dajejo Evropskemu svetu boljše možnosti, da izpolni svojo nalogo v okviru pogodb, „[da opredeljuje] splošne politične usmeritve in prednostne naloge [Unije]“.

Nekateri poročevalci so v tej vlogi videli mnogo več, drugi so videli manj. Po eni strani, nekateri menijo, da je predsedstvo Evropskega sveta nekakšen *président* v smislu izvršnega voditelja države, kot denimo v Franciji. Drugi po drugi strani menijo, da je to le predsedstvo zasedanja voditeljev vlade. V resnici ni ne eno ne drugo. Zagotovo ni predsednik in sam po sebi nima izvršilne oblasti. Vršilec dolžnosti mora izražati stališča zbranih voditeljev držav ali vlad. Po drugi strani pa vloga ni le vloga predujočega, ki daje besedo enemu ali drugemu članu Evropskega sveta, da lahko spregovori na srečanju. Naloga priprave in nato nadaljevanja njegovih srečanj in zastopanje Unije zunaj nje – na primer, skupaj s predsednikom Komisije na vrhu G20 – in vloga mostu med nacionalnimi glavnimi mesti in ustanovami gre očitno dlje od naloge golega predsedovanja na srečanjih.

Vloga stalnega predsednika je okrepiti skupen občutek za smer: nič več in nič manj. Kam gremo? Kako poslovati z našimi sosedi? Kdo so naši glavni strateški partnerji na svetu? Kje hočemo biti čez 10 ali 20 let? To so nujna vprašanja.

Glede mojega odnosa z Evropskim parlamentom je ta pogodba precej skopa. Od mene preprosto zahteva, da vam poročam „po [...] sejah Evropskega sveta“. To pomeni najmanj štirikrat letno, čeprav je to v večini let petkrat ali šestkrat in se lahko v prihodnosti poveča na 10. Kmalu se vas bo večina med vami naveličala moje prisotnosti! Še naprej bom množil svoje običajne stike s poslanci Parlamenta, kot so sestanki, ki sem jih začel z vodji skupin, in mesečni sestanki s predsednikom Parlamenta.

Moje vloge se vsekakor ne sme zamešati z vlogo predsednika Komisije. Gospod Baroso predseduje izvršilni oblasti, ki jo izvoli Evropski parlament, kateremu odgovarja. Podaja vam zakonodajne in proračunske predloge, jaz tega ne počnem. Predsednik Komisije ima intimen vsakodnevni stik z Evropskim parlamentom, nenazadnje pri delu v zvezi s temi zakonodajnimi in proračunskimi predlogi. Moja naloga je bolj, da zagotovim, da se voditelji držav ali vlad lahko skupaj dogovorijo o splošni strategiji za Evropsko unijo, glede njenega notranjega razvoja in tudi v smislu njenih zunanjih odnosov. Vsak teden imam sestanek s predsednikom Barroso. Oba se resno zavedava potrebe po izogibanju konfliktom glede pristojnosti ali nesporazumom glede tega, kdo je odgovoren za kaj. Javno mnenje in tretje države bodo morda težko razumeli razliko med predsednikom Komisije in predsednikom Evropskega sveta; prepričan sem, da smo na pravi poti.

V tem kontekstu je tudi pomembno, da si zapomnimo, da sem jaz predsednik Evropskega sveta in ne Sveta ministrov; to sta dve ločeni instituciji. Običajnemu Svetu, ki je druga veja zakonodajnega telesa z Evropskim parlamentom, bo še vedno predsedovalo predsedstvo, ki se bo še naprej rotiralo vsakih šest mesecev med državami članicami. Le v sklopu zunanjih zadev, kjer usklajuje izvršilne oblasti, ima trajnega predsednika, ki je Catherine Ashton, podpredsednica Komisije in visoka predstavnica za zunanjo politiko.

Na tej točki se bom ustavil in izkazal spoštovanje delu, ki ga opravlja Catherine Ashton. Pri srečevanju z več izzivi na področju zunanjih zadev in varnosti in pri pripravi Službe za zunanjepolitično delovanje si zasluži našo podporo. V čast mi bo tesno sodelovati z njo pri zunanjem zastopanju Unije.

Dovolite mi, da povem le še nekaj besed o samem Evropskem svetu.

Prvo uradno srečanje pod mojim predsedstvom bo potekalo konec naslednjega meseca. Vendar pa smo imeli koristno neuradno srečanje voditeljev držav ali vlad v začetku tega meseca v *Bibliothèque Solvay*, le nekaj sto metrov stran od tu. Ne glede na to, ali je bilo tako zaradi intimnejšega okolja knjižnice ali zaradi fizične bližine Parlamenta, so naše razprave obrodile sadove.

Kakor sem dejal, ne morem poročati o kakršnih koli uradnih sklepih iz neuradnega srečanja. Največ, kar lahko naredim, je, da z vami delim vsoje lastne zaključke iz razprav, ki sem jih razložil v pismu članom Evropskega sveta, za katerega vem, da je krožilo v Parlamentu. Moj cilj s tem neuradnim srečanjem Sveta je bil v glavnem pripraviti naša prihodnja posvetovanja o vprašanju, kako izboljšati evropsko gospodarsko produktivnost ko se bomo rešili iz sedanje gospodarske krize. Sem sodi pregled naših ciljev in ambicij – in imamo zelo uporaben dokument predsednika Komisije, gospoda Barrosa, o tem – pa tudi kako izboljšati

naše upravljanje teh vprašanj. Kako naj upravljamo svoje povezano evropsko gospodarstvo – največji trg na svetu –, da bi izboljšali svojo gospodarsko produktivnost, je eno osrednjih vprašanj, s katerimi se srečuje Evropska unija.

V našo začetno izmenjavo stališč o tem je bil vključen pregled načina, kako določamo cilje, kako jih izvajamo in kako ocenjujemo rezultate. V veliki meri gre tu za usklajevanje izvajanja nacionalnih pristojnosti in hkrati za celotno rabo pristojnosti Evropske unije in instrumentov, ki so na voljo. Zato je to naloga, za katero je Evropski svet zlasti primeren. Na srečanju v Solvayu so se vsi člani Evropskega sveta strinjali, da potrebujemo boljše, bolj osredotočeno gospodarsko usklajevanje v Uniji, za glavno gospodarsko politiko – vsekakor na evrskem območju – in tudi za mikroekonomsko politiko. Veliko tega je zelo tehničnega, a vzemimo le zamisel, da zmanjšamo število skupnih gospodarskih ciljev in se osredotočimo na štiri ali pet. Te cilje bi moralo biti mogoče izmeriti in razdeliti v nacionalni sklop ciljev; nima smisla izdelovati pregledov stanja za recimo 65 različnih sklopov podatkov.

Dalje, vsi člani Evropskega sveta so pripravljeni prevzeti več odgovornosti v skupni Evropski strategiji za rast in delovna mesta. Takšna osebna udeležba je nujno potrebna; preiti moramo iz priporočil na papirju na resnične zaveze. Z veseljem sem ugotovil, da je bila na srečanju tolikšna raven ambicij. Ne glede na to, ali želite to imenovati boljše usklajevanje, boljše vodenje ali celo *gouvernement économique*, ključ je skupna zavezanost uspehu.

Prav tako smo imeli hitro razpravo o tem, kako bolje izvajati evropske ukrepe pri obnovi Haitija; to razpravo bi radi poglobili s ciljem, da se bolje izvaja člen 214 Pogodbe v zvezi z usklajevanjem humanitarne pomoči. Za razprav o tem, kako bi se morala Evropa v strateškem smislu odzvati na konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu, si bomo prizadevali na naslednjem Evropskem svetu. Nepričakovano je seveda potekala razprava o razmerah v Grčiji. Prevzel sem odgovornost, da zagotovim, da se je to reševalo v institucionalnem okviru Evropske unije in ne zunaj njega in da je dosežen sporazum dobil odobritev vseh 27 voditeljev držav ali vlad, pa tudi predsednika Komisije in predsednika Evropske centralne banke. Ta stopnja soglasja je bila sporočilo o tem, da je Grčija sprejela svojo odgovornost, da bo verodostojno zmanjšala svoj primanjkljaj in po potrebi z našo solidarnostjo. Močno se veselim, da bom slišal vaše poglede na vse te zadeve, nenazadnje na to, kako se lahko spopademo z vsemi izzivi, s katerimi se srečuje naša Unija.

Lahko vam jamčim, da imam glavni cilj za prihodnja leta; to je zagotoviti, da bo naša Unija na poti, da postane dovolj močna znotraj, da bomo lahko ohranili svoj socialni model, in zunaj, da bomo lahko branili svoje interese in prenašali svoje vrednote. Mislim, da lahko vse evropske institucije delajo skupaj za te cilje in to tudi morajo storiti.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Gospod predsednik, naj najprej čestitam predsedniku Van Rompuyju za zelo dobro neuradno srečanje Evropskega sveta, ki mu je prvič predsedoval.

Po doseženem sporazumu med vsemi nami o pomembni izjavi o Grčiji smo razpravljali o strategiji Evropa 2020 – strategiji za trajnostno rast in zaposlovanje. Imel sem priložnost, da sem se lahko osredotočil na bistvena politična vprašanja, s katerimi se srečujemo, na izzive in na postopke, ki jih bo Komisija uradno predlagala naslednjo sredo.

Pred krizo je evropsko gospodarstvo napredovalo: bili smo priča 18 milijonom novih delovnih mest in bolj dinamičnemu poslovnemu okolju. Vendar pa sta finančna kriza in njen vpliv na mnoga naša področja dejavnosti te koristi uničila: 4-odstoten padec BDP v enem samem letu, brezposelnost, ki je močno porasla na 10 %, velik udarec za našo blaginjo, resnična grožnja našim družbam. Istočasno pa postaja ta naloga zahtevnejša: imamo starajoče se prebivalstvo, vse večjo vrzel v produktivnosti z našimi tekmeci in neuspehe na področju izobraževanja in raziskav. Vendar pa imamo tudi precej moči: imamo največje tržno gospodarstvo na svetu; imamo enotni trg; imamo evrsko območje. Vse to se je izkazalo za pomembno ugodnost v krizi.

A danes je pred Evropo pomembna izbira; dejal bi, da izbira, ki bo opredeljevala prihodnje generacije. Upanje, da se bodo dobri stari časi vrnili, ne pride v poštev. Ena možnost je omejena sprememba – najmanjši skupni imenovalec, ki prinaša nekaj reform in nekaj rasti. A nikoli ne bi mogli dobiti nazaj tistega, kar smo izgubili v krizi. Posledica te rešitve bi bila drugorazredna Evropa v novem svetovnem redu. Minimalne spremembe, nekakšne prilagoditve.

Mislim, da smo lahko in moramo biti ambicioznejši. Lahko si prizadevamo za gospodarsko strategijo, ki Evropo postavlja na pot konkurenčnosti in lahko ustvari več milijonov novih delovnih mest. A tega ne moremo storiti s polovičnimi ukrepi in marginalnimi spremembami. Vliti moramo nekoliko smisla nujnosti,

priznanje, da podjetja ne bodo kot običajno zaščitila našega evropskega načina življenja in ne bodo branila naših socialnih modelov. Nasprotno. Ti socialni modeli bodo ogroženi, če ne se ne bomo prilagodili mnogo bolj zahtevnemu globalnemu okolju.

Za to so potrebna skupna prizadevanja. Potrebujemo države članice; potrebujemo evropske institucije; potrebujemo zainteresirane strani in družbo na splošno; in posebno potrebujemo aktivno udeležbo in podporo tega parlamenta, Evropskega parlamenta, za oblikovanje te strategije in za njeno posredovanje ljudem.

Naslednji teden bo Komisija določila ključne elemente strategije, ki jo bo uradno predlagala evropskim institucijam. Slonela bo na treh prednostnih nalogah: pametna rast, vključujoča rast, trajnostna rast.

Najprej, temeljno gonilo rasti mora biti znanje; znanje in inovacije, ki ustvarjajo zamisli, veščine in tehnologije jutrišnjega dne. Drugič, da bi ohranili veljavnost našega evropskega modela družbe, moramo ustvariti več delovnih mest. Naš cilj morajo biti zdrave, uspešne in varne družbe, kjer vsakdo čuti, da lahko odigra svojo vlogo. To pomeni dajanje delovnih mest in veščin ljudem in pomeni neposredno reševanje revščine. Problem revščine ni le nacionalni problem; to je problem, za katerega potrebujemo evropski odziv.

Naše socialno tržno gospodarstvo mora biti oblikovano tako, da bomo lahko zgrabili priložnosti prihodnosti. Govorim o trajnostni rasti, priznavanju pomembnosti reševanja podnebnih sprememb, priznavanju pritiska na vire. S tem imam v mislih konkurenčno gospodarstvo, ki je odvisno od notranjega trga, ustvarjanje boljših pogojev za vlaganja – zlasti za mala in srednje velika podjetja –, evropsko gospodarstvo, ki se bo sposobno samo ubraniti na globaliziranem trgu.

Te prednostne naloge nam niso tuje. A zaradi dejstva, da še nismo uspeli uresničiti teh ciljev, so še toliko pomembnejši. V našem receptu o tem, kaj potrebuje evropsko gospodarstvo ni, kje moramo narediti radikalne spremembe, ampak je to v našem pristopu, kako to uresničiti.

Kaj potrebujemo za uspeh? Najprej, strategija mora biti obširna. Ne moremo imeti strategije, v kateri vsakemu dopuščamo, da opravi lahke naloge oziroma tiste, pri katerih ima dober občutek, resnične izzive pa prepustimo drugim. Še vedno je mnogo vprašanj: ko pomislim na zaokroženje enotnega trga, na kakovost naših sistemov obdavčenja, na način, kako trošimo denar v času hudega pritiska na javne finance, če navedem le nekatera.

Drugič, naša strategija mora zajemati vse dele naših družb. Ne bomo uspeli postaviti evropske družbe na pravo pot za prihodnost, če bo posledica tega socialni konflikt. Zato je nujen proaktivni pristop za ustvarjanje delovnih mest in reševanje revščine. Prav tako smo zaradi tega modro preoblikovali finančne trge. Radi bi močan finančni sektor, ki je zmožen financirati inovacije in pomagati podjetjem pri rasti: takšen, ki priznava svoje širše odgovornosti družbi in vladam, ki mu priskočijo na pomoč v času, ko jo potrebuje; takšen, ki sprejme, da je danes nujen nadzor na evropski ravni.

Tretjič, ne smemo mešati tega, da imamo splošno vizijo za evropsko gospodarstvo, z vprašanjem „kaj počne kdo?“. To ne bi smelo biti vprašanje razprave o pristojnostih. Biti moramo priča dodani vrednosti evropskega pristopa. V času globalizacije je precej očitno, ko moramo razpravljati z Ameriko, s Kitajsko, z Rusijo in z drugimi, da je dodana vrednost v skupnem pristopu; na primer v G20 je pobuda, ki jo je dejansko sprožila Evropska unija med francoskim predsedovanjem francoskega predsednika in mene, ko smo predlagali ameriškem predsedniku, naj sprejme te vrhe. Vsekakor je nujno priznati, da imamo večji vpliv, če ukrepamo skupaj. Nima smisla priznati globalne medsebojne odvisnosti in zavračati evropske medsebojne odvisnosti. Zato moramo ukrepati skupaj.

Še vedno pa bo potrebno izvesti veliko ukrepov na nacionalni ravni. Seveda imamo nacionalne odgovornosti, ki pričakujemo, da jih bodo obravnavale v glavnem vlade, a prav tako pričakujemo, da se bodo vlade iskreno obvezale evropskemu pristopu. Evropski pristop je nujen, ne da povrnemo oblast Bruslju – to sploh ni naš namen – ampak da pomagamo pri nujnih reformah v naših družbah, da bodo lahko prinesle več blaginje, več blagostanja našim državljanom.

Uspeli bomo le, če bomo pripravljeni delati skupaj in ne drug proti drugemu in zato potrebujemo verodostojno lastništvo na vseh ravneh. Potrebujemo močno in resnično usklajevanje na gospodarskem področju. Lizbonska pogodba nam daje te instrumente in uporabili jih bomo.

Na tem srečanju Evropskega sveta sem bil priča zavesti o tem problemu. Razprave lahko tokrat primerjam z razpravami pred petimi leti, ko smo razpravljali o lizbonski strategiji. Naj vam povem odkrito in zelo odprto, da sem bil med voditelji držav ali vlad priča mnogo večje zavesti o potrebi po skupnem ukrepanju

in tudi o zunanjih omejitvah evropskega gospodarstva. Iskreno upam, da se tokrat nacionalni interesi ne bodo ponovno uprli potrebi po tesnejšem usklajevanju in učinkovitem sistemu evropskega upravljanja.

Prav tako potrebujemo pomembne paradne ukrepe na ravni Evropske unije za tipizacijo tega, kar poskušamo doseči: določene konkretne načrte. Nekatere med njimi bomo predstavili: projekti kot so Načrt za inovacije, program za nova znanja, ustrezna industrijska politika, digitalna agenda, zelene tehnologije, specifični načrt ali ukrepi proti revščini, projekti, ki imajo vrednost oziroma vpliv sami po sebi; projekti, ki kažejo, zakaj Evropa zagotavlja del rešitve, in ki kažejo, da Evropska unija ni le govorjenje, ampak tudi ukrepanje.

Naj zaključim s pozivom vam, Evropskemu parlamentu, da pokažete svojo močno podporo za te projekte kot zakonodajalec, kot proračunski organ in kot prvak evropskega ukrepanja v vsakem kotu Evropske unije.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospod Van Rompuy, gospod Barroso, gospe in gospodje, Evropski svet z dne 11. februarja je bil prvi, ki ga je sklical in mu predsedoval gospod Van Rompuy, ki bi ga želel pozdraviti ob njegovem prvem nastopu na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta.

Gospod Van Rompuy, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pričakuje veliko od vas. Pozdravljam pozitiven in strokoven duh vaših govorov od vašega imenovanja in cenim razpoloženje, ki ga želite ustvariti v Evropskem svetu, a pričakujem, da se boste vi in Svet ministrov zavedali, da so se odnosi z nami, poslanci EP, z Lizbonsko pogodbo spremenili. Smo enakopravni nosilci odločitev in to ima poleg pravnih posledic tudi politične posledice.

Sedaj bi rad prešel na vsebino razprav, ki so potekale 11. februarja, in sicer je to seveda strategija 2020, a prav tako sta to tudi evro in gospodarska in proračunska politika, saj sta bila špekulacija v zvezi z grškim dolgom in evro zagotovo nepričakovana gosta v knjižnici Solvay.

Rad bi postavil naslednje vprašanje: ali je slabitev naše skupne valute le posledica grške krize ali je evro tarča neposrednih napadov tistih, ki niso zadovoljni zaradi njegove moči in moči udeleženih držav članic?

Drugič, ali bomo čakali, da se položaj določenih držav v evrskem območju poslabša, preden bomo ukrepali, kot smo storili v primeru Grčije? Če ne, kakšni načrti obstajajo, da lahko uredimo stvari v državah, ki so v največji nevarnosti? To je vprašanje za vas, predsednik Van Rompuy.

Ta vprašanja postavljam, ker, čeprav sem zadovoljen s solidarnostnimi ukrepi, ki so bili sprejeti 11. februarja, resno dvomim, da imamo mi, Evropejci, položaj resnično pod nadzorom. Kakšne so razmere, če ni dejstvo, da je grško opozorilo pokazalo v kolikšni meri moramo sprejemati pogumne odločitve, da bomo končno poskrbeli, da bo naša valuta, evro, odražala svojo politično moč?

Seveda zelo veliko govorimo, govorimo o gospodarskem upravljanju, prav tako govorimo o monetarnem upravljanju, a stvari bi lahko zelo poenostavili in poskrbeli, da bi bile mnogo učinkovitejše, če bi oblikovali in izvajali resnično proračunsko usklajevanje članic evrskega območja. Nekdanji francoski predsednik vlade Edouard Balladur je sam nedavno priznal potrebo po opustitvi suverenosti na nekaterih področjih – nekaj, kar je Francozu zelo težko storiti – in je govoril v prid temu, da Evroskupina odobri nacionalne proračune držav evrskega območja še celo preden se ti predložijo nacionalnim parlamentom.

Rad se lotil te drzne zamisli in Evropski svet pozivam, naj premisli o njej in jo resno analizira. Z ustreznim usklajevanjem proračunov bi države evrskega območja pridobile vpliv brez primere in dovolj maneverskega prostora. Ta moč bi pomenila, da imajo močan vpliv na razvoj novih globalnih predpisov, a prav tako bi zahtevala, da se evropske sile združijo znotraj mednarodnih finančnih organizacij, kjer mora evro govoriti enoglasno.

Dovolite mi, da navedem osupljiv primer – ki mislim, da ga je omenil gospod Barroso –, in sicer primer MDS, kjer se glasovalne pravice izračunavajo glede na gospodarsko težo držav. Po teh merilih imajo Združene države Amerike 16,7 % glasovalnih pravic, Japonska 6 %, Kitajska 3,6 % in šest ustanovnih članic Evropske unije 18,49 %. Če pa bi Mednarodnemu denarnemu skladu predstavili združeno fronto, potem bi države evrskega območja predstavljale 23 % glasov, vse države Evropske unije, še vedno združene, pa bi predstavljale 32 % glasov, torej dvakrat več kot Združene države.

Predsedniki, gospe in gospodje, to je realnost ravnovesja moči na svetu. Vendar pa Evropa, ker je še vedno razdeljena, ne more uporabiti vse svoje moči. Ali lahko to še dopuščamo? Skupina PPE meni, da ne. Čas je, predsednik Van Rompuy, da države evrskega območja odprejo oči za to stanje in se iz njega učijo. Potem

bodo pripravljene za to, kar bodo kmalu morale nujno storiti, namreč, da se bodo resnično združile, namesto, da se držijo te krinke gospodarske suverenosti, ki ni nič drugega kot nevarna pretveza.

Stephen Hughes, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, od začetka gospodarske in socialne krize je več kot sedem milijonov v Evropi posatlo brezposelnih. Do konca letošnjega leta je zelo verjetno, da bo brezposelnih več kot 25 milijonov ljudi. Dobro zdravje naših gospodarstev in javnih financ, ki jih že od zgodnjih devetdesetih let prejšnjega stoletja poskušamo urediti, je bilo uničeno v manj kot dveh letih. Kljub dragim ukrepom za oživitev je vse, čemur smo se do sedaj uspeli izogniti, popolno sesutje sistema.

Gospodarska rast ostaja izredno šibka in mnogo ljudi je izgubilo vero v zamisel hitre oživitve. Naše družbe morijo strahovi glede prihodnosti, vse vrste neenakosti so se povečale in nekatere naše države članice obupno potrebujejo solidarnost in zaščito na ravni EU, ker so postale tarče neusmiljenih in nenadzorovanih špekulacij. Kriza je močno spodkopala globalno konkurenčnost Evrope in oslabila njen politični vpliv.

To je turobna pokrajina, v kateri mora Evropa sedaj ponovno izumiti svojo prihodnost, da bo lahko zavarovala svoj model gospodarskega in socialnega razvoja.

Predsednik Barroso, na spomladanskem zasedanju Sveta boste spraševali, kje želimo, da je Evropa v letu 2020. To je zelo pomembno vprašanje, ampak, ali si lahko privoščimo prepiranje glede oddaljene prihodnosti, ne da bi prej priskrbeli odgovor glede tistih milijonov Evropejcev, ki sedaj čutijo vpliv krize na njihova življenja in ki jih skrbi, kaj se bo jutri zgodilo z njihovimi življenji – ali bodo imeli delo, ali bodo imeli možnosti najti nova delovna mesta? Kakšne odgovore jim lahko daste?

Jutri ne morem iti nazaj v svojo regijo in reči svojim ljudem, da jim ni treba skrbeti, da imamo načrt za leto 2020. Odgovoriti moram na njihove neposredne skrbi in strahove in rad bi jim rekel, da bodo lahko obdržali svoja delovna mesta, da se bodo kmalu začela ustvarjati nova delovna mesta in da bodo ta delovna mesta dostojna z dostojnimi plačami.

Sedaj je edina srednjeročna politična agenda tista, ki jo je Evropski svet določil decembra: konsolidacija javnih financ. Do leta 2011 se od držav članic pričakuje, da bodo začele s konsolidacijo, da bi javne primanjkljaje v roku dveh let spravile znotraj meje 3 %. Istočasno pa bo brezposelnost še rasla; rast bo prešibka za premagovanje brezposelnosti.

Obstajajo drugi načini, da se Evropo reši iz krize: postavljanje ljudi v središče naše politične agende in zlasti tistih, ki jih je kriza najbolj prizadela. Predsednika Van Rompuya in predsednika Barrosa bi pozval, naj ponovno premislita o naravi tako imenovane izhodne strategije. Evropa bi morala izbrati v moralnem smislu dostojen način za izhod iz krize: človeški način, ki temelji na naših temeljnih vrednotah – ki je dejansko pametnejši način v gospodarskem smislu.

To ne bo tako, če bo makroekonomska politika popolnoma osredotočena na hitro konsolidacijo. To bi pomenilo zmanjšanje javnih naložb v izobraževanje in usposabljanje, v socialne in zdravstvene storitve. Konsolidacije ne moremo doseči samo z dvigom davkov. Potencial Evrope za rast bi trpel še bolj, kot že trpi, in tako bi bila posledično oživitev izredno počasna in velik del sedanje brezposelnosti bi postal dolgoročna brezposelnost.

Evropejci si zaslužijo bolj uravnotežen in socialno odgovoren politični pristop. Verjamemo, da bi moral ta pristop vključevati „vstopno strategijo“ na trg dela, ki bi morala predstavljati sestavni del strategije 2020 in bi morala predstavljati njen načrt za leta do leta 2015.

Sestavljen bi moral biti iz agende makroekonomske politike s strukturnimi politikami na gospodarskem, socialnem in okoljskem področju, da bi bil ciljno usmerjen v ustvarjanje vsaj pet milijonov novih delovnih mest do leta 2015, zlasti na področju zelenega gospodarstva. Evropski svet bi moral ta namen jasno izraziti na marčevskem vrhu kot ključni cilj nove strategije.

Ustrezno usklajevanje gospodarske politike, ki sega precej dlje od vloge skrbi za red glede pakta stabilnosti, bi moralo zagotoviti, da se postopna davčna konsolidacija v različnih državah članicah združi z ohranjanjem ključne javne potrošnje na področjih rasti in ključnih socialnih politik.

To bo zahtevalo politični preskok v razmišljanju glede gospodarskega upravljanja Evrope – in zlasti evrskih območij.

Vrh, ki bo potekal v marcu ali juniju, bi moral dati mandat svojemu predsedniku v tesnem sodelovanju s Komisijo, da predloži velikopotezen načrt za okrepitev gospodarskega upravljanja v EU, o katerem bo odločal Svet decembra 2010.

Pod vprašaj moramo postaviti stari način svojega dela, če se želimo česa naučiti iz sedanje krize in čim prej poskrbeti, da bo ta postala preteklost. To je možnost, da postane Evropa pomembna za ljudi in ne le za trge. To lahko postane resničnost le, če bo strategija 2020 resnično vezana na ljudi in delovna mesta – z drugimi besedami, če bo vključevala velikopotezno socialno agendo in agendo v zvezi z zagotavljanjem dostojnih delovnih mest.

V imenu svoje skupine vas pozivam, da storite vse, kar lahko, da spravite ljudi in nenazadnje najranljivejše ljudi v srce evropskega projekta.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, dovolite mi, da najprej preidem na to, čemur bi rekel najnujnejši problem danes. Lahko govorimo o letu 2020, a danes imamo nujnejši problem: evrsko območje in Grčija. Najti moramo rešitve za to.

Mislim, da moramo mi, Evropski parlament, prevzeti pobudo na tem področju. Pomembno je dognati, kaj se je pravzaprav zgodilo v Grčiji. Danes smo prejeli protislovne informacije. Grčija pravi, da je Evropski uniji in evropskim institucijam dala vse informacije. Istočasno pa Evropska komisija in Eurostat pravita, da nista prejela vseh potrebnih informacij. Obenem investicijske banke – Goldman Sachs, Morgan Stanley, Deutsche Bank – zmanjšujejo, kar so storile v primeru Grčije.

Zato mislim, da je naloga tega parlamenta, da čim prej organizira obravnave z ustreznim odborom, da bomo lahko slišali vse strani, ki jih to zadeva, in izvedeli, kaj se pravzaprav dogaja v primeru Grčije. Ne moremo govoriti o zdravlilih, o rešitvah, o reformah v Evropski uniji, če najprej ne vemo, kaj se je v resnici zgodilo v primeru Grčije v letih 2008 in 2009 in pred tem, in mislim, da je popolnoma nujno, da ta parlament sliši različne strani.

Druga točka, je, da moramo obravnavati tudi problem grškega dolga. Mislim, da za to obstaja le ena dobra rešitev. Včeraj sem bral članek v *Financial Timesu*, ki ga je o tej zadevi napisal George Soros, in pred nekaj dnevi sem prebral članek, ki ga je za nemški tisk napisal Joschka Fischer. Pravi, kar pravi mnogo ljudi: najboljša rešitev grškega dolga je evropska rešitev – evropske obveznosti ali Evropski denarni sklad brez vsakih stroškov za evropskega davkoplačevalca, a rešitev za prihodnost. Mislim, da je naloga tega parlamenta tudi, da Komisijo in Svet pozove, naj premisli o tej možnosti in naj sežeta dlje od nacionalnih interesov sedanjih držav članic Evropske unije in tam preverita to možnost.

Tretjič, mislim, da je sevedaj najpomembnejši del te razprave o tem, kaj storiti glede strategije 2020. Mislim, da je Grčija zelo lep primer tega, kaj je šlo narobe z lizbonsko strategijo. Lizbonska strategija je prešibka, vrzel med nemškim gospodarstvom in grškim gospodarstvom se je v zadnjih desetih letih povečala; po lizbonski strategiji se je povečala in ne zmanjšala. To, kar moramo storiti – in to je prva odločitev, ki jo morata sprejeti Komisija in Evropski svet –, je, da priznamo, da odprta metoda usklajevanja ni bila dobra metoda; ta metoda je bila prešibka. Potrebujemo drznejši instrument v Evropski uniji. Ta drznejši instrument je gospodarsko upravljanje v Evropski uniji.

Gospod Barroso, upam, da boste v roku nekaj dni, na začetku marca – mislim, da 3. marca – predložili dokument v zvezi s tem. Upam, da bo v njem vključena drznejša strategija, kot so stvari, ki so bile sklenjene ali pa ne na neuradnem vrhu. To je še vedno medvladna odprta metoda usklajevanja. Te stvari jo malo izboljšujejo, malo pospešujejo, a na koncu je še vedno odprta metoda usklajevanja, ki temelji na medvladnosti. Pozivamo vas torej, da prevzamete pobudo glede tega, glede te gospodarske politike in glede tega gospodarskega upravljanja in da predložite skupaj z Ollijem Rehnem drzen predlog, da bomo imeli v Evropski uniji gospodarsko upravljanje. Nesmisel je imeti monetarno unijo na eni strani in ne imeti gospodarske, socialne in politične unije na drugi. Problemi Grčije so dokaz tega.

(Aplavz)

Mislim, da je to čas, ko od Komisije pričakujemo nekaj drznega in upam, da bo Komisija 3. marca predlagala dokument, ki bo mnogo bolj velikopotezen, kot – po mojem mnenju – nerazveseljivi sklepi neuradnega vrha.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje v skladu s členom 149(8))

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, gospodu Verhofstadtu želim zastaviti vprašanje: ali zagovarjate trditev, da bi morale države, ki niso v evrskem območju reševati države, ki so v evrskem območju? Ali zagovarjate to trditev?

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Morda bo treba v bližnji prihodnosti reševati Britanijo, ker sem videl, da je davčni primanjkljaj Britanije mnogo višji kot davčni primanjkljaj Grčije.

(Aplavz)

Če se ne motim, trenutno davčni primanjkljaj znaša 12,9 % BDP. Zato mislim, da je sedaj pomembno, da imamo verodostojno strategijo za evrsko območje, in močno sem prepričan, da bo prišel čas – morda ne jutri, ampak pojutrišnjem –, ko bo Britanija članica evrskega območja. Bodite prepričani.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, upam, da bo britanski vrtec tako prijazen in bo za trenutek prisluhnul.

(Medklici)

Svoj govor sem nameravala začeti s strategijo EU 2020, a sedaj bom začela govoriti o Grčiji, zlasti v smislu posredovanja z desne strani tega parlamenta. Mislim, da je v tem sporu o razmerah v Grčiji in obeh zanj najmanj v pomoč protigrški, nacionalistični ali protievropski odnos. Po mojem mnenju se sedaj v Grčiji kažejo napake, ki so se dogajale dolgo časa – pogosto se v krizi pokaže več stvari kot v dobrih časih.

Rada bi nadaljevala z vprašanjem, ki ga je sprožil gospod Verhofstadt. Če nočemo protievroskih dogodkov, moramo razpravljati o tem, kdo v Bruslju je odgovoren za to, da so se te stvari v Grčiji toliko časa prikrivale – verjetno celo med celotnim obdobjem priprav na monetarno unijo. Gospod Barroso, menim, da ste v tem pogledu v veliki meri odgovorni vi. Zlasti to je nekaj, kar morate odkriti, ker smo do sedaj videli le vrh ledene gore v smislu odgovornosti in nismo videli sistema neodgovornosti, ki leži pod njo.

Drugič, tudi v Grčiji se mora mnogo spremeniti. Z Grčijo moramo imeti – po možnosti prijateljsko – razpravo o tem znotraj evrskega območja. Če je pomoč potrebna – in mislim, da bo – in če bo treba ponovno uporabiti evropsko solidarnost – in na tej točki je nočem nikakor izključiti – potem mora Grčija narediti nekaj resničnih sprememb. Na primer, javni sektor je preobsežen. Če naj vrjamem Grkom, s katerimi sem govorila, je 25 % grških delavcev zaposlenih v javnem sektorju in to ni niti dober javni sektor. Vsekakor potrebuje reformo.

Vendar pa spremembe niso potrebne le v smislu potrošnje, glede na to, da je očitno nekaj narobe tudi na strani dohodkov. Mislim, da ima gospod Papandreou pravo zamisel s svojim namenom, da se objavljajo davčne napovedi ljudi, ki v Grčiji veliko zaslužijo. Ni potrebno kupovati CD-jev iz Švice, to lahko storimo drugače. To bo zelo hitro osvetlilo dejstvo, da je tudi v Grčiji mogoče dohodke močno izboljšati, če bo izogibanje davkom dokončno preprečeno in bodo ljudje, ki živijo v razkošju, plačevali davke kot spodobni državljani.

Moj kolega, gospod Giegold, bo verjetno kasneje povedal več o evroobveznicah. Rada bi povedala le en stavek o strategiji EU 2020. Gospod Barroso, niti malo niste omenili neuspehov lizbonske strategije. Mislim, da neuspeh v zvezi z oceno lizbonske strategije sploh ne obeta nič dobrega za uspeh ali morebiten uspeh nove strategije. Kot celostna strategija načeloma ni dobra, a...

(Predsednik je prekinil govornico)

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Verhofstadtu, ker nas je spomnil na neuspeh gospodarskih politik leveice v Združenem kraljestvu. Zelo smo hvaležni za nasvet in upam, da bomo lahko to s kolegi na prihodnjih splošnih volitvah popravili.

Tudi pred nedavno krizo so gospodarstva Evrope krčila zaradi naših glavnih tekmecev in konkurentov. Raven naše rasti je bila nižja, brezposelnost je bila večja, naš relativni trgovinski položaj je bil v upadanju in naš delež pri svetovnem donosu je padal. Začeli smo z lizbonsko strategijo, a brez zadostne prepričanosti ali zavezanosti; ni uspela, kar ni presenetljivo. Z Evropo 2020 se ne sme zgoditi enako. Zelo sem zadovoljen, da je bila moja skupina med prvimi, ki so predložili predloge za pomoč pri njenem napredku.

Sedaj moramo določiti novo pot za naša gospodarstva. Priznati moramo, da vlade ne ustvarjajo produktivnih delovnih mest oziroma ne zvišujejo življenjskega standarda. Le konkurenčna podjetja in uspešni podjetniki lahko to storijo. Naše države članice in institucije Evropske unije jih morajo potem podpreti z zmanjšanjem bremena, s katerim se srečujejo. Ne moremo pričakovati dinamičnih gospodarstev, če bomo imeli večje zahteve za tiste, ki ustvarjajo rast in delovna mesta z uveljavljanjem težkih davčnih režimov in birokratskih predpisov. Spodbujati moramo raziskave in razvoj, izboljšano visokošolsko izobraževanje in boljše poklicno usposabljanje, kakor je ravno poudaril predsednik Barroso. Notranji trg je treba znova okrepiti in razširiti na nova področja.

Tveganje ne bi moglo biti večje. Skoraj tri stoletja so najmočnejše gospodarske sile na svetu tudi tiste, ki imajo najbolj liberalne in najbolj demokratične ustave; vzrok za svobodo in gospodarski razcvet sta se gibala drug ob drugem. Sedaj vstopamo v novo dobo. Do konca tega stoletja se bo morda veliko moči preusmerilo v države z nedemokratičnimi vladami. Ta avtoritarni kapitalizem se morda ne bo blago razvil v demokratičen in odgovoren kapitalizem, ki ga danes uživamo v Evropi in na zahodu.

Upamo, da se bodo te države liberalizirale. Ponudili jim bomo prijateljsko spodbudo, da bodo to lahko storili, a poznamo tveganja. V interesu naših državljanov je, da program 2020 uspe spodbujati ustvarjanje dobrih delovnih mest in izboljšati življenjske standarde, in v interesu svobodnega sveta je, da program 2020 izpostavlja pot do močnejše gospodarske prihodnosti za vse naše državljane.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, kot pravi rek, v času pomanjkanja ugotovite, kdo so vaši prijatelji. V Evropski uniji 27 vlad poskuša – vsaka na svoj način – rešiti svoje banke in velike industrije. Do sedaj je to povzročilo še več dolga posameznih držav in porazne stopnje prihrankov za državljane. Leporečna politika omejevanja plač, zmanjšanja stroškov neplačanega dela in privatizacija življenjskih tveganj, kot so starost, družina, bolezen in potrebna izobrazba, so bili vsi omenjeni.

Banke sedaj uporabljajo državne reševalne svežnje za špekulacijo proti nacionalnim proračunom. Banke so že bolj napredovale kot države. Hypo Real Estate in Commerzbank, ki sta bili v Nemčiji rešeni z več milijardami evrov davkoplačevalskega denarja, sta popolnoma spredaj, ko gre za posel s predragimi vladnimi obveznicami v Grčiji. Davkoplačevalski denar se uporablja za špekulacijo in to je denar običajnih, poštenih ljudi, ki služijo denar in nimajo švicarskih bančnih računov, kot tisti, h katerim bežijo bogatejši ljudje.

(Medklici)

Verjemite mi, ne uporabljam z zadovoljstvom negativnih primerov iz Nemčije. Vendar pa ena vladajoča stranka v Nemčiji neprestano poziva k davčnim olajšavam, hkrati pa grško vlado pozivamo k povečanju davkov. A kdo bo moral najti ta denar? Bojim se, da bodo to v prvi vrsti tisti, ki se že sedaj težko preživljajo. Ali ni bilo v Nemčiji, nekdanji največji svetovni izvoznici, kjer so pred leti ločili povečevanje plač od produktivnosti, zaradi česar je tako prišlo do socialnega dumpinga?

V antičnem grškem gledališču pomeni kriza priložnost – da, možnost preobrata. Da bi izvedli takšen preobrat, moramo zahtevati, da se končno sprejme zakonsko določena minimalna plača. Isto delo na istem delovnem mestu mora biti isto plačano. Potrebujemo usklajevanje davčnih vrst v Uniji, a predvsem potrebujemo splošno evropsko upravo in nadzor finančnih trgov in resnično evropsko gospodarsko in finančno politiko, usklajeno na podlagi solidarnosti z zavezujočimi socialnimi in okoljskimi cilji.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Predsednik Evrope – ta dolgo pričakovani dan. Povedali so nam, da bomo, ko bomo imeli predsednika, priča veliki svetovni politični osebnosti: moškemu, ki bo politični vodja petsto milijonov ljudi; moškega, ki bo zastopal vse nas na svetovnem prizorišču; moškega, katerega delo je tako pomembno, da ste seveda plačani več kot predsednik Obama. No, bojim se, da smo dobili vas. In žal mi je, a po predstavi, ki ste jo pokazali prej... nočem biti nevljuden, a veste, resnično imate karizmo mokre cunje in videti ste kot nižji bančni uradnik.

(Nasprotovanja)

Vprašanje, ki ga bom postavil in ki ga bomo vsi postavili, je: kdo ste? Nikoli nisem slišal za vas; nihče v Evropi ni nikoli slišal za vas. Gospod predsednik, rad bi se vas vprašal: kdo je glasoval za vas?

(Bučna nasprotovanja)

In kakšen mehanizem – vem, da demokracija med vami ni priljubljena – kakšne mehanizme imajo ljudstva Evrope, da vas odstranijo? Je to evropska demokracija?

Vendar pa čutim, da ste kompetentni in sposobni in nevarni in niti malo ne dvomim, da je vaš namen biti tihi morilec evropske demokracije in evropskih narodnih držav. Zdi se, da sovražite koncept obstoja narodnih držav; morda zato, ker prihajate iz Belgije, ki je v bistvu nedržava.

(Odzivi)

A odkar ste prevzeli krmilo, smo doživeli, da je bila Grčija zmanjšana na nič več kot protektorat. Gospod, za to delovno mesto nimate nikakršne upravičenosti in lahko samozavestno govorim v imenu večine Britancev, ko pravim: ne poznamo vas, nočemo vas in prej, ko boste odstranjeni, bolje bo.

Predsednik. – Kot ste dejali, gospod predsedujoči, ne bi želeli biti nevljudni.

Raje nadaljujem. Gospod predsedujoči, boste sprejeli vprašanje na podlagi modrega kartončka?

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod Farage, ali ste pripravljeni uporabiti člen 9 Pogodbe in zahtevati, da preprosto zapustite Evropo? Tako boste srečni.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, razočaran sem nad vami, gospod Buzek. Nesprejemljivo je, da predsednik skupine zmerja predsednika Evropskega sveta z „mokro cunj“ v tem parlamentu, namesto, da bi podal politično kritiko.

(Aplavz)

Gospod predsednik, od vas bi pričakoval, da boste pozvali k redu. Ni sprejemljivo, da nekdo neovirano pohodi dostojanstvo tega parlamenta. Gospodu Daulu pa bi rad povedal, da to ni vprašanje izstopa Združenega kraljestva iz EU. Morda bi bilo bolje, da bi gospod Farage odstopil s svojega položaja, če meni, da sta Evropska unija in Evropski parlament tako sporna.

(Aplavz)

Predsednik. – Danes ponavljam, kar sem gospodu Farageu povedal pred dvema mesecema: takšni govori, ki pomenijo osebni napad na določene ljudi, v Evropskem parlamentu niso sprejemljivi. Ko sem o tem govoril z gospodom Faragejem, sem ga na to opozoril. Gospod Schulz, rad bi povedal, da sem storil in počnem natanko to, kar ste predlagali.

Nigel Farage (EFD). – Morda vam ne bo všeč, kar pravim, a premislite o svojem vedenju. Potem, ko so Irci glasovali z „ne“ na referendumu, pravite, da je s podporo glasu „ne“ naša skupina odprla vrata fašizmu; pravite, da smo se kot skupina v Parlamentu vedli kot Hitler in Nacisti v reichstagu. Danny Cohn-Bendit nas je označil za duševno prizadete. Veste, mora biti... Ne more biti tako...

(Predsednik je prekinil govornico)

Predsednik. – Gospod Farage, žal mi je, a to ni bila osebna izjava. Upoštevati moramo red in vse predpise našega parlamenta.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Najprej mi dovolite, da mirno podam dejstvo, da imamo to razpravo v tej dvorani v Bruslju, v Belgiji. V sedanjem gospodarskem kontekstu, bi državo Belgijo opisal kot Grčijo Severnega morja brez kakršnega koli pretiravanja, ker ima ta država Belgija, za Grčijo in Italijo, izraženo v odstotkih največji vladni dolg v celotni Evropi. V osnovi smo bolna država v Evropi, in če se lahko tako izrazim, to nikakor ni v čast enemu od prejšnjih govornikov, gospodu Verhofdstatu, nekdanjemu predsedniku belgijske vlade. Ko gre za goljufije in umetno zviševanje proračuna, bi lahko Grke celo naučil kakšno stvar ali dve!

Vendar pa se ne razburjajmo glede tega. Zlasti, ne smemo trditi, da bomo lahko preprečili, da bi kriza povečala vladni dolg, razvpit predlog gospoda Verhofdstata za evropsko vladno posojilo, ki je račun, ki ga bo moral prej ali slej nekdo plačati. Nasprotno, vedno znova smo bili priča, da so nas evropske odločitve vodile v krizo, evropske odločitve, da vržemo maastrichtska merila in Pakt za stabilnost in rast skozi okno, vse zaradi videza, ker je bilo treba pokazati, da se Evropa pomika naprej.

Prav tako je ista evrokratska svojeglavost tista, ki nam sedaj baše v grlo pristopno strategijo Turčije. Sedaj je treba gospodarsko in geografsko realnost potisniti na eno stran in evropski državljani morajo plačati za morebiten pristop države, ki niti ni evropska. Rešitev ni „več Evrope“. Rešitev je narodna odgovornost in obveznost posameznih držav članic, da zmanjšajo svoje izdatke glede na svoje dohodke.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Predsednik Buzek, predsednik Barroso in seveda tudi predsednik Van Rompuy, navdušeni smo, da ste danes tu z nami. Iz vaših pripomb na začetku razprave je jasno, da se želite dela lotiti velikopotezno, ampak tudi, da želite opravljati svojo vlogo, kot je določeno v Lizbonski pogodbi. Za to bi vam rada čestitala vnaprej.

Pomembno je, da ste tu v zvezi s prihodnjo strategijo 2020, ker je to ključnega pomena za ponovno vzpostavitev vloge Evrope v svetu. Gospod predsednik, in tu naslavljam tudi predsednika Barrosa, vi veste, kakšne so naše prednostne naloge. Osredotočene so na zeleno, socialno in tržno gospodarstvo. To pomeni, da bi morala biti naša glavna naloga, da mala in srednje velika podjetja kot centralo našega ustvarjanja delovnih mest, postavimo nazaj na noge. Ne govorimo le o naši trgovini in storitvah tu, ampak tudi o naši evropski industriji, ki mora ponovno postati konkurenčna na svetovnem prizorišču. Prav tako govorimo o

našem kmetijskem sektorju in visokokakovostni proizvodnji hrane, ki sta tudi konkurenčna na svetovnem prizorišču. To pomeni, da potrebujemo mala in srednje velika podjetja, ki imajo v središču znanje, inovacije in trajnostno tehnologijo.

Strategija 2020 mora biti zgrajena na takšnih temeljih. Takšen temelj pomeni izhodno strategijo, ki je neločljivo povezana z močnim paktom za stabilnost in rast in s potrebno reformo potrošnje vlad držav članic. Gospod predsednik, stara lizbonska strategija je vsebovala preveč nejasnih ciljev in je bila dokaz neuspeha odprte metode usklajevanja. Zato se moje vprašanje vam glasi: kakšne posebne cilje boste uveljavili, da boste države članice na koncu prisilili, da bodo pokazale resnično zavezanost za to novo strategijo in pri tem ostale v mejah Lizbonske pogodbe, ko gre za solidarnosti?

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gospod predsednik, glede na podatke Komisije sedaj pod mejo revščine živi 80 milijonov državljanov EU. To je nespodobno, prav tako pa je to tudi ovira za ves drug razvoj. Istočasno pa moški, kot je gospod Farage, stoji tu v Parlamentu in napada z žalitvami v času, ko je Evropa v krizi in ko moramo razpravljati o mnogo pomembnih zadevah. Dobiti bi moral kazen in prepoved udeležbe na zasedanju, ki bo naslednji teden v Strasbourgu. To bi bila blaga kazen za njegovo vedenje.

Sedaj je naša naloga, da izdelamo novo lizbonsko strategijo, z drugimi besedami EU 2020. V tem kontekstu je pomembno spoznati, da sta socialna kohezija in trajnostni razvoj ključnega pomena za gospodarsko rast. Prva družba, ki bo uspela uiti naši odvisnosti od fosilnih goriv, bo na primer prevzela vodilno vlogo pri ustvarjanju novih zelenih delovnih mest. Vendar pa, če želimo, da to uspe, potrebujemo vire. Vsaj 50 % financiranja, ki ga EU in države članice dajo na stran, da bi nas rešile iz krize, je treba vložiti v novi Green Deal, ki bo lahko ustvarjal ta nova zelena delovna mesta. Sedmi in osmi okvirni program morata biti osredotočena na raziskave in razvoj, povezane z obnovljivo energijo.

Komisija si mora prav tako močno prizadevati za preprečevanje socialne izključenosti, ki se sedaj dogaja po Evropi, in okrepiti strani trga dela. V zadnjih letih se je EU po pravici začelo šteti za grožnjo za sindikalna gibanja. To je treba spremeniti. Prvi korak bo revizija sporne direktive o naporitvi delavcev, ki je v Evropi postala znana kot direktiva o plačilnem dumpingu, ki ustvarja toliko jeze in konfliktov. Tega smo imeli danes v Parlamentu dovolj.

Lena Ek (ALDE). – Gospod predsednik, cilj EU 2020 bi moral biti osvoboditi potencial evropskega državljana. Vse prepogosto pozabimo, da so naše strategije za rast izdelane v korist našim državljanom in za prihodnost naših otrok.

Ni dvoma, da lizbonska strategija ni uspela, ko smo poskušali vanjo vključiti vse. S tako obsežno agendo je bila izgubljena osredotočenost in tako tudi možnosti za doseg velikopoteznih ciljev, ki so bili določeni.

Da bi bila strategija 2020 učinkovitejša, je treba obliko spremeniti v nekaj popolnoma drugačnega. Delo bi moralo biti ciljno usmerjeno v nova posebna področja, kjer bi bilo treba obravnavati temelje trajnostne rasti.

Kot edino neposredno izvoljeno telo EU in s polnimi pristojnostmi odločanja, bo imel ta parlament svojo besedo pri strategiji 2020. Da bi zagotovila zakonitost in odprtost, bosta zato Komisija in Svet modro vključila Parlament v delo, ki poteka v zvezi s strategijo 2020.

Tako kot sta odprtost in preglednost bistvena za ustvarjanje Evrope državljanov, sta tudi ključna instrumenta pri izogibanju krizi na področju javnih financ, kakršne so krize, ki sedaj prizadevajo države po Uniji.

Vsi kažejo s prstom na Grčijo, a tudi druge države so se izognile primerjalnim analizam, prevarale Evropo glede svojih primanjkljajev in goljufale pri svojih finančnih statistikah. Odprta metoda usklajevanja se je spremenila v zaprto zaroto in odprto ponižanje.

Zapomnite si, kar velja za državljane, velja tudi za vlado. Svoboščine prinašajo tudi odgovornosti. Sedaj je čas, da vlade po Evropi to odgovornost vzamejo resno, ker so problemi, s katerimi se srečujemo, resni.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, strinjam se z zamislijo, da se število ciljev v strategiji EU 2020 zmanjša na omejeno število, če bodo vsaj velikopotezni. Velikopotezni najprej v smislu zmanjšanja našega vpliva na okolje. Zato se to ne nanaša le na podnebje in iz našega stališča je vrnitev na 20-odstotni znesek mnogo manj, kot je resnično potrebno. Niti 30 % ni velikopotežno.

Dalje, potreben je velikopotezen cilj glede zmanjšanja neenakosti: na primer, zmanjšanje ravni revščine v Evropi za 50 % do leta 2020, kar zagotovo ne bi bil maksimum, ki ga je treba doseči. Velikopotezni cilj glede izobraževanja, raziskovanja, razvoja in inovacij ter seveda velikopotezni cilj glede ustvarjanja delovnih mest.

Ti cilji, kot je že bilo omenjeno, morajo biti izmerljivi in zavezujoči; malo je pomembno, ali gre za sistem bonus-malus ali za kaj drugega, ampak potrebujemo rezultate. Vendar pa teh rezultatov ne bomo dosegli brez dveh absolutno nujnih elementov.

Prvi element so močni tržni predpisi in s tega stališča, gospod Van Rompuy, nas močno skrbita razvoj glede nadzora finančnih trgov in stališče, ki ga je sprejel Svet.

Glede drugega elementa pa bi rad poudaril, kar je povedal gospod Daul. Zagotovo, gospod Daul, države članice bodo morale opustiti več svoje suverenosti, zlasti na področju davkov. Sprašujem se, kakšno mnenje ima glede tega skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Brez močnega davčnega upravljanja ne bomo mogli povrniti stabilnosti našim javnim financam in izgraditi svojega davčnega sistema na trajnostni podlagi. V mislih imamo energijo, seveda imamo v mislih obdavčenje finančnih transakcij.

Kay Swinburne (ECR). – Gospod predsednik, podpiram smer strategije EU 2020, zlasti v tem času gospodarske krize in pozvala bi, da se EU osredotočimo na obstoječe gospodarske in konkurenčne prednosti Evrope in uporabimo vsa orodja in sredstva, ki so na voljo, zlasti na področju raziskav in razvoja, da bi ustvarili resnično dodano vrednost EU.

Pozvala bi, da damo prednost dokončanju enotnega trga za storitve in blago in da ustvarimo velikopotezni pristop pri ustvarjanju enotnega trga za inovativne raziskave. Imeti je treba široko spodbudo za raziskave in razvoj na univerzah in v zasebnih podjetjih v Evropi, da bomo lahko v ospredju nove trajnostne industrije in tehnologij.

Vendar pa moramo ostati pazljivi glede zakonodaje, ki služi za oviranje teh razvojnih procesov. Izboljšati moramo povezavo med zasebnim sektorjem in akademskimi raziskavami in delati za pospeševanje prenosa znanja v podjetja, ki ustvarjajo delovna mesta in bogastvo. Tako kot izboljšanje razpoložljivosti financ za inovacije, moramo zagotoviti zmanjšana upravna bremena, zlasti za MSP in mikro podjetja. Ob upoštevanju politik javnih naročil, ki so prijazna do MSP, in z dopuščanjem MSP, da sodelujejo v javnih/zasebnih partnerstvih, bo začetek.

Strategija EU 2020, osredotočena na inovacije na področjih obstoječih strok...

(Predsednik je prekinil govornico)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, danes v Grčiji potekajo veliki zbori brezposelnih, in sicer delavcev v zasebnem in javnem sektorju.

Jeza je preplavila ulice in delavci so ogorčeni zaradi strogih ukrepov, ki jih je sprejela grška vlada na vztrajanje Evropske unije, zlasti nedavnega Evropskega sveta, kjer Svet namesto da bi sprejemal ukrepe v korist šibkim gospodarstvom, namesto, da bi sprejel ukrepe za prekinitev špekulacij in ustvarjanje formule za gospodarsko in socialno solidarnost, namesto, da bi sprejel, da pakt za stabilnost ne obstaja in bo njegova vrnitev poglobila recesijo, in namesto, da bi sprejel, da je neuspeh Lizbonske pogodbe odzvanjajoč, pripravlja evropsko strategijo 2020 kot razširitev in nadaljevanje pogodbe.

Z Grčijo ravnate kot z grešnim kozlom, ukazujete ukrepe proti delavcem, ki niso krivi za to krizo, ti ukrepi pa bodo naznanili podobne ukrepe za druge države.

Grki in Evropejci bodo kmalu z vami storili kot so storili Argentinci z Mednarodnim denarnim skladom.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Simbolično je, da 20 let po padcu zidu, ki je delil Evropo, danes govorimo o Evropi leta 2020. Najprej bi rad odobril temeljne prednostne naloge za strategijo Evropa 2020: znanje in inovacije, družba z visoko stopnjo zaposlenosti in konkurenčno in trajnostno gospodarstvo. Predlagam, da dodamo dve prednostni nalogi – razvoj infrastrukture in učinkovita energetska politika. Ob poudrajanju krepitve energetske varnosti kot ene najpomembnejših prednostnih nalog evropske energetske politike in ciljno usmerjanje k zagotavljanju raznolikosti energetskih virov in preskrbovalnih poti, ne smemo pozabiti pomembnih projektov *Rail Baltica* in *Via Baltica*, ki nista pomembna le za Litvo. Menim, da moramo pri pripravi nove strategije oceniti razloge, zakaj nismo uspeli doseči ciljev, začrtanih v lizbonski strategiji. Ne smemo le zastavljati novih strateških ciljev in nalog, ampak moramo razprave, ki včasih potekajo predolgo, spremeniti v konkretne ukrepe s točnimi roki.

PRESEDSTVO: **GOSPA ROTH-BEHRENDT***podpredsednica*

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gospa predsednica, menim, da je ta kriza priložnost, da se trdno in prepričljivo pomaknemo naprej v ustvarjanju močne Evrope. V tej močni Evropi bomo verjetno morali opustiti izraz „izboljšanje usklajevanja“, saj pomeni, da je vse odvisno od predmetov, ki jih je treba usklajevati, in neizogibno vodi do paralize in pomanjkanja jasnosti.

Vemo, da bodo finance in javni primanjkljaji evropskih držav trpeli, dokler se ne bomo pomaknili proti evropskemu finančnemu povezovanju in dokler ne bodo izdane evroobveznice.

V vsakem primeru lahko evropske institucije že izvedejo posebne ukrepe – ne bom se osredotočal na vročo temo o usklajevanju. Po drugi strani pa imamo Evropsko centralno banko za usklajevanje finančnega nadzora in za...

(Preostanek govora ni na voljo zaradi tehničnih razlogov)

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospod Barroso, gospod Van Rompuy, če želimo, da strategija 2020 uspe, jo je treba – ne tako kot lizbonsko strategijo – dejansko izvajati. V nasprotju s tem, kar so povedali predhodni govorniki, cilji niso bili napačni. Glavni razlog za neuspeh strategije je bil dejstvo, da se države članice niso držale pravil in niso izpolnjevale svojih obveznosti. Dalje, Komisija ni bila dovolj pogumna, gospod Barroso. Ni bila dovolj pogumna v zvezi z izvajanjem, pri zahtevanju reform ali pri izvajanju svoje lastne strategije.

Z veliko večino imate sedaj novo Komisijo za svoj drugi mandat – upam, da boste izboljšali vse, da boste ponovno vnesli dinamičnost v Evropo, da boste spodbujali tehnologijo in da ne bomo govorili le o prerazporejanju, ampak, da bomo tekmovali z drugimi gospodarskimi regijami sveta. Te regije ne sprašujejo, ali se Evropejci strinjajo med sabo in ali izvajajo nove programe prerazporejanja. Imajo svojo dinamiko in na to se moramo odzvati. To je naloga, ki nam jo mora ta strategija omogočiti izpolniti.

Za sedaj so bili predloženi le osnutki in upam, da bodo ti izboljšani, ker se zdi, da je v teh osnutkih uporabljena miselnost nadaljevanja prejšnje strategije. Ni nobenega resnično novega pristopa. Tudi Svet in novi predsednik Evropskega sveta ne prinašata ničesar resnično novega. Vendar pa potrebujemo to strategijo, da bomo lahko dohitevali preostali svet. Za to je treba opredeliti nove okvirne pogoje. Previdno moramo premisliti o podnebnih ciljih preteklosti. Spodbujati moramo tehnologijo in ne smemo na njeni poti še naprej postavljati ovir.

Kot znanstveno telo Komisijo pozivamo, naj ne zastopa interesov posameznih komisarjev, ampak naj prevzame vodilno vlogo v Evropi. Lahko ste prepričani v našo iskreno podporo. Šele takrat bo strategija 2020 uspela – ne s strahopetnostjo vlad in vztrajnostjo, da nekdo plača za nekaj, česar zadevni partner v Evropi ne rešuje sam.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Gospa predsednica, predsednik Barroso, gospod Van Rompuy, najprej bi rad povedal, da se glede strategije 2020 vsi strinjamo o ciljnih. Vendar pa je težava, ki jo ima naša celina danes, da se vzpenja iz resne krize, katere značilnost je, da ima izredno šibko ali celo negativno rast v svetovnem smislu.

Za to je torej potrebna politična zavest in ima zame dva cilja. Prvi cilj je znanje, kako se politično organiziramo. Na položajih, ki jih imate, imate dve glavni odgovornosti: spodbujanje usklajevanja gospodarskih politik – to je popolnoma nujno – določanje ciljev z orodji za njihovo doseganje.

To me pripelje do drugega cilja, ki mislim, da je bistven in bo hkrati vprašanje. Za doseganje ciljev javne politike potrebujemo proračun. Danes se Evropa srečuje s to dilemo: države članice imajo velike primanjkljaje in večji so njihovi primanjkljaji, manj bodo dodale v skupno evropsko blagajno. Zato bomo težje oživili našo rast.

Kako pa rešimo to dilemo? To je vprašanje, ki ga postavljam vam. To je odvisno od dveh elementov. Najprej, kakšne so smernice, ki jih boste zagovarjali, ko boste razpravljali o proračunskih perspektivah z državami članicami? Drugič, ali lahko ustvarjate inovacije, ki bodo Evropski investicijski banki in Evropski banki za prestrukturiranje in razvoj enako omogočile, da prevzameta mnogo večjo odgovornost in – zakaj ne? –, da bi omogočili Evropi, da si sposodi denar za financiranje te obveznosti, ki je rast jutrišnjega dne?

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Predsedniki, po lizbonski strategiji imamo sedaj strategijo 2020. Ali je to preprosto sprememba imena ali sprememba smeri? To zlasti naslavljam na gospoda Barroso. Med branjem vašega prispevka k neuradnemu srečanju Sveta, medtem ko sem vas danes tu poslušala, kako ste dokaj po pravici govorili o številu revnih v Evropski uniji in o potrebi po razvoju finančnih predpisov, sem si dejala, gospod Barroso, škoda, da niste bil dostojen predsednik Komisije v zadnjih nekaj letih! Potem bi lahko storili vse, kar nam danes predlagate. Danes pravite, da je bila kriza tista, ki vam je to preprečila, a enostavno je okriviti krizo. Na koncu je mogoče odpustiti vsak greh, zato ne tratimo več časa.

Zato se v upanju obračam na gospoda Van Rompuya, najprej, da ga topleje pozdravim, kot ga je prej pozdravil eden od poslancev – ne drugi. Na vas računamo. Nekoliko presenetljivo je, gospod Van Rompuy, a računamo na vas, da boste ponovno začeli z Evropo, ustrezno Evropsko skupnostjo, in prihajate iz države, ki ve, kaj pomeni beseda „skupnost“ v smislu splošnega interesa.

Če boste to rešili, boste imeli podporo tega parlamenta, in verjamem, da, kar zadeva strategijo 2020, ne smemo dovoliti, da nas zavedejo besede. Če besede kaj pomenijo, moramo predvsem razmišljati srednjeročno, globalno in dlje od nacionalizma. Strinjam se s tem, kar je povedal gospod Lamberts: sedaj nam članice Sveta ne dajejo velike evropske perspektive o finančnem nadzoru. Obe nogi imajo na zavorah.

Sama zato predlagam enoten cilj, ki ga dejansko omenjate v svojem dokumentu za Svet, in to je, da imamo ekonomsko in monetarno unijo v vseh oblikah, da uvrstimo discipline in seveda solidarnost. Prav tako bi rada opomnila Svet, da so za težave, ki se pojavljajo v Grčiji, deloma krivi Grki in deloma pomanjkanje solidarnosti.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, dobrih ciljev ni težko postaviti. Vsi to počnemo ob začetku vsakega leta, postavimo dobre cilje, če pa ti ostanejo sanje, je pridiga, če ti postanejo agenda, je odvisno od tega, ali zagotavljamo posebne odgovore na vprašanja kdo, kaj, kako, koliko in kdaj. Za to moramo poskrbeti pri agendi Evropa 2020. Po mojem mnenju je gospod Daul na začetku te razprave zadel žebljico na glavico. Vprašanje je, ali smo se pripravljeni odpovedati nacionalni suverenosti na področju gospodarske politike ali bi raje shajali brez kohezije Unije, ali brez evra, ali brez tega, kar smo več desetletij gradili? Druga možnost je dramatična. Prav tako bi rada slišala nekaj jasnih izjav predstavnika nemške Krščansko demokratske unije (CDU), ker kot vemo, so bili konzervativci v Nemčiji tisti, ki so tako pogosto stali na poti do tega.

Gospa predsednica, gospod Van Rompuy, gospod Barroso, ne bi rad slišal le predsednika Evropskega sveta, da s tihim jamstvom pove, da Svet želi določiti smernice na tem področju, prav tako bi rad videl, da se Komisija skupaj s Parlamentom, loti naloge aktivnega in energičnega dela za izdelavo teh smernic za skupno evropsko gospodarsko upravljanje. Pri tem je ne bi smeli voditi le roki gospe Merkel in gospoda Sarkozyja, ampak bi se morala tudi iskreno potruditi, da bi Evropo združila v okviru skupne gospodarske politike.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, kakor se dobro zavedate, medtem ko razpravljamo o rezultatih neuradnega srečanja Evropskega sveta, celotna grška delovna sila do zadnjega moža stavka v protestu proti natanko tem ukrepom, proti natanko tem rezultatom. Protestirajo glede same Evropske unije in politike levosredinskih in desnosredinskih vlad, ki soglasno sprejemajo ukrepe, ki so proti ljudstvu, proti delavcem, v celoti in preprosto zato, da bi zaščitili dobičke monopolov.

Evropska unija, vlade in Komisija poskušajo ustrahovati delavce po vsej Evropski uniji pri poskušanju, da jih prisilijo, da se bodo sklonili pred nevihto protiljudskih ukrepov. Vendar pa se v tej vojni delavci odzivajo s številnimi stavkami, demonstracijami in zbori, o katerih niste povedali ničesar, gospod Barroso, demonstracije in stavke v številnih državah Evropske unije organizirajo razredno zavedni sindikati.

Obstaja le en odgovor, ki ga lahko delavci dajo fronti, ki jo postavljajo stranke kapitala, na evropsko enosmerno ulico, na vodje ogroženih sindikatov, na zelo razširjeni napad vlade na plače in pokojnine: razvoj dogodkov v njihovem interesu.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, uradno smo imeli prikaz solidarnosti z Grčijo, a v resnici je cilj preprosto uveljaviti strogo politiko varčnosti v državah članicah Evropske unije.

Na zaključni tiskovni konferenci je gospod Van Rompuy jasno izjavil, da je zamisel vzpostaviti nekakšno diktaturo Evropske unije, spremeniti Svet v nekakšno vladarsko hunto, s še večjo oblastjo nad državami članicami.

Pred vrhom – razkril *Independent* – je poslal pismo voditeljem držav ali vlad, v katerem je zapisal v eni od svojih prilog, da so članice Sveta odgovorne za gospodarsko strategijo v svojih vladah in da bi morale biti

zanjo odgovorne tudi na ravni EU. Ne glede na to, ali to imenujemo usklajevanje ali gospodarsko upravljanje, je le Svet sposoben oblikovati in nadaljevati evropsko strategijo. Prav tako je dodal, da je Evropski svet zelo ambiciozen, da želi nadzorovati in da želi ukrepati kot voditelj, čeprav seveda v okviru posvetovanja, in zato je predlagal, da se Svet sestane vsak mesec.

To so vladarski cilji arhitektov Evropske unije in so tudi lastnost v projektu, ki kroži po hodnikih Komisije, ki poziva, da 80 % dolga držav članic EU postane dolg Evropske unije.

Kampanja za gospodarsko superdržavo, ki se je začela zadnje dni, lahko poleg Grčije spremeni tudi vseh 27 držav članic Evropske unije v protektorate.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, EU je sedaj sprejela polizbonsko strategijo, v se previdno ni zavežala kakršnim koli ciljem, ki bi jih bilo mogoče preskusiti. Osredotočanje na zeleno gospodarstvo samo po sebi ne bo dovolj za zagotavljanje konkurenčnosti Evrope kot središča proizvodnje. Po mojem mnenju bodo poleg energetske oskrbe, ki dobro deluje, in poleg infrastrukture za to potrebni dobro usposobljeni delavci in ne val za valom delavskih migrantov, ki poplavljaajo trg dela s poceni delovno silo.

Če je nujno, da poskrbimo, da bodo nacionalni trgi delovne sile prožnejši, potem to ne sme voditi do prehodnih obdobij, da se nove države članice rešuje skozi zadnja vrata. V času krize, v kateri vse več ljudi postaja brezposelnih ali se morajo prebijati s krajšim delovnim časom ali z „delovnimi mesti za en evro“, sedaj ni čas, da EU daje nov zagon obstoječi neusmiljeni konkurenci na trgu dela.

Evropska unija na splošno ne sme uporabljati tiranije. Ne sme takoj umakniti finančne pomoči iz strukturno šibkih regij, ker še niso bile izvedene reforme – niti kot grožnja. Zagotovo ne potrebujemo novega svetovalnega odbora, da bo lahko ocenjeval cilje, ki bodo verjetno ponovno končali na polici. Namesto še večjega centralizma moramo subvencije pomakniti nazaj na nacionalno raven. Evropa 2020 ne sme sprožati še enega maratona konkurence in bega privlačnosti. Namesto tega mora zagotavljati blaginjo državljanov Evrope.

EU ima sedaj priložnost, da pridobi status branika pred globalizacijo in to bo verjetno njena edina možnost.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predsednik Sveta, morda niste dobro znani, kot vztraja gospod Farage, a vem, da so vaši ideali globoko zakoreninjeni v evropski tradiciji in kulturi in zaradi tega vas občudujem in spoštujem.

Ravno zaradi tega si jemljem pravico do komentiranja vašega zelo razumnega govora, ko ste se po analogiji navežali na svet nogometa. Vizija, ki jo imate glede vaše vloge, se zdi podobna vlogi igralca zvezne vrste, osrednjega igralca, katerega naloga je, da v igro vnese red v ekipo, ki morda zaradi sprememb, uvedenih z Lizbonsko pogodbo, sedaj težje zadane gol, to je, težje doseže svoje cilje.

Ob upoštevanju tega primera mislim, da je od Parlamenta odvisno, da tvega več kot preostali igralci, da je napadalec, ki vedno znova ustvarja igro, jemlje navdih iz novih pravil, da bi okrepil napadalno sposobnost ekipe in da bi naš domneven center prestavil naprej – Barrosovo Komisijo – v položaj, da zadane.

Kaj se bo zgodilo, če ne bomo sledili temu pristopu, ki ga z vsem srcem podpiram? Umaknili se bomo v obrambni položaj in zadeli bomo avtogol, ki ni v interesu naših državljanih.

Ravno zaradi tega, gospod Van Rompuy, vas pozivam, da podprete novo vodilno vlogo, ki jo igra Parlament, in da je ne obravnavate kot oviro, ampak kot priložnost. Od vseh nas se zahteva, da se dvignemo ob tej zgodovinski priložnosti, da izvedemo zgodovinsko vlogo, zgodovinsko nalogo, in prepričan sem, da ste vi prava oseba, da nas vodite.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) (Zažetek govora ni na voljo zaradi tehničnih razlogov) ... Če govorimo o strategiji 2020, ne govorimo le o strategiji po poteku lizbonske strategije, ampak govorimo tudi o strategiji priznavanja neuspeha izpolnjevanja lizbonske strategije ali, če povem ostro in surovo, o strategiji priznavanja neuspeha lizbonske strategije. To je strategija, ki je bila oblikovana za zagotavljanje rasti in trajnosti, a ni bila izpolnjena, ker ni uspela zagotoviti trajnosti s finančnega, okoljskega in socialnega stališča.

S finančnega stališča je Evropa ustvarila monetarno unijo, a to je zelo daleč od ustvarjanja gospodarske unije, a celo od usklajevanja gospodarske politike in od davčne spodbude, ki bi morala spremljati monetarno unijo.

Iz energetskega stališča je treba enotno evropsko politiko šele izumiti. S socialnega stališča je po vsej Evropi nezadovoljstvo med delavci, sindikati in najbolj prikrajšanimi razredi, ki so zaskrbljeni zaradi trajnosti

modela, ki nas je izboljšal, ko nas je naredil za Evropejce, to je ravno tisti model, ki je uspel zagotavljati blaginjo in socialno kohezijo.

Glede neuradnega srečanja Sveta, ki je potekalo 11. februarja, bi rad vprašal, kakšno zavezo želijo sprejeti Svet, Komisija in vse evropske institucije, da bi okrepili zavezo k socialnemu paktu, ki ga je v svojem govoru omenil rotirajoči predsednik Unije za naslednjih šest mesecev, španski predsednik vlade, José Luis Rodríguez Zapatero?

Socialni pakt, ki lahko jasno navaja, da bo Evropa tokrat sprejela zavezo za finančno in okoljsko trajnost in tudi za ohranjanje socialnega modela, ki nas je izboljšal, ko nas je spremenil v Evropejce.

Jean Lambert (Verts/ALE). – Gospod predsednik, gospod Barroso je prej govoril o tem, da želi velikopotezno strategijo, in res je, da so nekateri deli dokumenta EU 2020 velikopotezni, a zagotovo številka izpustov toplogrednih plinov ni velikopotezna: pomilovanja vredna je in ne bo nas pripeljala tja, kamor želimo. Stremeti bi morali k 40 % do leta 2020. Seveda se to vprašanje ne nanaša le na podnebje, ampak tudi na dostopnost virov in povečevanje učinkovitosti virov.

Mnogo pa je tudi stvari, ki se zdi, da smo jih v tej strategiji videli že prej, nenazadnje glede gospodarske rasti, ki je vedno bolj cilj kot pa kazalnik. To ne bi smel biti cilj strategije. EU ima mnogo področij, kjer smo poskušali ločevati rast od prometa, porabe energije in česar koli drugega in to je že dolgo ločeno od delovnih mest. Lahko torej prosim, da ne govorimo o tem, kot da bo rast na nek način prinesla nova delovna mesta?

Prav tako moramo gledati ne le na zmanjšanje revščine, ampak na zmanjšanje neenakosti, ker ima to znane vidne posledice, in poskrbeti moramo, da naše finačne ustanove ne bodo spodbujale velikopoteznih ciljev, ki jih bomo morda sprejeli.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod Van Rompuy, najprej bi se vam rad zahvalil za pismo, ki ste nam ga poslali. Lahko vam povem, da v celoti podpiram načela, vredote in smer, ki ste jih določili v pismu. Vesel sem, da ste danes dejali, da želite, da se srečamo skoraj vsak mesec, ker je vaše delo, da voditelje držav ali vlad in države članice pripeljete nazaj v Evropo. Lizbonska strategija sama po sebi ni bila napačna, napačne so bile metode in primanjkovalo je politične volje za cilje, ki jih je treba izvajati v državah članicah. Vaše delo mora biti usklajevanje držav članic na območjih, kjer so pristojnosti Evropske komisije in Unije nezadostne.

Zelo jasno ste povedali, da trg ni dovolj. Da, zagotovo želimo socialno tržno gospodarstvo. Monetarna unija ni dovolj. Potrebujemo politično unijo. Prvi preskus za vse bo proračun za leto 2011, ki bo že moral temeljiti na strategiji Evropa 2020. Evropa 2020 ni cilj; to je instrument, ki bo omogočil izvedbo tistega, kar moramo storiti v odziv na finančno in gospodarsko krizo. Potrebujemo več usklajevanja proračunske politike, davčne politike, gospodarske politike, razvojne politike in izobraževalne politike, ker ne moremo izboljševati naše konkurenčnosti samo z gospodarskimi cilji. Zato je treba v državah članicah izvajati Akt za mala podjetja. Naše geslo bi moralo biti „najprej mala podjetja“, ker bo to ustvarilo delovna mesta v regijah.

Rad bi doživel tri stvari. Gospod Barroso, potrebujemo študijo učinkov vseh ukrepov Komisije na realno gospodarstvo, ne le na področju bančništva. Potrebujemo pregled naših financ, v katerem so prav tako upoštevane demografske spremembe in socialna varnost ter pokojninski sistemi. Prav tako potrebujemo skupni sveženj, v katerem so vključeni usklajevanje, postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem, izhodna strategija in Evropa 2020, da si ti ne bodo nasprotovali.

Alejandro Cercas, (S&D). – (ES) Predsednik Van Rompuy, predsednik Barroso, resnično mi je všeč, kar sem tu danes slišal. Upam, da bo to enako zvenelo naslednji teden, ker smo vsi razumeli – tako kot tudi vi –, da bi to pomenilo, da si lahko in moramo določiti cilje in da lahko izbiramo svojo prihodnost.

To bi pomenilo, da ne obstaja gospodarski determinizem, da imamo v svojih rokah glas za politiko, glas za državljane in glas za našo prihodnost. To bi pomenilo, da nam gospodarstvo določa meje in nam zagotavlja sredstva, a cilje postavljamo mi, in gospodarstvo bi moralo služiti družbi in ne ravno nasprotno.

To bi pomenilo, kakor je bilo povedano tu danes popoldan, da potrebujemo dolgoročno in ne le kratkoročno strategijo, ker menim, da je to lekcija, ki se je lahko naučimo iz preteklosti. Lekcija, ki se je lahko naučimo iz preteklosti, je, da smo doživeli znatno gospodarsko rast, a to se je zgodilo na podlagi špekulacij, pri katerih niso bili upoštevani pravičnost, poštenost, okolje, prihodnost ali prihodnje generacije.

Zato resnično upam, predsedujoči Sveta, da bomo imeli naslednji teden dokumente, ki bodo vsebovali velikopotezno agendo, agendo, ki kaže na trajnost, agendo, ki skrbi, da so gospodarske, socialne in okoljske skrbi združljive, ker so medsebojno odvisne.

Rad bi povedal nekaj besed o socialni razsežnosti te agende: tu se kažejo zahteve, sanje in strahovi državljanov, sanje in strahovi tistih, ki se nahajajo na ali izven trga dela, žrtev ošabnosti finančnih trgov, ki so prevzeli nadzor nad realnim gospodarstvom in ga uničili.

Tu ležijo upi, da bomo to prekinili, da bomo izdelali politiko za polno zaposlitev, za kakovostna delovna mesta, za delovna mesta, ki vključujejo vse, in da bomo končno poskrbeli, da bo cilj Evrope odličnost in ne boj za nižje socialne standarde.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, gospod Barroso, gospod Van Rompuy, kriza v evropskem gospodarstvu je tako globoka, da moramo pričakovati zelo specifične predloge v teh razmerah – posebne predloge v smeri, ki so jo tu predlagali različni govorniki. Parlament je na mnogo različnih načinov pozval k evropskemu gospodarskemu upravljanju.

Zagotovite predlog, kako je mogoče razporediti tveganja, povezana z visokimi ravnmi dolga, da Grčije in drugih držav ne bodo uničile visoke obrestne mere. Zagotovite predlog – kot je včeraj pozval Odbor za ekonomske in monetarne zadeve – kako se lahko lotimo teh neuravnoteženosti. Niso le države s primanjkljaji tiste, ki ji je treba kaznovati in morajo izvesti spremembe. Prav tako je treba izvesti reforme v državah, ki imajo prekomerne presežke. Potrebujemo neodvisno evropsko statistiko in izvesti moramo učinkovite ukrepe, da preprečimo davčno konkurenco. Takšni predlogi so bili podani v Parlamentu. Sedaj je od vas odvisno, da končno predložite te zadeve.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod Van Rompuy, gospod minister, gospod Barroso, gospe in gospodje, končno ste z nami, predsednik Evropskega sveta, dobrodošli! Vendar pa bom začel tako, da ponovim svoje veliko razočaranje, da vaša prva politična poteza ni bila, da bi prišli in se predstavili predstavnikom ljudstev Evrope po 1. decembru, datumu, ko ste uradno prevzeli ta položaj.

Gospod Van Rompuy, tako kot mi ste politik in politiki ne morejo obstajati brez demokracije. Demokratična lekcija francoskega in nizozemskega referendumu leta 2005 in mnogih drugih narodov, če bi se z njimi posvetovali, je, da državljani pravijo, da niso proti Evropi, a imajo občutek, da se ta gradi brez njih in včasih celo proti njim.

Zato so zaradi gospe Merkel, ki je bila na vašem položaju leta 2007, in gospoda Sarkozyja, ki je bil ravno izvoljen za predsednika Republike Francije, državljani ponovno postavljeni v samo srce evropskega vključevanja z Lizbonsko pogodbo, ki je ustvarila ta visok položaj, ki ga imate.

Gospod Van Rompuy, razumeti morate, da ni ničesar mogoče narediti brez državljanov in njihovih predstavnikov, prav tako pa mora naš Parlament razumeti, da ni mogoče ničesar narediti brez držav članic in tako voditeljev držav ali vlad.

Preidimo na bistvo: narodi Evrope trpijo, ker ne razumejo več velikega globalnega razdora, ki poteka okoli njih. Vaša dolžnost je, da temu date pomen, da določite smer, da prepričate Evropski svet, da Evropa ni problem, ampak rešitev. Evropa ne izpostavlja, ampak ščiti. Evropa ne trpi, ampak ukrepa.

Kakšna je vaša vizija sveta in mesta Evropske unije v njem? Nam lahko poveste, kakšno vlogo v vaši evropski strategiji igra medvladnost, zlasti glede gospodarskega upravljanja, ki nam ga manjka, in glede ustanovitve Službe za zunanje politično delovanje?

Gospod Van Rompuy, Evropska unija hodi po dveh nogah. Države članice in vlade ter narodi. Iščemo glavo in vi ste glava. Dalje, ne bi smeli sedeti na sopotnikovem sedežu, ampak za krmilom. Hvala, ker ste tu, gospod Van Rompuy. Ste moški z veliko kakovostjo. Ne bojte se narodov in njihovih predstavnikov. Imejte jih radi in oni bodo imeli radi vas.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pri opredeljevanju srednjeročne strategije bo morala Unija upoštevati učinke gospodarske krize, ki danes kaznuje ta del sveta – in tudi druge dele –, in seveda hibe, ki so povzročile skromne rezultate predhodne strategije, lizbonske strategije iz leta 2000.

Kriza nam daje nekaj določenih kazalcev glede razvoja in polne zaposlitve, če želimo vključiti – kakor mislim, da je nujno – ta cilj v svoje ukrepe.

Najprej, regulativni instrumenti in nadzor finančnega sistema in bank so potrebni za zagotavljanje, da se negativni pogoji, ki nas danes resno kaznujejo, ne bodo ponovili.

Drugič, veliko bomo morali vlagati v inovacije, raziskovanje in usposabljanje, zlasti, če se želimo pomakniti k zelenemu gospodarstvu. Vendar pa se mora Evropa, da bi bila izdatna vlaganja mogoča, opremiti z evroobveznicami in s sistemom nagrajevanja in kazni, da bo lahko dosegla svoje gospodarske cilje. To so glavne pomanjkljivosti lizbonske strategije I.

Uvesti bomo morali enotne politike ponovnega razdeljevanja glede obdavčenja in tudi glede plačil. Dalje, za sektorje je potrebna usklajena industrijska politika, da bi zaščitili zgodovinsko proizvodno strukturo našega dela sveta. Nazadnje pa moramo preoblikovati in ponovno začeti socialni dialog kot silo za kohezijo in za krotitev nevarnosti dolgoročne brezposelnosti, s katero se moramo sprijazniti.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Gospa predsednica, predsednik Van Rompuy, predsednik Barroso –, ki ga ni tu, a ga tudi nagovarjam – resnica je, da vas je bilo zelo dobro videti skupaj in po mojem mnenju je tako zato, ker smo videli, da se stvari pomikajo proti, kar bi morali biti temelji skupne strategije v naslednjih desetih letih in da so osredotočene na to, in po mojem mnenju je to izredno pomembno.

Kar me je najbolj zanimalo glede predloga, ki smo ga videli v pisni obliki, in glede tega, kar ste povedali, je, da potrebujemo le nekaj ciljev: le cilje, ki so najbolj prednostni; da morajo biti otipljivi, da jih moramo biti sposobni izmeriti in da jih je treba neprestano ocenjevati, da bomo lahko videli, če v tej smeri napredujemo.

Mislim, da je to temeljnega pomena in da je to znatna sprememba v primerjavi z lizbonsko strategijo.

Izpostavlja bom en cilj: notranji trg.

Evropski notranji trg je nastal pred več kot 20 leti.

Dvajset let pozneje je pred nami še dolga pot, preden bomo imeli resnično notranji evropski trg v večini sektorjev. V nekaterih primerih je tako, ker so to zelo novi sektorji, kot je digitalni trg, a v drugih primerih obstaja takšna stopnja razdrobljenosti in takšne ovire, da je evropsko gospodarstvo prikrajšano okvira na visoki ravni, ki ga potrebuje, da lahko resnično razvije vso konkurenčnost, ki jo potrebuje in bo prinesla rast, ki pa bo v zameno prinesla zaposlitve.

Gospod Van Rompuy, gospod Barroso, potrebujemo zelo veliko političnega zagona: „običajno poslovanje“ ne more biti več orodje. Potrebujemo ogromno vodstva in imate veliko odgovornost. Seveda imate mojo popolno podporo, da to omogočite.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Gospa predsednica, predsednik Evropskega sveta, komisar, gospe in gospodje, rad bi na kratko obravnaval dve točki. Najprej, ali že imamo strategijo Evropa 2020, ki obljublja uspeh? Ne, za sedaj je še nimamo. Povedal vam bom, zakaj. Če v Komisiji in državah članicah pravite, da bomo najprej izvedli hitro konsolidacijo proračunov in potem obravnavali gospodarstvo in zaposlovanje, potem je to napačna presoja. Če nam ne verjamete, preberite izjavo, ki jo je včeraj izdal Mednarodni denarni sklad. Povpraševanje zasebnega sektorja je daleč od oživitve. Skrbijo nas javne naložbe. Če ne predlagate enotne strategije s posebnimi cilji za zaposlovanje v središču, ne bomo imeli možnosti za reševanje krize.

Drugič, ali imamo odgovor na krizo v zvezi z dolgom v državah, ki so pod največjim pritiskom? Ne, za sedaj ga še nimamo. Napak ni delala samo ena država. Vendar pa, če pozorno preberete podatke in poslušate analizo, potem veste, da so vsaj za polovico grških presežkov krivi špekulanti – špekulanti, ki jih Komisija pet let ni hotela urediti – hedge skladi. Sedaj to končno počnemo, a kaj to dejansko pomeni v praksi? Potrebujemo evropski denarni sklad, sklad, ki bo pomagal tem državam. Sposobni moramo biti ponuditi kredite po razumnih obrestnih merah, ne le zunaj evrskega območja, ampak tudi v njem, z določenimi pogoji. Vendar pa moramo vzpostaviti evropsko politiko za rešitev krize – in to moramo storiti sedaj.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, kot članica predsedniškega tria in kot madžarska poslanka EP, bom z velikim priznanjem spremljala dejavnosti predsednika Van Rompuya v zvezi z močno evropsko zavezo in vero, s katero se je lotil svojih novih dolžnosti. Popolnoma resnično je, da je sedaj čas, da določimo, kako bo delovalo predsedstvo Evropskega sveta. Prepričan sem, da Evropa v mukah krize potrebuje močno roko in orientacijo pri krmilu. Prav tako je to vprašanje verodostojnosti za novi program, da se izognemo usodi njegove predhodnice, lizbonske strategije. To pravim tudi kot poslanka iz nekdanje komunistične države. V tem kotičku Evrope imamo – morda razumljivo – naravni odpor do napihnenih dolgoročnih načrtov.

Imam eno institucionalno in eno dejansko pripombo. Glede institucije: odločiti se moramo, na koga je naslovljena ta strategija. Če je naslovljena na voditelje EU, potem je to, kar je bilo narejenega do sedaj, ustrezno in je natrpan razpored dobra stvar. Vendar pa, če mislimo, da je naslovljen na državljane EU, ki jih želimo

pridobiti na svojo stran, s katerimi želimo delati in ne proti njim pri oblikovanju močnejše, konkurenčnejše Unije, ki prinaša več koristi državljanom, kot jih prinaša sedaj, potem moramo nadaljevati v skladu z Lizbonsko pogodbo in pošteno vključiti Evropski parlament in še več tudi nacionalne parlamente. Današnja razprava ni nadomestek za obravnavanje teme v tem parlamentu na običajen način, z izjavo poročevalca, v odborih in političnih skupinah.

Glede dejanske pripombe, najpomembnejši cilj mora biti ustvarjanje delovnih mest. To mora biti izhodišče za kakršno koli novo strategijo. Kako to doseči? O tem v tem trenutku vemo zelo malo. Toliko pa vemo: manj prednostnih nalog, določanje ozkih grl, močno usklajevanje gospodarske politike. Vse to je v redu, a prosim, upoštevajte naslednje: najprej, ne mečimo stran tistega, kar dobro deluje. EU je okrepila obstoječa politika skupnosti in še več, zavračanje kohezijskih in kmetijskih politik, ki dobro služijo interesom državljanov EU, je v nasprotju z ustanovnimi pogodbami. Drugič, nova strategija mora služiti interesom vseh regij, ne le interesom določenih podjetij ali držav. S kohezijo bo rastla tudi konkurenčnost EU. Tretjič, oblikujemo strategijo po meri posameznih držav. To bo v celotno zadevo vneslo verodostojnost.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospa predsednica, danes tu poteka zelo zanimiva razprava o strategiji za leto 2020, a vsi zelo dobro vemo, da je na neuradnem srečanju Evropskega sveta 11. februarja prevladovalo tako imenovano grško vprašanje. Prav tako vemo, da je neuradni vrh dosegel vrh z izjavo voditeljev držav ali vlad, ki so dali politično podporo Grčiji in izrazili svojo pripravljenost ukrepati za stabilizacijo evra ter poudarili, da Grčija ni zahtevala nikakršne finančne podpore od Evropske unije.

To priložnost bi rada izkoristila, da ta parlament spomnim, da sta grška vlada in grški predsednik vlade večkrat poudarila, da Grčija ne prosi za denar, da ne prosi nemških ali avstrijskih ali švedskih ali katerih koli drugih evropskih davkoplačevalcev, da plačajo dolgove, s katerimi se bo ukvarjala, ki jih bo omejila s svojimi lastnimi prizadevanji, ki temeljijo na že naznanjenih ukrepih.

Ko že razpravljamo o tej temi, gospod Verhofstadt, ne drži, da je Grčija dejala, da je zagotovila vse informacije v zvezi z obveznico Goldman Sachs; dejala je, da jih bo zagotovila takoj. Dalje, tu ne vidim predsednika Evropske komisije; rada bi izrazila svojo osuplost glede tega, zakaj so bila pojasnila zahtevana le od grških oblasti in od Grčije o praksi, ki so jo za zasičenost uporabljale številne države članice na evrskem območju več kot deset let, od leta 1998 do 2008, kakor zadnje čase poročajo številni članki v tujem tisku.

Grčija ne prosi za denar. Prosi za nekaj drugega. Nekaj, kar bi moralo biti samoumevno, ne le zaradi njene udeležbe v evrskem območju, ampak tudi bolj na splošno zaradi njene udeležbe v Evropski uniji: izraz politične podpore, solidarnosti in osnovnega in iskrenega zaupanja. Podporo ne le v besedah; podporo, ki ima bistvo in vsebino in ne bo umaknjena in oslABLjena takoj, ko ne bomo več za zaprtimi vrati.

Grčija prosi svoje partnerje, naj ne storijo ali rečejo ničesar glede špekulacije z gorivom in naj prenehajo sejati dvom glede tega, ali bo Grčija lahko dosegla rezultate z ukrepi, ki jih je naznanila, ker bi v končni analizi to spodkopalo prizadevanja te države.

Ne smemo tiščati glav v pesek. Vsi vemo, da preko Grčije špekulanti ciljajo na evrsko območje in na evro. Sprejmimo vse potrebne ukrepe za zaščito evrskega območja in evra.

(Aplavz)

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, izraziti moramo svoje iskreno obžalovanje in obžalovanje celotnega Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki mu imam čast predsedovati, da v strategiji 2020 ni nikjer omenjen kmetijsko-živilski sektor.

Smešno je, da strategija, ki jo je za naslednjih deset let predlagala Komisija, ne vsebuje osrednjega vprašanja izziva glede varne preskrbe s hrano, rasti in ohranjanja delovnih mest na podeželskih območjih.

Gospa predsednica, kako si lahko predstavljamo zeleno in trajnostno Evropo ne da bi upoštevali, da 45 % celotnega evropskega ozemlja upravljajo kmetovalci? Kako je mogoče ne upoštevati skoraj 30 milijonov ljudi, ki delajo na tem ozemlju? To so delavci, ki jih je treba varovati in zaščititi. Preden se osredotočimo na nova delovna mesta, moramo zaščititi obstoječa.

Spomnil bi vas, da kmetijstvo zagotavlja celotno množico temeljnih storitev, povezanih med drugim s hrano, biološko raznolikostjo, pokrajino in okoljem, in to so naloge, ki se izvajajo zaradi socialnega in gospodarskega življenja podeželskih območij.

Špansko predsedstvo je trdno vztrajalo tudi na potrebi po močni skupni kmetijski politiki. Zato me skrbi ta zelo resen izpust, ki upam, da ga bo lahko Parlament popravil.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospa predsednica, to je leto tigra in Kitajska je gospodarski tiger.

Trenutno je Indija velikansko gradbišče in mislim, da bo imel indijski razvoj ogromen vpliv na Evropo. Ravno zaradi tega potrebujemo nov ritem, nov začetek, katerega simbol je EU 2020. Potrebujemo skupno gospodarsko politiko, inteligentno davčno politiko in pogum, da priznamo svoje strukturne slabosti: raziskave in razvoj proizvodov. Ta vprašanja so bila tu zelo dobro predstavljena.

Imam dve vprašanji. Kako naj v prihodnosti spremljamo izvajanje Pakta za stabilnost in rast na podlagi te grške tragedije in lekcije, ki nas jo je to naučilo? Moje drugo vprašanje je naslednje: kakšne ukrepe naj uporabimo, da bomo strategiji EU 2020 omogočili, da bo uspešnejša kot lizbonska tragedija, glede na to da je državam članicam zanj malo mar?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Gospa predsednica, predsedujoči Sveta, vesel sem, da vas vidim tu med nami. Ne razumem, zakaj Svet poskuša sprejeti odločitev tako na hitro, brez vsakega resnega posvetovanja z Evropskim parlamentom. Strategijo 2020 potrebujemo, ker se lizbonska strategija ni izkazala za učinkovito. Vendar pa so dokumenti, ki krožijo okoli, splošni in ne zagotavljajo nikakršnih jasnih izjav, ki se navezujejo na prihodnje izzive.

Primer je socialni vidik. Glavni socialni problemi v Evropi so vse večje staranje prebivalstva in pomanjkanje visokih kvalifikacij za delavce.

V teh okoliščinah je prva napaka, ki jo je treba hitro popraviti, dodelitev manj kot 2 % BDP za raziskave, razvoj in inovacije. Raziskave in razvoj lahko temeljijo na javno-zasebnih partnerstvih in na spodbujanju poslovnih ljudi, da vlagajo v raziskovalne laboratorije in inštitute, da bi odvrčali od bega možgan v Združene države ali na Japonsko.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Poskusila bom biti kratka, da se držim meje. Razočarana sem, da predsednik Komisije ni več tu, a menim, da moški, ki je odgovoren za medinstitucionalno sodelovanje sedi tukaj.

Kot pomemben korak do tega, da postane strategija 2020 uspešna, bi zato rada govorila zlasti o tem, kako pomembno je, da različne ustanove EU prenehajo tekmovati druga proti drugi in da mi resno sodelujemo pri instrumentih, brez katerih ne bo mogoče doseči ciljev strategije 2020.

Zato je zelo pomembno, da se nacionalni egoizmi odkrito preoblikujejo v občutek nacionalne odgovornosti in tudi v občutek odgovornosti na evropski ravni, ker če ne bomo čim prej obravnavali vprašanja usklajevanja socialne politike in usklajevanja davčne politike, ne bo mogoče izpolniti ciljev gospodarske politike ali našega skupnega evropskega gospodarstva, ki nas bo spremenilo v resnično konkurenčno regijo v globaliziranem svetu.

Andrew Duff (ALDE). – Gospa predsednica, predsedniku Van Rompuyu sem izredno hvaležen, ker je opisal svoj delovni obseg, a še vedno ne razumem prav, zakaj noče odgovoriti na moje parlamentarno vprašanje. Rad bi ga prosil, da premisli o svojem pristopu do vprašanja parlamentarnih vprašanj.

Prav tako bi se rad predsedniku Van Rompuyu opravičil za sramoten nastop Nigela Farageja. Zagotavljam mu, da bo večina britanskih poslancev EP z njim ravnala zelo spoštljivo.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospa predsednica, oči celotne Evrope – in ne le Evrope – so v zadnjem času uperjene v Grčijo, kakor so povedali že številni govorniki.

V tej svetovni gospodarski krizi seveda ni le Grčija tista, ki ima resne gospodarske težave. Kakor vsi vemo, jih imajo tudi druge države.

Priča smo špekulativnemu napadu brez primere, ki – žal moram to povedati – je v zadnjem času dobil najslabšo obliko obrekovanja s strani nekaterih medijev.

Kakor koli že, lahko ste prepričani, da Grčija ni obubožana, Grčija ne propada. Dalje, naša država ni nikoli prosila za finančno podporo. Prosila pa je in še prosi za politično podporo. Prosila pa je in še prosi za resničen dokaz solidarnosti drugih držav članic v okviru Evropske monetarne unije, ker v končni analizi je to tisto, kar je na kocki.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ob začetku leta je stopnja brezposelnosti dosegla 10 %, medtem ko se je primanjkljaj povečal v številnih državah članicah. Državljeni Evrope pričakujejo takojšnje rešitve sedanjih temeljnih izzivov: demografskih sprememb in podnebnih sprememb, pa tudi gospodarske in finančne krize.

Evropska unija mora prednostno vlagati v ustvarjanje in ohranjanje delovnih mest v izobraževanju, zdravstvu, kmetijstvu ter prometnih in energetskih infrastrukturah. Evropska unija potrebuje strategijo za trajnostno energijo in sodobno, varno in učinkovito prometno infrastrukturo. Vlagati moramo v ukrepe za energetsko učinkovitost, da bi imeli koristi od stanovanj in posodabljanja industrijskih obratov, ki bi nam omogočili, da ustvarimo več kot dva milijona novih delovnih mest do leta 2020.

Poleg tega zmanjšanje emisij onesnaževal pomeni posodobitev industrijskih obratov po vsej Evropski uniji in ne selitev evropske industrije v tretje države. Nenazadnje pa starajoče se prebivalstvo in upad rodnosti zahtevata reforme socialnih sistemov, da bo lahko vsak državljan Evropske unije imel zagotovljeno dostojno življenje.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Maroš Šefčovič, član Komisije. – Gospod predsednik, spoštovani poslanci Evropskega parlamenta, zasedanje je trajalo nekoliko dlje in predsednik Komisije je moral oditi zaradi drugih obveznosti, a v čast mi bo odgovoriti v imenu predsednika Barrosa in v imenu Komisije.

Za začetek bi se vam rad zahvalil za čudovito razpravo, za mnogo zanimivih zamisli in za navdušenost in podporo, ki jo kažete strategiji EU 2020. Brez vaše podpore strategija EU 2020 ne more uspeti in ne bo uspela. Lahko vam zagotovim, da bo Komisija zelo drzna; EU 2020 bo državljanke, zaposlovanje in zmanjševanje revščine postavila v jedro in središče. Prav tako vam lahko zagotovim, da smo se naučili lekcij lizbonske strategije in se bomo zato osredotočili na manjše število ciljev in bomo zagotovo izboljšali upravljanje.

V Komisiji nas močno spodbuja trden interes in upanje na močno podporo Evropskega parlamenta. Prav tako nas spodbuja občutek nujnosti v Evropskem svetu, kjer je zelo jasno, da je danes ozračje zelo drugačno od tistega pred petimi leti, ko smo razpravljali o parametrih lizbonske strategije.

A storiti moramo več; dobiti moralo lokalno in regionalno podporo za to strategijo in najpomembneje, dobiti moramo ljudi, ki bodo stali za njo. Poskrbeti moramo, da je ne bodo smatrali kot še eno upravno vajo, ampak kot pristop v zvezi s tem, kako izboljšati življenje v Evropi in v njenih državah in regijah. Spoštovani poslanci, rad bi vas prosil, da nam pomagate pri tej nalogi. Ne tekmujmo med institucijami, sodelujmo, osredotočimo se na prednostne naloge in poskrbimo za konkretne rezultate.

V strategiji EU 2020 bi radi uvedli sistem treh spojenih stebrov, ki temelji na pametnem, bolj zelenem in vključujočem gospodarstvu, in na teh stebrih bi radi gradili prožne pobude, ki bi bile usmerjene v ozka grla, v probleme, ki upočasnjujejo evropsko gospodarstvo, ki nam preprečujejo, da bi izkoristili vse njegove možnosti. Radi bi se bolj osredotočili na izobraževanje in usposabljanje, da bo delovna sila v Evropi ohranila konkurenčno prednost, ki si jo Evropa zasluži. Poskrbeli bomo, da bo strategija EU 2020 še naprej povezana s Paktom za stabilnost in rast, ker je trden davčni položaj ključen za gospodarsko stabilnost.

Danes smo mnogo govorili o Grčiji in rad bi vam zagotovil, da je prišlo do sporazuma, da države članice iz evrskega območja izvedejo odločne in usklajene ukrepe, če bodo ti potrebni za zaščito finančne stabilnosti na evrskem območju. Komisija bo tesno sodelovala z Grčijo in spremljala, kako ta izvaja naša priporočila. Misija, ki jo vodi Komisija z ECB in črpa iz MDS za tehnično podporo, je sedaj v Atenah, da bi ocenila potrebo Grčije po sprejetju dodatnih ukrepov.

Dovolite mi, da sem zelo jasen; imamo orodja za zaščito finančne stabilnosti v evrskem območju, če bodo potrebna; sem sodijo zlasti članice evrskega območja, Komisija in Evropska centralna banka in pripravljeni smo sprejeti evropski okvir za usklajevanje ukrepov. A vsaki stopnji v tem procesu moramo dovoliti, da gre v svojo smer, in sedaj mora Grčija pohiteti naprej z reformami in sprejeti nujne ukrepe. Menim, da smo pripravljeni drzno ukrepati, pa naj bo to v zvezi s strategijo EU 2020 ali pa z razmerami v Grčiji.

Herman Van Rompuy, predsednik Evropskega sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vesel sem, da imamo to razpravo; vesel sem, da sem sprejel vaše povabilo, da pridem sem, na samem začetku procesa strategije 2020, ker se je ta razprava šele začela. Nedavno smo imeli razpravo, 11. februarja, konec marca bomo imeli spomladanski Svet in bomo dokončno izoblikovali strategijo 2020 ali strategijo za zaposlovanje

in gospodarsko rast konec junija. Zato imamo precej časa, da izmenjamo stališča in enkrat za vselej določimo potek ukrepov.

Zato pozdravljam to evropsko ambicijo, ki sem jo tu doživel danes popoldan, in pozdravljam ta občutek nujnosti, na katerega sem naletel. Imeli smo govor, ki ga lahko le preziram, a o tem ne bom dajal nadaljnjih pripomb.

Kar zadeva gospodarsko strategijo, bom razlikoval med tremi obdobji. Prvo obdobje je obdobje, v katerem smo sedaj, z drugimi besedami, finančna kriza in njene posledice. Dovolite mi, da uporabljam drugačen jezik, kot sem ga danes popoldan poslušal skozi celotno razpravo. Bom pojasnil. Rad bi uporabil jezik, ki odraža tudi tisto, kar je v zvezi z Evropsko unijo pozitivnega, ker, čeprav se zdi presenetljivo, so med stvarmi, ki so se dogajale v zadnjem času, tudi pozitivne stvari. Posledice smo črpali iz krize, ki je bila v tridesetih letih prejšnjega stoletja in se tam nečesa naučili. Sedaj je preteklo eno leto od največje krize in dejansko imamo v letu 2010 sedaj pozitivno rast v večini držav. To se v tridesetih letih prejšnjega stoletja ni zgodilo. Kriza je dejansko trajala do konca desetletja.

Zakaj imamo sedaj pozitivno rast? Ker smo izvedli ukrepe. Izvedli smo ukrepe za reševanje finančnih ustanov, ne zato, ker so nam posebno všeč kot takšne, ampak zato, ker brez njih ni gospodarstva. Izvajali smo pametno monetarno politiko. V gospodarstvo smo vnesli likvidnost, nekaj, česar ni nihče storil pred 70 leti. Za vsaj 16 držav smo ustvarili območje monetarne stabilnosti kljub vsem težavam. V tridesetih letih prejšnjega stoletja smo imeli konkurenčne devalvacije. Danes jih nismo imeli. Izvajali smo tvegano proračunsko politiko z uporabo proračunskih primanjkljajev za spodbujanje gospodarstva. Nismo storili tega, kar so storili v tridesetih letih prejšnjega stoletja, namreč nismo čim prej povrnili proračunskega ravnotežja. Zato smo zaščitili naš notranji trg, ki ni popoln. Izboljšati ga moramo in gospod Monti nam bo priskrbel nekatere konkretne predloge. Vendar pa nismo zdrsnili nazaj v protekcionizem iz tridesetih let prejšnjega stoletja. Zato smo se iz velike krize, ki smo jo ravno doživeli, nečesa naučili.

Šel bi še korak dlje. Zaradi Evropske unije je nastal G20; mi smo bili tisti, ki smo prevzeli pobudo, da se ustvari to svetovno upravljanje, ki je še v povojih. To je prvič, ko so se velike sile, nove in stare, združile v boju proti krizi na nepopoln način, a še naprej bomo delali v tej smeri. Tako se Evropa, Evropska unija, ne bi smela vedno braniti. Ustvarjene pa so bile tudi nekatere pozitivne stvari.

Sedaj moramo pustiti to strategijo, to tako imenovano izhodno strategijo, za sabo. Najti moramo ravnotežje med tem, da prehitro opustimo proračunske spodbude in da se srednjeročno vrnemo na proračunsko ravnovesje, ki je popolnoma nujno za financiranje našega pokojninskega sistema, našega sistema socialne varnosti in sistema zdravstvenega varstva. Tako je to ravnovesje, ki ga moramo najti, težko in Pakt za stabilnost in rast nam zagotavlja sredstva, da to storimo, ker to ne zahteva takojšnje vrnitve v proračunsko ravnovesje. Zato je potreben postopen pristop, s katerim najprej dosežemo stopnjo 3 % in nato srednjeročno proračunsko ravnovesje. Mislim, da smo in še vedno izvajamo pametno politiko.

Glede lizbonske strategije, vemo, da ima le-ta pomanjkljivosti, a prav tako ne smemo pozabiti, da je finančna in gospodarska kriza popolnoma prekinila izvajanje lizbonske agende. Seveda smo imeli izpuste; ne bom jih tu našteval, ker so dobro znani. Vendar pa bom povedal naslednje: potrebujemo nekaj velikih reform ali pomembnih reform in te pomembne reforme bodo na evropski in nacionalni ravni zahtevale proračunske izbire. To ni naključje – in to sem ponovil v pisnih sklepih, ki ste jih prebrali –, da želimo povezati razpravo o proračunu, učinkovito v njegovem pravnem okviru Pakta za stabilnost in rast, z gospodarskimi reformami. To je zato, ker če pravimo, da moramo na primer izvesti več raziskav in razvoja, potem moramo v zvezi s tem oblikovati določbo v nacionalnih proračunih in v finančni perspektivi Evropske unije. To pomeni, da bo treba izvesti nekaj proračunskih izbir.

Še ena posledica teh izbir, ki jih izvajamo za lizbonsko strategijo, je, da cilji, ki jih predlagamo, ne bodo vedno lahko cilji. Zgodi se, da so lahko tudi zahtevni cilji. Tu postanejo stvari problematične. Na eni strani imamo zahtevo za reforme in na drugi izvajanje reform. Ne pravim, da sem to slišal tu, ampak zunaj tega parlamenta, na evropski ravni, ljudje zahtevajo temeljite ukrepe, velike reforme, temeljite reforme in ko se ljudje vračajo v svoje države, vidimo malo rezultatov vsega tega. Zato potrebujemo trdno stališče. Ni le Evropska unija tista, ki bo izvajala reforme. Lahko jih spodbujamo in zagotavljamo pravi okvir zanje, a številne reforme bodo morale biti izvedene na nacionalni ravni in zato je to stvar prikazovanja pomembne politične volje, najpomembnejša stvar pa je politična zavezanost.

Pogosto se govori, da potrebujemo več zavezujočih ukrepov. Vendar bi morali o tem razmisliti. Podal sem kar nekaj predlogov, ki menim, da so pametnejši kot zavezujoči ukrepi. Vendar celo Pakt za stabilnost in

rast, ki vsebuje mnogo zavezujočih ukrepov, nekaterih držav ni uspel spraviti nazaj na pravo pot. Zato ta metoda ni vse, ta metoda ne rešuje vsega in brez politične udeležbe, brez zavezanosti, je ta metoda ničvredna.

Glede gospodarske strategije je zelo dobro, da nekateri pravijo, da potrebujemo več omejitev. Vendar pa, kar zadeva gospodarske smernice, Lizbonska pogodba tega ne določa. Sam nisem sestavil Lizbonske pogodbe, to so storili drugi, a ne predpisuje nikakršnih sankcij, kazni ali negativnih ukrepov glede izvajanja gospodarskih smernic. Da se boste tega v celoti zavedali, si pozorno pogledajte člen 121. Politična zavezanost na evropski in tudi na nacionalni ravni je zato odločilna in brez te politične zavezanosti ne bo storjeno nič.

In še zadnja misel glede Grčije. Mislim, da smo poslali pravo sporočilo. Razkrili smo sporočilo odgovornosti grške vlade, ki mora reševati izredno težak položaj, položaj, ki ga je nasledila. Izvaja nekatere pogumne ukrepe. 11. februarja nam je povedala, da bo, če sedanji ukrepi ne bodo zadostovali za doseg zmanjšanja primanjkljaja v višini 4 % BDP v letu 2010, izvedla dodatne ukrepe. Zavezali smo se, da bomo izvedli več spremljanja, ne le glede pobude Evropske komisije, ampak tudi s pomočjo Evropske centralne banke in celo strokovnjakov iz Mednarodnega denarnega sklada. Zato verjamem, da smo resnično izoblikovali in zelo jasno opredelili vidik odgovornosti. Če je potrebno, imamo seveda element solidarnosti. Grčija je dejala, da tega ne želi uporabiti, a poskrbeli smo za dve sporočili: sporočilo odgovornosti in sporočilo solidarnosti, če je potrebno.

Seveda moramo sklepati na podlagi tega, kar se je v zadnjih letih zgodilo v Grčiji. Tudi v evrskem območju moramo biti proaktivnejši v zvezi z zbiranjem podatkov in tudi glede samih politik. Ta kriza je bila prav tako izziv, izziv v smislu, da moramo bolj izvajati politiko usklajevanja. Dejansko je kriza izziv. Iz vsake krize se moramo veliko naučiti. No, naučili se bomo. Na enak način, kot smo se naučili iz krize v tridesetih letih prejšnjega stoletja, se moramo sedaj naučiti iz finančne krize: več predpisov, več spremljanja nagraj, daljnosežnejša bančna politika. Vendar pa se moramo naučiti tudi vsega iz izkušenj Grčije in drugih.

Gospe in gospodje, verjamem, da sem v tem parlamentu čutil enako ambicijo; čutil sem enako politično voljo za uresničevanje gospodarske politike in strategije, ki lahko obvladujeta težave, s katerimi se srečujemo danes. Kakor so povedali mnogi med vami, to ni odgovornost enega ali dveh ljudi; vse evropske institucije in vse države članice morajo prevzeti kolektivno odgovornost. Drugače ne bomo ohranili svojega socialnega modela; drugače bomo izgubili svoj položaj na svetu. Zato sem se prišel danes popoldan sestati z vami v tem duhu in v tem duhu bom še naprej delal.

(Aplavz)

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod predsednik. Resnično nam je bilo v veliko zadovoljstvo, da ste bili tu z nami ob svojem prvem nastopu na plenarnem zasedanju. V Grčiji imamo izraz za nekoga, ki prevzema težke nove dolžnosti. Pravimo: *σκληρόφαλος*, kar pomeni, da vam želimo, da bi imeli železno glavo, da boste lahko prenašali vse, kar bo padlo nanjo v težkih časih. Mislim, da ste to pokazali; če tega nimate, pa to razvijate. Najlepša hvala, ker ste bili tu z nami.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Gospodarska kriza je pustila globok negativen vtis na potencialu držav EU za gospodarsko rast. Spremljali smo razprave o tej temi in videli smo, da je bila pozornost osredotočena na ukrepe za izhod iz krize in oživitev gospodarke rasti v finančnem smislu. Nedvomno je dobra zamisel reševati probleme glede na resnost. Vendar pa je pomembno razumeti, da te razmere niso več enake, kot so bile pred krizo. Dejansko je gospodarski model tisti, ki se mora spremeniti. Temeljiti mora na inovacijah in energetskih virih, ki ne onesnažujejo, in biti osredotočen na zdravstveno stanje ljudi. Ne moremo imeti dinamičnega gospodarstva, če nimamo motiviranih delavcev. Prav tako ne moremo imeti trajnostnega gospodarstva, če podpiramo okoljsko zaščito le s polovičnimi ukrepi. Verjamem, da moramo, da bi si povrnili možnosti za gospodarsko rast, začeti spreminjati sam gospodarski model, ki mora biti osredotočen na to, kar ustvarja inovacije in osebno motivacijo. Izhod iz krize v osnovi ni problem v zvezi z gospodarsko ali davčno politiko.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Evropa se je že nekaj naučila, ko ni bila sposobna izvajati ciljev, določenih v lizbonski strategiji, in upam, da se bo naučila iz svojih napak, ki so povzročile gospodarsko in finančno krizo. Zato pozivam, da se v prihodnosti večja pozornost posveča najprej ustvarjanju delovnih mest in ne le ustvarjanju kakršnih koli delovnih mest, ampak, da poskušamo zagotoviti visokokakovostno polno zaposlitev in pri tem upoštevamo potrebe trga dela in zagotavljamo socialno vključenost. Drugič,

zelo pomembno je, da se borimo za enakost spolov in odpravo revščine, zlasti glede ljudi v najbolj ranljivih skupinah, ker jih v teh težkih časih najbolj prizadela revščina. Prav tako bi rada pritegnila pozornost k izobraževalnim sistemom in pomembnosti pridobivanja novih znanj. Ker trgi dela držav članic EU doživljajo dinamične spremembe, je nujno zagotoviti, da bodo imeli delavci potrebna znanja za prihodne trge dela. Zato je nujno, da vlagamo v notranje usposabljanje osebja in vseživljenjsko učenje. Več pozornosti moramo posvetiti eni največjih težav v družbi, in sicer vse večji brezposelnosti mladih. Če mladi ljudje ne dobijo priložnosti, da vstopijo na trg dela, potem obstaja nevarnost, da bo Evropa izgubila celo generacijo mladih ljudi. Na neuradnem srečanju voditeljev držav ali vlad EU v zvezi s strategijo Evropa 2020, ki je potekalo 11. februarja, je bila izpostavljena zelo pomembna tema upravljanja. Čeprav je Evropski svet zelo ambiciozen v tej zadevi, bi vas kljub temu pozvala, da zagotovite še aktivnejšo udeležbo Evropskega parlamenta, nacionalnih parlamentov in različnih sektorjev Sveta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V tej razpravi tisti, ki so odgovorni v Evropski uniji, ostajajo močno oddaljeni od resničnih problemov državljanov. Primeri, ki jih vedno znova najdemo na svojih obiskih in pri svojih stikih z delavci, kmetovalci, ribiči in lastniki mikro in malih podjetij, kažejo, da pristopi in politike Evropske unije služijo ustvarjanju bolj negotovega zaposlovanja in poslabšanju brezposelnosti in izkoriščanja.

V času, ko so številke, ki se nanašajo na brezposelnost, presegle 23 milijonov in revščina prizadeva več kot 85 milijonov ljudi, ni sprejemljivo, da vztrajamo pri politikah, ki so povzročile te razmere.

Zato vztrajamo na potrebi, da se preneha izvajati Pakt za stabilnost in da se ga nadomesti s Paktom za razvoj in zaposlovanje, ki bo dajal prednost ustvarjanju delovnih mest s pravicami in povečanju proizvodnje.

Nujno je prekiniti tako imenovano lizbonsko strategijo in namesto tega podpreti strategijo za socialni napredek, ki daje prednost boju proti revščini, podpira kakovostne javne storitve in socialne vire in spodbuja enakost in pravice žensk. To pomeni razvoj proračunske politike, ki pospešuje dodeljevanje podpornih sredstev Skupnosti in jih hitreje in enostavneje prenaša v države članice...

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170 Poslovnika)

Kinga Göncz (S&D), v pisni obliki. – (HU) Strategija EU 2020 lahko uspe le, če bodo države članice prikazale zadostno zavezanost za njeno izvajanje. Poleg jasnega sprejetja nacionalnih odgovornosti ključ do uspeha leži v izvajanju politik Skupnosti z njihovimi spremljajočimi sredstvi, zagotovljenimi za približevanje, regionalni razvoj in kmetijstvo, kar bo vse prispevalo h gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest. Metoda, ki poteka od zgoraj navzdol in sedaj dobiva obliko ter temelji na povečani politični odgovornosti predsednikov vlad, prav tako zagotavlja močnejša jamstva za uspešno izvajanje, kot je bilo v primeru lizbonske strategije. Strategija 2020 prav tako točno določa prednostne naloge naslednjega proračunskega obdobja ne da bi zagotavljala podrobno razpravo v sedanjosti. Posledično je treba takoj poudariti pomembnost skupne kmetijske politike in kohezijske politike za naslednji sedemletni proračun, ki se začne z letom 2014. Brez gospodarske, socialne in teritorialne kohezije ni močne in konkurenčne Evrope. Zbliževanje med regijami krepí konkurenčnost Evrope.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospe in gospodje, eden najpomembnejših izzivov, pred katerimi je EU, je ponovna ocena lizbonske strategije s povezanim bojem proti revščini in izključenosti in krepitvijo socialne kohezije. Pobuda 2020, ki predstavlja eno glavnih pobud predsedniškega tria Španije, Belgije in Madžarske, mora dati odgovor na dolgoročne demografske in socialne izzive, s katerimi se srečuje ta celina. To ne pomeni nič manj, kot ponovno pretehtanje evropskega trga dela in izobraževalnega sistema. Spričo neuspeha sedanje evropske strategije zaposlovanja mora program 2020 vsekakor ustvariti več in boljša delovna mesta, kjer je glavna skrb posvečena povečani udeležbi žensk in prikrajšanih skupin na trgu dela. Hvalevredno je, da agenda Evropske komisije in tudi akcijski načrt prihodnjega predsedniškega tria poudarjata dejavnike, nujne za uspeh tega programa, kot so ukrepi, usmerjeni v neprijavljeno delo, sivo ekonomijo in učence, ki predčasno opustijo izobraževanje, pa tudi v izboljšanje pogojev za samozaposlitev. Ker je socialno-ekonomska izključenost rezultat številnih neodvisnih dejavnikov, lahko rešitve pridejo le iz izčrpnjega akcijskega načrta, ki obravnava vsa področja hkrati, in ne iz zamisli, ki temeljijo na projektu in so prevladovala do sedaj. Da bi bili uspešni, moramo opustiti osamljene pobude v korist ukrepom, vtkanim v uravnotežen sveženj politik, ki je osredotočen na zgodnje posredovanje in lahko zagotovi pristno izboljšavo vsakega od resničnih ukrepov socialne izključenosti, ki se odražajo v Leakenskih kazalnikih.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Sedanja gospodarska kriza je najresnejša v zadnjih desetletjih, medtem ko se njen vpliv odraža v zmanjšanju potenciala rasti po EU za polovico. Ta gospodarsko nazadovanje gre tudi z roko v roki s povečanjem stopnje staranja prebivalstva, ki ovira prizadevanja za pomoč pri oživljanju

gospodarstev EU. Glede na te okoliščine mora strategija 2020, ki je namenjena kot nadaljevanje lizbonske strategije, ustvarjati pogoje, potrebne za trajnostno rast in davčno konsolidacijo. Dejansko mora biti mnogo dostopnejše vseživljenjsko učenje, pri čemer morajo biti univerze mnogo bolj odprte za študente, ki odstopajo od večinskih smeri. Boljša soodnosnost med ponudbo in povpraševanjem in večja mobilnost delovne sile bosta delavcem zagotovili več priložnosti na področjih, kjer obstaja večje povpraševanje po njihovem strokovnem znanju. Sodobni sistemi socialne varnosti in pokojninski sistemi so potrebni, da bi se zmanjšala revščina in izključenost. Politika zaposlovanja mora biti osredotočena na prožnost trga dela, kjer zaposleni prevzamejo odgovornost za svoje neprestano usposabljanje, prilagajanje na spremembe in mobilnost v poklicnem življenju. Nujno je, da se prilagodimo sedanjim razmeram gospodarske krize in starajočega se evropskega prebivalstva, da bomo lahko zagotovili zadostno raven podpore ljudem, ki so začasno brezposelni.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Strinjam se s kolegi poslanci, ki so izpostavili vprašanje, ki zadeva odsotnost kmetijstva v strategiji 2020. Verjamem, da je kmetijstvo področje, ki lahko prispeva k razvoju Evropske unije, in je hkrati pomembno področje, ker je jedro evropskega načina življenja. Nenazadnje pa je treba posebno pozornost posvetiti kmetijstvu, ker ga je izredno močno prizadela gospodarska kriza. Da bi preverili stopnjo tega vpliva, moramo pogledati le zmanjšanje realnega prihodka na delavca v kmetijstvu, ki je v nekaterih državah članicah doseglo že 35 %.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), v pisni obliki. – V skladu z uvodno izjavo predsednika Van Rompuya, je moje posredovanje posvečeno izvajanju Lizbonske pogodbe. Medtem ko je v teoriji imenovanje visokega predstavnika z deljeno odgovornostjo videti dobro, pa to v praksi glede na njegovo „edinstvenost“ ustvarja težave, ki jih avtorji pogodbe niso predvideli. Brez namestnika, ki bi imel enako deljeno odgovornost, bo visoki predstavnik moral vedno bolj izbirati med tem, da ostane v Bruslju, in med tem, da je na primer prisoten v Evropskem parlamentu oziroma da leti v tuje glavno mesto, kjer EU potrebuje enako visoko predstavništvo. Seveda si lahko gospa Ashton najde namestnika, a če si ga bo, bo to moralo biti na začasni podlagi in na račun Sveta ali Komisije. Če pa bo „rotirajoče predsedstvo“ vstopilo nazaj, da bi povrnilo ravnotežje, bomo imeli na koncu še več birokracije namesto manj.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Evropa 2020 ne sme ponavljati neuspehov svoje predhodnice, lizbonske strategije. Novo strategijo je v veliki meri oblikovala gospodarska kriza, katere učinke bo morala reševati. Hkrati pa moramo nadoknaditi svojo malomarnost. Glede na to, da so določbe Pakta za stabilnost in rast tako stroge, kako je lahko EU prišla do 7-odstotnega primanjkljaja in dolga v višini 80 % BDP? Kdo je odgovoren za to? To, kar si najbolj želimo za EU, je, da se vrne na pot hitre rasti in predvsem to bi morala pomagati doseči ta strategija. Sedanje določbe strategije ne kažejo, kako to doseči, niti ne kažejo, kako uskladiti evropske socialne dosežke z demografskimi težavami, s slabimi rezultati sistema zdravstvenega zavarovanja ali s pomanjkljivim sistemom pokojnin in podpore. Nadalje, kaj pa trajanje dela? Nazadnje, kaj pa vzpostavitev sistema za nadzor in spremljanje bank in drugih finančnih ustanov? Ali kako bi radi povečali produktivnost? Potrebujemo nov pristop k tem novim izzivom.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Prednostna naloga nove strategije Euro 2020 je, da je pametnejša in tržno gospodarstvo, ki temelji na ekološkem znanju. Da bi dosegli ta cilj, bi se morali predvsem osredotočiti na krepitev enotnega trga in povečanje prostega pretoka storitev. Vloga Evropske skupnosti bi morala biti spodbujanje podjetništva in tudi poenostavitev registracije podjetij z odpravo pravnih in gospodarskih ovir. Podpora, zlasti malih in srednje velikih podjetij, je pomembna zadeva. Odprava zahteve, da morajo mikro podjetja predložiti letna finančna poročila, in izboljšanje dostopa do kreditov, so morda pomembni koraki v to smer. Rezultati ankete Evrobarometra glede podjetniške mislenosti ljudi kažejo, da je Evropska unija še vedno za Združenimi državami, ampak da bi si tudi več kot polovica mladih prebivalcev EU želela, da bi postali podjetniki v naslednjih petih letih. Prav tako mislim, da je pomembno, da se osredotočimo na ustvarjanje gospodarske rasti, ki temelji na znanju, in na ustvarjanje konkurenčnega, kohezijskega in okolju prijaznejšega gospodarstva. Zato moramo pozornost posvečati tudi razvoju in pripravi mladih ljudi na to, da bodo dosegali dolgoročne cilje, in povečati potrošnjo v zvezi s tem.

EU bi morala izvajati evropsko digitalno agendo kakor hitro je mogoče, da bi prispevala k vzpostavitvi resnično enotnega skupnega trga na področju spletne trgovine, da bodo lahko potrošniki izkoristili ponudbe po konkurenčnih cenah v drugih državah članicah in da bodo SMP lahko neovirano delovala na evropskem trgu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), v pisni obliki. – (HU) Strategija EU 2020 mora temeljiti na dveh stebrih. Po eni strani je to solidarnost med državami članicami, ki zagotavlja, da v krizi ne bo nobena država članica ostala v ozadju. Po drugi strani pa morajo države članice prav tako pokazati solidarnost s Skupnostjo tako, da zvesto izvajajo obveznosti, ki so jih določile skupaj. Med razpravo o prihodnosti EU ne bi smeli nikoli

izgubiti izpred oči tistih politik, ki že delujejo. Skupne kmetijske politike in politike usklajevanja so resnični rezultati evropskega povezovanja in simboli solidarnosti med državami članicami in narodi. Kot madžarski poslanec Parlamenta in politik iz nove države članice menim, da imajo nove prednostne naloge, ki jih je oblikovala Evropska komisija, enako pomembnost: izgradnja družbe, ki temelji na znanju, gojenje inovacij, krepitev socialne vključenosti, ustvarjanje novih delovnih mest in odločnejša drža proti podnebnim spremembam znotraj okvira trajnostnega razvoja.

Ne smemo dovoliti, da bi bila slabitev prejšnjih skupnih politik cena, ki jo bomo plačali za močnejše sodelovanje na zgornjih področjih. Varnost preskrbe s hrano, ki jo zagotavlja skupna kmetijska politika, postaja v 21. stoletju pomembnejša kot kdaj koli prej, saj hrana in pitna voda prevzemata isti strateški pomen, kot ga je imela nafta v 20. stoletju. Če želimo resnično okrepiti svetovni konkurenčni položaj EU, ne smemo dovoliti določenim regijam, da ostanejo zadaj zaradi zastarele infrastrukture in slabih izobraževalnih, socialnih in zdravstvenih storitev. Zato obstaja neprestana potreba po močni kohezijski politiki, ki temelji na solidarnosti.

Traian Ungureanu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Strategija EU 2020 mora označevati napredek. Drugače bo EU 2020 lizbonska strategija, strategija, ki jo bo treba v 10 letih zamenjati s še eno novo strategijo. EU 2020 mora jasno označevati začetek razvojne stopnje po poteku lizbonske strategije. Določiti moramo prednostne naloge za strategijo, ki jo začnemo izvajati, da bodo reforme, ki bodo ustvarjene z EU 2020, preživele v srednjeročnem in dolgoročnem smislu.

Obstajajo tri glavna prednostna poročja, ki morajo brez gotovo odlikovati EU 2020. Prvo je aktivna podpora MSP, ki temelji na soodnosnosti programov Skupnosti z makrogospodarskimi politikami. Ta pristop bo zagotovil zdravo gospodarsko okolje za zasebne subjekte. Drugo je izobraževalni sistem, ki pripravlja delovno silo na podlagi povpraševanja na trgu. Ta proces bo zagotovil boljše raven zaposlitve v državah članicah. Nazadnje pa mora imeti Evropski parlament večjo vlogo. To bo omogočilo, da se iz držav članic uporabijo realne informacije in da se prepreči širjenje razlik med gospodarstvi držav članic. Strategija EU 2020, organizirana glede na jasne prednostne naloge, bo hitro oživila gospodarsko rast v EU, zlasti v okviru sedanjih finančnih in gospodarskih pritiskov.

14. Prednostne naloge Parlamenta za svet OZN za človekove pravice (Ženeva, 1. do 26. marec 2010) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o prednostnih nalogah Parlamenta za svet OZN za človekove pravice (Ženeva, 1. do 26. marec 2010).

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu.* – (ES) Gospod Predsednik, Evropska unija se pripravlja v Ženevi, Bruslju in glavnih mestih tretjih držav na prvo letošnje zasedanje Sveta za človekove pravice.

Svet za človekove pravice je forum, namenjen razpravi o razmerah na področju človekovih pravic v vseh regijah sveta in o prizadevanjih mednarodne skupnosti, da bi izboljšala te razmere, kar je tudi eden izmed načel, eden izmed elementov, ena izmed značilnosti duha Evropske unije, ki ji daje pristno identiteto v svetu.

Predsedstvo Svetu je zelo resno vzelo vlogo, ki jo mora v tem času odigrati. Zelo resno obravnava izzive, s katerimi se mora Evropska unija soočiti na teh zasedanjih Sveta za človekove pravice. Dokaz za to je dejstvo, da se bo prva namestnica predsednika španske vlade, María Teresa Fernández de la Vega –, ki bo v tem primeru nastopala kot predstavnica predsedstva Svetu Evropske unije – udeležila „srečanj na visoki ravni“, s katerimi se bo začelo 13. zasedanje Sveta.

Predsedstvo bo s tem aktivno sodelovalo pri delu Sveta.

Zagovarjali bomo tališča Evropske unije pri zadevah, ki še posebej vplivajo na številne države članice, poleg tega pa bo Evropska unija, poleg nacionalnih pobud, predložila še resolucije posameznih držav.

Še naprej verjamemo, da Svet potrebuje instrumente, s katerimi lahko brani človekove pravice, se odziva na primere resnih kršitev človekovih pravic prek mandata specifične države – kot v primeru Burme ali Demokratične ljudske republike Koreje – ali prek mandatov za posebne zadeve znotraj države, kot upamo, da se bo zgodilo v primeru Demokratične republike Kongo.

Če želimo, da bo Svet ohranil svojo verodostojnost, morata te razmere nadzirati mednarodna skupnost in Svet za človekove pravice.

O eni zmed tem, ki bo na programu naslednjih zasedanj Sveta, bomo govorili kasneje v sklopu druge zadeve in sicer o posebnih sejah glede Gaze in poročila gospoda Goldstonea. Evropska unija meni –, kot bomo kasneje še enkrat omenili –, da to poročilo predstavlja zanesljivo analizo, Evropska unija pa je poudarila pomen izvedbe ustrezne, zanesljive raziskave morebitnih kršitev mednarodne zakonodaje o človekovih pravicah in mednarodnega humanitarnega prava.

Nazadnje želim spregovoriti o problemu ponovnega pregleda Sveta.

To bo ključno leto za pogajanja o ponovnem pregledu dela Sveta, ki bo potekal predvsem v 2011.

Evropska unija je začela z delom, ki ga namerava še uskladiti, za pripravo jasnega stališča, jasne strategije Unije, da bomo lahko ohranili aktivno vlogo in ostali zavezani varstvu in spoštovanju človekovih pravic.

Povsem jasno je, da bo Evropska unija še naprej zagovarjala neodvisnost Urada Združenih narodov visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice, skupaj z neodvisnostjo posebnih postopkov, sodelovanjem nevladnih organizacij v Svetu za človekove pravice, pristojnostjo Sveta, da obravnava ključne resne kršitve človekovih pravic in vzpostavitev mandatov držav.

Španija in špansko predsedstvo se zavedata, da sta predsedstvo po rotacijskem sistemu prevela v odločilnem trenutku za Unijo in Združene narode z vidika varstva in zagovarjanja človekovih pravic v svetu.

Lizbonska pogodba je prav tako odprla novo fazo, tako kot še na številnih drugih področjih, v vidika zunanjega ukrepanja Unije in upamo, da bo zaradi našega skupnega dela pod vodstvom visoke predstavnice, glas Evropske unije pri zagotavljanju temeljnih načel dela Sveta za človekove pravice jasnejši. Prav tako upamo, da bo k tej fazi za vzpostavitev aktivnejšega, preglednejšega in učinkovitejšega Sveta prispevala tudi prehodna faza, ki jo Unija doživlja pod predsedstvom –, ki ga trenutno zastopam – in ki bo storilo vse, kar je v njegovi moči, da bodo poti Unije in Sveta od sedaj vodile k istemu cilju in sicer k zagovarjanju in varstvu človekovih pravic v svetu.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, zelo primerno je, da sem danes prvič prisotna pri vprašanju človekovih pravic, kar sovpada tudi z mojimi osebnimi prednostnimi nalogami.

Komisija močno podpira predstavitev španskega predsedstva in temu, kar je bilo predstavljeno v zvezi s prednostnimi nalogami naslednjega zasedanja in kako se bo EU uskladila s temi prednostnimi nalogami, želim dodati dva sklopa pripomb.

Prvi sklop se nanaša na tematska vprašanja. EU in skupina držav Latinske Amerike sodelujejo pri pripravi osnutka resolucije o otrokovih pravicah s posebnim poudarkom na boju proti spolnemu nasilju nad otroki. Komisija je zelo zaskrbljena nad povečanjem spolnega nasilja na konfliktnih in kriznih območjih ter nad prenašanjem na najranljivejše, predvsem na otroke. EU bo v skladu z Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči zagotovila, da bo to v resoluciji ustrezno obravnavano.

EU bo aktivno sodelovala tudi v skupini za pravice invalidov. Obstaja zelo jasna povezava z našimi notranjimi politikami EU, saj bomo kmalu zaključili pristopni proces h Konvenciji Združenih narodov o pravicah invalidov.

Drugo tematsko področje posebnega pomena je pravica do hrane, ki sovpada z dosežki razvojnih ciljev novega tisočletja, pa tudi človekove pravice razseljenih oseb, ki v nasprotju z begunci niso ustrezno zaščiteni z mednarodnimi konvencijami in glede tega si bomo še naprej prizadevali.

Druga pripomba, ki jo želim podati, se nanaša na podporo EU pri sprejetju sklopa poročil univerzalnih periodičnih pregledov, ki se nanašajo na države, ki so ta proces izvedle decembra. Gre za zelo pomemben trenutek, v katerem lahko pregledane države javno naznanijo zavezanost k izboljšanju razmer na področju človekovih pravic. Istočasno lahko države zaprosijo za mednarodno pomoč pri izvajanju teh zavez. Komisija bo še naprej zelo pripravljena na razpravo s partnerji glede načinov in sredstev, namenjenih podpori izvajanja priporočil teh ponovnih pregledov.

Kot je špansko predsedstvo že izpostavilo, je zelo pomembno dejstvo, da je vpliv tega procesa odvisen predvsem od preglednosti in odprtosti držav članic EU, saj bomo učinkoviti lahko le takrat, če bomo sledili svojemu vzgledu.

Laima Liucija Andrikiienė, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, pozdravljam dejstvo, da bo Evropski parlament sprejel resolucijo o naslednjem zasedanju Sveta za človekove pravice. Prav tako pozdravljam dejstvo, da bo Evropski parlament poslal delegacijo na Svet za človekove pravice, saj se naša priporočila,

predložena Svetu EU, nanašajo predvsem na to, kako izboljšati delo Sveta za človekove pravice in okrepiti vlogo Evropske unije v njem.

13. zasedanje je najpomembnejše zasedanje, ki bo potekalo v 2010, vključevalo pa bo tudi srečanja na visoki ravni in razprave z ministri vlad o številnih pomembnih vprašanjih, ki sta jih Komisar in minister že omenila, kot je na primer vpliv globalne finančne krize na razmere človekovih pravic v svetu.

Pozdravljamo dejstvo, da naši ameriški partnerji močno sodelujejo pri delu Sveta za človekove pravice. Vendar pa moramo z zaskrbljenostjo povedati, da skušajo nekatere države zlorabiti celoten proces in spodkopati verodostojnost Sveta za človekove pravice. Iran je sporočil, da bi lahko na volitvah kandidiral za mesto v Svetu. Obžalovanja vredno bi bilo, če bi bil Iran izvoljen, saj bi se s tem povečalo število držav s problematično zgodovino človekovih pravic v Svetu. Pojavilo bi se tveganje, da Svet za človekove pravice postane tako neučinkovit in neuporaben, kot njegova predhodnica Komisija za človekove pravice. Povedano drugače, ogrožena je verodostojnost Sveta za človekove pravice in zato moramo storiti vse, da bi ohranili njegovo avtoriteto.

Richard Howitt, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, najprej želim pozdraviti sodelovanje Parlamenta v pobudah OZN. Jeseni smo v New Yorku lobirali za imenovanje novega pomočnika generalnega sekretarja, da bi prispevali k večji prioriteti človekovih pravic v OZN, naslednji mesec pa bomo ponovno prisotni v Svetu za človekove pravice: ne le v dialogu z našimi predstavniki EU, ampak bomo sodelovali tudi s tretjimi državami v sklopu evropskih prizadevanj za spodbujanje spoštovanja človekovih pravic v preostalem delu sveta. Ponosen sem, da lahko v Ženevi gledamo na Evropo, kot na borko za človekove pravice, z delom, ki se bo pričelo junija letos pa iz naše resolucije izhaja, da si moramo prizadevati za dodatno reformo Sveta za človekove pravice.

Svet še naprej ostaja preveč spolitiziran in naše besedilo danes utemeljeno kritizira delegate, ki so se cinično postavili s svojimi avtomobili pred OZN v Ženevi ob 6.00, da bi se lahko prvi vpisali na seznam govornikov glede pomoči Šrilanki s svojim predlogom „brez ukrepov“, da bi se tako izognili kritiki kršitev v tej državi in duhu ustanovitve Sveta za človekove pravice: da si mora prek celega leta prizadevati pri obravnavi zlorab človekovih pravic, ne glede na to kje in kdaj do njih pride. V Parlamentu se strinjamo s številnimi načeli, ki jih je navedlo špansko predsedstvo z vidika dodatnih reform in pridružiti se želim prijateljici gospe Andriksen, ki pravi, da bo šlo za dodaten smrtonosen udarec Svetu, če bo Iran s svojo porazno zgodovino človekovih pravic naslednjič izvoljen brez nasprotovanja, kot se nekateri bojijo.

Najresnejši preskus človekovih pravic za kateri koli narod se pojavi takrat, ko nas obsodijo zlorabe človekovih pravic. Zaradi tega me zelo veseli, da sta se tako Evropska unija, kot tudi Združene države Amerike na organizacijskem zasedanju v Ženevi 18. februarja zavzeli za skupno študijo o skrivnih pridržanjih, ki je bila tokrat predstavljena Svetu za človekove pravice. Ne bomo se vedno strinjali s kritikami, vendar jih moramo biti vedno pripravljeni sprejemati, če to pričakujemo tudi od drugih.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Visoka predstavnica, komisarka, v Skupini zaveznštva liberalcev in demokratov za Evropo želimo, da bi bila Evropska unija na 13. zasedanju Sveta OZN za človekove pravice opazna. Kot soavtorica te resolucije želim še posebej opozoriti na njeni točki 9 in 13, ki se nanašata na zadeve, povezane z Iranom.

Za nas v skupini ALDE je nesprejemljivo, da se Svet OZN za človekove pravice ni zmožen – da ne rečem ni pripravljen – dovolj hitro odzvati na krizo človekovih pravic v Afganistanu, Gvineji, Iranu, Jemnu in Iraku. Smisel Sveta za človekove pravice, ki združuje vse države sveta, je nenehno spremljanje razmer človekovih pravic na ozemlju vseh držav članic in takojšnje ukrepanje v primeru kakršnega koli poslabšanja razmer.

Trenutna počasna obravnava razmer jasno kaže na šibkost in nezmožnosti organizacije, da bi ustrezno uresničevala cilje, ki si jih je zastavila. Šibkost organizacije je očitna tudi zaradi kandidature Irana na volitvah v Svet OZN za človekove pravice, ki bo potekal maja 2010, kar je precej komično. Že sama misel na to je absurda, glede na brezupne poskuse teokratskega režima Irana, da bi z represivnim sredstvi zatrl državljanske nemire, ki so zajeli celotno državo. Edina možnost je, da obtožimo celotno mednarodno skupnost.

Spoštujemo odločitve ljudi v Iranu in namen naše kritike je doseči boljšo prihodnost za ljudi v Iranu. Visoko predstavnico Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter podpredsednico Komisije pozivamo, da zavzame odločno stališče pri tej zadevi in da močno pritisne na OZN.

Heidi Hautala, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospod predsednik, Evropska unija ima veliko priložnost, da na naslednjem Svetu za človekove pravice sprejme pobudo za krepitev mednarodnega prava.

S strani Sveta in Komisije smo slišali dolg seznam pomembnih vprašanj, vendar ali imamo kakršno koli zagotovilo, da bo Evropska unija dejansko vztrajala na tem, da bodo obravnavana? Omenim lahko na primer, da je poročilo gospoda Goldstonea o kršitvah mednarodnega humanitarnega prava med vojno v Gazi naletelo na zelo sporen odziv pri državah članicah. Menim, da nam je predstavnik Sveta dolžen pojasniti, kako različne države članice sedaj gledajo na to pomembno poročilo. To poročilo je ključnega pomena v času, ko si prizadevamo, da bi bili vsi tisti, ki so kršili mednarodno humanitarno pravo in izvajali vojne zločine, obsojeni.

Drugič, tako kot moj kolega poslanec gospod Howitt, tudi jaz želim omeniti novo poročilo o skrivnih centrih za pridržanje. Evropska unija mora odločneje ukrepati glede mučenja in nehumanega ravnanja v zaporih, pri čemer so nekateri celo skrivni. Prav tako se moramo soočiti z dejstvom, da so države članice Evropske unije same krive za takšne stvari. To se ne sme nadaljevati; te zadeve morajo prav tako raziskati, ker se nanašajo na nas.

Priložnost imamo, da povečamo pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča s sprejetjem odločnega stališča glede tega, kako naj bo to pomlad spremenjen njegov kodeks poklicnega delovanja.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, Svet za človekove pravice ima nedvomno hvalevredne cilje, vendar njegov ugled resno ogrožajo nekatere njegove članice. Številne izmed njih nezadostno spoštujejo človekove pravice in demokracijo, vključno s Kubo, Kitajsko, Pakistanom, Saudovo Arabijo, Nikaragvo in Gabonom - in Iranom, kot morebitnim kandidatom – če naštejemo le nekatere. Jasno je, da ima ta organ zaradi tega le malo moralne avtoritete. Z vsem tem se mora EU spopasti na ravni OZN, kljub temu pa opravlja nekaj dobrega dela na področju zanesljive preskrbe s hrano in otrokovih pravic. Obsedeno napadajo zgodovino spoštovanja človekovih pravic Izraela, njihovo zaničevanje človekovih pravic pa pogostokrat poteka neopaženo.

Ta resolucija Parlamenta upravičeno izpostavlja, da 13. zasedanje ne omenja resnih problemov na področju človekovih pravic, povezanih z režimi, kot so Gvineja Conakry, Iran in Jemen. Drugič, ta resolucija omenja agencijo CIA in nenavadno izročanje. Dvakrat bi morali pomisliti, preden napademo naše ameriške zaveznike, saj še vedno nosijo nesorazmeren delež odgovornosti za varnost v Evropski uniji.

Nicole Sinclair (NI). – Gospod predsednik, medtem kot si Komisija zelo močno prizadeva za varovanje človekovih pravic, mi Britanci že od trinajstega stoletja točno vemo, kje smo. Žal moram povedati, da je Lizbonska pogodba blede senca naše Velike listine svoboščin.

Komisija rada gleda nase kot na globalnega akterja na področju človekovih pravic in zdi se, da rada sodi drugim in jim nudi pomoč ter nasvete. Vendar pa bi se morala kritično ozreti nase. Zelo ironično je, da Komisija aktivno išče načine, kako bi z Lizbonsko pogodbo odvzela pristojnosti svojim državam članicam na pomembnih področjih visoke politike, medtem ko EU upravičeno podpira pravice Kašmircev, ki potrpežljivo čakajo na referendum o pravici do samoodločanja, ki so jim ga obljubili Združeni narodi leta 1947. S tem se želim dotakniti referenduma, ki je bil obljubljen britanskim volivcem, do katerega pa preprosto ni nikoli prišlo. Zato moji volivci skupaj s Kašmirci pričakujejo samoodločanje.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, po mojem mnenju je to izjemna priložnost, da potrdimo univerzalnost, nedeljivost in soodvisnost človekovih pravic, kar je tudi namen tega predloga skupne resolucije, ki naj bi bila jutri sprejeta.

Parlament je ob številnih priložnostih izrazil svoje mnenje, običajno v letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in v različnih resolucijah, kot smo to nedavno storili v primeru Irana.

Nekateri kolegi poslanci so omenjali paradoks – beseda, ki so jo uporabili – da so nekatere države z izjemno slabo zgodovino spoštovanja človekovih pravic del organa, ki je odgovoren za spremljanje teh pravic in menim, da je primer Irana eden najbolj očitnih. To ni edini primer in menim, da bodo Združeni narodi postali neučinkoviti, če bodo v njem sodelovale te države, prav tako pa bodo izgubili vso politično legitimnost in moralno avtoriteto pri obsojanju teh kršitev.

Gospod predsednik, medtem ko govorim o tem, je ta teden drug organ Parlamenta razmišljal o izključitvi poslanca v Parlamentu, izključitev Kube. Poleg tega danes žalujemo zaradi smrti Orlanda Zapate Tamaya, 42 letnega zidarja in političnega zapornika, ki je umrl po gladovni stavki in samovoljnem, nečloveškem in krutem zaporu.

Predsednik kubanske Komisije za človekove pravice in spravo, Elizardo Sánchez, oseba, ki je po mišljenju zelo blizu socialnim demokratom, je povedal, da bi se bilo tej smrti mogoče izogniti in meni, da gre za umor, prikrit pod pretvezo pravice. Komisarka, želim vam zastaviti vprašanje – saj stališče predsedujočega Svetu

že poznamo – ali vi in Komisija menite, da bi bilo z etičnega in demokratičnega stališča, kot odgovor na žalostne dogodke, kot je smrt gospoda Zapate, treba odnose med Evropsko unijo in Kubo dvigniti na višji nivo in jim posvetiti večjo pozornost?

15. Dobrodošlica

Predsednik. – Monsinorju Jorgeju Ortigi, nadškofu Brage, kot tudi škofom in portugalski škofovski delegaciji, ki ga spremlja želim izreči dobrodošlico.

Vaša visokost, to priložnost želim izkoristiti in izraziti našo solidarnost in sožalje Portugalcem, predvsem prebivalcem Madeire, ki so v zadnjih nekaj dneh doživeli veliko hudega. Mislimo in molimo za njih.

16. Prednostne naloge Parlamenta za svet OZN za človekove pravice (Ženeva, 1. do 26. marec 2010) (nadaljevanje razprave)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o prednostnih nalogah Parlamenta za svet OZN za človekove pravice (Ženeva, 1. do 26. marec 2010).

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 13. zasedanje Sveta OZN za človekove pravice je izjemno pomemben dogodek.

Omeniti želim le enega ali dva primera, ki nista prav pogosto obravnavana. V zvezi z zaporniki, vendar ne terorističnimi zaporniki, želim predvsem izpostaviti resnično nečloveške pogoje v zaporih Ruande in Libije, kjer so popolnoma nedolžni ljudje obsojeni na smrt.

Poleg tega bi rad omenil vprašanje Saharcev, ki ostaja nerešeno že toliko časa, prav tako pa želim omeniti pravice podnebnih beguncev, ki morajo zapustiti svoje države zaradi dramatičnih oblik podnebnih sprememb. Gre za dejavnike, ki jih je treba upoštevati ravno zaradi tega, ker predstavljajo temelje naše družbe.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, leta 2005 je Organizacija združenih narodov ob 60 obletnici pridobila dve novi strukturi. Prva je bila Komisija za vzpostavljanje miru, druga pa Svet za človekove pravice. Medtem kot Komisija za vzpostavljanje miru opravlja svoje delo precej učinkovito in je v veliki meri izpolnila pričakovanja, tega pri najboljši volji ne moremo trditi za Svet za človekove pravice. Tu je že bilo omenjeno – in izraženo v resoluciji –, da je reforma nujno potrebna. Delo Sveta za človekove pravice je preveč enostransko – to so omenili že kolegi poslanci – na primer Izrael je obravnavan samo iz enostranske perspektive. Če sem pošten, nisem nič kaj srečen, da je edino pomembno vprašanje, ki ga je izpostavilo predsedstvo, poročilo gospoda Goldstonea, o katerem je vsekakor treba razpravljati, vendar ne gre za glavno vprašanje.

Če gospod Howitt pravi, da bi izvolitev Irana – če bo uspešna – pomenila smrtni udarec za Svet za človekove pravice, potem želim vedeti, kaj to pomeni. Želim si, da bi naše države članice pa tudi Evropska služba za zunanje delovanje, zavzele enotnega stališče, saj sem prepričan, da če se bodo stvari nadaljevale po tej poti, bomo morali resno razmisliti o prenosu našega dela na področju človekovih pravic v Združenih narodih nazaj na tretji odbor, ki je vsaj univerzalno zastopan in ima večjo legitimnost.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Vi veste, mi vemo, da je Svet OZN za človekove pravice velika farsa. Ta svet izsiljuje Organizacija islamske konference, sestavljena iz držav, ki se medsebojno ščitijo in ki skušajo izzvati Državo Izrael in jo po krivem obtožiti.

Gospod predsednik, tako imenovan Svet za človekove pravice je v nasprotju z vsem, kar predstavljajo človekove pravice, predvsem svoboda izražanja. Nezaslišano in zaničevanja vredno je, da Parlament resno obravnava ta Svet. Gospod predsednik, če Parlament resnično verjame v človekove pravice, potem mora obsoditi nenehno sprejemanje resolucij, ki si prizadevajo zadušiti svobodo izražanja, kot tudi prikriti kršitev človekovih pravic, ki so jih zakrivile države, ki sestavljajo Svet za človekove pravice. Gospod predsednik, poleg Saudove Arabije, Pakistana, Indonezije in Egipta, ki spadajo med najhujše kršilce človekovih pravic v svetu, sedaj tudi Iran želi postati članica Sveta za človekove pravice. Samo še Severna Koreja se mora pridruži klubi, pa bomo imeli skoraj vse države, ki ogrožajo mir, srečno zbrane na kupu.

Gospod predsednik, moji stranki je povsem jasno naslednje: Svet OZN za človekove pravice je grozen organ, ki ga ni mogoče jemati resno. Parlament se mora nemudoma in neposredno odmakniti od Sveta za človekove pravice in odločno zavrniti kakršen koli dialog s to skupino podležev.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Najprej vas želim spomniti, da je Svet za človekove pravice, ko je bil ustanovljen kot edinstven organ, posvečen človekovim pravicam, kot del sistema Združenih narodov, vzbujal upanje in sicer upanje v večjo varovanje temeljnih pravic na globalni ravni.

Uvedba mehanizma univerzalnega periodičnega pregleda, ki je najpomembnejša novost v primerjavi s sedaj že bivšo Komisijo OZN za človekove pravice, je bila namenjena reševanju ustreznih problemov, prekomerne politizacije in selektivnemu pristopu pri obravnavi primerov resnih kršitev človekovih pravic. Ta mehanizem je ključnega pomena za to, da lahko Svet za človekove pravice izpolnjuje svoj mandat na vse možne načine. Vendar pa je treba poudariti, da stari demoni niso popolnoma izginili in da prekomerna politizacija še vedno vpliva na delo tega organa. Po drugi strani pa moramo povedati, da le z mehanizmom univerzalnega periodičnega pregleda ni mogoče zagotoviti učinkovitega varstva človekovih pravic.

Če se Svet ne odzove dovolj hitro, kot se je zgodilo v primeru Gvineje, če naveden enostaven primer, ima to izjemno resne posledice. Zaradi tega lahko imajo kršilci človekovih pravic občutek, da se jim ni treba ničesar bati. Verodostojnost Sveta je zaradi tega odvisna od njegove sposobnosti za odločno, hitro ukrepanje v primerih resnih kršitev človekovih pravic.

V zvezi s tem je pomembno, da Evropska unija spodbuja vzpostavitev mehanizmov na ravni Sveta za človekove pravice, ki bodo namenjeni predvsem odzivanju v kriznih razmerah, kot so v Afganistanu, Gvineji, Konakry, Iranu, Jemnu ali Iraku, če naštejemo trenutne primere. Verjamem, da je v interesu Evropskega parlamenta, da je ta organ, Svet za človekove pravice, kar se da učinkovit in močan, saj potrebujemo verodostojnega partnerja v dialogu o človekovih pravicah.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Spregovoriti želim o razmerah na območju Gaze, ki kot veste, nenehno vzbuja skrb glede človekovih pravic, predvsem po poslabšanju okoliščin zaradi spopadov prejšnjo zimo. Ne verjamem, da lahko izmerimo, kdo je v tem konfliktu bolj trpel. Žal so zaradi vojaških akcij na obeh straneh trpeli predvsem civilisti. Glede na te razmere na terenu je pri Palestincih zelo težko razlikovati med vojaki in civilisti. Po drugi strani pa so raketni napadi, ki jih je izvedel Hamas, sejali grozo med izraelskimi civilisti.

Med konfliktom sem obiskala območje in bila priča problemom in strahovom, s katerimi se soočata obe strani. Kakršen koli poskus naprtitve krivde za dogodka, ki so se zgodili le eni strani, ne bo ustrezal realnosti. Krvavi spopadi na območju Gaze in tragične humanitarne posledice predstavljajo bolečo prošnjo za osredotočeno ukrepanje na vseh žariščih po svetu, predvsem proti vzrokom, zaradi katerih trpijo nebolgli civilisti in za obsežnejše in učinkovitejše sodelovanje mednarodnih organizacij, da bi tako pripomogli k dialogu za mir. Gre za področje, kjer Evropska unija nima le potrebne verodostojnosti in zmožnosti, ampak je dolžna ostro ukrepati na globalni ravni.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, ena izmed prednostnih nalog Parlamenta je tudi, da obravnava zaskrbljujoče razmere tam, kjer so aktivnosti Sveta za človekove pravice imele za posledico skrajno politizacijo. Zato je skrajno pomembno, da se člani delegacije EU zavzamejo za določitev meril, ki jih mora država izpolniti, preden postane članica Sveta za človekove pravice. To še posebej velja za minimalne zahteve glede upoštevanja posebnih postopkov in nasprotovanja uporabe predlogov „brez ukrepanja“, ki so preprečili sprejetje resolucije za nekatere države, ki bi se rade izognile kritikam na račun njihovih politik na področju človekovih pravic.

Rada bi se dotaknila dveh drugih parlamentarnih prednostnih nalog. Prvič, Belorusija. V nasprotju s pričakovanji se razmere na področju človekovih pravic niso izboljšale, ampak so se poslabšale. Danes želim izpostaviti sporočilo gospoda Milinkeviča. EU ima sedaj pravi vzvod, s katerim lahko pritiska na režim Lukašenka, da zagotovi resnične izboljšave kot pogoj za nadaljnjo gospodarsko pomoč in sodelovanje EU.

Drugič, želim pozvati k podpori javnega poziva 18 ruskih borcev za človekove pravice, vključno z dobitnikom nagrade Saharov Kovaljev, ki so izjemno zaskrbljeni nad dodatnim omejevanjem neodvisnih informacij v ruskem jeziku prek satelita, kar je Kremlin dosegel z izvajanjem pritiska.

Povečevanje zagovornikov človekovih pravic, kot je Kovaljev in sočasno popuščanje trditvam gospoda Putina, da je oddajanje alternativnih informacij v ruskem jeziku nekaj sovražnega, resnično škoduje vrednotam EU.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) V današnji razpravi bi vas rada opozorila na primer izraelskega vojaka Ghilada Shalita, ki je bil junija 2006 ugrabljen v Kerem Shalom, star komaj 19 let. Prejšnji teden sem sodelovala v delegaciji Evropskega parlamenta v Izraelu in eno izmed srečanj je potekalo tudi z Noamom Shalitom, očetom Ghilada Shalita. Kljub členom 13, 23 in 126 Ženevske konvencije o pravicah vojnih ujetnikov, pravice

Ghilada, ki je tudi francoski državljani, niso bile spoštovanje, saj ga družina in mednarodni rdeči križ niso mogli obiskati, ni bil deležen humanega ravnanja, prav tako pa ni bila razkrita lokacija mesta, kjer je zaprt. Poudariti moram, da celo člen 77 poročila Komisije, ki ga je pripravil gospod Goldstone, ki je drugače kritičen do Izraela, priporoča, da bi Ghiladu Shalitu morale biti zagotovljene pravice, ki izhajajo iz Ženevske konvencije. Na drugi strani Izrael spoštuje pravice ujetnikov.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Evropska unija mora na marčevskem zasedanju Sveta OZN za človekove pravice jasno izraziti, da mednarodna skupnost ne more molčati o kršitvah človekovih pravic, ne samo o tistih, ki se dogajajo v državah v razvoju, ampak tudi o kršitvah, ki jih je mogoče opaziti v razvitih državah. Deklaracija o pravicah oseb, ki pripadajo narodnim ali etničnim, verskim in jezikovnim manjšinam, ki je bila sprejeta na Generalni skupščini ZN 18. decembra 1992 je enako zavezujoča za države v razvoju in razvite države, vključno z državami članicami EU. Prvi odstavek drugega člena deklaracije navaja, da imajo osebe, ki pripadajo narodnim manjšinam, pravico do uporabe svojega jezika, v zasebnem življenju in v javnosti, brez vmešavanja ali kakršne koli oblike diskriminacije. Trenutno je ta člen pogostokrat vključen tudi v kršitvah v državah članicah EU. EU je lahko verodostojna le, če bo našla rešitev, ki obravnava kršitve človekovih pravic na ozemlju Evropske unije na način, ki bo ostalemu svetu služil kot zgled.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, naslednji dve leti bosta ključni za izoblikovanje vloge ZN na področju človekovih pravic, saj kot vemo bo medvladni pregled Sveta za človekove pravice objavljen leta 2011.

V tem obdobju obstaja nevarnost, da bodo države, ki so jih omenjali moji kolegi poslanci in ki na tem določenem področju niso posebej močne, skušale omejiti vlogo ZN.

Temu, kar je že bilo povedano, želim dodati naslednje: prvič, ker je Evropska unija – in verjamem, da bo to tudi v prihodnje – ena izmed najpomembnejših dejavnikov z vidika varovanja človekovih pravic, mora biti ena izmed naših prednostnih nalog ta, da v mednarodnem prostoru nastopamo enotno in da se, kjer je to mogoče, izognemo neenotnosti.

Drugič, pri varstvu človekovih pravic moramo poglobiti sodelovanje z Združenimi državami Amerike.

Tretjič in zadnjič, Evropski parlament mora – in lahko – pozorno spremlja posebne postopke, ki bodo sledili v povezavi z univerzalnim periodičnim pregledom Sveta, da bomo tako resnično in znatno prispevali k zagovarjanju človekovih pravic v vseh državah članicah Združenih narodov.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospa Georgieva, gospod López Garrido, opozorila bi vas rada na točko 13 resolucije o kandidaturi Irana v Svetu OZN za človekove pravice.

15. februarja je bil Iran deležen univerzalnega periodičnega pregleda, ki je namenjen pregledu razmer na področju varstva in zagovarjanja človekovih pravic v državi. Iranski režim je trdil, da je tam spoštovanje človekovih pravic zajamčeno. Izpostaviti želim razna dejstva glede teh trditev trenutnega režima.

Gospa Radjavi nas je ravno včeraj v Parlamentu seznanila s samovoljnimi aretacijami in mučenjem Iračank in nasprotnikov režima. Prav tako obžalujemo politične razmere, ki jih morajo prenašati zaporniki, center Ashraf pa je postal simbol za nespoštovanje človekovih pravic. Moji parlamentarni kolegi so med januarskim delnim zasedanjem zagotovili številna pričevanja.

Danes ne moremo sprejeti, da bi Iran postal članica najvišje avtoritete na področju varovanja človekovih pravic. Sprašujem se, kakšno sporočilo bomo poslali drugim državam, ki resnično spoštujejo človekove pravice. Evropa se mora odzvati soglasno, pokazati svojo doslednost in kot je v svojih izjavah navedla baronica Ashton, povejmo, da je kandidatura Irana v tem trenutku nepredstavljiva.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Gospod predsednik, v zvezi s skupno resolucijo Sveta OZN za človekove pravice naše skupine sem še posebej vesel zaradi odstavkov 6 in 25, v katerih ponovno navajamo močno podporo EU resolucijam, namenjenim posameznim državam. V primerih, ko so človekove pravice sistematično kršene, so resolucije, namenjene posameznim državam izjemno pomemben instrument tako v Svetu za človekove pravice, kot tudi v Generalni skupščini ZN. V številnih primerih, ko vlada države dolgo noče sodelovati v dialogu ali programih za izboljšanje zadevnih razmer, resolucije, namenjene posamezni državi predstavljajo edini razpoložljivi ukrep, ki ga lahko mednarodna skupnost izvede proti tem zločinom.

Ne gre za izpostavljanje in blatenje, kot so prepričani nekateri kritiki; prav tako ne gre za to, da v Evropi radi vtikamo nos v notranje zadeve drugih držav. Gre enostavno za sporočilo, da ne bomo sprejeli sistematičnih zlorab in zatiranja ljudi s strani režima. S tem pokažemo, da smo na strani svobode in ne na strani zatiranja.

Zato je pomembno, da tabor EU znotraj sistema ZN še naprej zagovarja obstoj resolucij, namenjenih posamezni državi.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, države Evropske unije bi morale stvari najprej spraviti v red doma in šele nato kazati s prstom na druge. Številne članice Evropske unije sodno preganjajo in zapirajo ljudi zaradi nenasilne svobode govora. Predvsem si prizadevajo, da bi kakršno koli nasprotovanje priseljevanju postalo kaznivo dejanje. Zažiganje knjig je še kako živo. Politične stranke so prepovedane, kot v Belgiji, ali pa se jih skuša prepovedati s pomočjo izmišljenih dokazov, kot v Nemčiji, ali pa se jih skuša prepovedati pod pretvezo, kot v Združenem kraljestvu, kjer je bila moja stranka prepovedana s sodnim nalogom, ki ga je pridobila vlada s sprejemanjem novih članov za nedoločeno obdobje.

Ni dovolj, da se države označujejo za demokratične: spoštovati morajo tudi svobodo govora, spoštovati morajo svobodo združevanja in spoštovati morajo svobodne volitve.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, hvaležen sem za govore poslancev v zvezi s temeljnim in ključnim vprašanjem, ki je, kot sem povedal v mojem prvem govoru, eden izmed ključnih elementov Evropske unije: varstvo človekovih pravic.

V zvezi s tem smo prepričani, da je sodelovanje v Svetu OZN za človekove pravice, vključno s podporo Svetu, stališče, ki ga mora Evropska unija podpreti. Kot sem že povedal, je Evropska unija vedno zagovarjala, da je treba nekdanjo Komisijo nadomestiti z ustanovitvijo Sveta za človekove pravice. Poleg tega je bila mnenja, da mora biti Svet instrument, ki bo lahko ustrezno obravnaval razmere na področju človekovih pravic v svetu, razmere, ki od Združenih narodov in njegovih članic zahtevajo, da ukrepajo, sprejmejo stališče ali pripravijo ustrezno deklaracijo.

Predsedstvo Evropske unije, predsedstvo Sveta je v imenu Evropske unije vedno sistematično sodelovalo v razpravah na številnih delnih zasedanjih Sveta za človekove pravice, to pa bo počelo tudi v prihodnje. Predsedstvo Sveta Evropske unije bo v imenu Sveta Evropske unije sodelovalo na naslednjem delnem zasedanju Sveta za človekove pravice. Seveda je to povsem skladno z deklaracijami in stališči vseh držav članic Unije in Evropske komisije, kot druge institucije Evropske unije.

Zato želim povedati, da smo naklonjeni obstoju tega organa in izkoriščanju vseh njegovih potencialov, kar je v nekaterih primerih doseženo v nekaterih pa ne: očitno obstajajo nekatere razmere, v katerih Evropska unija in njene države članice zaradi glasovanja, ki poteka, ne dosežejo svojih ciljev. Obstajajo resnično pozitivni primeri, na primer stališče glede Somalije: v regiji prihaja do kršitev človekovih pravic. So tudi drugi primeri, kjer cilji niso bili doseženi, vendar pa pozitivni vedno prevladajo nad negativnimi.

Govorili bomo o nekaterih primerih držav, ki so bile omenjene v številnih govorih.

Želim govoriti o primeru Irana, saj je bilo veliko namigovanj glede njegove kandidature. Kot veste, so se v zvezi s tem nenehno pripravljale deklaracije. Pred sabo imam tri deklaracije, ki jih je letos pripravila visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton v zvezi z razmerami v Iranu, s katerimi je obsodila in izrazila zaskrbljenost glede primerov kršitev človekovih pravic in usmrnitev, ki so bile izvedene v Iranu.

Glede vprašanja kandidature moramo najprej povedati, da gre za zadevo, ki je trenutno še vedno v nacionalni pristojnosti (stališče glede kandidature držav, ki se želijo pridružiti Svetu za človekove pravice). Zadevo glede razmer človekovih pravic v Iranu in kršitve človekovih pravic, s tem pa tudi vprašanje ali bo kandidatura Irana v Svet za človekove pravice sprejeta ali ne, je treba previdno obravnavati, da ne bi prišlo do negativnih učinkov. Zato razumemo, da mora Evropska unija poskušati doseči kar se da usklajeno stališče (kar se trenutno tudi dogaja), pri tem pa upoštevati nacionalno pristojnost in kot sem rekel, biti previdna.

Gospod predsednik, po našem mnenju je Svet za človekove pravice mesto, kjer moramo braniti stališče Evropske unije, prav tako pa menimo, da je to pravo mesto, da to počnemo. Poleg tega smo si vedno prizadevali za to, da univerzalno gibanje za varstvo človekovih pravic ne bi nazadovalo, predvsem z vidika dosežka človečnosti, ki obravnava človekove pravice, kot univerzalno vrednoto, univerzalno vrednoto, ki jo je treba zagovarjati tudi preko meja, običajev in raznolikosti, saj gre za nekaj, kar je povezano s samim bistvom človeških bitij.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, hvala vsem poslancem Parlamenta za priporočila, ki so jih podali. Poskrbeli bomo, da bomo z njimi seznanili visoko predstavnico.

Dovolite mi, da na posebna vprašanja in pripombe odgovorim v štirih točkah.

Prvič, glede Irana in njegove kandidature: Zelo podpiram stališče, ki ga je izrazilo špansko predsedstvo. Poudarim lahko le, da se od vsake izvoljene članice Sveta pričakuje, da bo v praksi prikazala najvišjo zavezanost varstvu in zagovarjanju človekovih pravic.

Glede zelo žalostnega primera izgube človeškega življenja na Kubi, smrti gospoda Orlanda Zapate, želim v imenu Komisije izreči sožalje njegovi družini in ostro obsojam nadaljnje ujetništvo več kot 200 političnih odpadnikov na Kubi, kot tudi druge primere nespoštovanja temeljnih človekovih pravic. Komisija poziva Kubo, da spremeni svojo politiko in izpolni svoje obveznosti v skladu z mednarodnim pravom. Še naprej bomo obravnavali vprašanje človekovih pravic v dialogu s Kubo, z njenimi organi oblasti in s tem dialogom bomo skušali doseči napredek pri vprašanju človekovih pravic.

Komisija močno podpira pozive številnih, da mora EU nastopati enotno pri vprašanjih človekovih pravic.

Četrta točka, glede Gaze: Menim, da bi bilo primernejše, če bi o tej točki govorili na naslednji razpravi o poročilu gospoda Goldstonea.

Predsednik. – Prejel sem šest predlogov resolucije⁽²⁾, s katerimi se v skladu s členom 110(4) Poslovnika zaključijo razprava.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Veliko zadržkov imam glede celotne verodostojnosti UNHCR. Upam, da se bo ob prisotnosti delegacije odbora za človekove pravice na naslednjem zasedanju Sveta evropskim institucijam ponudila priložnost in bodo izpostavile nujno vprašanje kristjanofobije. Dobro se zavedamo, da se nam ni treba vračati daleč nazaj v čas, da bi našli resne primere protikrščanske sodne pregone: ne govorimo o preteklosti, ampak o sedanjosti in žal zelo verjetno tudi o prihodnosti, saj vsak dan z vseh koncev sveta prejemamo zaskrbljujoče, tragične novice o tem, kako so bili krščanski verniki napadeni, diskriminirani in ubiti. Prav tako vemo, da gre za občutljivo vprašanje in čeprav do sedaj še ni bil ustrezno obravnavano, se to ni zgodilo le zaradi diplomatskega ravnovesja, ki ga morajo udeleženci ohranjati na zasedanjih, kot je UNHCR, ampak očitno tudi zaradi protikrščanske politike, ki jo izvajajo države, ki niso odkrite sovražnice krščanstva, kljub temu pa tradicionalno dopuščajo dejanja, uperjena proti krščanstvu.

Iz tega sledi, da morata EU in Parlament ob priložnostih, ki so deležne pozornosti svetovne politike, v mednarodni skupnosti zagovarjati nov pristop k vprašanju kristjanofobije, tako da bo univerzalno in nemudoma prepozna kot resna kršitev človekovih pravic in verske svobode, da bo skupnost lahko ukrepala in zaustavila zaskrbljujoče širjenje.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram to resolucijo, ki poziva visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter države članice, naj si prizadevajo za trdno skupno stališče EU pri nadaljnjem ukrepanju po poročilu gospoda Goldstonea ter zahteva izvajanje priporočil in odgovornost za vse kršitve mednarodnega prava, vključno z domnevnimi vojnimi zločini, ter obe strani poziva, naj opravita preiskave, ki bodo ustrezale mednarodnim standardom glede neodvisnosti, nepristranskosti, preglednosti, hitrosti in učinkovitosti, v skladu z resolucijo generalne skupščine Združenih narodov A/64/L.11. Prav tako poudarja, da je spoštovanje mednarodnega prava o človekovih pravicah in mednarodnega humanitarnega prava vseh strani in v vseh okoliščinah temeljni pogoj za doseg pravičnega in trajnega miru na Bližnjem vzhodu. Resolucija poziva visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter države članice EU naj dejavno spremljajo izvajanje priporočil iz Goldstonovega poročila tako, da se posvetujejo z zunanjimi misijami EU in nevladnimi organizacijami na tem področju; poziva, naj se priporočila in povezane ugotovitve vključijo v dialoge EU z obema stranema, pa tudi v stališča EU v mednarodnih forumih.

17. Izvajanje Goldstonovih priporočil glede Izraela/Palestine (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o izvajanju Goldstonovih priporočil glede Izraela/Palestine.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – Gospod predsednik, Evropskemu parlamentu se želim zahvaliti za priložnost, da lahko spregovorim o tem vprašanju misije za ugotavljanje dejstev, misije, ki so jo sponzorirali

⁽²⁾ Glej zapisnik

Združeni narodi o konfliktu v Gazi, ki je potekal med koncem 2008 in začetkom 2009, poznano tudi pod imenom „poročilo gospoda Goldstonea“.

Združeni narodi so pazljivo prisluhnili izjavi generalnega sekretarja Bana Ki Muna na Varnostnem svetu 21. januarja 2009, v kateri je podal svoje mnenje po obisku Gaze in Južnega Izraela in po tem, ko so se sovražnosti prenehale.

Poleg tega je na 12. zasedanju Sveta za človekove pravice od 14. septembra do 2. oktobra že tekla razprava o poročilu, omenjenem v nekaterih govorih pri prejšnji temi, poročilu gospoda Goldstonea, ki je bilo objavljeno sredi septembra lani.

Vse od začetka tega konflikta je Evropska unija vztrajala na tem, da obe strani v celoti spoštujeta človekove pravice in izvajata svoje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega humanitarnega prava.

Evropska unija je jasno povedala, da bo pozorno nadzirala preiskave obtožb in kršitev človekovih pravic.

V Ženevi je švedsko predsedstvo Svetu vzpostavilo stališče Evropske unije na naslednji način: prvič, Evropska unija meni, da gre za resno poročilo, saj vsebuje poročila o resnih kršitvah mednarodnega humanitarnega prava, vključno z namernimi napadi na civiliste. Drugič, Evropska unija poudarja pomen izvedbe ustreznih in verodostojnih preiskav o morebitnih kršitvah mednarodnega prava strani, udeleženih v konfliktu v skladu z mednarodno zakonodajo, da bi tako bilo mogoče zagotoviti, da bodo priporočila misije namenjena tako Izraelcem, kot tudi Palestincem.

Evropska unija je potrdila svojo konstruktivno stališče glede poročila gospoda Goldstonea, ko je v razpravi Varnostnega sveta Združenih narodov 27. januarja, pred enim mesecem, izpostavila pomembnost izvedbe ustreznih in verodostojnih preiskav morebitnih kršitev mednarodnega prava o človekovih pravicah in mednarodnega humanitarnega prava. Obvestim vas lahko, da je 4. februarja 2010, pred nekaj dnevi, generalni sekretar Združenih narodov objavil poročilo o izvajanju Goldstoneove resolucije Generalne skupščine Združenih narodov.

Generalni sekretar je posredoval odzive Izraela, palestinskih zasedenih ozemelj in Švice, v svojih opažanjih pa je povedal, da proces, ki so ga začele te tri stranke, teče in da vpletene strani glede izvajanja resolucije ne morejo podati svojega mnenja.

Še vedno čakamo na to, kako bo ta zadeva obravnavana v generalni skupščini Združenih narodov.

Prednostna naloga španskega predsedstva v zvezi s tem je doseči soglasje glede stališča Unije o osnutku resolucije, ki jo palestinske oblasti trenutno želijo predložiti generalni skupščini Združenih narodov.

Imamo dva cilja: prič, želimo, da je resolucija sprejeta soglasno in če ne bo, želimo, da je stališče Evropske unije v zvezi s tem kar se da enotno.

Še enkrat ponavljam, da predsedstvo Svetu sprejema tisto, kar zahteva poročilo gospoda Goldstonea in sicer izvedbo verodostojnih preiskav, na katere vpletene strani nimajo vpliva.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, želim le potrditi, kar je povedalo špansko predsedstvo. Čeprav EU ni sprejela vseh priporočil, je jasno povedala, da poročilo gospoda Goldstonea zelo resno obravnava. Vse strani v konfliktu sem pozvala k temu, da sprožijo preiskave glede domnevnih kršitev –, ki so jih zakrivile vpletene strani – mednarodnega humanitarnega prava in mednarodnega prava za človekove pravice. Preiskava mora biti v skladu z mednarodnimi standardi.

Do sedaj Izrael, palestinske oblasti in Hamas še niso zagotovili oprijemljivih rezultatov, pa vendar je treba ugotoviti odgovornost. Zato EU neprestano ponavlja naše ključno sporočilo, da morajo strani v sporu vložiti veliko napora v izvedbo neodvisnih in verodostojnih preiskav domnevnih kršitev. Ker se to neposredno nanaša na moje odgovornosti, moram ponoviti, da Komisija zagotavlja znatna sredstva za humanitarne organizacije, katerih projekti so namenjeni nudenju ključne pomoči in zaščite palestinskim civilistom.

EU si bo prizadevala, da bi prišlo do ustrezne dopolnitve na zasedanju Sveta za človekove pravice v marcu in bi že od vsega začetka sodelovala pri pripravi sporazumne resolucije. V zvezi s tem želim povedati, da je 18. februarja palestinska delegacija predložila osnutek resolucije Generalne skupščine, poleg poročila generalnega sekretarja Združenih narodov, ki dopolnjuje poročilo gospoda Goldstonea. Palestinska stran je navedla, da si prizadeva za ukrepanje generalne skupščine o resoluciji v petek, 26. februarja, da bi ponovila glavne točke Resolucije Generalne skupščine 64/10 z dne 5. novembra 2009 in pozvala generalnega sekretarja

Združenih narodov, da ponovno poroča čez pet mesecev. V tem trenutku se države članice in Komisija intenzivno posvetujejo glede tega vprašanja, da bi dosegle skupno stališče o tej resoluciji.

Če mi dovolite, bi zaključila z mnenjem – in podprla špansko predsedstvo –, da je treba najti skupno stališče EU in se izogniti predhodni delitvi na tri dele.

Elmar Brok, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod López Garrido, komisarka, menim, da je verodostojna preiskava kršitev mednarodnega humanitarnega prava pomembna in da se moramo osredotočiti na to. Zaključke je treba pregledati, vendar to velja enako za obe vpleteni strani, vključno s tistimi, ki so se neenakopravno borili s streljanjem na Sderot in druga mesta iz gosto naseljenih območij, ter tako določali bojno polje. To se preiskuje pošteno, v zvezi s tem, pa ne bodo pripravljeni nobeni enostranski sklepi.

S tem je treba pokazati, da je dolgotrajne rezultate na bližnjem vzhodu, pa tudi v drugih primerljivih regijah, mogoče doseči le z miroljubnimi rešitvami. Dokler ni mogoče najti miroljubne rešitve in trajnega razumevanja, teh problemov ne bomo nikoli rešili. V takšni primerih se je treba v celoti posvetiti varnostnim vidikom Države Izrael, te vidike pa je treba jemati resno, vključno z upoštevanju dejstva, da razvijajo nove rakete, ki pomenijo težave.

Prav tako pa želim izpostaviti, da povsem upravičeno pozivamo k mednarodni preiskavi, čeprav v okviru poročila gospoda Goldstonea ne bo mogoče preiskati vsega. To poročilo je namenjeno izključno zasedenim območjem. Izpostavljeno je bilo, da niti ena država članica Evropske unije ni glasovala za poročilo v Svetu za človekove pravice. Nekatere so se vzdržale, druge so glasovale proti, nekatere – kot sta Združeno kraljestvo in Francija – pa se sploh niso hotele udeležiti glasovanja. Tudi to moramo upoštevati, saj so to resolucijo sprejele takšne „zastopnice človekovih pravic in demokracije“, kot so Kuba, Nigerija in Kitajska. Na to ne smemo pozabiti, ko bomo obravnavali zadevo. Zavzeti se moramo za človekove pravice, vendar ne na podlagi tega poročila z namenom, da bi sprožili politično vojno proti eni izmed strani.

Véronique De Keyser, v imenu skupine S&D. – (FR) Decembra 2008 je imela operacija „Cast Lead“ terjala približno 1 500 mrtvih in večina od teh žrtev so bili otroci, ženske in ostali civilisti. Uničene so bile družine, šole pa bombardirane. Prebivalstvo je zajela panika, saj so bili ujeti brez možnosti za pobeg.

Med vojaško operacijo sem bila v Gazi skupaj z nekaterimi mojimi kolegi in bili smo osupli, da lahko pride do takšne tragedije pred očmi mednarodne skupnosti, ne da bi to sprožilo velik val protestov. Gaza se od takrat ni spremenila. Uničenje ostaja, obleganje se nadaljuje.

Vendar pa je bilo pripravljeno poročilo gospoda Goldstonea. Gospod Brok, kakšna je razlika med poročilom gospoda Goldstonea in resolucijo, ki mu je sledila? Poročilo gospoda Goldstonea, to pogumno poročilo, enostavno zahteva pravico, mar je to preveč? Danes smo priča neverjetnemu pritisku, da bi zrušili to poročilo in spravili na slab glas sodnika Goldstonea. Njegovo ime se vlačí po blatu; označujejo ga za antisemita, čeprav v svojem poročilu s prstom ne kaže le na Izrael. Tudi Fatahu in Hamasu ni bila prihranjena kritika.

Danes bom povedala povsem jasno in opravičujem se mojim kolegom poslancem, da je ravno izraelska vlada vzpostavila vladavino strahu in izvaja cenzuro, da bi blokirala kakršno koli obravnavo poročila. Gospod Lieberman, niste v Parlamentu, vendar ste bili včeraj in rada bi vam povedala: v Parlamentu ne bo nobenega ustrahovanja!

Želimo neodvisne preiskave, ki so v skladu z mednarodnimi standardi, ne vojaških sodišč, ki bi sodile svojim vojakom. Gospod Lieberman, povem vam, da niste dobrodošli, ne zaradi tega, ker zastopate Izrael, ampak zaradi tega, ker rasistična in ksenofobna stališča niso skladna z evropskimi vrednotami. Nobena demokratična država si ne upa kršiti mednarodnega prava, ne da bi morala pri tem utemeljiti svoja dejanja. Parlament ne bo dovolil, da ga ustrahujete. Še naprej bom zahtevala pravico, da bo osvetljena tragedija v Gazi, ne na nasilen, ampak na odločen način. Danes rotim Svet in Komisijo, da vztrajata pri tem. Pri razsvetljenosti in pravičnosti, nič drugega.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, poročilo gospoda Goldstonea skuša izpolniti mandat, ki mu je bil zaupan. Ta mandat je oziroma je bil: „Preiskati vse kršitve mednarodnega humanitarnega prava in prava o človekovih pravicah, do katerih bi lahko prišlo kadarkoli med vojaškimi operacijami v Gazi v obdobju od 27. decembra 2008 do 18. januarja 2009, pred, med ali po tem obdobju.“ In ravno temu je namenjeno poročilo gospoda Goldstonea, pri tem pa sta mu pomagali tudi njegovi kolegi.

Izvedli so preiskave glede tega, kaj se je dogajalo v Gazi in pripravili zaključke, ki so milo rečeno zaskrbljujoči. So izjemno zaskrbljujoči, saj so v večini primerov, ki so jih preučili, ugotovili da so sile države, ki trdi, da je

edina demokratična država v regiji, resnično kršile mednarodno pravo, mednarodno humanitarno pravo in Ženevske konvencije. To je resnično zelo zaskrbljujoče.

Ne smemo dopustiti, da utone v pozabo. Ko nas torej pozivajo, da zavzamemo stališče glede poročila, se vprašanje ne glasi, ali smo za ali proti Izraelu, za ali proti Palestincem, za ali proti Hamasu; vprašanje se glasi ali obsojamo kršitve mednarodnega prava, mednarodnega humanitarnega prava in Ženevskih konvencij, ne glede na to, kdo jih je zakrivil. Na to vprašanje moramo odgovoriti.

Caroline Lucas, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, dovolite mi, da povem, kako vesela sem, da na plenarnem zasedanju končno obravnavamo poročilo gospoda Goldstonea, saj gre za izjemno pomembno zadevo, do sedaj pa se je EU le malo vključevala v te zadeve, kar je sramotno. Povsem nesprejemljivo je, da Svet še vedno ni sprejel priporočil, ki izhajajo iz poročila gospoda Goldstonea. Komisija pravi, da ga obravnava zelo resno, vendar to ni dovolj; zahtevamo izrecno potrditev. Predsedstvo pravi, da ga podpira; podpreti ga mora javno in izrecno ter zagotoviti, da to stori tudi preostali del Sveta.

V zvezi s tem moram povedati, da sem zadovoljna, ker predlog Parlamenta o resoluciji o Svetu za človekove pravice, o katerem bomo glasovali jutri, vsebuje dva zelo jasna odstavka, ki pozivata visoko predstavnico in države članice k javnem pozivu, da se izvedejo priporočila, ki izhajajo iz poročila.

Resolucija jih prav tako poziva, da aktivno spremljajo izvajanje priporočil glede posvetovanja o zunanjih misijah EU in z nevladnimi organizacijami na tem področju, saj do sedaj zbrani dokazi kažejo na to, da niti izraelske oblasti, niti Hamas ne jemljejo dovolj resno svojih odgovornosti. V Izraelu so preiskave ciljev in taktik, ki so bo bile uporabljene v operaciji Cast Lead, izvedli vojaški poveljniki ali vojaška policija, kar resno ogroža neodvisnost ugotovitev, na strani Hamasa pa izstreljevanje raket na južni Izrael še vedno ni bilo ustrezno obravnavano. Jasno je, da bi morala EU na podlagi tega pritiskati na generalnega sekretarja ZN, da pripravi povsem neodvisno oceno.

Glede na trenutno humanitarno krizo v Gazi še enkrat pozivam Svet in visoko predstavnico, da močnejše pritiskata na Izrael glede odprave obleganja, ki preprečuje obnovo in poslabšuje trpljenje.

Michał Tomasz Kamiński, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, poročilo gospoda Goldstonea je zelo neuravnoteženo in nepošteno. Prihaja iz Sveta Združenih narodov za človekove pravice, ki vključuje članice, kot so Iran, Nikaragva, Somalija in Libija. S kakšno pravico te države, kjer je spoštovanje človekovih pravic nično, ocenjujejo Izrael, edino demokracijo na Bližnjem vzhodu?

Poročilo prihaja od zelo dvomljivega vira, ki je obsedeno nastrojen proti Izraelu. Od 25 resolucij o človekovih pravicah, ki jih je sprejel Svet OZN za človekove pravice, jih je 20 namenjenih Izraelu. Nobena izmed njih ne govori o državah članicah Sveta, državah, ki imajo, in to poudarjam, strašno zgodovino na področju človekovih pravic, od pravic žensk do pravic volivcev.

Poudarjam, da je to poročilo popolnoma neuravnoteženo. Dejansko skuša oprostiti teroristične aktivnosti Hamasa. Poročilo ne navaja temeljnega dejstva, da je v osmih letih, preden je Izrael za lastno obrambo ukrepal na območju Gaze, bilo sproženih na tisoče raket na nedolžne Izraelce. Vsaka država se ima pravico braniti pred teroristi. Tudi Izrael ima to pravico. Prav tako je treba povedati, da v Izraelu trenutno poteka 150 kazenskih preiskav dejanj posameznih izraelskih vojakov. V Izraelu je svoboden parlament in svoboden tisk, ki pogostokrat kritizira svojo vlado in svoje oborožene sile. Žal nič od tega ni mogoče najti na teroristični strani.

Zato menim, da tega neuravnoteženega in nepoštenega poročila, ki po mojem mnenju na sramoten način napada našega glavnega zaveznika na Bližnjem vzhodu, ne smemo obravnavati resno.

Kyriacos Triantaphyllides, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, poročilo sodnika Goldstonea daje najbolj očiten dokaz izraelskih zločinov ter kršitev mednarodnega prava in mednarodnega humanitarnega prava nad Palestinci. Preiskava je pokazala na to, da so izraelske sile resno kršile četrto Ženevsko konvencijo. Povedati je treba, da palestinska stran, čeprav je v tem poročilu prav tako deležna kritik, sprejema mednarodno pravo in poziva k njegovemu izvajanju, kar Izrael na drugi strani zavrača.

Čeprav nekatere strani skušajo spodkopati pomen poročila, pozivamo države članice Evropske unije, da podprejo načela, ki urejajo mednarodno pravo in Evropsko unijo, ter podprejo razpravo o poročilu na Generalni skupščini ZN in njeno besedilo, naslovljeno na Varnostni svet z namenom, da bo ratificirana in da bodo izvedeni ukrepi. Poročilo je treba poslati v pregled Mednarodnem kazenskem sodišču v Haagu. Če si Evropska unija resnično prizadeva za rešitev palestinskega problema, potem mora nehati dopuščati te zločine, saj se dopuščanje prelevi v spodbujanje in sokrivdo.

Na podlagi zaključkov poročila je treba nemudoma preučiti prekinitev ukrepov za nadgradnjo odnosov med Evropsko unijo in Izraelom in izvajanje določb pridružitvenega sporazuma.

Palestinci in Izraelci imajo vso pravico do prihodnosti in življenja. Dolžni smo izvajati pritisk, da bi bilo mogoče doseči pošteno rešitev in mir. Poročilo gospoda Goldstonea mora služiti kot nov zagon pri doseganju poštene rešitve.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Poročilo gospoda Goldstonea je bilo prejšnji teden, v času obiska delegacije za odnose z Izraelom v tej Judovski državi, v središču pozornosti. Delegacija je prejela podrobne informacije o kazenski preiskavi Izraela med in po vojaški operaciji v Gazi, tako z vojaškega, kot tudi civilnega vidika. Ta temeljita preiskave njihovih dejanj podrobno spodbija obtožbe poročila gospoda Goldstonea, uperjene proti izraelskim oblastem.

V nasprotju s poročilom gospoda Goldstonea, IDF, izraelske oborožene sile resno obravnavajo vse navedbe proti njim in jih temeljito preiščejo. Obstaja očitno nasprotje med IDF in Hamasom, terorističnim gibanjem, ki je krivo za operacijo v Gazi. Ali je Hamas že kdaj preiskal svoja dejanja?

Gospod predsednik, razpoložljiva dokumentacija o operaciji v Gazi ne dopušča nobenega dvoma glede odgovora na to vprašanje. Hamas je namerno izpostavljajal Palestince akutni grožnji vojne, celo na mestih, kot so mošeje. V primerjavi s tem samo pomislite na namere in dejanja Izraelcev, pomislite na zaščito življenj in lastnine judovskih državljanov pred terorističnimi raketnimi napadi Hamasa, ki se dogajajo že več let, kot tudi na resnično skrb Izraelcev za palestinska življenja. Poglejte vse varnostne ukrepe, ki so jih izvedli med operacijo.

Gospod predsednik, kljub nameram poročila gospoda Goldstonea, ta pristranska preiskava vodi v utemeljitev dveh zadev: da za izraelsko vojaško operacijo proti Hamasu in Izrael, kot demokratično državo, velja pravna država. Obiščite Bližnji vzhod, pa vam bo takoj vse jasno!

Louis Bontes (NI). – (NL) Že od vsega začetka je bilo jasno, da bo v konfliktu v Gazi Izrael ožigosan kot krivec in agresor. Goldstonea in njegove delovne metode sprejemajo države, kot sta Egipt in Pakistan in dobro poznamo stanje na področju človekovih pravic v teh državah. Je pod pragom vsakega sprejemljivega standarda.

Poročilo ne omenja dvanajst tisoč raket, izstreljenih na Izrael iz Gaze, ki so resno ogrozile lokalno prebivalstvo. Izrael je uveljavil pravico do samoobrambe. V poročilu Hamas ni omenjen niti z eno besedo, prav tako ni omenjeno dejstvo, da so uporabili svoje prebivalce kot živi ščit, ali da so uporabili civilne zgradbe za shranjevanje orožja in iz katerih so izstreljevali rakete. O tem niti ene besede. Dejstvo, da je bila policija Hamasa enkrat del vojaške organizacije, ki se je vojskovala z Izraelom, ni omenjeno niti z eno samo besedo.

Gospod predsednik, s tem poročilom gospoda Goldstonea lahko storimo le eno in sicer, da ga takoj vržemo v koš za smeti. Zanj ne smemo zapravljati časa. Gre za del političnega procesa. To se ne sme nadaljevati. Zaustavite to politično gonjo proti Državi Izrael.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, javno mnenje glede poročila gospoda Goldstonea je deljeno.

Izraelske oborožene sile so obdolžene, da so med urbano gverilsko operacijo namerno zakriville smrt številnih državljanov. Gre za zelo resne obtožbe, pri čemer se zdi, da so prezrta nekatera nesporna dejstva, kot je razdeljevanje letakov na bojišču, ki pojasnjujejo, da so lahko hiše, v katerih sta shranjena orožje in strelivo, zadete ter telefonska in radijska obvestila, tudi na frekvencah Hamasa, preden je prišlo do napada na stavbe, ki so bile prepoznane, kot skladišča orožja.

Uporabljena je bila tudi tako imenovana tehnika „trkanja po strehi“: če so po vseh teh opozorilih zračne sile še vedno našle hiše, polne ljudi, so uporabile majhne eksplozije in zelo hrupne naboje, katerih namen je bil hitra evakuacija zgradb.

Izraelska vojska je za civiliste v Gazi uvedla opozorilne signale, ki jih do tedaj ni uporabljal še nihče. Kdorkoli uporablja vse te varnostne ukrepe, nikakor ne more biti obdolžen namernega napada na civiliste.

Včeraj sem v enem dnevu srečala z dvema glavnima političnima osebnostma: izraelskim ministrom za zunanje zadeve Avigdorjem Liebermanom zjutraj in predsednikom palestinske nacionalne oblasti, Abujom Mazenom zvečer. V obeh primerih je srečanje potekalo v mirnem in sproščenem vzdušju in v upanju, da bo orožje po mnogih desetletjih boja končno odloženo v korist mirovnega procesa.

Tako kot sta zahtevali obe vladi, mora Evropa ohraniti uravnoteženo vlogo nepristranskega sodnika, na katerega ne vplivajo ideološka stališča, ki bi lahko le še prilila ognja na razgreto vzdušje na obeh straneh.

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednik

Richard Howitt (S&D). – Gospod predsednik, konec prejšnjega leta ste vi in visoka komisarka za človekove pravice gospa Pillay prišla v Parlament in nam povedala, da je poročilo gospoda Goldstonea o kršitvah človekovih pravic na obeh straneh, udeleženih v konfliktu v Gazi temeljito, objektivno in ustreza mednarodnim standardom.

Torej ne skušajmo uničiti tega poročila. Ukrepajmo v skladu z njim. Skupaj z drugimi, ki sodelujejo v razpravi, sem osebno govoril s predstavniki izraelske vlade, predstavniki palestinske oblasti in, v Gazi sami, s predstavniki komisije, ki jo je ustanovila dejanska oblast, in jih prosil, da sodelujejo z gospodom Goldstoneom in izvedejo lastno verodostojno in neodvisno preiskavo, da bi tako odgovarjali vsi tisti, ki so odgovorni za kršitve. Govoril sem s pomočnikom državne sekretarke ZDA Michaelom Posnerjem, ko je bil tu, da bi spodbudil k temu tudi Izrael.

Našim kolegom v španskem predsedstvu, ki pripravljajo glasovanje v ZN v petek sporočam: soglasja v EU ne iščite za vsako ceno. Ideja, ki so jo nekateri predlagali, da bi se EU soglasno vzdržala, bi bila v posmeh vsem žrtvam tega groznega konflikta. Pogajati bi se morali o najboljšem možnem besedilu, vendar upam da bo z „da“ glasovalo več držav od prejšnjih petih, da bi še naprej izvajali pritisk.

To preiskavo domnevnih kršitev mednarodnega humanitarnega prava, ki jo je izvedel Svet za človekove pravice – ravno tako kot rabsodbo Meddržavnega sodišča leta 2004 o odločbi ločevanja – je treba obravnavati z ustreznim statusom sodnih odločb mednarodnih organov, kar tudi so.

Obsojam voditelja konzervativne skupine v tej razpravi, ki je OZN imenoval „dvomljiv vir“. Za vse nas na tem planetu predstavlja najvišja prizadevanja in zasluži vso našo podporo.

Povedati želim, da – v Evropski uniji, ki jo je izoblikovala vojna – morajo biti vojni zločini kaznovani. Ko je generalni sekretar ZN poročal Varnostnemu svetu glede skladnosti Izraela in Palestincev, da „ni mogoče sprejeti nobene odločitve“, to ne more dovolj dobro. Te obtožbe je treba raziskati, Evropa pa mora pokazati odločnost, da bo do tega tudi prišlo.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, namen te razprave ni, da se postavljamo v vlogo tožilca in sodimo o tem, za kar nismo usposobljeni. Naš namen, dvojni namen je, da najprej pomagamo osvetliti odgovornost različnih strani v vojni v Gazi, poleg tega, če se ozremo v prihodnost, pa si moramo zastaviti vprašanje, kaj lahko povemo in storimo danes, da bi pomagali pri ponovni vzpostavitvi dialoga.

Menim, da poročilo gospoda Goldstonea v tem pogledu ni nič kaj konstruktivno. Poleg tega – in to je treba ponovno omeniti, ker se ne zgodi pogosto – je šlo za sklep, ki so ga dosegle vse evropske države, ki ga pa nobena ni podprla pred cenjenimi tožilci in velikimi zagovorniki svoboščin in človekovih pravic, kot so Kitajska, Pakistan, Saudova Arabija, Rusija in Kuba, če naštejemo le nekaj primerov. O poročilu se veliko razpravlja, je pristransko in če se s tem strinjamo ali ne, nam ne bo pomagalo doseči napredka.

Na drugi strani je od Izraela odvisno ali bo prevzel svoje odgovornosti, kot demokratična država in v celoti osvetlil vojno v Gazi. Ogroženi so njegovi vojaški, diplomatski in medijski interesi – interesi, ki jih je Izraelska država v preteklosti uspela uveljaviti.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, veseli me, da je Evropskemu parlamentu uspelo pripraviti resolucijo o poročilu gospoda Goldstonea, ki ima precej veliko podporo, ne da bi pri tem konflikt na Bližnjem vzhodu enostavno prenesel na Bruselj. Če želimo ohraniti možnost za trajni mir, moramo pozivati k temu, kar združuje vse vpletene strani in ne da poudarjamo stvari, ki razdvajajo – kar nekateri izmed vas počnete tu. Stvar, ki združuje, je izvajanje mednarodnega prava, predvsem v zvezi s človekovimi pravicami po vsem svetu.

Tako, kot morajo stranke v sporu dovoliti in podpreti neodvisno preiskavo, se mora tudi mednarodna skupnost izogniti enostranskim obsodbam. Zato moramo povsem javno povedati, da enostransko demoniziranje Izraela ni le neustrezno v tej razpravi, ampak je neprimerno na splošno. V Evropi moramo odločno zavrniti tiste sile, ki skušajo pod vprašaj postaviti legitimnost Države Izrael. Namesto tega je treba okrepiti sile v Izraelu, ki se z nami borijo za mir, strpnost in človekove pravice na Bližnjem vzhodu. Jasno

je treba povedati, da je za nas nesprejemljivo oviranje nevladnih organizacij v Izraelu s strani vladnih predstavnikov, kot je zunanji minister Avigdor Lieberman. Ta politika je škodljiva za ljudi v Izraelu in s tem tudi za mir na Bližnjem vzhodu.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, poročilo gospoda Goldstonea je pripravil Svet OZN za človekove pravice, ki ga preplavljajo sovražniki Izraela, torej bi bilo le stežka pričakovati uravnoteženo analizo. Kongres ZDA je poročilo gospoda Goldstonea označil za nepopravljivo pristranskega in nevrednega nadaljnje obravnave ali legitimnosti. Nikjer ne omenja Hamasovega terorizma in ne upošteva dejstva, da Izrael preiskuje 150 domnevnih kršitev s strani IDF in bo sodno preganjal storilce.

Za spornostjo tega poročila pa se skriva človeška tragedija, tragedija Palestincev, ki hrepenijo po zmernih in nepokvarjenih voditeljih, ki jim bodo zagotovili mir, varnost in napredek s poravnavo z Izraelom. Prav tako ne smemo pozabiti na tragedijo civilistov v južnem Izraelu, ki so jih neusmiljeno napadali džihadski fanatiki Hamasa, ki so se skrivali v šolah ali sprožali smrtonosne rakete.

Skupina ECR si še naprej prizadeva za rešitev z dvema državama, kot edino rešitev, ki bo omogočila dolgoročno trajnostno rešitev konflikta na Bližnjem vzhodu, poročilo gospoda Goldstonea pa nas z ničemer ne približuje temu cilju.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, pravica Izraela do obstoja, zaščite svojih ljudi in prizadevanj za spodbujanje kar se da tesnega sodelovanja z Izraelom so zame, kot Nemca in levičarskega politika, politična dejstva. Vendar se mi zdi nesprejemljivo, da je 1,5 milijona Palestincev že več let strpanih v največji odprti zapor na svetu kot žrtve napačne politike. Vsakdo, ki se zaveda, da več kot 44 % otrok, mlajših od 14 let, živi na območju Gaze, bo spoznal, kako nevarno zapuščino je ta politika ustvarila za prihodnost. Jasno je, da se namerava vojno v 2008 in nečloveško politiko do civilistov pomesti pod preprogo. Zaradi tega pozivamo k preiskavi in spravi.

Relativistični pristop h kršitvam humanitarnega in mednarodnega prava in dopuščanje, da se storilci izognejo kazni, bo imelo za posledico le nove samomorilske napade ter vojne in začaran krog nasilja se bo nadaljeval. Evropa si ne sme več zatiskati oči. Zato mora biti izvajanje poročila gospoda Goldstonea, vključno na Generalni skupščini Združenih narodov, še naprej naloga EU.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Svet OZN za človekove pravice je potrdil poročilo gospoda Goldstonea z veliko večino.

Vendar pa številna imena držav, ki predstavljajo veliko večino – Kitajska, Saudova Arabija, Pakistan – vzbujajo pomisleke in zaskrbljenost glede njegove sestave. Čudimo se, ko beremo, da ravno te države, ki ne predstavljajo zgleda glede človekovih pravic, pozivajo Izrael in Hamas, da izvedeta podrobne preiskave kršitev človekovih pravic med operacijo „Cast Lead“.

Ne nameravamo se pridružiti nobeni vojskujoči se strani in dajemo prednost uravnovešeni presoji ter izražamo potrebo po zagotavljanju varnosti Izraela znotraj njegovih meja ter pravic do obstoja Države Izrael in Palestinske države, hkrati pa izražamo nasprotovanje uporabi nasilja, terorizma in vojne pri reševanju sporov.

Naša krščanska kultura, dojemanje človeštva in zgodovina nam dajejo upanje, da bodo vse kršitve kaznovane na odločen in uravnotežen način.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Ob številnih priložnostih sem povedala, da če ne poznaš ali priznavaš svoje zgodovine, ne moreš nikoli zgraditi prihodnosti. To vsekakor drži za konflikt na Bližnjem vzhodu.

Slišala sem veliko kritik na račun poročila gospoda Goldstonea. Gospoda Goldstonea poznam še iz časa, ko je bil odličen posrednik in je izvajal ter vodil številne preiskave v Južni Afriki. Gospod Goldstone je po mojem mnenju najboljši primer osebe, ki lahko predstavi dejstva ter tako prispeva k spravi. Žal pa na način, na katerega je bilo poročilo sprejeto, kaže na to, da sprava ni nič kaj bližje in zdi se, da je prišlo še do večje polarizacije. Zaradi tega je bilo poročilo preprosto prezrto.

Gospod predsednik, Izrael ni upošteval sklepov poročila, istočasno pa je priznal, da je storil napake, s tem ko je OZN plačal odškodnino za nastalo škodo in s sodnim pregonom nekaterih svojih vojakov. Palestinska stran ni storila nič od tega. Sprašujem se ali je Odbor za preiskave, ki je bil ustanovljen v Ramali, sploh sposoben izvesti temeljito preiskavo v Gazi.

Gospod predsednik, naslednji petek bo na OZN potekalo zasedanje in močno upam, da bo naša nova predstavica za zunanjo politiko lahko vnesla enotnost in jasnost v evropsko stališče. V vsakem primeru moramo spoštovati človekove pravice in pravico obeh strani. Gospod predsednik, če lahko to enotnost dosežemo v petek, bom zelo vesela in mogoče bo taka rešitev na bližnjem vzhodu končno možna.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Primerjanje števil, ki prikrivajo usodo posameznih ljudi, je vedno varljivo. Operacija Cast Lead je med prebivalci Gaze pustila več kot tisoč žrtev, v primerjavi s trinajstimi žrtvami med izraelskimi oboroženimi silami. Ali moramo vedeti še kaj več, da bi ugotovili, kdo je kriv in kdo je žrtev te vojne? Mislim, da moramo vsekakor vedeti več. Na primer, dejstvo, da je po letu 2006 bilo izstreljenih na tisoče raket, katerih cilj je bilo civilno prebivalstvo v izraelskih mestih ob območju Gaze in te so bile izstreljene iz gosto naseljenih območij, precej očitno pa tudi iz javnih zgradb. Postaviti moramo dodatna vprašanja. Kako lahko država štiti svoje državljane v takšnih razmerah? Ali se je mogoče boriti z vojsko proti teroristi, ki za živi ščit uporabljajo civiliste? Če se je, ali se je mogoče izogniti civilnim žrtvam? Kaj je storila mednarodna skupnost, da bi preprečila to obliko terorizma? Ali ne namerno spreminjajo standarde na tem področju spoštovanja človekovih pravic? Iskanje odgovorov na ta resna vprašanja je zahtevna naloga za skupno zunanjo politiko EU. Cilj politike mora biti zagotavljanje pomoči pri dialogu, vzpostavljanju zaupanja in potrpežljivo iskanje ustrezne miroljubne rešitve za bližnji vzhod kot celoto. Mogoče korak v pravo smer predstavlja odprta preiskava okoliščin, ki spremljajo in so obstajale že pred konfliktom v Gazi.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poročilo gospoda Goldstonea bo mejnik, katerega vseh možnih posledic za prihodnost mogoče sploh še nismo dojeli, vključno v zvezi s potrditvijo mednarodnega prava, za katerega se liberalni demokrati še posebej zavzemamo.

Pozdravljamo zahtevo, ki izhaja iz poročila, o plačilu odškodnine civilnim žrtvam neenakovrednega konflikta in da Mednarodno kazensko sodišče prevzame vse primere, v katerih strani ne bodo izvedle resnično neodvisnih in nepristranskih preiskav, kot so prejšnji januar zahtevala številna izraelska združenja za človekove pravice. To so dejstva, ki lahko škodujejo celo državi, kot je Izrael, za katero se zdi, da svojega navdiha ne išče več v izjemnem humanizmu velike hebrejske kulture, iz katere vsi izhajamo.

Nasilje še naprej ostaja pogubna politika. Hezbolah je močnejši po napadu na Libanon in Hamas je danes močnejši v Gazi. Vsak, ki je bil po konfliktu v Gazi, lahko potrdi izjemno trpljenje ljudi. Evropejci moramo danes povedati, predvsem Gazi: Ostanimo ljudi!

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Poročilo gospoda Goldstonea je jasno pokazalo, da sta tako Izrael, kot tudi Hamas kršila človekove pravice med vojno v Gazi. ZN so obe strani že dvakrat pozvali, da izvedeta neodvisne preiskave, vendar štirinajst mesecev kasneje ta poziv še vedno odrivata na stran.

Prav tako se sprašujem, zakaj se Evropska unija ne zavzame za mednarodno pravo. Zakaj dopušča, da v tej regiji takšne kršitve ostanejo nekažnovane? Če bi EU dopustila, da bodo ti vojni zločini ostali nekažnovani, bo zapravljena vsa verodostojnost našega spoštovanja mednarodnega prava. To poročilo ni namenjeno varnosti Izraela. To poročilo govori o hudih kršitvah človekovih pravic. Zato ni nobenega razumljivega argumenta, zakaj priporočila tega poročila ne bi bila izvedena.

Zato pozivam, ne samo visoko predstavnico, ampak tudi države članice, da storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi zagotovile ustrezno nadaljnjo obravnavo na kraju samem. To je nenazadnje edini način, da bi lahko prišlo do obnove mirovnih pogajanj.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) To poročilo je enostransko. Veliko kritike namenja Izraelu, med drugim tudi zaradi tega, ker je streljal na gospodarske in civilne cilje. Vendar pa je Hamas te objekte zlorabil. Žal se gospodu Goldstoneu ni zdelo pomembno, da bi preiskal ali je do tega res prišlo. Tako gospod Goldstone ni preiskal kaj je zakrivil Hamas in je posledično ošvrknil po prstih Izrael. To ne daje nobenega zaupanja v to poročilo, saj obstajajo drugi viri, ki namigujejo, da se je Hamas dejansko utrdil v bolnicah, ambulantah in civilnih zgradbah.

Gospod predsednik, zaključil bom s pozitivnim sporočilom. Poročilo gospoda Goldstonea vsebuje številne obtožbe in treba jih je preiskati. Izraelska vlada je povsem upravičeno sprejela pobudo v zvezi s tem in je sprožila kazensko preiskavo. To je treba pozdraviti. Kljub temu se bojim, da bomo morali še dolgo čakati, da bo Hamas pokazal enako raven samonadzora.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Če nam je všeč ali ne, je bilo poročilo gospoda Goldstonea sprejeto na Generalni skupščini Združenih narodov in ne vem, zakaj bi morali obstajati dvojni standardi v zvezi z mednarodnim pravom. Mednarodno pravo je mednarodno pravo in v poročilu gospoda Goldstonea se

uporablja izraz „vojni zločin“, nekaj kar smo lahko vsi videli na televizijskih zaslonih. Celo izraelski vojaki so pričali o tem, da so prejeli ukaze, naj streljajo na civiliste.

Glede na te okoliščine morata Evropska unija in Parlament vzpostaviti pogoje, s katerimi bo mogoče zagotoviti, da bo izraelska vlada spoštovala mednarodno pravo, pri čemer je mogoče kot sankcijo po potrebi uporabiti začasno opustitev člena 2 pridruženega sporazuma EU-Izrael. Ta člen predvideva, da morajo „odnosi med dvema stranema temeljiti na spoštovanju človekovih pravic in demokracije“. Tako enostavno je; treba je to le uporabiti.

Evropska unija mora zato jasno izraziti svojo odločenost, da bo poslala zadevo na Mednarodno kazensko sodišče, če ne bo ukrepov in sicer v skladu s priporočilom, ki izhaja iz poročila gospoda Goldstonea. Parlament se mora prav tako odločiti glede temeljnega vprašanja: ali želimo složen svet, v katerem prevladujeta pravica in mir, ali pravilo džungle, se pravi politika moči? Prevzeti moramo odgovornosti za Evropejce in ljudi celega sveta.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Gospod predsednik, ta zadeva – to poročilo – predstavlja skrajno neprijetno poglavje v zgodovini ZN. Kdo lahko z vso dostojnostjo razpravlja o vprašanju vojne v Gazi, ne da bi pri tem upošteval na tisoče raket Qassam, ki so osem let padale na miroljubne državljane Izraela? Kdo lahko z vso dostojnostjo razpravlja o tem vprašanju, ne da bi omenil na stotine tunelov, ki obstajajo med Egiptom in Gazo in drugimi območji, skozi katere poteka tihotapljenje orožja, z namenom škodovati judovskim interesom v Izraelu? Kdo lahko z vso dostojnostjo napiše takšno poročilo, ne da bi pri tem vključil dejstvo, da je Izrael dobro delujoč pravni sistem, medtem ko še nihče od morilcev v Palestini in nihče od teroristov v Palestini ni odgovarjal za svoje zločine? Odgovor na ta tri vprašanja se glasi sodnik Goldstone. To je škandalozno! Je neprijetno za sistem ZN in s to razpravo v Parlamentu je postala neprijetna zadeva tudi za EU.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, ko poslušamo razpravo, je le težko ugotoviti, katero poročilo so nekateri govorniki brali. Vsekakor ne isto, kot jaz.

Izrael zavrača Parlamentu demokratično pravico, da bi se sešel s člani Palestinskega zakonodajnega sveta v Gazi in našim zunanjim ministrom preprečuje dostop. Bojevnika Hamasa so najverjetneje ubili izraelski agenti in pri tem uporabljali ponarejene evropske potne liste in tako kršili suverenost Irske, Britanije, Francije, Nemčije in Dubaja. Izrael nam grozi s prezirom, kar ni nič presenetljivega, glede na nekaznovanost s katero še naprej krši pravice več milijonom Palestincem.

Odgovor na poročilo gospoda Goldstonea, ki ugotavlja, da je obleganje Gaze skupinsko kaznovanje prebivalstva, namen operacije Cast Lead pa je bil še okrepiti to politiko, je hitri preskus naše zavezanosti človekovim pravicam in pravni državi. Ugotavlja primere namernega mučenja, nehumanega ravnanja in namernega povzročanja ogromnega trpljenja ljudi. Poročilo priporoča izročitev primera Mednarodnem kazenskemu sodišču in da naj četverica vztraja na pravni državi.

Podpiram poziv poročila gospoda Goldstonea državam članicam Ženevske konvencije, vključno z Irsko, da na nacionalnih sodiščih sprožijo kazenske pregone proti vsem domnevnim storilcem vojnih zločinov.

Če mi dovolite, bi navedel popravek, preden končam in sicer nenehno je bilo govora, da to poročilo ne obravnava raket, ki jih je Hamas izstrelil na Izrael. Na strani 31 poročilo omenja vpliv napadov z raketami in minometi palestinskih oboroženih skupin na civiliste v južnem Izraelu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, kot člani Evropske unije ne smemo pozabiti na evropske vrednote. Demokracija, človekove pravice in svoboda izražanja mnenja in povsod jih moramo upoštevati.

Namen poročila gospoda Goldstonea je bil izvesti nepristransko raziskavo, vendar mu žal to ni uspelo. To so priznale vse strani, ki so se seznanile z njim, prav tako pa je to očitno iz vira gradiva za to poročilo.

Prav tako ne smemo pozabiti, da so celotno zadevo sprožile države, kot so Kuba, Pakistan, Egipt in Saudova Arabija, ki ne priznavajo enakih vrednot, kot Evropska unija in Izrael.

Močno so me pretresle pripombe gospoda De Rosse in gospe De Keyser. Sprašujem se, katero poročilo ste vi brali. Če poznate državljansko vojno med Hamasom in Fatahom, tako kot jaz, in če veste, koliko človeških življenj je bilo uničenih, se boste strinjali, da moramo posredovati v procesu, s katerim bodo Palestinci našli vodstvo in se poenotili ter začeli graditi svojo državo, ne pa da jo le uničujejo, hkrati pa tudi izraelsko demokratično družbo, s tem ko jo obstreljujejo z raketami.

Žal moram reči, da je to poročilo črna pika v zgodovini OZN. Evropejci prav tako ne smemo pozabiti na Ghilada Shalita, Evropejca, francoskega in izraelskega vojaka, ki je še vedno ujetnik Hamasa in prizadevati si moramo za njegovo izpustitev. To bi morali storiti najprej.

Geoffrey Van Orden (ECR). – gospod predsednik, tisti med nami, ki smo prijatelji Izraela, lahko upravičeno podvomimo v številne vidike načina, na katerega je Izrael posredoval v Gazi, ne pa tudi o pravici Izraela do samoobrambe in izvedbe učinkovitih ukrepov proti tistim, ki načrtujejo teroristične napade nanj.

Močno sočustvujem z navadnimi Palestinci, vendar jih že 60 let zavajajo ravno tisti, ki trdijo, da jih vodijo in tisti, katerih poklic je terorizem.

Od vsega začetka je bilo jasno, da poročilo, ki ga je pripravil Svet OZN za človekove pravice dvomljivega slovesa – in ravno tega je kritiziral vodja naše skupine, gospod Howit, ne pa OZN; bojim se, da je nizkoten poskus vaše stranke bil ponižujoč –, da bo šlo za enostransko obsodbo Izraela. Medtem ko od Izraela zahteva zelo veliko, skoraj nič ne pove o Hamasu. Ne poziva k prenehanju terorizma in napadov na Izrael, ampak le prosi tako imenovane palestinske oborožene sile, da opustijo napade na izraelske civiliste ter da poskušajo in se izognejo škodovanju palestinskim civilistom.

V 554 strani dolgem poročilu ne najdem ničesar, kar bi ponujalo konstruktivne, pozitivne predloge za dolgotrajni mir in stabilnost. Namesto tega ugotavljam, da se za napad na Izrael uporablja retorika človekovih pravic in instrumenti Mednarodnega kazenskega sodišča in povedati moram, da takšno popačenje ni v čast Združenim narodom.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, do sedaj še nobena stran, vpletena v konflikt, ni izpolnila zahtev Združenih narodov glede verodostojne in neodvisne preiskave obtožb, ki izhajajo iz poročila gospoda Goldstonea. To je obžalovanja vredno, predvsem s strani Izraela, saj je, ne glede na to, kako sporno je poročilo gospoda Goldstonea, vsaka država, ki se označuje za demokratično državo, temelječo na pravni državi, dolžna dopustiti, da se tako resne obtožbe raziščejo z neodvisno preiskavo. Notranja vojaška preiskava izraelske vojske, ki je sama osumljena, ne zadostuje.

Če EU resno jemlje svoja načela spoštovanja človekovih pravic in mednarodnega prava, mora še bolj pritisniti na obe strani, vključno v sklopu dvostranskih odnosov, in vztrajati, da se preiskava, ki se zahteva zaradi morebitnih kršitev mednarodnega in humanitarnega prava, izvede v skladu z načeli pravne države. Vojni zločini morajo biti kaznovani v skladu z mednarodnim pravom, kot je bilo tu že večkrat povedano. Če bo treba, bo moral tožilec Mednarodnega kazenskega sodišča opraviti preiskave na podlagi člena 12(3) Rimskega statuta. Ne glede na poročilo gospoda Goldstonea, ni trenutno nobenih razlogov, da bi se obleganje Gaze nadaljevalo.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Poročilo gospoda Goldstonea, sklepi in priporočila, o katerih razpravljamo, ne upoštevajo pravice Izraela do samoobrambe. Lansko posredovanje Izraela na območju Gaze je bilo oster ukrep in osebno mi je žal za žrtve in njihove družine. Vendar ne smemo pozabiti, da je šlo za končen odgovor na večletne palestinske napade na gosto naseljeno območje v Izraelu.

Hamas je pred kratkim najavil, da je pripravljen na dialog z mednarodno skupnostjo, vključno z EU in ZDA. Močno pozivam k tem, da se takšne ideje ne veselimo, vse dokler Hamas nedvoumno ne prizna pravico Izraela do obstoja in dokler se ne odreče nasilju. S sočutjem gledamo na žrtve dolgotrajnega konflikta, vendar je ključnega pomena, da imamo zanesljivega partnerja na palestinski strani v mirovnih pogajanjih, to pa pomeni zakonitega, zaupanja vrednega in odgovornega predstavnika Palestinecev. Dokler do tega ne bo prišlo, bomo samo zapravljali čas pri pripravi na stotine novih strani mednarodnih priporočil.

Prav tako želim izpostaviti vlogo Egipta, ki mora z ostrimi ukrepi preprečiti, da bi kakršna koli pomoč v obliki orožja, pretihotapljenega s skozi podzemne tunele v Gazo, prišla v roke teroristom.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospod predsednik, poročilo gospoda Goldstonea povzema bistvo. Politika obravnavanja obeh strani pod enakimi pogoji ne pomaga. V Gazi je bilo zakriviljenih veliko kaznivih dejanj, do katerih še vedno prihaja. Palestinci trpijo zaradi lakote, bede in grobega nespoštovanja človekovih pravic. Obstajajo priče. Obstajajo poročila Rdečega križa, Mednarodne banke in Sveta Evrope o zločinih nad Palestinci, o finančnem izčrpanju in nečloveških življenjskih razmerah v Gazi.

Pred tem si ne smemo zatiskati oči. Človeštvo že več let spremlja nasilje nad Palestinci. Izraelski vojaški stroj neusmiljeno udriha pod pretvezo samoobrambe. Palestinci trpijo.

Prav tako z vsem srcem in dušo obsojamo umor civilistov v Izraelu. Vendar to ne pomeni, da je Izrael pri samoobrambi upravičen do izvajanja številnih kaznivih dejanj nad Palestinci. Izraelcem ne daje alibija za takšna kriminalna dejanja.

Seveda nismo javni tožilci, prav tako pa ne smemo zavzeti vloge Poncija Pilata. Ne moremo si umiti rok in dopustiti, da se prelivanje krvi nadaljuje in da kriminalna dejanja Izraela ostanejo nekažnovana. S tem ko želimo biti spoštljivi in ne ukrepamo, dopuščamo, da prevlada neodgovornost. Dopuščamo, da je storilec nekažnovan in se neodgovorno in nepremišljeno igrano z žrtvijo. Dopuščamo, da prevladuje pravo močnejšega.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, poročilo gospoda Goldstonea opisuje kršitev človekovih pravic na obeh straneh. Več kot 1 400 žrtev na območju Gaze je preveč. Prav tako sem gotov, da brez raketnih napadov na Izrael, ne bi bilo vojaškega posredovanja. Ko je delegacija za Izrael obiskala državo, je ugotovila, da Izrael vojaških akcij ne jemlje zlahka. Glavna obtožba poročila gospoda Goldstonea, da Izrael namerno in nenehno napada civiliste, ne drži. Vprašanje v kolikšni meri je Hamas izrabil civiliste kot ščit, ni bilo ustrezno preiskano. Vendar pa poročilo omenja, da je izraelska vojska opozarjala o napadih prek telefonskih klicev in letakov. Hamas v zvezi z raketnimi napadi na Izrael kaj takšnega ni počel.

Prav tako se moramo vprašati ali so ZN sami naredili dovolj za Gazo, na primer, da bi preprečili Hamasu izstreljevanje raket v bližini objektov ZN. Ne verjamem, da je poročilo gospoda Goldstonea podlaga za nadaljnje teroristične napade na Izrael – tega ne opravičuje. Prav tako pa v ničemer ne pomaga. Jasno je, da moramo v Evropskem parlamentu zahtevati spoštovanje človekovih pravic in obe strani pozvati, da se vrneta k mirovnemu procesu.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, v Izraelu je delo sodnika Goldstonea demonizirano, v očeh javnosti pa popolnoma razvrednoteno. Istočasno poteka nasilna, umazana kampanja proti borcem za človekove pravice in sicer proti fundaciji Novi Izrael, fundaciji, ki financira glavne izraelske organizacije za zaščito človekovih pravic, predvsem pa proti njeni predsednici Naomi Chazan, bivši članici Knesseta, intelektualki in akademikinji, ki je znana po predanosti pri zagovarjanju pravic žensk in miru.

Trinajst pacifističnih skupin, kot sta Betlehem in Prekinimo molk, je žrtev resničnega lova na čarovnice. Evropska unija mora zagotoviti trdno podporo borcem za človekove pravice v vseh državah, vključno z Izraelom, katerega nekažnovanost predstavlja žalitev demokratičnih vrednot. Evropska unija mora ščititi Izrael pred njegovim lastnim demonom.

Robert Atkins (ECR). – Gospod predsednik, krivda je na obeh straneh, vendar pa se je Izrael prekomerno odzval na to poročilo in na operacijo Cast Lead. Goldstone je spoštovan sodnik znatnega ugleda in Jud. Poročilo vsekakor ni brez napak, vendar se mora Izrael zavedati, da osnova kritike temelji na dejstvu. Prisluhniti je treba le izraelskim vojakom, ki priznavajo svoja občasna dvomljiva dejanja v organizaciji „Prekinimo molk“.

Izrael je bil zaradi te preiskave prisiljen priznati uporabo belega fosforja, zakaj torej ni bilo resnične preiskave dejanj nekaterih njegovih vojakov, ki so bili vpleteni v morebitne, če ne že dejanske, vojne zločine? PLC je priznala svoje napake, Izrael pa ne sme biti več tako ohol glede tega vprašanja in nedavnega umora v Dubaju ter mora priznati, da so dostojni ljudje po svetu utemeljeno zaskrbljeni.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, zdi se mi, da so tri ključne besede v tej razpravi „neodvisnost“, „enakost“ in „nepriistranskost“. Opravljena mora biti neodvisna preiskava domnevnih kršitev človekovih pravic. Storilci teh kršitev morajo biti deležni enako obsodbe, predvsem pa obstaja potreba po nepristranskem glasu za posredovanje v tem nesrečnem konfliktu, nekaj kar trenutno zelo manjka, saj je stališče velike večine močnih držav zelo dobro poznano.

Menim, da je to odlična priložnost za visoko predstavnico ali novo imenovanega predsednika Sveta, da predstavlja neodvisen glas, nekaj podobnega, kot je na Severnem Irskem naredil George Mitchell in zaradi česar imamo sedaj mir, ljudje, ki pa so se več let med seboj streljali in pobijali, pa sedaj skupaj sodelujejo v vladi. Prav takšno priložnost ima tudi visoka predstavnica, da zagotovi nepristranski, neodvisen in pošten glas, ki ga trenutno ni mogoče slišati.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, ali lahko postavim vprašanje gospodu Kellyu, saj sem prepričana, da bo z veseljem odgovoril. Čeprav je stranka, ki jo zastopam na Severnem Irskem, resnično v vladi, je bila popolnoma miroljubna stranka in ni nobenega ustrelila ali ubila.

To je počela IRA in njeni politični predstavniki.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, razprava, ki je po mojem mnenju bila zelo raznolika, se ni nanašala le na poročilo gospoda Goldstonea, ampak tudi na predhodne razmere, zaradi katerih je poročilo nastalo.

V imenu predsedstva lahko še enkrat rečemo, da poročilo gospoda Goldstonea predstavlja referenčno točko, kot je izpostavil Svet in kot je v imenu Komisije povedala gospa Georgieva in zahvaljujem se ji za njen govor. Gre za zanesljivo poročilo, zdi se objektivno in izraža obstoj ali morebiten obstoj izjemno resnih kršitev človekovih pravic, ki sta jih zakrivali strani v konfliktu.

Evropska unija pri svojem odzivu na vsebino poročila gospoda Goldstonea ne more biti brezbrizna. Evropska unija ne more ostati brezbrizna pri odzivu na poročilo, ki se objektivno in zanesljivo nanaša na možnost nekaterih zelo resnih kršitev človekovih pravic.

Zato smo prepričani, da predlog, ki izhaja iz tega poročila – ki se nanaša na izvedbo neodvisne, verodostojne preiskave –, predstavlja najprimernejši odziv na poročilo, pomembno poročilo, ki se nanaša na vse nas. Nanj bi se morali odzvati vsi tisti, ki verjamemo v obstoj človekovih pravic in njihovo zaščito, kar velja tudi za Evropsko Unijo in Parlament. Zato bi nas moral spodbuditi, da se odzovemo na skrajno resne kršitve človekovih pravic, do katerih je prišlo v tem primeru.

Razprava o tem poročilu bo potekala in prepričani smo, da jo je treba v Združenih narodih podpreti. Razprava bo potekala tudi v Svetu za človekove pravice. Povemo lahko, da Mednarodno kazensko sodišče dela na tem in preiskuje primer, zato menim, da bi morala Evropska unija ohraniti konstruktivno, usklajeno stališče v zvezi z zelo resnimi zadevami, navedenimi v poročilu gospoda Goldstonea in ravno to bo storilo predsedstvo Sveta.

Kristalina Georgieva, *članica Komisije*. – Gospod predsednik, naj najprej jasno navedem, da je Komisija dosledno in izrecno izrazila globoko zaskrbljenost nad humanitarnim razmeram v Gazi. Moj predhodnik Louis Michel je takoj po operaciji Cast Lead obiskal Gazo. Bil je priča kršitvam na obeh straneh in temu tudi nasprotoval.

V Komisiji se zavzemamo, da bi dve vprašanji bili vedno zelo visoko na našem programu. Prvič: potreba po popolnem spoštovanju mednarodnega humanitarnega prava vseh strani; drugič: potreba po zagotavljanju, da bi humanitarna pomoč dejansko dosegla ljudi v Gazi.

EU že vse od konflikta v januarju prejšnje leto jasno navaja, da bomo pozorno spremljali preiskave domnevnih kršitev mednarodnega humanitarnega prava, Komisija pa je izpostavila in še naprej poudarja pomembnost odgovornosti in boja proti nekaznovanosti za kršitve mednarodnega prava.

V kontekstu mirovnega procesa na Bližnjem vzhodu, je spoštovanje človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava danes ravno tako pomembno – mogoče celo bolj pomembno, kod kadar koli poprej.

Če želi EU biti verodostojna partnerica v mirovnem procesu, mora nujno dokazati, da izvaja temeljne vrednote EU v vseh primerih in da vedno dosledno upošteva mednarodno pravo. V podporo predsedstvu naj še enkrat ponovim, da bi skupno stališče EU glede zadeve Goldstone predstavljalo zelo pomemben korak v tej smeri.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem zasedanju.

Pisne izjave (člen 149)

Corina Crețu (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Za poročilo gospoda Goldstonea, ki se nanaša na skrajno sporne okoliščine, ki razpihujejo močna čustva, bo le težko pridobiti soglasje vpletenih strani, ko so spopadi, do katerih je prišlo decembra 2008 in januarja 2009 med izraelsko vojsko in palestinskimi vojaki v Gazi, na območju, ki ga obvladuje Hamas, povzročili trpljenje na obeh straneh. Ne glede na stališče vpletenih strani o poročilu gospoda Goldstonea upam, da se ne bo uporabljajo, kot izgovor za izmikanje razpravam, namenjenim trajnemu reševanju palestinskega vprašanja na miroljuben način. Prednostna naloga v regiji je obnovev mirovnih pogovorov, v karih bodo kot do sedaj sodelovali Evropska unija in Združene države Amerike. Dosežene rešitve morajo Državi Izrael zagotavljati nadaljnji obstoj v regiji, Palestincem pa jamčiti, da bodo lahko z dostojanstvom živeli v svoji upravičeni, demokratični in neodvisni državi. Evropska unija mora biti pripravljena prevzeti večjo odgovornost v tem procesu, da bi bilo mogoče vzpostaviti normalne odnose med Izraelom in Palestino. Verjamem, da ne smemo pozabiti na najpomembnejše stališče, ki izhaja

iz poročila gospoda Goldstonea: trpljenja ljudi ni mogoče z ničemer upravičiti, dialog pa je boljši način za odpravo teh razmer, kot pa spor in uporaba sile.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Generalna skupščina Združenih narodov je 5. novembra 2009 sprejela poročilo gospoda Goldstone in izglasovala Resolucijo 64/10. Ta dokumenta pozivata tako Izrael, kot tudi Palestince, da v roku treh mesecev preiščejo morebitne kršitve človekovih pravic med konfliktom v Gazi. Žal niti Izrael, niti Palestinci še niso izpolnili te zahteve. To je velika sramota, saj poročilo gospoda Goldstonea vsebuje zelo obsežen seznam hudodelstev in zločinov na obeh straneh. Glede na poročilo je Izrael v času tritedenskih napadov zakrivil velike kršitve mednarodnega prava. Napadal je civiliste brez razlik in bombardiral hiše. Omenjena je bila tudi uporaba fosfornih bomb, kar mednarodna skupnost obsoja. Palestinci pa so glede na poročilo uporabljali rakete in minomete izstrelke ter namerno pobijali civiliste. Obtožbe so tako resne, da mora nujno priti do preiskave in to hitro. Ker je Varnostni svet ZN zavrnil poročilo gospoda Goldstonea, je nemogoče predpostavljati, da bo vsebovano priporočilo glede prenosa zadeve na Mednarodno kazensko sodišče, tudi izvedeno. Zato v imenu EU pozivam novo visoko predstavništvo Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, baronico Ashton, da pritisne na obe strani v konfliktu in zahteva, da raziščeta zločine.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, poročilo sodnika Goldstonea je na mednarodnem prizorišču predstavljeno kot objektiven dokument o operaciji na območju Gaze pozimi 2009. Po navedbah različnih virov ni bilo pripravljeno na način, da bi se nanj lahko sklicevali z mirno vestjo. Omeniti želim številne lastnosti, ki jih je predstavil ambasador Dore Gold med razpravo z gospodom Goldstoneom na univerzi v Brandeisu in ki jih je poudaril izraelski minister za zunanje zadeve.

Zdi se, da so člani misije izrekli obsodbe na račun konflikta še preden se je misija začela in ko so bili na območju Gaze, so jih spremljali predstavniki Hamasa, s pričami pa so se pogovarjali v njihovi prisotnosti. Sodnik Goldstone ni bil dovolj pozoren, ko je pregledoval dokaze. Prav tako se zdi krivično, da besede izraelskih oblasti, ki so navedene v poročilu, štejejo za nezanesljive, medtem ko stališče oblasti v Gazi, kot je Hamas, ne vzbuja nobenega dvoma pri članih misije.

V luči prej omenjenih kritik na račun poročila gospoda Goldstonea, pozivam Komisijo in Evropski parlament, naj zagotovita, da se bo evropsko javno mnenje lahko seznanilo z argumenti obeh strani glede razmer na območju Gaze. Evropska unija skrbi, da so gospodarski odnosi z Izraelom kar se da dobri. Zato je še toliko bolj pomembno, da lahko zgradimo naše odnose na medsebojnem zaupanju. Zanašanje izključno na poročilo sodnika Goldstonea k temu ne bo prispevalo.

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

18. Položaj civilne družbe in nacionalnih manjšin v Belorusiji (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o izjavah Sveta in Komisije o položaju civilne družbe in nacionalnih manjšin v Belorusiji.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Hvala, gospod predsednik, da ste mi dali možnost, da spregovorim glede te točke o položaju civilne družbe in nacionalnih manjšin v Belorusiji.

Evropska unija je vsekakor zelo zaskrbljena nad poslabšanjem razmer v Belorusiji, predvsem na področju človekovih pravic.

Vzrok za poslabšanje razmer na področju človekovih pravic v Belorusiji so pomanjkanje svobode izražanja in zbiranja, vse večji pritisk na medije, zakoni, ki omejujejo uporabo interneta in ukrepi proti opozicijskim aktivistom.

V svoji izjavi 16. februarja, prejšnji mesec, je gospa Ashton, visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko prav tako izrazila zaskrbljenost nad razmerami poljske manjšine v Belorusiji in zaradi tega, ker je policija zaprla nekatere člane te manjšine. Ta izjava, to uradno stališče visoke predstavnice je bilo po uradnih diplomatskih kanalih prav tako poslano oblastem v Belorusiji.

V ponedeljek smo imeli priložnost o tej zadevi razpravljati v Svetu za zunanje zadeve, prav tako pa smo lahko opravili temeljito razpravo in verjamem, da bomo to ponovili tudi v prihodnje. Poljski minister je imel govor v katerem je izrazil zaskrbljenost in njegov občutek, da je treba ukrepati in zavzeti stališče v zvezi z

sistematičnim nadlegovanjem članov poljske manjšine. Prav tako je treba povedati, da so različne ravni Evropske unije, brez najmanjšega dvoma, zelo zaskrbljene in spremljajo te razmere zelo neposredno in pozorno.

Zelo pomembno se mi zdi, da moramo oblastem v Belorusiji posredovati sporočilo naj upoštevajo zaveze, ki so jih dali v OVSE glede spoštovanja človekovih pravic in zaščite manjšin, kot osnovni del spoštovanja človekovih pravic. V Svetu za zunanje zadeve, na katerega se sklicujem, je bila podana izrecna zahteva, naslovljena na evropske ministre, da oblasti v Belorusiji opozorijo na to prek ustreznih kanalov in na ustreznih forumih.

V skupnem interesu Belorusije, Evropske unije in vseh Evropejcev je, da uspemo vplivati na prenehanje teh dejanj, ki so v nasprotju s človekovimi pravicami in pravicami manjšin, ki so v Belorusiji precejšnja in pomembna. Istočasno je po mojem mnenju pomembno, da si Belorusija prizadeva v pravi smeri, vsi vidiki Vzhodnega partnerstva pa so priložnost za usmerjanje Belorusije v pravo smer, vključno z večstranskim vidikom.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, poleg izjave predsedstva EU, ki se jasno in zelo odločno sklicuje na stališče visoke predstavnice, baronice Ashton, naj samo še izrazim zaskrbljenost zaradi poslabšanja razmer na področju človekovih pravic v Belorusiji, predvsem v zvezi s poljsko manjšino.

Obžalovanja vredno nazadovanje razmer na področju demokracije v Belorusiji v zadnjih letih je zelo resna zadeva, kljub temu moramo še naprej sodelovati z Belorusijo, prav tako pa moramo imeti odprte komunikacijske kanale, ne glede na to, kako težko je, pri tem pa ni nujno, da gre le za vladne kanale – seveda lahko nadgradimo Vzhodno partnerstvo in ga uporabimo –, ampak tudi preko medčloveških odnosov. Mogoče bodo ti stiki v Belorusiji najpomembnejši, prek izmenjave študentov, poslovnih priložnosti in prek kulturne izmenjave kot platforme za sodelovanje z ljudmi v Belorusiji in kot način za ponovno priložnost napredovanja demokracije v Belorusiji.

Na koncu naj povem, da si Komisija kljub temu zasuku v zadnjih dveh letih še vedno prizadeva prek sodelovanja z Belorusijo za pospešitev pozitivnega napredka, ter s tem vrniti proces nazaj na pravo smer, kot je bilo pred dvema letoma.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospod predsednik, hvala španskemu predsedstvu in Komisiji za njune besede glede teh razmer.

Menim, da mora biti jasna ena stvar: sedaj ne govorimo le o enem incidentu – gre za dejanja diktatorstva in nasilnega režima, ki manjšini odreka pravice, kot tudi pravice posameznih državljanov. Takšne so razmere v Belorusiji in mislim, da potrebujemo točko, ko se bomo z režimom prenehali pogovarjati.

Dialog mora biti obojestranski. Ko pokažemo odprtost, moramo od režima v Belorusiji zahtevati, da zagotovi spremembe in reforme, ki pa jih niso. Povedati in izpostaviti želim, da ne gre za vprašanje Poljske. Belorusija je sosed Evropske unije. Sodeluje v Vzhodnem partnerstvu. To je evropsko vprašanje in s svojimi dejanji se režim v Belorusiji odmika od odprtega dialoga in sodelovanja z Evropsko unijo.

Najprej moramo zahtevati, na temeljni način, spoštovanje manjšin, spoštovanje človekovih pravic, prenehanje policijskega nasilja in pripravljenost na konstruktivni dialog z Evropsko unijo. Menim, da je režimu to sporočilo treba jasno posredovati. Naš dialog mora biti dialog za demokracijo in človekove pravice in seveda se moramo obrniti na civilno družbo, saj je Belorusija več, kot le režim. Gre za ljudi, ki živijo v Belorusiji – študente, moške in ženske, družbo. To, kar smo pred kratkim videli, dokazuje, da moramo nadaljevati z dialogom, namenjenim civilni družbi, da bi tako bilo mogoče okrepiti svobodo, demokracijo in spoštovanje človekovih pravic.

Kristian Vigenin (S&D). – Gospod predsednik, naj v imenu skupine socialistov in demokratov izrazim zaskrbljenost glede razmer na področju človekovih pravic v Belorusiji, predvsem v povezavi z nedavnimi dogodki glede združenja Poljakov. Prav tako želimo izraziti solidarnost z državljani Belorusije, ki ne morejo uživati svojih osnovnih državljanskih in človekovih pravic. Gre za evropsko državo v 21. stoletju. Menim, da gre za vprašanje, ki ni sprejemljivo in glede tega se lahko vsi strinjamo.

To je izhodišče. Glavno vprašanje, ki ga moramo sedaj zastaviti, je, prvič, kam želimo pripeljati Belorusijo in, drugič, kako lahko to storimo. Glede prvega vprašanja menim, da se vsi strinjamo: Želimo, da je Belorusija demokratična; želimo, da so beloruske oblasti demokratično izvoljene – parlament, predsednik, vlada in lokalni predstavniki, želimo, da te oblasti v Belorusiji vzpostavijo svobodno in ustvarjalno vzdušje; in seveda želimo, da bi se država približala EU.

Drugo vprašanje se glasi, kako lahko to dosežemo. Evropska unija je spremenila politiko do Belorusije od izolacije, do sodelovanja in zdi se, da ta politika daje nekaj rezultatov. Seveda to ni dovolj, to ne poteka dovolj hitro in dogodki, ki smo jim bili priča v zadnjih dveh tednih, kažejo, da moramo biti bolj predani.

Kot predsednik delegacije Euronest in predsednik delegacije, ki bo jutri odšla v Belorusijo, da bi se prepričala o razmerah na terenu samem, sem ugotovil, da nam manjka skupna strategija treh glavnih institucij: Sveta, Komisije in Parlamenta. Takšno strategijo potrebujemo, da bi okrepili prizadevanja posameznih institucij, prav tako pa resnično potrebujemo politični dialog; potrebujemo načrt za Belorusijo, ki bo zelo konkreten, ne le splošna priporočila, ampak akcijski načrt – program –, ki ga mora Belorusija upoštevati. Tako moramo nadaljevati in ni dovolj, da to poteka le v sklopu gospodarskega sodelovanja in Vzhodnega partnerstva.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Tudi jaz gledam na današnjo razpravo bolj kot na regionalno zadevo. Videli smo, da je v Ukrajini bil izvoljen gospod Janukovič. Vsekakor gre za predsednika, ki se bolj ozira k Moskvi, kot k Bruslju. Ne smemo dopustiti, da bi nas z njegov obiskom naslednji teden preslepil.

Menim, da je to, kar se sedaj dogaja v Belorusiji in vrsta ukrepov, ki si jih je gospod Lukašenko privoščil glede poljske manjšine v tej državi, prav tako znak, da se bolj ozira proti Moskvi, kot na zahod. Pri tem se je očitno počutil dovolj sposobnega, da je manjšini države članice EU odvzel temeljne človekove pravice. Kako je to mogoče? To je seveda posledica dejstva, da je Evropa vzhodu preveč obrnila hrbet. Nismo bili dovolj pripravljeni na idejo pristnega dostopa do teh držav. Seveda moramo najprej obsoditi kar počne Belorusija s svojimi poljskimi manjšinami, vendar moramo hkrati nekoliko omehčati tudi našo politiko in izvajati manj omejevalen vizumski režim. Preglejmo našo energetske politiko in jo bolje prilagodimo državam, kot sta Belorusija in Ukrajina.

Moja prošnja se glasi: Evropa mora ponovno več pozornosti nameniti tem državam. To bo imelo veliko boljši vpliv na njihov notranji politični razvoj, kot če jih preveč strogo obsojamo in prepustimo zadeve Moskvi.

Heidi Hautala, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospod predsednik, ključni razlog, zakaj je ta tema na dnevnem redu, so vsekakor mirne demonstracije, na katerih je bilo aretiranih 40 predstavnikov združenja Poljakov, kar moramo seveda obsoditi.

Drugi razlog, tematsko pomemben, je zadeva, ki jo je moj kolega poslanec gospod Vigenin že omenil: po dolgi, dolgi vrzeli bo Parlament jutri poslal v Minsk delegacijo za ugotavljanje dejstev in sama, kot ena izmed štirih članov, zastopam pododbor za človekove pravice.

Zaskrbljeni bi morali biti nad razmerami na področju človekovih pravic v Belorusiji. Obstajajo problemi s svobodo govora, svobodo medijev in svobodo zbiranja in združevanja.

Vztrajati moramo na tem, da Belorusija odpravi smrtno kazen in če se naj odnosi med Belorusijo in Evropsko unijo razvijejo, mora država izboljšati razmere na področju človekovih pravic v vseh pogledih. Kot moji drugi kolegi poslanci, se strinjam, da mora pri tem razvoju ključno vlogo odigrati civilna družba.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, nesporetno je prav tako odločitev. Resolucija Evropskega parlamenta o Belorusiji, ki je bila sprejeta marca, bo potrebna, vendar je še bolj pomembna sedaj. Sodni pregon Poljakov v Belorusiji ni le zadeva Poljakov, kot so poudarili že govorniki pred mano, ampak gre za pojav odnosa do evropskih standardov, vključno s standardi, ki se nanašajo na narodne manjšine.

Evropa mora Belorusijo izvleči izpod ruskega vpliva, hkrati pa mora zahtevati tudi spoštovanje tistih vrednot, ki predstavljajo bistvo Unije, kot so državljanske svoboščine, svoboda tiska, svobode narodnih in verskih manjšin in pravica združevanja. Če Lukašenko ne razume jezika evropskih vrednot, bo vsekakor razumel jezik sankcij. Vendar ne sankcij, ki bi prizadele družbo v Belorusiji – takšnih sankcij ne želimo – ampak sankcije, ki spremenijo življenje politikov in uradnikov, odgovornih za diskriminacijo Poljakov in demokratične opozicije.

Pri odnosih med EU in Belorusijo obstaja neuravnoteženost: Unija Minsku odpira vrata, v zameno pa ne prejema ničesar. Ta enosmerna cesta ne vodi nikamor. Čas je za sankcije politične narave, vendar začasne, pa tudi če v obliki odsotnosti predstavnikov beloruskega parlamenta na parlamentarni skupščini Euronest in ponovni uvedbi črne liste uradnikov režima v Minsku, ki ne bodo imeli vstopa na ozemlje Evropske unije.

Kinga Gál (PPE). – Gospod predsednik, kot sopredsedujoča medskupini za tradicionalne manjšine, narodne skupnosti in jezike, močno obsojam ukrepe, ki so jih izvedle beloruske oblasti nad največjo organizacijo poljske manjšine in člani manjšinske skupnosti. Kot slišimo, je šlo večinoma za starejše ljudi.

Dejstva kažejo na jasno kršitev ne samo pravic manjšin, ampak tudi temeljnih človekovih pravic. Ti ukrepi dokazujejo nedemokratsko naravo političnega sistema in tisti poslanci v EP, ki smo bili priče komunističnim režimom, jasno prepoznamo metode.

Medskupina se že vse od ustanovitve dosledno zavzema za pravice narodnih manjšin in vztraja, da je vsaka kršitev pravic manjšin nesprejemljiva.

Komisijo, visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko pozivamo, da sprejme konkretne ukrepe, s katerimi bo beloruski vladi poslala jasno sporočilo, da brez spoštovanja človekovih pravic, vključno s pravicami manjšin, izboljšanje odnosov med EU in Belorusijo ni možno.

Pravice manjšin, kot del človekovih pravic, ni mogoče obravnavati kot notranjo zadevo. Tega vprašanja ni mogoče obravnavati kot poljsko-belorusko notranjo zadevo. Gre za zadevo EU, saj gre, kot je že bilo povedano, za našo sosedsko politiko, za naše Vzhodno partnerstvo. Zato pozivamo Komisijo, da pošlje jasno sporočilo in izvede jasne korake.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Gospod predsednik, Svetu, pa tudi Komisiji, se zahvaljujem za hiter odziv. Gre za resnično zelo dober primer naših evropskih standardov.

Najprej naj povem, da tu resnično ne gre za etnični konflikt. Ne gre za poljsko-beloruski ali belorusko-poljski konflikt. Preprosto gre za nespoštovanje človekovih pravic in načel svobode govora ter kršitve pravic narodnih manjšin. Zgodilo bi se lahko kateri koli drugi manjšini. Zakaj se je zgodilo poljski manjšini? Ker je velika, organizirana in demokratična ter ker ima med drugim tudi gospoda Milinkeviča, dobitnika nagrade Evropskega parlamenta. Torej se je to začelo z nami.

Vprašati želim, kaj bomo storili. Že dvakrat sem imel priložnost govoriti z gospodom Milinkevičem in gospo Borys. Izjavila sta: smo lojalni državljani Belorusije in si ne želimo nobenih gospodarskih sankcij. Ne želimo političnih sankcij, želimo si približevanja Belorusije in Evropske unije. Želimo si ravnovesja in želimo si, da bi bilo sodelovanje pogojeno z napredkom procesa demokratizacije države. Tudi mi bi morali slediti temu. Zato bi se morali odpreti državljanom Belorusije in hkrati zagotoviti, da bi lažje pridobili vizume. Ali so spremembe glede vizumov in vizumske politike sploh potrebne? Dobro je, da se bo jutri v Belorusijo odpravila naša misija za ugotavljanje dejstev. Počakajmo na poročilo in se šele potem odločimo glede nadaljnjih ukrepov.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Gospod predsednik, z Lizbonsko pogodbo nam je bila obljubljena veliko večja učinkovitost zunanje politike Evropske unije. Hitro se je izkazalo, da je bila naša vloga na Haitiju prepočasna in neopazna, srečanje na vrhu Evropska unija-ZDA je bilo porazno, vzpostavitev diplomatskih teles pa je potekala v ozračju prerekanja med institucijami EU, kar škodi telesom. Danes imamo še eno priložnost in dokažimo, da je Unija sposobna ukrepati. Žal je Svet preložil svojo odločitev, Parlament pa se ni sposoben odzvati na očitne kršitve človekovih pravic v državi, katere vloga v politiki EU naj bi se povečala.

Gospa Georgieva, politika odprtih vrat in izmenjava študentov z Belorusijo je propadla, propadla je danes, torej ne ponavljajte istih stvari o izmenjavi študentov, kar poslušamo že pet let. Gre za poraz, ki je vplival na verodostojnost Unije. Evropska unija je danes šibak in neodločen akter. Washington se tega zaveda, Moskva se tega zaveda in z dvoumnimi odzivi na krizo v Belorusiji, se tega zaveda tudi Minsk.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kot vodja delegacije Evropskega parlamenta za odnose z Belorusijo, sem pogosto v stiku, ne le s predstavniki opozicije, civilne družbe in nevladnih organizacij, ampak tudi s predstavniki uradnih oblasti. Slišim argumente, ki jih uporabljajo, kako ima Belorusija pravico sprejeti nekatere mednarodne standarde tako hitro, kot ji ustreza.

Evropska unija teoretično ne bi smela pritiskati na to odgovorno, suvereno državo, saj odgovornost za notranje razmere v državi nosijo njene oblasti. Teoretično bi se bilo mogoče strinjati s tem potekom, že zaradi dejstva, da v teh mednarodnih standardih, ki jih je Belorusija sprejela, ko se je pridružila Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi, človekove pravice ne sodijo med notranjo zadevo.

Kot se je zgodilo nedavno v Iwieniecu, majhnem mestu v osrednji Belorusiji, ko so oblasti uporabile, jaz bi temu rekel, zlorabile policijo proti skupini starejših ljudi, upokojencev, ki jih je vodila Teresa Sobol, ki je na lastno pobudo zbrala znatna sredstva, predvsem iz tujine. Ta denar je porabila za obnovo porušene zgradbe

v centru mesta. To zgradbo je potem spremenila v živahen kulturni in družbeni center za poljsko manjšino. Policija je bila poslana nad te ljudi, še preden je sodišče sprejelo odločbo glede pravnega statusa zgradbe. Prav tako ljudem, ki so jih aktivisti pozvali kot priče, ni dovoljeno, da bi stopili pred sodišče in pričali in s tem poskrbeli, da bi šlo za pošten sodni postopek.

Tu ne gre za hitrost sprejemanja mednarodnih standardov. To je odmikanje od mednarodnih standardov, katerim se je Belorusija zavezala in za katere nam je obljubila, da jih bo spoštovala, kot del dialoga z Evropsko unijo. Zato želim povedati še eno stvar. Lahko govorimo o sankcijah in napočil bo čas za to. Najpomembnejše pa je, da je gospodarska pomoč, o kateri se razmišlja, pogojena z opustitvijo tovrstne prakse in z resnično, pravo liberalizacijo in demokratizacijo Belorusije.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Vladne institucije morajo nemudoma razrešiti spore in nesporazume v zvezi z organizacijami poljske manjšine v Belorusiji, to pa morajo storiti demokratično in brez uporabe sile ali nasilja. Prav tako podpiram stališče komisarke, da moramo nadaljevati s sodelovanjem in ohranjati stike med ljudmi. Jutri odhaja v Belorusijo prva uradna delegacija Evropskega parlamenta po mnogih letih. Upajmo, da bo prišlo do odprte razprave, tako z opozicijo, kot tudi z vlado. Vtisi, ki jih bo delegacija prinesla iz Minska glede omenjenega konflikta, kot tudi udeležba Belorusije na parlamentarni skupščini Euronest, lahko pomenijo izboljšanje odnosov EU z Belorusijo. Lokalne volitve, ki bodo potekale čez dva meseca, so še pomembnejši lakmusov papir, ki bo omogočil odnose. Tokrat ne sme iti za volitve brez izbire, ko mediji pojejo pesmi iz istega lista papirja, opozicije pa se ne sliši in je prezrta in kjer bo po nenadziranem štetju glasov skoraj 100 % volivcev podprlo eno politično stranko, na koncu pa bodo imenovani in izvoljeni namestniki za vse interese in namene.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, gospod Liberadzki iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu je začel s pozivom organom oblasti Evropske unije, naj ukrepajo. Zaradi vaše skupine, gospod Liberadzki, danes ne bomo sprejeli resolucije in zato verjetno čutite veliko zadoščenje. Če nam gospa Georgieva, ki dejansko vsak dan sledi dogajanju, danes sporoča, kaj je bilo predlaganega, potem ne vem, koga bi to lahko zadovoljilo. Mogoče bo zadovoljilo vas, gospod Liberadzki, in mogoče bo zadovoljilo vašo skupino, vsekakor pa ne bo zadovoljilo Belorusov, prav tako pa ne bo zadovoljilo tistih, ki Belorusom želimo dobro. Če celo vi, gospa Georgieva, komisarka, ki ima za svoj govor na voljo pet minut, porabi samo dve minuti dragocenega časa, to ne pomeni samo, da tisto, kar ste povedali, gospa Georgieva, ni preveč zadovoljivo, ampak, da niste izkoristili priložnosti in jasno spregovorili o zadevi. Zato vas pozivam gospa Georgieva, pa tudi oblasti Evropske unije, da z instrumenti, ki so vam na voljo, nasprotujete kršitvam človekovih pravic. Ne govorimo le o kršitvah pravic državljanov poljskega porekla, govorimo o kršitvah človekovih pravic.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Temu, čemer smo bili priče v zadnjih nekaj dneh v Belorusiji, je strašen primer politične represije nad demokratično opozicijo in poljsko manjšino. Zapiranje političnih nasprotnikov in ustrahovanje predstavnikov manjšine so dobro poznane prakse, ki jih uporabljajo avtoritarni režimi. Kot državljanka Slovaške in predstavnica manjšine razumem razmere poljske manjšine, kot tudi neprijeten položaj gospe Borys v Belorusiji. Ravnanje sosednje države z manjšino, kot s sovražniki in talci, je nazadnjaški politični manevar, ki se politično vodstvo običajno posluži, ko se znajde v težavah. Nadlegovaje narodnih manjšin je del politične prakse v nedemokratičnih režimih. Pravice manjšin so sestavni del univerzalnih človekovih pravic, kar potrjuje tudi okvirna konvencija Sveta Evrope. Kršitev pravic manjšine, nadlegovanje, ustrahovanje in diskriminacija oseb, ki pripadajo manjšini, zaradi tega ni mogoče obravnavati kot notranjo zadevo države. Zaradi tega je grozljivo, izsiljevalno sporočilo beloruske vlade, ki ga je poslanec v EP posredoval ambasador Belorusije, popolnoma nesprejemljivo. Gospod predsednik, Evropski parlament lahko vladi v Belorusiji pošlje le eno sporočilo in sicer, da sta represija demokratične opozicije in politika groženj manjšini enostavno nesprejemljivi.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Gospod predsednik, zelo pozorno sem prisluhnil komisarki gospe Georgievi in povedati želim, da pričakujem nekoliko bolj energično obnašanje odziv. Sumim, da bi izjava gospe Georgieve bila enaka tudi pred dvema tednoma, pred temi dogodki. To vsekakor ni sprejemljivo.

Vendar pa se strinjam z eno stvarjo, čeprav bi pričakoval jasne učinke in nekoliko drugačne poudarke. Res drži, da tisti, ki danes pozivajo k sankcijami, včasih pozabijo, da smo s sankcijami že poskusili in da je beloruska politika ostala nespremenjena, ne glede na sankcije.

Danes ne smemo govoriti, da bomo podprli civilno družbo v Belorusiji, saj tisti, ki je bil tam, pozna dejstvo, da civilna družba šele nastaja. Od evropskih institucij danes pričakujem, da bo obveznosti, ki jih ima država do svojih državljanov in ki se v Belorusiji ne izpolnjujejo, za to državo obveznosti izpolnila Evropska unija.

Pričakujem, da bomo pomagali vzpostaviti neodvisne medije, da bomo podprli prvo svobodno televizijsko postajo, ki tam obstaja in ki sta jo do sedaj, če se ne motim, financirali vladi dveh evropskih držav. Pričakujem, da bomo lahko vzpostavili prave priložnosti za veliko število beloruskih državljanov, ki bodo študirali v Evropi, saj ravno oni predstavljajo civilno družbo.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, v prejšnji sestavi je Evropski parlament sprejel številne resolucije o Belorusiji, v katerih je točno ugotovil razmere in pozval režim Lukašenka, da preneha s kršitvami človekovih pravic.

Evropska unija je pokazala dobro voljo pripravljenost ter delno odpravila sankcije glede vizumov za beloruske uradnike. S presenečenjem in zaskrbljenostjo smo opazovali nedavno agresivno politiko beloruskih oblasti do narodnih manjšin, predvsem do poljske skupnosti. Na to politiko je treba gledati v sklopu priprav na volitve, ki bodo v Belorusiji potekale prihodnje leto.

Nezakonit zaseg nepremičnine, ki je v lasti poljske manjšine in nastopaška represija opozicijskih voditeljev, ki so prejeli nagrado Saharova Evropskega parlamenta, je provokacija naše institucije. Parlament se ne sme odzvati le na tradicionalen način z ustrežno resolucijo, ampak mora izvesti poseben ukrep, s katerim bo discipliniral beloruske oblasti, prav tako pa mora pozvati gospo Ashton, da na podlagi člena 33 Lizbonske pogodbe imenuje posebnega predstavnika za spremljanje kršitev človekovih pravic v Belorusiji.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospa Georgieva, zelo dobro je, da v Evropskem parlamentu govorimo o Belorusiji, vendar govorjenje ni dovolj. Danes mora Evropska unija – in to pričakujem tudi od Evropske komisije – pripraviti strateški načrt za podporo demokratične opozicije, za podporo civilne družbe in nevladnih organizacij in za podporo svobodnih medijev. Danes govorimo o zadevah, kot so demokracija in človekove pravice, kar je za nas nekaj povsem normalnega, na njih pa je zgrajena tudi Evropa. Družbo v Belorusiji povečini sestavljajo ljudje, ki lahko o takšnih vrednotah le sanjajo. Zato pričakujem, da bo Evropska komisija razvila strateški načrt za pomoč civilni družbi.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, ko poslušam te govore, se lahko le strinjam z obsodbo, ki so jo izrazili poslanci v zvezi s kršitvami človekovih pravic v Belorusiji, ki se v tem posebnem primeru nanašajo na manjšino, poljsko manjšino v tej državi. Zato vplivajo na Evropsko unijo, ne samo zaradi tega, ker se nanašajo na manjšino, ki izhaja iz države Evropske unije, ampak tudi zaradi tega, ker to, o čemer govorimo, predstavlja resne kršitve človekovih pravic manjšin, s tem pa bi bil naš odnos popolnoma enak, ne glede na to ali gre za poljsko manjšino, ali za katero koli drugo manjšino.

Govorimo o kršitvi človekovih pravic, ki so univerzalne pravice in torej ne gre za vprašanje, ki zahteva odziv Evropske unije samo zaradi tega, ker se nanaša na poljsko manjšino. Popolnoma enako bi trdili, če bi bila vpletena druga manjšina, saj so vse človekove pravice nedeljive in univerzalne.

Povedati želim, da zaradi tega, ker režim dela napake in krši človekove pravice, državljani ne smejo biti kaznovani.

Zato verjamem, da je vključenost v Vzhodno partnerstvo za Belorusijo pomembno. Pomembno je, kar nam je komisarka Georgieva povedala o „medčloveških odnosih“. Vse to je pomembno, prav tako pa je pomembno, kot ste omenili številni, da nenehno, jasno in neposredno seznanimo beloruske oblasti z našim skrajno kritičnim in obtožujočim odnosom do kršitev človekovih pravic.

To tudi namerava storiti visoka predstavnik gospa Ashton, saj podrobno spremlja to zadevo skupaj s predsednikom Buzekom, ki trenutno vodi razpravo. Prav tako bo izkoristila priložnost, ko se bo udeležila umestitve gospoda Janukoviča v Kijevu, kjer naj bi domnevno bil prisoten tudi gospod Lukašenko, in izpostavila to vprašanje, o katerem bo še naprej razpravljala Svet za zunanje zadeve Evropske unije, saj gre za zelo pomembno vprašanje. Zato me veseli, da je danes o njem bilo mogoče nemudoma razpravljati v Parlamentu.

Kristalina Georgieva, članica Komisije. – Gospod predsednik, naj se članom najprej zahvalim za razpravo v Parlamentu in navedem nekaj točk.

Moja prva točka je, da spoštovanje človekovih pravic kategorično predstavlja osnovo za zunanje odnose Evropske unije, prav tako pa je temelj, na katerem je zgrajeno sodelovanje z vsemi državami, vključno z Belorusijo.

Drugič, demokracija v Belorusiji se je pred kratkim žal znašla na zelo nizki ravni, vendar se to ni začelo prejšnji teden. Začelo se je nekje v sredini leta 2009 in zaradi tega je Svet Evropske unije novembra 2009

zahteval, da Komisija pripravi predlog za tako imenovan „skupni vmesni načrt“, namenjen podpori reformam, ki naj bi jih izvedla Belorusija. Službe Komisije so pripravile osnutek tega skupnega vmesnega načrta reform. Sedaj je pri visoki predstavnici, ki bo vsekakor z veseljem upoštevala priporočila, nastala na podlagi misije za ugotavljanje dejstev, katere izvajanje bo Parlament začel jutri.

Moja tretja točka je, da bo visoka predstavnica imela v mislih ta zadnji dogodek, ko bo službe obvestil o skupnem vmesnem načrtu, s čimer bo dokončan.

Dovolite mi še četrto in zadnjo točko. V drugi polovici osemdesetih let prejšnjega stoletja se je v bivši Sovjetski zvezi začela perestrojka, ki je za mnoge – vključno z mano – prvič v življenju pomenila priložnost za sodelovanje pri izmenjavi študentov in strokovnjakov. V mojem primeru me je pripeljala v Londonsko šolo za ekonomijo. To je dramatično spremenilo moje poklicno življenje. Vsekakor sem zaradi tega bila bolj uporabna, koristna za mojo državo.

Ravno s tem močnim prepričanjem, da bomo Evropejci ravno z odpiranjem demokratičnih kanalov lahko pomagali državam pod represivnimi režimom, sem podala – in še enkrat želim ponoviti – točko glede pomena in koristnosti medčloveških stikov, koristnost in podporo za podjetja, koristnost – kljub velikim težavam, zelo žalostnim nespoštovanjem manjšin, kar obsojamo – vztrajanja pri sodelovanju na način, ki bo povečal možnosti za beloruske ljudi, da pridejo v svobodni svet in da se povežejo z Unijo, in še enkrat želim pozvati, da pri tem še naprej vztrajamo.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem mesečnem zasedanju.

Pisne izjave (člen 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Republika Belorusija je ena izmed evropskih držav, za katero sodelovanje v Vzhodnem partnerstvu Evropske unije predstavlja pomemben korak naprej v razvoju dvostranskih odnosov, kot tudi v odnosu med Belorusijo in vsemi posameznimi državami članicami EU. Ob upoštevanju tega partnerstva, kot pozitivnega instrumenta za uvedbo sprememb v Republiki Belorusiji, je v tem mehanizmu prav tako treba obravnavati stališče civilne družbe v tej državi, saj ima zelo pomembno vlogo pri delovanju pravne države. Predvsem civilna družba ohranja preglednost mehanizma partnerstva, s tem ko pomaga krepiti sodelovanje med Belorusijo in EU. Poleg tega mora biti civilni družbi zagotovljeno sodelovanje v vseh ključnih procesih, kot del partnerstva (platforme, odbori itd.), kot tudi javni nadzor nad temi procesi. Beloruski civilni družbi mora biti zagotovljeno sodelovanje pri pripravi javne agende, ki bo vodila v družbeni, gospodarski in demokratični napredek Belorusije. Prav zaradi tega je treba spodbujati pogosta srečanja med predstavniki civilne družbe in vlade.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Represija, ki se trenutno izvaja nad aktivisti poljske manjšine v Belorusiji je del veliko širšega problema. Beloruske oblasti ne dopuščajo nobene neodvisnosti. Ne želijo in ne sprejemajo ideje o civilni družbi. Vsaka manifestacija neodvisnosti se obravnava, kot politično nasprotovanje. Zato ne gre za notranji konflikt v nevladni organizaciji, prav tako pa ne gre za poljsko-beloruski konflikt. Gre za izražanje doslednega stališča beloruskih oblasti, ki skušajo preprečiti liberalizacijo in demokratizacijo. Škoda je, da na Poljskem obstajajo politične sile, ki skušajo razmere izkoristiti za doseganje lastnih ciljev in izkoriščajo dogodek v Belorusiji za diskreditacijo politike poljske vlade. Politiki, ki se tako obnašajo, vsekakor ne razumejo, da počnejo ravno to, kar pričakuje Lukašenko. Njegov namen je razdeliti in polarizirati javno mnenje na Poljskem in v Evropi. Zavračanje poljske in evropske politike do Belorusije je zloraba svobode in škodi učinkovitosti skupnih prizadevanj za svobodo in demokracijo v Belorusiji. Hvala lepa.

19. Peking + 15 - izhodišča Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti spolov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o:

– vprašanje za ustni odgovor Svetu: Peking + 15 – izhodišča Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti spolov gospe Svensson v imenu Odbora za pravice žensk in politiko enakih možnosti (O-0006/2010 – B7-0007/2010) in

– vprašanje za ustni odgovor Svetu: Peking + 15 – izhodišča Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti spolov gospe Svensson v imenu Odbora za pravice žensk in politiko enakih možnosti (O-0007/2010 – B7-0008/2010).

Eva-Britt Svensson, *avtorica*. – (SV) Vprašanje pravic žensk je vedno visoko na mojem dnevnem redu, zato me še posebej veseli, da danes o tem razpravljamo tudi na plenarnem zasedanju. Odbor za pravice žensk in politiko enakih možnosti je sprejel resolucijo, ki predstavlja stališče Parlamenta glede pekinških izhodišč za ukrepanje. Zahvaljujem se našim kolegom v odboru za dobro sodelovanje.

Izhodišča, sprejeta 1995 znotraj okvira Združenih narodov, so bila zgodovinsko pomemben korak. Izhodišča za ukrepanje so bila prvi tovrstni globalni dokument. Zajemala so celoten pogled na razmere in pravice žensk. ZN imajo dolgo in ponosno tradicijo na področju človekovih pravic in so deklaracijo sprejeli že leta 1948.

Splošna deklaracija vsebuje 30 členov, ki so pogostokrat citirani. Ta deklaracija je že navajala – v členu 2 –, da je vsakdo upravičen do vseh pravic in svoboščin, brez kakršnega koli razlikovanja, spol pa je izrecno omenjen. Znotraj EU vprašanje enakosti med ženskami in moškimi jasno temelji tako na pogodbah, kot tudi v Listini o temeljnih pravicah.

Odbor je bil enotnega mnenja glede pomembnosti pekinških izhodišč za ukrepanje in potrebe po delu znotraj EU pri sistematičnem spremljanju dogodkov in zagotavljanju, da se na vseh področjih približamo večji enakosti spolov. Nov Evropski inštitut za enakost spolov, s sedežem v Vilni, nam bo omogočil, da bomo pridobili pomoč pri tem delu, prav tako pa bo lahko izvedel raziskavo, s katero bo pokazal, da so politični ukrepi najbolj učinkoviti, saj ostajajo številna področja na katerih nimamo potrebnih dejstev ali znanja.

Podpiramo predlog o evropskem nalogu za zaščito in zelo vesela sem, da ga je špansko predsedstvo predložilo. Pekinška izhodišča za ukrepanje vsebujejo številna področja, ki so izjemno pomembna, če želimo doseči napredek. Gre za področja, kot so revščina, ki najbolj pesti ženske, neustrezen dostop do zdravstvene oskrbe za ženske, nasilje nad ženskami v vseh oblikah in neenakost v gospodarskih strukturah in gospodarski politiki.

Kot veste, bo delegacija osmih poslancev v EP odpotovala v New York, kjer bo zastopala Evropski parlament. Spremljali bomo razprave in pogajanja, ki so del ocene, kakšen napredek je svet v 15 letih dosegel pri uresničevanju ciljev teh izhodišč. Resolucijo, ki jo bomo jutri sprejemali, bomo odnesli v New York in za nas je zelo pomembno, da jo imamo s sabo.

Odbor je sprejel odstavek, v katerem je navedeno, da spolno in reproduktivno zdravje ter spolne in reproduktivne pravice predstavljajo del pravic žensk ter da jih je treba izboljšati v Evropi in globalno. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je glede tega ostavka zahtevala ločeno glasovanje. Vsi se zavedamo, da ko želijo ljudje glasovati ločeno o odstavku, je to zaradi tega, ker gre za še posebej pomemben odstavek in zato ne želijo, da bi se o njem glasovalo v paketu s preostalim delom resolucije.

Popolnoma se strinjam s skupino PPE, da je odstavek 9 osrednji del resolucije. Vendar pa se bojim, da želijo glasovati proti temu odstavku, kar bi bilo po mojem obžalovanja vredno. V celoti se zavedam, da imajo poslanci Parlamenta različne poglede in vrednote in prav je tako. Zato razpravljamo in debatiramo. Vendar to besedilo predstavlja minimum in bi ga zaradi tega lahko vsi podprli. Predlagano ni bilo nobeno besedilo, ki bi nadomeščalo odstavek 9. Obžalovanja vredno bi bilo, če bi odšli v New York z resolucijo, ki ne navaja niti minimuma glede tega temeljnega vprašanja, ki je nenazadnje osrednje vprašanje na globalni ravni.

Upam in verjamem, da lahko vsakdo sprejme besedilo v trenutni obliki, saj navaja le to, kar je za vse nas samoumevno. V procesu smo prav tako tesno sodelovali z več tisoč različnimi ženskami in ženskimi organizacijami, da bi temu dokumentu dali edinstveno podlago.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospa Svensson, hvala za vaše vprašanje, saj vemo, da je enakost spolov eno izmed ključnih in prednostnih vprašanj španskega predsedovanja Svetu Evropske unije. Predsedstvo ima več sklopov ciljev, ki izražajo to idejo enakosti z vidika pomembnost nediskriminacijske klavzule pa tudi v povezavi s tem, kar ste omenili in sicer z bojem proti seksističnim nasiljem in pomembnostjo obstoja naloge za zaščito žrtev seksističnega nasilja.

Veseli me, da je prisotna komisarka Reding, ki je odgovorna za izvedbo vsega, kar se nanaša na enakost med moškimi in ženskami s sodnega stališča. Prav tako se želim opravičiti, da ni prisotna španska ministrica za enakost, ker se je pravkar udeležila glasovanja v španskem senatu glede reforme zakona o splavu z dobrim rezultatom, saj je bil danes popoldan sprejet v španskem parlamentu.

Svet Evropske unije je vedno odobral in podpiral Unijo in Združene narode na področju enakosti spolov. Švedsko predsedstvo je pripravilo poročilo Peking +15, ki ga bo špansko predsedstvo predstavilo na 54. seji Odbora za status žensk in povedati moramo, da čeprav je na tem področju bil dosežen velik napredek, je še vedno treba opraviti veliko dela.

V zvezi s tem je predsedstvo na primer izpostavilo potrebo po izboljšanju podatkov in boljši uporabi kazalnikov, ki smo jih vzpostavili v zvezi s pekinškimi izhodišči za ukrepanje. Kot veste, znotraj Evropske unije obstaja 12 kazalnikov za spremljanje, ocenjevanje in vrednotenje dejanske enakosti spolov, čeprav jih v nekaterih primerih še vedno nismo uspeli oblikovati, na primer na področju človekovih pravic, medijev in okolja.

Povedati želim, da bo špansko predsedstvo v maju izvedlo tehnično zasedanje, namenjeno razpravi o ženskah, medijih in stereotipih, kot temo, ki se nanaša na medije, kar prav tako spada v pristojnost komisarke Reding.

Na koncu želim povedati, da trenutno obstaja zelo pomembno vprašanje, ki se ga vsi zavedamo in sicer gospodarska kriza. Poleg škode, ki jo povzroča, lahko prav tako predstavlja oviro za napredek na področju enakosti med moškimi in ženskami. Prav tako drži, čeprav je paradoksalno, da nam lahko enakost spolov pomaga pri premagovanju in v boju proti krizi: prek enakosti spolov in enakem dostopu do delovnih mest za ženske in moške.

Pri tem posebej izpostavljam strategijo Evropa 2020. Institucije Evropske unije so javno izrazile, da strategija Evropa 2020 vključuje tudi stališče enakosti spolov tako, da je enakost med moškimi in ženskami prav tako del strategije.

V svojem lanskem poročilu je Evropski parlament pozval Svet in Komisijo, da v strategijo 2020 vključita poglavje o povezovanju dimenzije spolov. Svet EU za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje ter potrošnike je lani 30. novembra, neuradni svet EPSCO, ki je pravkar potekal v Barceloni, je prav tako navedel, da si morajo države članice in Svet prizadevati v skladu s pristojnostmi, da bi bilo mogoče dimenzijo spolov vključiti v strategijo 2020 in da bodo upoštevana vsa ustrezna politična področja. Zato sem prepričan, da bo to, skupaj s programom dela Komisije, obsežnim programom dela, ki je bil vedno temeljni instrument pri usmerjanju te strategije, pomenilo, da bo ta vidik vključen v dokument, ki nam ga je Komisija obljubila za 3. marec o strategiji 2020 (kar sta omenila tudi predsednik Van Rompuy in predsednik Komisije José Manuel Barroso).

Še naprej si moramo prizadevati, še naprej moramo strmeti za napredkom na področju politik enakosti spolov. Ne gre le za vprašanje pravice, ampak tudi za vprašanje doslednosti z duhom Evropske unije, tako da lahko še naprej predstavlja referenčno točko za enakost med moškimi in ženskami v svetu.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – (FR) Gospod predsednik, v čast mi je, da v prvem govoru v času za vprašanja v Parlamentu lahko odgovorim na vprašanja, ki se nanašajo na ženske. Kot komisarka za temeljne pravice resnično menim, da je tema človekovih pravic, povezana z enako obravnavo med moškimi in ženskami, ena izmed najpomembnejših, pa tudi ena najstarejših tem. Prav tako se čustveno spominjam, da sem pred več kot 15 leti, kot mlada poslanka v EP iz Luksemburga, tam pripravljala pekinška izhodišča za ukrepanje; sedaj v Evropskem parlamentu pripravljamo nadaljevaje pekinških izhodišč za ukrepanje. Sklenili smo poln krog.

Tega mi ni treba poudarjati; kot veste je enakost med moškimi in ženskami ena izmed temeljnih vrednot v Evropski uniji in računate lahko na trdno podporo Komisije na tem področju.

V tem letu bom predstavila novo strategijo Komisije o enakosti spolov, ki bo nadaljevanje obstoječega Načrta za enakost 2006-2010. čez nekaj dni, ko se bo začelo delo na 54. seji Odbora za status žensk v Združenih narodih, kar obeležuje 15. obletnico Pekinga, bo Evropski parlament poslal zelo pomembno delegacijo. Tudi sama bom navzoča, skupaj s predsednikom Sveta in to bo prvič. Med plenarnim zasedanjem bova oba spregovorila. Mislim, da je tudi to zelo močno sporočilo.

Prav tako bo priložnost, da na mednarodni ravni ocenimo napredek, dosežen na 12 področjih ukrepanja, ki so bila opredeljena v Pekingu in hkrati priložnost, da pogledamo, katere neenakosti še ostajajo, saj še vedno niso bili odpravljeni vsi problemi, čeprav je bil dosežen velik uspeh. Prav tako moram povedati, da je Evropska unija in bo tudi v prihodnosti pomembna zagovornica dela Združenih narodov, tako glede trenutne reforme institucionalnih mehanizmov in vzpostavljanja te enakosti spolov znotraj Združenih narodov.

Evropska unija prav tako predstavlja vplivno zagovornico z vidika razvoja, predvsem v sklopu razvojnih ciljev tisočletja, kar 50 % državljanom, ki globalno prispevajo k temu razvoju, zagotavlja pomembno vlogo.

Zelo dobro se zavedamo, da brez prispevka žensk ne bo napredka. Zaradi tega je enaka obravnava moških in žensk horizontalna politika v Komisiji, ki je ne izvaja le komisarka, odgovorna za to področje, ampak tudi drugi komisarji na svojih področjih odgovornosti in sicer na področjih, ki se nanašajo na politike znotraj Evropske unije, kot tudi njene zunanje politike, predvsem pa na njene politike sodelovanja in razvoja.

Vsi vemo, da priprava pekinških izhodišč za ukrepanje, predstavlja velik korak naprej. Po sprejetju teh izhodišč se je integracija načela enakosti spolov razširila po vsej Evropski uniji. V Pekingu je bilo posredovan signal. Vpliv je bil resnično izjemen, glede na to, da v vseh naših državah članicah politike enakosti med spoloma niso več omejene na usmerjene ukrepe, ampak so sedaj vključene v vse ustrezne politike.

Pekinška izhodišča za ukrepanje so nam prav tako omogočila, da spremljamo dosežen napredek v zvezi z enakostjo na podlagi kazalnikov, ki jih je razvil Svet za večino področij ukrepanja. Obstaja 12 ukrepov in devet kazalnikov. Zelo ponosni smo na rezultate, vendar je še vedno treba pripraviti tri kazalnike, za katere menim, da jih bo Svet pripravil s sprejetjem sklepov za nadaljnji razvoj in pripravo teh izjemnih kazalnikov.

15. obletnica pekinških izhodišč za ukrepanje. Švedsko predsedstvo je pripravilo evidenco stvari, ki so bile izvedene v EU glede enakosti. Svet je sprejel nekaj sklepov, Parlament pa bo predstavil to gradivo, ki bo seveda prav tako našlo mesto v vseh drugih politikah, ki jih bo pripravila Evropska unija.

Oba predsednika sta pravkar izrazila svoji mnenji o strategiji Evropa 2020. Povsem naravno je, da bodo v tem sistemu, ki bo Evropo ponovno spravil v gibanje, ženske odigrale posebno vlogo, predvsem v času, ko je vsem manj ljudi zaposlenih. Dejansko nimamo več izbire: ženske potrebujemo za gospodarski razvoj. Ne gre več samo za vprašanje enakosti spolov; gre izključno za vprašanje gospodarske politike. Torej v tej zadevi nimamo nobene druge možnosti. Potrebujemo ženske, če želimo, da bo Evropa premagala svoje težave in ti novi kazalniki nam bodo pri tem seveda pomagali. V skupini na visoki ravni smo razvili program dela, ki nam bo omočil spremljanje obstoječih kazalnikov in pripravo kazalnikov, ki jih še moramo uvesti. Seveda nam bo pri tej nalogi pomagal Evropski institut za enakost spolov, ki bo od naslednjega tedna – in to je še en znak, ki se ujema z datumom zasedanja v New Yorku – imel stalni sedež v Vilni.

Gospod predsednik, po vrnitvi iz New Yorka vas bom obiskala, da bomo lahko obravnavali strategijo Komisije glede enakosti. Skupaj jo bomo pripravili. Pripravili jo bomo za 50 % našega prebivalstva, za 50 % naših državljanov in uspelo nam bo.

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT

podpredsednik

Christa Klač, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, svetovna konferenca o ženskah, ki bo naslednji teden potekala v New Yorku, nam daje priložnost, da svetovno družbo opozorimo na enakost med moškimi in ženskami. S tem bomo vsekakor izpostavili naš trenutni položaj glede na to, kar smo dosegli in kaj še želimo doseči, da bi opravili kritičen pregled. Poziv k enakosti, razvoju in miru na Svetovni konferenci o ženskah, ki je potekala 15. junija 1995 v Pekingu, je danes še vedno konkretna izjava naših ciljev, vključno v Evropi.

Smo na začrtani poti, trdno osredotočeni na cilje. Vendar pa moramo priznati, da ne gre za enostavno pot, da prihaja do prometnih zamaškov, blokad, včasih pa tudi do enosmernih cest. Vedno znova moramo na novo opredeliti pot, pri tem pa ostajati osredotočeni na končno destinacijo. Star nemški pregovor se glasi: vse ceste vodijo v Rim. Med iskanjem prave skupne poti nas vse pozivam, da poiščemo skupna stališča.

Politika enakosti spolov ne more in ne sme biti predmet glasovanja in stvar tesne, vsiljene večine. Moja skupina dopušča svobodo odločanja glede te zadeve in zaradi tega želimo glasovanje po delih, gospa Svensson. Enakost mora postati način razmišljanja. To zahteva pozornost in zahteva moč prepričevanja. Gospa Svensson se je v resoluciji dotaknila številnih odprtih ran. Še vedno obstajajo številne nezaključene zadeve, ki jih je treba obravnavati in ki so bile omenjene: nobenega stereotipnega razmišljanja, enako plačilo za enako delo, revščina med ženskami, nasilje nad ženskami in starajoča se družba, ki še posebej vpliva na ženske. Za nas so to ključna vprašanja ter resolucije, ki jih želimo obravnavati.

Izjave o nameri niso kaj dosti v pomoč. Samo seznam številnih resolucij, strategij in paktov zavzema dve strani poročila gospe Svensson. Za mojo skupino je zelo pomembno, da so, ko govorimo o enakosti, vedno omenjeni moški in ženske – pod enakimi pogoji, če se tako izrazim – in upamo, da nas bo konferenca, ki povzema po konferenci v Pekingu pripeljala en korak bližje k večji enakosti.

Zita Gurmai, v imenu skupine *S&D*. – Gospod predsednik v 2010 obeležujemo 15. obletnico priprave pekinških izhodišč za ukrepanje. To je čas za premislek, ko moramo premisliti tudi o novih načinih za doseganje ciljev, ki so bili zastavljeni leta 1995 in ne le ovrednotiti tisto, kar smo dosegli.

Začetek je bil ohrabrujoč: 1995 je bil dosežen globalni sporazum, v skladu s katerim so bile ženske in moški enaki v vseh pogledih, vključno v političnem, gospodarskem, pravnem in družbenem pogledu. Vendar je nadaljevanje kljub temu sporazumu manj vznemirljivo. Številni cilji pekinških izhodišč za ukrepanje še vedno niso izpolnjeni. V številnih državah ženske še vedno nimajo ustrezne vloge in položaja, revščina pa ima ženski pridih.

Celo v 21. stoletju, celo v razvitih državah, ponovno opažamo razprave o nekaterih osnovnih vprašanjih, ki postavljajo pod vprašaj že vzpostavljene pravice, kot je pravica do spolnega in reproduktivnega zdravja. Veseli me, da Evropski parlament temu ne sledi in se ravnoma nasprotno zavezuje k tem temeljnim pravicam. Vendar pa so politične razprave, konzervativni napadi na človekove pravice zaskrbljujoči in jasno kažejo na dejstvo, da boj za pravic žensk še zdaleč ni končan.

Mislim, da o človekovih pravicah ni mogoče razpravljati. Ne smemo dopuščati skupnega najmanjšega imenovalca. Ko bomo čez nekaj dni odšli v New York, si moramo torej prizadevati za to, da bodo vse ženske imele enake pravice in da bodo te pravice zaščitene. Osebnoma bom to storila pod sloganom „moje telo, moja pravica“, ki ga moramo posredovati vsem ženskam v svetu.

Antonyia Parvanova, v imenu skupine *ALDE*. – Gospod predsednik, če se ozremo nazaj na doseženo vse od sprejema deklaracije in pekinških izhodišč za ukrepanje pred 15 leti, ne moremo zanikati, da je treba še veliko storiti. Še vedno smo daleč od strateških ciljev Pekinga. Neenakost in stereotipi na podlagi spola so še vedno prisotni v vseh regijah sveta, vključno z Evropsko unijo. Če želimo doseči napredek na tem področju, je ključnega pomena, da imamo na nacionalni ravni in na ravni EU zanesljive in primerljive podatke o pekinških kazalnikih. Prav tako moramo poskrbeti, da bodo ti kazalniki spremljani in bo tako mogoče ustrezno posodobiti strategijo EU o enakosti spolov.

V Evropi moramo še veliko postoriti.

Kot primer vzemimo razmere na trgu dela: zapolniti moramo vrzel v povprečni plači med spoloma, hkrati pa moramo biti pozorni na mesta in zastopanost žensk na vodilnih položajih, tako v javnih, kot tudi v zasebnih organizacijah.

Če globlje obravnavamo družbene pomisleke, neenakosti in diskriminacija, ki prizadenejo ženske, v večini primerov vodijo v izključenost in revščino. Revščina najbolj vpliva na zdravje. Feminizacija revščine ima resnične posledice na psihično in duševno zdravje žensk.

Ženske manjšin se spopadajo z revščino, izključenostjo in diskriminacijo. Njihovih potreb večinoma ne poznamo in jih spregledamo, njihovega glasu pa nihče ne sliši. Za Rominje je pričakovana življenjska doba lahko tudi 10 let krajša od življenjske dobe večinskega prebivalstva. Umrljivost dojenčkov je tri do štirikrat večja, kot pri večinskem prebivalstvu.

Diskriminacijo, izključenost in revščino je treba obravnavati tudi v luči starajočega se prebivalstva. Razlike v pričakovani življenjski dobi med moškimi in ženskami bodo povečale gospodarske in socialne težave samske starejše ženske. To je nov in resen pojav, ki ga je treba podrobno preučiti in ustrezno obravnavati.

Gospa komisarka, na koncu vas želim spodbuditi, da pripravite direktivo o nasilju nad ženskama. Vsi vas bomo podprli.

Nicole Kiil-Nielsen, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (FR) V letu 2006 je OZN sporočila, da so najranljivejši in najrevnejši prebivalci glavne žrtve podnebnih sprememb. Dejstvo je, da ženske predstavljajo večino v obeh skupinah.

Na primer v podsaharski Afriki se ženskama, ki so že tako ali tako diskriminirane z vidika dostopa do in nadzora zemlje, vse večje pomanjkanje obdelovalne zemlje zaradi suše, še bolj omejuje sredstva za preživetje.

Nedavno poročilo kaže, da bo leta 2050 milijarda ljudi na begu pred sovražnim okoljem. Izguba varnosti za te podnebne begunce, ki so prisiljeni iskati zavetišče v začasnih taboriščih, še povečuje ogroženost žensk.

Vendar pa moramo priznati, da v zadnjih 15 letih niti eno evropsko zakonodajno besedilo o okolju ni vključevalo vidika enakosti spolov.

V imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze pozivam Evropsko unijo in njene države članice, da vključijo perspektivo enakosti med moškimi in ženskami v vse presoje vpliva, zakonodajo in politike, ki se nanašajo na okolje.

Marina Yannakoudakis, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, skoraj 100 let je že, odkar je bila vsem ženskam v Združenem kraljestvu dana volilna pravica. Boj za pravice žensk ni nov pojav in rada bi se poklonila vsem ženskim organizacijam po svetu, ki se še vedno borijo za enakost med moškimi in ženskami.

Ženske želijo sprejemati neodvisne odločitve o svojih poslovnih karierah ali družini: izbira za delo v tradicionalno moškem poklicu ali enakost, izbira o skrbi za otroka in dela na domu. Okrepiti moramo položaj in vlogo žensk. Kot konzervativci verjamemo v izbiro in z izbiro v prožnost za ženske in skladno s tem tudi enakost.

Ali nenamerno povzročamo, da so ženske manj zaposljive s tem, ko zahtevamo takšne pravice poslovnih ponudb, ki jih v današnjem gospodarski klimi ne morejo zagotoviti? Ali prav tako ženske puščamo, da ostanejo doma pri otrocih zaradi tega, ker kot družba to manj cenimo, kot delovno mesto?

Komisarka je upravičeno povedala, da moramo ženske potegniti iz recesije in jih spraviti nazaj na delo. Prav tako moramo zagotoviti delovna mesta v malih podjetjih, s tem pa bomo lažje dosegli ta cilj. Zaradi prekomerne zakonodaje tvegamo opuščanje malih podjetij, s tem omejujemo možnosti, ki jih želimo zagotoviti ženskam in posledično enakost, ki si jo zaslužijo.

Mara Bizzotto, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v poročilu švedskega predsedstva o Pekingu ni nobenih sklicev na razmere nezahodnih žensk v Evropi. Torej tam problemi ne obstajajo ali pa jih nočemo videti. Vendar pa so razmere muslimank v svetu danes, tudi v Evropi, tragične.

Če ima zahodni feminizem krizo identitete, je to zaradi tega, ker smo se zaradi vsečnosti multikulturalnosti mnogi izognili reševanju teh vprašanj, ki predstavljajo temelj bojov, s katerimi se soočajo številne muslimanke v Evropi in v svetu.

Pustimo multikulturalnost in politično korektnost pri miru in se spoprimimo z novim izzivom: Evropejci in Evropejke morajo sedaj podpreti muslimanke v Evropi pri njihovem boju za emancipacijo ter tako tudi pomagati tistim gibanjem v svetu, ki nasprotujejo islamskemu fundamentalizmu.

Smo se pripravljene boriti in s tem zagotoviti, da ženske v Evropi ne bodo več obremenjene s simbolom duhovne smrti, kot je burka? Ali smo pripravljene obravnavati poslabšanje položaja žensk v muslimanskih državah in v Evropi?

Če bo duh razprave o teh vprašanjih prevladal nad molkom, bomo dovolj močni, da podpremo boj žensk v svetu pri osvobajanju izpod islamskega jarma.

Edit Bauer (PPE). – (HU) 15 let po sprejetju pekinških izhodišč za ukrepanje, lahko in moramo spregovoriti o številnih zadevah. Vendar bi raje spregovorila o naši nalogi. Na voljo nam je orodje in to orodje je sprejemanje zakonodaje. Na ravni držav članic in EU so se v 15 letih zgodile številne stvari; narejeni so bili številni koraki, predvsem kot posledica sprejemanja nediskriminatornih zakonov. To je predstavljalo pomemben korak naprej pri zagotavljanju enakih možnosti. Ne moremo biti zadovoljni z zakonodajo Skupnosti, pogostokrat pa tudi ne z zakonodajo držav članic, saj lahko pogostokrat vidimo dokaze, kako neučinkoviti so ti predpisi. Pogostokrat se po uveljavitvi zakonov razmere le malo spremenijo. Kot primer lahko navedemo razliko v plači med ženskami in moškimi. Zakon že več kot 30 let prepoveduje diskriminacijo na podlagi spola, pa vendar so se v zadnjih letih te razlike komajda kaj spremenile, občasno se celo povečujejo.

Dostop do teh pravic je poseben problem, saj je pravno sredstvo pogostokrat zelo drago in zapleteno. Oblasti, odgovorne za uveljavljanje enake obravnave, ki so zadolžene za nadzor nad zakonodajo o nediskriminaciji, so pogostokrat slabo opremljene, njihova pristojnost pa je zaradi pomanjkanja virov pogostokrat omejena na zagotavljanje informacij in nasvetov. Upam, da bomo letos imeli priložnost in preučili učinkovitost zakonov, ki jih tukaj oblikujemo in sprejemamo. Očitno je, da ni mogoče vsega rešiti z zakonodajnimi sredstvi. Stereotipe je težko spremeniti, vendar se moramo zavedati, da je učinkovitost naših zakonov odvisna od tega, ali bomo pri tem uspešni. En stavek za zaključek: občasno se je vsekakor vredno ozreti nazaj na pot, ki smo jo opravili, vendar pa moramo pri tem jasno videti tudi, kam gremo. Velika upanja polagamo na preoblikovano strategijo 2020, kot tudi na preoblikovanje strategije enakih možnosti.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Z velikim veseljem sem vam prisluhnila. Dali ste nam pozitivna sporočila in potrdili pripravljenost na ukrepanje. Res potrebujemo še veliko ukrepov, saj 15 let po Pekingu lahko vidimo,

da so rezultati žal še vedno precej skromni. Ne gre le za revščino, s katero se še naprej soočajo predvsem ženske, ampak tudi za nepismenost, brezposelnost in nizke plače. Še naprej je prisotna diskriminacija pri dostopu do izobrazbe in zdravstvene oskrbe. Ženske so glavne žrtve trgovine z ljudmi in fizičnega, spolnega in psihološkega nasilja. Ženske so premalo zastopane v politiki in v upravah podjetij ali, povedano drugače, izključene so iz političnega in gospodarskega sprejemanja odločitev.

Prav tako vemo, da če naj bodo politike enakosti spolov ustrezne in učinkovite, morajo biti diagnoze zanesljive ter morajo temeljiti na primerljivih statističnih podatkih, ki so razčlenjeni po spolu. To potrebujemo, če želimo postaviti pravilne diagnoze in potem izvesti pravilne ukrepe.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Gospod predsednik, rada bi povedala, da nisem prišla v Parlament pozdraviti popolnoma nov zakon o splavu v Španiji.

Skrbi me za življenje ljudi in predvsem pa me skrbi za ženske – tu sem, da jih zagovarjam – katerih življenje je ogroženo zaradi seksističnega nasilja in tu sem, da jim ponudim prostor, v katerem lahko svobodno in varno živijo.

Resolucija parlamenta z dne 2. februarja 2006 je državam članicam priporočila, da zavzamejo stališče, ki ne dopušča nobenih oblik nasilja nad ženskami in da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi bi zagotovile boljšo zaščito za ženske.

Stockholmski program, ki je bil sprejet v Parlamentu, vzpostavlja območje svobode, pravice in varnosti za vse evropske državljane, boj proti seksističnemu nasilju pa je bil označen kot prednostna naloga v tem programu. To je odražalo mojo zahtevo španskemu predsedstvu, da v svojem mandatu spodbuja evropski nalog za zaščito žrtev seksističnega nasilja, ter tako zagotovi, da bodo žrtve teh kaznivih dejanj deležne enake zaščite v vseh državah članicah.

V Evropi brez meja, bi moral tudi boj proti seksističnemu nasilju biti brez meja, države članice pa bi si morale močno prizadevati za uskladitev svojih zakonodaj, tako da bi boj proti zlorabi žensk prevladal nad zakonodajnimi ovirami, mi pa bi lahko končno zaščitili življenje žensk in njihovih otrok, vsaj v Evropski uniji.

Zato pozivam Komisijo in Svet, da storita vse, kar je potrebno in vse kar je v njunih močeh, da pride do napredka pri evropskem nalogu za zaščito žrtev, ki je zelo učinkovit instrument za zagotavljanje, da bodo tisti, ki ne spoštujejo dostojanstva žensk in njihove pravice, da živijo svobodno in varno, kaznovani.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, ... (začetek govora zaradi tehničnih razlogov ni na voljo) ... 30 000 žensk je združilo svoj glas, zamisli, načrte za doseganje bolj poštene in enake družbe. Prihajajo iz različnih krajev, iz različnih ideologij in kultur, vendar si prizadevajo za isti cilj pri priznavanju pravice do enakosti in pravice, družbeni in politični udeležbi žensk, deljenju odgovornost, pravicah za spolno in reproduktivno zdravje.

Danes so ti cilji močnejše prisotni, kot kadar koli prej in pred nami je še dolga pot. Ta resolucija torej izpostavlja temeljna vprašanja, kot so potreba po tem, da Evropska komisija pripravi svojo strategijo za nadziranje programa dela, trdne povezave s pekinškimi izhodišči in zagovarjanje politik večje enakosti, pri tem pa ne smemo pozabiti na perspektivo spola v zakonodajnem procesu.

Ne smem pozabiti, da lahko danes Evropa ostalemu svetu predstavlja referenčno točko na področju politik enakosti, vendar pa pri naših prizadevanjih in delu ne smemo pozabiti na ženske izven Evrope, ki nimajo nobenih temeljnih pravic.

Trdo si moramo prizadevati zanje in za ženske v Evropi.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, čestitati želim gospe Svensson za pripravo osnutka te resolucije o izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti spolov.

Med moškimi in ženskami še danes na številnih področjih obstajajo neenakosti. Tu mislim na zaposlovanje, kjer je razlika v plačah občutna, še vedno pa je težko uskladiti družinsko in poklicno življenje. Naštela bi lahko še druge primere.

Kljub prizadevanjem v boju proti neenakosti med moškimi in ženskami, ni bil v celoti izpolnjen noben cilj Peking +15 - izhodišča za ukrepanje. Tu ne gre za vprašanje nenehnega ponovnega opredeljevanja ciljev, saj jih vsi dobro poznamo. Razmisliti moramo o vzpostavljenih ukrepih za doseganje teh ciljev.

Po mojem mnenju je ključnega pomena, da Evropska unija pripravi strategijo znotraj okvirov ciljev izhodišč Organizacije združenih narodov za ukrepanje, s poudarkom na treh glavnih področjih. Naša strategija mora obravnavati kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje.

Kratkoročno mora biti opravljen podroben pregled vseh občutljivih področij v kontekstu gospodarske in finančne krize. Gre za natančno določanje kazalnikov, s katerimi bomo lahko ovrednotili in merili vpliv krize na zaposlovanje in gospodarske razmere žensk. Ti kazalniki morajo biti osredotočeni na gospodarske, socialne in okoljske vidike.

Srednjeročno gre za vprašanje, na nacionalni ravni, rednega spremljanja in posodabljanja statističnih podatkov, ki jih imamo. Prav zaradi tega je treba redno revizijo sklopov kazalnikov, ki so že bili razviti v okviru pekinških izhodišč za ukrepanje, izvajati kot pomembno funkcijo političnega, gospodarskega in socialnega konteksta. Upoštevanje teh dveh vidikov nam bo zagotovilo skladnost, ki jo za uresničevanje naših skupnih ciljev potrebujemo na evropski ravni.

Dolgoročno moramo zagotoviti, da bodo politike enakosti spolov vključene, prav tako pa moramo spodbujati izmenjavo dobrih praks med državami članicami ter zagotoviti, da se bo načrt Evropske komisije ujemal z doseženim napredkom.

S sprejetjem te strukture na treh ravneh bomo občutno povečali možnosti za uresničitev naših glavnih ciljev.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, Peking +15 se letos sooča z finančno, gospodarsko in zaposlitveno krizo, ki ima negativne posledice na življenjske in delovne pogoje več milijonov žensk v Evropi in svetu, ki pa lahko predstavlja priložnost za ponoven pregled razvojnih modelov, organizacije trga dela in socialnih politik.

Pri krepitvi ciljev Peking +15 mora Evropska unija kot prednostno nalogo, v imenu žensk, postaviti politike za zagotavljanje dostopa do okoljskih virov in kreditov, vključno s pomočjo mikofinanciranja; ravnovesje med družinskim in poklicnim življenjem, vključno s pomočjo sprejetja direktive o starševskem dopustu; politike usposabljanja in pobude za podjetja, ki zaposlujejo mlade ljudi in ženske; in boj proti trgovanju z ljudmi z novo direktivo, za katero upamo, da bo temeljila na resoluciji, ki je bila sprejeta na zadnjem delnem zasedanju v Strasbourgu.

Predvsem pa moramo podporo razvoju sodelovanja osredotočiti na krepitev položaja in vloge žensk v najrevnejših državah, predvsem v afriških državah, ter tako z ženskami zgraditi evro-afriško zaveznitvo.

Dobro bi bilo – tu se obračam na komisarko in predsednika –, če bi evropska delegacija v New Yorku spodbujala in pridobila podporo za kampanjo, namenjeno podeljevanju Nobelove nagrade za žensko v Afriki, ki bi jo simbolično izročili voditelji združenj, ki delujejo v državah, ki zaradi konfliktov in revščine najbolj trpijo.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Danes razpravljamo o enakosti med moškimi in ženskami, 15 let po četrti svetovni konferenci o ženskah, ki je potekala v Pekingu, prav tako pa praznujemo evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti.

Rada bi vzpostavila povezavo med tema dvema, saj vsekakor drži, da so ženske še naprej žrtve negotovosti pri zaposlovanju. V Franciji na primer predstavljajo 80 % delavcev s polovičnim delovnim časom na negotovih in slabo plačanih delovnih mestih. Osemdeset odstotkov žensk zasluži manj, kot znaša minimalna plača, kar pomeni, da na koncu dobijo pokojnine, ki mejijo na minimalni dohodek, ki se omogoča preživetje. Poleg tega ostaja razlika med povprečnimi plačami žensk in moških še naprej zelo visoka.

Do neke mere torej enakost spolov obstaja samo v teoriji in ženske, ki še vedno nosijo velik del družinskih odgovornosti, so včasih prisiljene, da opravljajo več del hkrati za različne delodajalce in na koncu še vedno zaslužijo manj kot moški.

Zato moramo obvezno uvesti javne politike, ki so posebej namenjene tem neenakostim, tako na trgu dela, kot tudi doma, pa tudi sisteme socialnega varstva, ki se aktivno odzivajo na potrebe žensk. Brez takšnih ukrepov bodo cilji iz Pekinga še naprej ostali utopija.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Načelo enakosti spolov je zelo pomembno za Evropsko unijo v prizadevanjih za uresničitev ciljev rasti, zaposlovanja in socialne kohezije. Evropska unija je dosegla velik napredek pri izvajanju pekinških izhodišč, vendar ne moremo biti popolnoma zadovoljni s trenutnimi razmerami. Poročilo o izvajanju pekinških izhodišč je pokazalo, da v Evropski uniji cilji, ki si jih je zastavila,

še niso bili doseženi. Zelo pomembno je, da se pekinški kazalniki uporabljajo za razvoj perspektive enakosti spolov v nacionalnih programih reform, kot tudi v nacionalnih poročilih o socialni varnosti in socialni vključenosti. Še vedno ni dovolj zanesljivih in primerljivih podatkov tako na nacionalni ravni, kot na ravni EU, ki bi določevali socialne kazalnike, vključno z revščino žensk, nasiljem nad ženskami in institucionalnimi mehanizmi. Ena izmed nalog Evropskega instituta za enakost spolov je obdelava primerljivih podatkov. Cilji, določeni v programu dela instituta, bi morali še posebej prispevati k izvajanju kazalnikov, določenih v Pekingu. Prepričana sem, da je v času gospodarske recesije ključnega pomena krepitev institucionalnih mehanizmov za enakost spolov.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, zahvaljujem se kolegom za prispevek k tej razpravi.

Nedavno sem se pogovarjala s skupino javnih uslužbenk na visoki ravni, z ženskami, ki so dosegle najvišje položaje pri svojem delu in skrbi jih, kako bi lahko še bolj napredovale. Nekoliko želim spremeniti potek te razprave, saj menim, da preveč časa porabimo, ko skušamo ženske spraviti v poklice, ne da bi pri tem upoštevali, zakaj obstajajo poklici, v katerih moški ne sodelujejo. Ključni razlog je v tem, da niso dovolj plačani in glede tega bom zelo jasna – ljudi, ki čistijo, dela, ki ga nihče ne želi opravljati, ne plačamo dovolj. Če bi pogledali, kako so porazdeljena plačila v tovrstnih poklicih, bi dosegli enakost na tej ravni, kot tudi na drugem koncu. Če želimo resnično enakost spolov, moramo po mojem mnenju obravnavati ta vprašanja.

Menim, da je špansko predsedstvo zelo zaskrbljeno glede vloge žensk v kmetijstvu. Tudi tukaj bodo odigrale zelo pomembno vlogo, vendar se tega nihče ne zaveda in na to nihče ne računa, vsekakor pa je to pomemben vidik naših prihajajočih reform kmetijske politike.

Obstajata dve drugi vprašanji, ki ju želim omeniti. K tej razpravi prispeva veliko žensk, vendar menim, da moram biti odkriti glede tega, koliko izmed nas ima vzdrževane otroke. Ali bi lahko bile tu, če bi jih imele? Da, ampak samo zaradi tega, ker zaslužimo veliko več, kot drugi ljudje, ki tega ne morejo.

Na koncu opozorimo še na ženske v Iranu. Včeraj smo slišali o njih in menim, da bi v tej razpravi in Parlamentu morali pohvaliti njihov boj in jim zaželeli vse najboljše.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Enake možnosti za ženske in moške predstavljajo temeljno načelo Evropske unije, ki izhaja iz zakonodaje Skupnosti. V 2009 so ženske predstavljale 24 % poslancev v nacionalnih parlamentih, 26 % članov nacionalnih vlad in 33 % izvršnih direktorjev v evropskih podjetjih, pa tudi 18 % profesorjev na evropskih javnih univerzah. Prav tako želim omeniti, da je 81,3 % mladih žensk dokončalo vsaj srednješolsko izobrazbo, medtem ko 59 % univerzitetnih diplomirancev v Evropski uniji predstavljajo ženske.

Strategija za rast in zaposlovanje Evropske unije skuša zagotoviti, da bo do 2010 stopnja zaposlenosti med ženskami 60 %. Vendar pa je tveganje za revščino med ženskami predvsem mogoče pripisati razmeram v enostarševskih družinah, ki jih vodijo ženske. Pomembno je, da ženskam zagotovimo enake možnosti za razvoj in načrtovanje poklicne kariere, kot tudi pogoje, ki bodo podpirali uravnoteženost osebnega, poklicnega in družinskega življenja. Glede tega želim poudariti pomembnost ustanov za varstvo otrok. Zagotoviti skušamo, da bo 30 % otrok, mlajših od treh let, vpisanih in bo deležnih ugodnosti oskrbe otrok v tej starostni skupini.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ko se približujemo proslavljanju mednarodnega dneva žena, praznovanju ob stoletnici in 15 obletnici potrditve pekinških izhodišč za ukrepanje, lahko opazimo, da v življenju žensk še vedno obstajajo resni problemi, saj so žrtve negotovih zaposlitev, brezposelnosti, vse večje neenakosti, krize kapitalizma in nasilja v družbi, na delovnem mestu ter v družini. Revščina ima ženski pridih, tudi tu v Evropski uniji, kjer ženske predstavljajo večino od 85 milijonov ljudi, ki živijo v revščini. Zaradi teh razlogov ne podpiramo le resolucije, ki jo je potrdil Odbor za pravice žensk in politiko enakih možnosti, ampak hkrati tudi upamo, da jo bo potrdila večina v Parlamentu, vključno z odstavkom, ki poudarja spolno in reproduktivno zdravje, pravice pa so sestavni del načrta za pravice žensk, prav tako pa je ključnega pomena, da si še bolj prizadevamo za izboljšanje reproduktivnih pravic in zdravja žensk, tako v Evropi, kot tudi globalno.

Čas je, da odpravimo neenakost in stereotipe ter postavimo na prvo mesto zagovarjanje enakih pravic žensk in moških v socialnem razvoju.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Eno izmed področij ukrepanja, navedenih v pekinških izhodiščih za ukrepanje iz leta 1995, je bilo namenjeno boju proti nasilju nad ženskami. Petnajst let od te zgodovinske konference ZN je ocena prizadevanj za izboljšanje razmer žensk v svetu nerazveseljiva. Številni programi, ki so bili sprejeti v teh letih, še zdaleč niso prinesli želenih rezultatov, da ne omenim razvojnih ciljev tisočletja, ki vključujejo spodbujanje enakosti spolov. Žal nasilje v družini, uporaba posilstev, kot orožja v vojni, pohabljanje spolnih organov, prisilne poroke, trgovanje z ljudmi ali spolno suženjstvo še naprej ostajajo nočne more, ki uničujejo življenja več milijonov žensk v svetu.

Menim, da ne moremo govoriti o uspehu, če Evropska unija ne bo močnejše sodelovala na tem področju. Potrebujemo celovito strategijo, namenjeno boju proti revščini, pomanjkanju izobrazbe in informacij, nekaznovanosti, oboroženim konfliktom in trgovanju z ljudmi za namene prostitucije. Ne smemo pozabiti, da je nasilje nad ženskami, preden postane vzrok hudobije, posledica, ki jo sproži sklop dejavnikov, za katere si moramo skupaj in odločno prizadevati, da jih odpravimo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, skozi izhodišča za ukrepanja iz Pekinga se vleče rdeča nit in sicer nediskriminacija. To je dobro. Ženske ne bi smele biti deležne slabših pogojev kot moški, če za to ne obstajajo utemeljeni razlogi.

Vendar menim, da uporaba ženskih kvot –, tako imenovane „pozitivne diskriminacije“ –, ni razumen pristop k temu problemu. Glavno merilo mora biti usposobljenost, ne spol. Zato odločno zavračam kvote za ženske pri imenovanju Evropske komisije. Namesto, da se ukvarjamo s kvotami, bi se morali osredotočiti na ženske, ki so zatirane in diskriminirane.

V Evropi še naprej dopuščamo, da muslimanke živijo v neke vrste vzporedni družbi, kjer so nasilje nad ženskami in druge oblike zatiranja del vsakodnevnega življenja. Dopuščamo, da muslimanke v Evropi nimajo nobene svobode pri odločanju o številnih področjih svojega življenja. Začne se z načinom oblačenja, nadaljuje pa prek izobraževanja do izbire poklica, kot tudi z njihovo izbiro moža. Zagovorniki pravic žensk iz islamskih držav se obračajo na nas v upanju, da bomo na tem področju nekaj ukrenili. Kje je Evropa človekovih pravic, ko jo potrebujemo?

Zato menim, da bi morali prenehati s temi umetnimi razpravami o kvotah in se namesto tega spopadimo z množično diskriminacijo, ki smo ji vsak dan priča v Evropi pod pretvezo verske svobode – to resnično ne sodi v naše prosvetljeno skupnost vrednot.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Če ne bi bilo prejšnjega govornika, vas in ministra, bi imeli skupino žensk, ki razpravljajo o tem, kako izboljšati enakost spolov. Nedvomno gre za eno izmed najpomembnejših vprašanj v sodobni družbi in v sodobnem času, in strinjam se z gospo Svensson, da potrebujemo usklajene dejavnosti na vseh ravneh.

Poleg dejanskega problema nenehne trdovratne neenakosti spolov na evropski ravni prav tako ni nobene visoko kakovostne resolucije o razlikovanju med spoloma, ki bi se nanašala na dogovorjene indikatorje, na primer na področjih revščine pri ženskah, nasilja nad ženskami ali človekovih pravic žensk. Komisija bi zaradi tega Eurostatu morala naložiti nalogo priprave povezav za usklajevanje zbiranja primerljivih podatkov ali podatkov držav članic, istočasno pa bi morala Komisija pritisniti na države članice, naj aktivno sodelujejo z Eurostatom.

Kljub temu je EU še vedno vodilna v svetu na področju enakosti spolov in mislim, da bi morali s preostalim svetom deliti primere dobre prakse, ki jih v EU že imamo. V naslednjem krogu pogajanj bi se morali pogovarjati tudi o dobrih stvareh, ki smo jih dosegli. Verjamem, da bi čez pet let, ko bo 20. obletnica Pekinga, končno morali proslaviti večji napredek pri reševanju neenakosti spolov v svetu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, enakost spolov je temeljno načelo EU. To načelo je navedeno v pogodbah, na spletnih straneh in pogostokrat veselo citirano na številnih mestih. Torej upravičeno vprašamo, zakaj vedno govorimo o tem. Odgovor je precej enostaven, saj enakost ni zagotovljena na številnih področjih. Veselim se dne, ko nam ne bo treba več govoriti o tem in bo načelo enakosti spolov končno uresničeno na socialnem področju.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, strinjam se z vsemi govori, ki smo jih slišali, z vsemi, razen z govorom gospoda Obermayrja, s katerim se strinjam le deloma.

Ti govori poslank izražajo novo fazo, ki se začneja v Evropski uniji, tudi na področju enakosti spolov.

Enakost spolov ne prinaša koristi le ženskam, ampak tudi moškim. Enakost spolov je temeljno načelo za sobivanje. Vedel sem, da bodo danes spregovorile tako ženske, kot tudi moški, saj nam je to vsem v korist, ne samo ženskam in menim, da se je Evropska unija zelo inteligentno zavezala enakosti spolov.

To je storila v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji, ki prvič omenja načelo enakosti med moškimi in ženskami v primarni zakonodaji; v členu 3 te pogodbe; v členu 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki navaja, da mora za vse politike Unije veljati načelo enakosti spolov. To pomeni vse politike: povedano drugače, pogodbe postavljajo načelo enakosti spolov v samo središče evropskih politik in postalo je temeljno načelo na političnem načrtu Evropske unije. Ta mandat, ki nam ga podeljuje Pogodba o Evropski uniji, moramo uveljaviti v praksi.

To želi doseči Špansko predsedstvo, to želi doseči Svet Unije in prepričani smo, da bo na sodelovanje pripravljena tudi Komisija.

Ravno včeraj smo imeli sestanek s Komisijo v Madridu. Prisotna je bila komisarka Reding in prepričani smo, da bo Komisija zelo tesno sodelovala in nam pomagala, da se bodo naše ambicije glede enakosti spolov uresničile že v času tega predsedovanja.

Če omenim samo eno stvar, ki se bo kmalu zgodila, 8. marec bo pomemben dan, saj gre za mednarodni dan žena, ko bo Evropski parlament v Strasbourgu obravnaval Listino za pravice žensk. Na isti dan bo tudi Svet EU za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje ter potrošnike obravnaval idejo o enakosti, povezano s socialno kohezijo, ki je drugo načelo EU, enakost spolov, povezano s socialno kohezijo in odpravo nasilja.

Tema, ki je v govorih bila najpogosteje omenjana, je bila verjetno potreba po izkoreninjenju seksističnega nasilja, ki je največja težava naših družb, najslabše v naših družbah: nasilje nad ženskami.

Prepričan sem, da bo nalog za zaščito pred seksističnim nasiljem eden izmed dosežkov, saj bomo v naslednjih mesecih šele videli, kaj bo doseženo. Še enkrat povem, da bomo s Komisijo in Evropskim parlamentom še naprej sodelovali na tem področju.

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospod predsednik, direktive o enakosti so se začele sprejemati v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja in mnoge niso prispevale le k spremembi zakonov v državah članicah – takrat v državah članicah ni bilo nobenih zakonov – ampak so pripomogle k pripravi zakonov v državah članicah, zakonov o enakosti med moškimi in ženskami in vseh ravneh naše družbe. Kljub temu, glede tega imate prav, imamo dobre zakone, ki pa se v praksi ne izvajajo dobro. Mislim, da nam ni treba pripravljati novih zakonov, ampak moramo najprej poskrbeti za to, da se bodo zakoni dejansko izvajali v družbi.

Sanjam o času, ko bomo lahko v Parlamentu razpravljali pri tem pa bo 50 % govornikov in 50 % govornic. Sanjam o dnevu, ko ne bomo več potrebovali mednarodnega dneva žena, ker ne bomo imeli več nobenih problemov. Lepo je sanjati, praksa obstaja in stvari moramo vzeti v svoje roke. Prav zaradi tega sem zelo hvaležna španskemu predsedstvu, ki je vprašanje žensk postavilo na sam vrh seznama prednostnih nalog.

Skupaj z kolegi v Komisiji si zelo prizadevamo za to, da bi bila integracija načela enakosti spolov vključena v vse politike, ki jih bomo predstavili. Skupaj s kolegom gospodom Andorom, ki je odgovoren za zaposlovanje, bova poskrbela, da se bo to začelo izvajati v praksi v programu 2020.

Pri drugih zadevah bom, kot sem že povedala, sodelovala z Odborom za pravice žensk in politiko enakih možnosti pri novi strategiji enakosti, kjer bodo na samem vrhu dnevnega reda zelo pomembna vprašanja, kot sta vrzel v povprečni plači med spoloma in ženske na vodilnih mestih, saj moramo rešiti resnične strukturne probleme. Obstajajo pa tudi vprašanja družbe, ki segajo zelo globoko in ki jih moramo razrešiti s pomočjo ženskih organizacij, ministrov v državah članicah, mednarodne zakonodaje, evropske zakonodaje, seveda pa je prisotno tudi strašno vprašanje nasilja nad ženskami. Verjamem, da bo to v ospredju dela, ki ga bomo opravljali.

Kljub temu menim, gospe, ko bo vaša močna delegacija odšla v New York na praznovanje 15. obletnice pekinških izhodišč, da moramo biti ponosni, saj smo v zadnjih 15 letih veliko dosegli. Seveda se vedno nismo uresničili naših sanj, vendar smo dosegli veliko in na podlagi teh izkušenj lahko veliko pomagamo ženskam na drugih celinah. To bo tema zasedanja v New Yorku. Pozornost ne bo namenjena le temu, kaj počnejo Evropejke, ampak tudi kako lahko Evropejke, evropske politike, razvojne politike pomagajo ženskam na drugih celinah.

Prav tako verjamem, da Listina o temeljnih pravicah, to čudovito besedilo, ki bi ga moral prebrati vsak otrok v evropskih šolah in ki bi ga moral obravnavati vsak študent na naših univerzah, resnično poudarja pravo

stvar: med moškimi in ženskami ni razlik. So enaki, naša odgovornost pa je, da spregovorimo, kadar se to temeljno vprašanje ne uveljavlja v praksi pri izvajanju zakonodaje v državah članicah. Za to si ne smemo prizadevati le na tem mestu; spregovoriti moramo tudi v naših državah članicah ter izpostaviti probleme, ki nastajajo in ki niso rešeni, ne pa da molčimo, vse dokler problema ne rešimo.

K temu pozivam vse moške v Parlamentu. Prosim, združite svoje glasove z glasovi žensk.

Predsednik. – Prejel sem en predlogov resolucije⁽³⁾, s katerimi se v skladu s členom 115(5) Poslovnika zaključi razprava.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 11.30.

Pisne izjave (člen 149)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Organizacija združenih narodov je uvedla mednarodni dan žena, ki ga ves svet vsako leto praznuje 25. novembra, z namenom izkoreninjenja nasilja nad ženskami. Ta pojav je zelo razširjen, saj je 45 % žensk v Evropi žrtev različnih oblik nasilja. Na globalni ravni je bila ena ženska od treh pretepena, prisiljena v spolne odnose ali zlorabljen na drugačen način. Ta pojav se ne odraža le v nasilju v družini nad ženskami in dekleti, ampak tudi prek izkoriščanja, spolnega nasilja, trgovanja z ljudmi, zločinov, storjenih zaradi časti, nevarnih tradicionalnih praks, kot so zažiganje nevest ali zgodnje poroke ter druge oblike nasilja nad telesom, umom in častjo žensk. V večini primerov je napadalec mož, partner ali znanec. Menim, da je nasilje nad ženskami ena izmed najresnejših kršitev človekovih pravic. Še resnejša je zaradi tega, ker je prisotna na vseh celinah, v vsaki državi in kulturi, ne glede na stopnjo gospodarskega razvoja. Storilci teh dejanj morajo biti strogo kaznovani. V primeru obsežnih prekrškov mora pomembno vlogo odigrati Mednarodno kazensko sodišče ter vzpostaviti tesno povezavo z odločitvami, sprejetimi na nacionalnih sodiščih.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 15. obletnica slavne svetovne konference o enakih pravicah za ženske, ki jo je organizirala OZN v Peking, se pravkar približuje. V teh 15 letih je 189 držav, ki so podpisale izhodišča OZN za ukrepanje na področju enakosti spolov, uspelo doseči nekaj napredka na vseh 12 področjih, ki so bila v dokumentu izpostavljena. Vendar pa je večina prepoznanih problemov danes še vedno prisotnih, predvsem problem nasilja v družini nad ženskami in vpletenost žensk v oborožene konflikte. Teh tem v Evropskem parlamentu ni treba predstavljati – o njih razpravljamo v razpravah o primerih kršenja človekovih pravic na skoraj vsakem plenarnem zasedanju. Zato želim izraziti svoje spoštovanje do pobude ZN. Vsakih pet let v številnih državah poteka podroben pregled izhodišč za ukrepanje (zadnji je bil opravljen v 2005), prav tako pa so izpostavljene najnujnejše zadeve. Pred petimi leti na konferenci v New Yorku je bila pozornost držav podpisnic izhodišč za ukrepanje usmerjena na visoko število posilstev žensk, povečevanje okužb z boleznijo HIV/AIDS med ženskami in diskriminacijo žensk na področju zaposlovanja. Žal bi lahko ta opažanja izpostavili tudi danes. Potrebujemo zelo specifičen akcijski načrt z resnično podporo vseh podpisnic izhodišč in vključenostjo Evropske unije, da bo ob naslednjem pregledu programa čez pet let napredek očiten.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Trdno verjamem, da mora biti enakost spolov med ključnimi cilji vsake demokracije. Čeprav so v Evropski uniji bili vloženi znatni napor za uresničevanje ciljev pekinških izhodišč za ukrepanje, ni bilo mogoče vseh uresničiti. V Evropi se še vedno soočamo z močnimi stereotipi, ki se nanašajo na ženske in znatno vrzelo v povprečni plači med spoloma, medtem ko je bil napredek na področju privabljanja več žensk na vodilne položaje zelo majhen. Na splošno pa enake možnosti še vedno ostajajo le želja, predvsem v državah vzhodne Evrope, novih državah članicah EU. Da bi dosegli boljše rezultate v državah članicah na področju uresničevanja ciljev pekinških izhodišč za ukrepanje, nujno potrebujemo zanesljive, primerljive podatke o razmerah žensk tako na evropski, kot tudi na nacionalni ravni. Prav tako se mora redno izvajati pregled napredka, dosežnega na ključnih področjih, ki so prepoznana v izhodiščih. Vendar me veseli, da je špansko predsedstvo probleme enakosti spolov vključilo na svoj seznam prednostnih nalog in se posebej osredotočilo na ženske, ki delajo v kmetijskem sektorju. Zato bi rada izkoristila to priložnost in predsedstvu čestitala za to pobudo.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Eno izmed strateških področij, opredeljenih v pekinških izhodiščih za ukrepanje so pravice žensk kot neodtujljiv, celosten in nedeljiv del univerzalnih splošnih

⁽³⁾ Glej zapisnik

človekovih pravic. Cilj je v celoti uvesti mednarodne instrumente za zaščito teh pravic, vključno s Konvencijo Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk. Ena izmed oblik diskriminacije je kršitev reproduktivnih pravic žensk. Poročilo o spoštovanju človekovih pravic na Poljskem v 2007 in priporočil Odbora OZN za človekove pravice, ki temeljijo na tem poročilu, jasno kažejo, da imajo Poljakinje težave pri dostopu do brezplačne kontracepcije, zdravstvenega varstva med nosečnostjo, testov nosečnosti in celo do poroda brez bolečin. Odvzeta jim je možnost zakonitega splava praktično v vseh primerih, tudi v primerih, ko zakon to dopušča. Zaradi tega na Poljskem vsako leto opravijo 200-400 zakonitih prekinitev nosečnosti v primerjavi s 100 000 nedovoljenimi prekinitvami nosečnosti.

Predlagam sprejetje stopnje zakonitih splavov, ki se izračuna kot število zakonitih prekinitev nosečnosti na 1 000 živorojenih otrok letno, kot merilo enakosti žensk v državah članicah EU. V državah, kjer se ženske lahko odločijo za splav, se ta stopnja giblje okoli 200. Na Poljskem je 1. To je objektivno merilo kršitve reproduktivnih pravic žensk na Poljskem. Pozivam k učinkovitejšem sodelovanju med EU in OZN pri spremljanju človekovih pravic in izvajanju ukrepov, ki količinsko opredeljujejo kršitve pravic žensk.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Resolucija ne odraža vseh pekinških izhodišč za ukrepanje. Kot vedno je enostavnejše razmišljati o stereotipih na podlagi spola, „reproduktivnem zdravju“, da ne omenim splava, Konvenciji Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, nasilju in kvotah. Ali za veliko večino žensk in mater v Evropi in po svetu ni nobenih drugih problemov? Ali ni že skrajni čas, da obravnavamo tudi druge ovire? Točka 9 pekinških izhodišč za ukrepanje za svoj cilj določa krepitev vloge in položaja vseh žensk. Ključnega pomena je, da se lahko vse ženske poistovetijo z javnimi politikami enakih možnosti, ki upoštevajo njihove naravne razlike in njihovo obvezno dopolnilno naravo, pri tem pa ne pozabljajo na pomembnost nacionalnih in regionalnih identitet ali zgodovinsko, kulturno in versko raznolikost. Izvajanje izhodišč za ukrepanje spada v suvereno pristojnost vsake države članice, pri čemer se upoštevajo in strogo spoštujejo različne verske in etične vrednote, prav tako pa tudi kulturna dediščina in filozofska prepričanja posameznikov njihovih skupnosti. Če bi se pri izvajanju pekinških izhodišč spoštovale te navedbe, ne bi bili priče le zelo majhnemu napredku na področju razmer žensk. Ta resolucija daje prirejeno sporočilo, ki razdvaja, ne pa združuje.

Artur Zasada (PPE), v pisni obliki. – (PL) V celoti podpiram delo gospe Svensson glede problema enakosti spolov in strinjam se, da vprašanja, ki jih je izpostavila, znatno vplivajo na postopek doseganja enakih pravic za ženske in moške. Istočasno želim izpostaviti, da se številne ženske zavestno in svobodno odločijo za delo doma v imenu družine. Včasih so prisiljene opustiti svojo poklicno kariero zaradi nepredvidljivih razlogov, kot je potreba po oskrbi bolnega ali invalidnega otroka. Velik problem pri tem predstavlja pomanjkanje ustreznih rešitev, povezanih s pokojninskimi pravicami teh žensk. V številni državah rešitve na tem področju sploh ne obstajajo, ali pa obstoječe rešitve ženskam ne zadostujejo za spodobno življenje. Zato je ključnega pomena tudi to, da razprava o enakosti spolov vključuje temo o upravičenosti do ugodnosti za ženske, ki skrbijo za dom in otroke.

20. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena v skladu s členom 150.

Prednost bomo dali tistim poslancem, ki niso prišli do besede v prejšnjem sklopu enominutnih govorov v skladu s členom 150, pred tistimi, ki so zadnjič že spregovorili.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) 4. februarja 2010 je romunski predsednik Traian Băsescu sporočil sklep, ki potrjuje odobritev vrhovnega obrambnega sveta o sodelovanju Romunije v protiraketnem sistemu ZDA. Sporazum bo kmalu predložen romunskemu parlamentu v potrditev. Istočasno je predsednik izjavil, da sporazum ni uperjen proti Rusiji. Menim, da lahko s tem Romunija dokaže svojo sposobnost, da deluje kot strateški partner Združenih držav Amerike v črnomoški regiji in postane neto evropska država, ki zagotavlja varnost.

Sporazum med Romunijo in ZDA bo v trenutnem kontekstu težkih globalnih izzivov nedvomno učvrstil varnostni sistem evropskih zaveznikov. Po mojem prepričanju bo Evropska unija pozdravila ta velik sporazum.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, izraziti želim izjemno zaskrbljenost nad hitrim slabšanjem razmer Poljakov v Litvi. Litva je članica Evropske unije. Kljub temu so v Litvi kršene temeljne pravice poljske narodne manjšine. V Litvi je skoraj 300 000 Poljakov, v regijah, kjer predstavljajo 60-80 % prebivalstva, pa vendar niso upravičeni do uporabe materinega jezika, kot nadomestnega jezika v uradnih zadevah. Sodišče je naložilo odpravo dvojezičnih imen ulic. Ta sklep izvajajo uslužbenci sodnih

organov. Poljska imena se pretvarjajo v litovščino. Poljaki so diskriminirani pri vračanju zemlje. Omejuje se pravica poljskih otrok, da bi se izobraževali v poljskem jeziku. Omejujejo se volilne pravice njihovih staršev.

Prihodnost Unije je trenutno uravnotežena. Ali še vedno želimo živeti v Evropi varljivih vrednot ali resničnih vrednot? Smer v katero gre Unija, je v določeni meri odvisna tudi od nas. Ali se bomo obrnili stran in prezrli diskriminacijo manjšine, ali pa bomo zgradili varno Evropo v duhu spoštovanja človekovih pravic?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, Parlamentu želim nekaj sporočiti in zaprositi za podporo. Povedati želim, da je na jugu Unije, v industrijskem in podjetniškem mestu Valencii, zgodovinska morska četrt z imenom Cabañal, ki bi lahko bila uničena zaradi načrtov, ki jo svet namerava izvesti po tem, ko je to območje zanemarjal skoraj 20 let.

Lokalni prebivalci so temu načrtu nasprotovali. Na zahtevo vrhovnega sodišča, je Ministrstvo za kulturo odločilo, da bo načrt oskrnil dediščino, prav tako pa je pred kratkim ustavno sodišče skušalo zastaviti ali naložiti, da se ta načrt zaustavi.

Državne oblasti ne želijo upoštevati institucij, kar ima za posledico tveganje, nevarnost in pomanjkanje politične odgovornosti.

Moja prošnja za podporo je namenjena lokalnim prebivalcem, da bi prejeli pomoč, ki jo iščejo v Parlamentu v zvezi s to oskrunitvijo zapuščine, da bi tako bilo mogoče preprečiti takšno obsežno, barbarsko očetje v okrožjih, kot je Cabañal na jugu Evropske unije.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Prejšnji teden sem se udeležil parlamentarnega odbora za sodelovanje med EU in Moldavijo. Rezultati tega srečanja so izjemno spodbudni z vidika dvostranskih odnosov in približevanja Republike Moldavije Evropski uniji.

Evropi naklonjena vlada v Chişinău je v nekaj mesecih, odkar je prevzela oblast, dosegla opazen napredek. Ta napredek je jasen znak iskrene želje po uresničitvi enosmerne poti v Evropo. Iz razprav v prejšnjem tednu je razvidna politična volja trenutne vlade Republike Moldavije pri zagovarjanju reform, usmerjenih vzpostavitvi trdne demokracije in cvetočega gospodarstva. Pozdravljam začetek pogajanj o novem pridružitvenem sporazumu januarja letos. Evropski parlament mora aktivno sodelovati v tem procesu in podpreti sklepe takšnega sporazuma in načrt za odpravo vizumov.

Republika Moldavija deli vrednote Evropske unije. Ravno zaradi tega verjamem, da morata tako Evropska komisija, kot tudi Evropski parlament to vlado kar se da hitro finančno podpreti in ji zagotoviti strokovno zanje, ki ga lahko Evropska unija ponudi na številni področjih reform, kot sta gospodarstvo in pravosodje.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, žal moram še enkrat spregovoriti o razmerah poljske manjšine v državi članici Evropske unije – v Litvi. Zdi se, da država, ki spada v Evropsko unijo, spoštuje vse evropske standarde. Vendar Vilna tega ne počne.

V Litvi še vedno ni sporazuma o dvojezičnih imenih ulic v krajih, kjer poljsko prebivalstvo predstavlja večino. Do znatnih težav prihaja pri izvajanju izobraževanja v poljskem jeziku. Zaradi ukrepov, ki so jih sprejele litovske izobraževalne ustanove, bo zaprtih približno 100 poljskih razrednih oddelkov. Nedavno so bile za umetniške skupine, ki razširjajo poljsko kulturo, uvedene znatne omejitve.

Obstaja nenavadno ravnovesje, saj so Litovcem na Poljskem zagotovljene vse njihove pravice, iz poljskega državnega proračuna pa prav tako prejemajo velike subvencije. Čas je za temeljni in civilizacijski odgovor. Čas je, da mednarodne organizacije, vključno z Evropskim parlamentom, prevzamejo zadevo diskriminacije Poljakov v Litvi.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, danes zvečer sem se v poslanski sobi udeležil sprejema umetniške skupine Shen Yun. Lani sem se udeležil njihovega nastopa v Londonu. Njihov namen je ponovno obuditi zanimanje v in ponazoriti tradicionalno kitajsko kulturo, kulturo, ki sta si jo Kitajska komunistična stranka in vlada v zadnjih 60 letih po svojih najboljših močeh prizadevali uničiti.

Zgrožen sem bil, ko sem ta večer izvedel, da je predviden nastop aprila v Romuniji bil odpovedan zaradi pritiska kitajske vlade. Povsem nesprejemljivo je, da Romunija, država, ki trdi, da je demokratična, dopusti takšen pritisk komunističnega nasilja. Prav tako želim povedati, da skupina Shen Yun zagovarja filozofijo resnicoljubja, strpnosti in sočutja, torej ni prav nič presenetljivo, da se kitajska vlada in Komunistična stranka bojita te ideologije.

Predsedniku, gospodu Buzeku želim predlagati, da popravimo razmere tako, da čim prej povabimo skupino Shen Yun, da nastopi v Parlamentu. To bi bilo jasno sporočilo podpore tem neprimerljivo pogumnih kitajskih zagovornikov demokracije.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, to priložnost želim izkoristiti in v Parlamentu obsoditi zlorabo Irskih, Britanskih, Francoskih in Nemških potnih listov pri nedavnem umoru poveljnika Hamasa. Vodja policije v Dubaju je povedal, da je 99 % prepričan, da za tem umorom stoji Mossad.

Če to drži, je šlo za grobo zlorabo potnih listov EU za izvedbo zločina v tretji državi, predvsem pa za zlorabo zaupanja, vsaj kar se Irske tiče, saj smo bili vse od osamosvojitve v letu 1922 nevtralna in prijateljska država, s tem pa omogočili našim državljanom, da potujejo, mogoče preveč svobodno, v kraje, kamor drugi ljudje ne bi smeli potovati.

Uporaba ponarejenih potnih listov pri tem dogodku je ogrozila ta položaj, predvsem v Dubaju. Visoko predstavnico pozivam, da preišče to zadevo in če za tem stoji vlada ali Mossad, moramo mi in ostale vpletene države biti deležne opravičila.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, na koncu bomo premagali to zmedo. Načrt regionalne pomoči za predpise o državnih pomočeh v Evropi je resno potreben prenove. Zelo zaskrbljujoče je, da ko sem o tem pisal prejšnji Komisiji, so svojo politiko pripravili na osnovi številke Eurostata iz leta 2006. Sedaj, ko se bo izvajal pregled načrta regionalne pomoči, je izredno pomembno spoznanje, da se je evropsko gospodarstvo znašlo v skrajno drugačnih razmerah. Če navedem samo en primer iz moje države, obseg brezposelnosti v srednje zahodnem delu države se je povečal za več kot 40 % v zadnjem letu, ne da bi pri tem omenjali preteklo leto, ko so se številke že povečevale. Območja na srednje-zahodnem delu, kot so Limerick, Clare in Tipperary, potrebujejo obsežno državno pomoč, da bi bilo mogoče spodbuditi ustvarjanje delovnih mest, ki se je znašlo na kritičnih nivojih.

Glede na dramatične spremembe v irskem gospodarstvu, kot tudi v drugih gospodarstvih, se zdi, da sta leti 2006 in 2007 oddaljeni že celo večnost. Čeprav se zavedam, da je deloma odvisno tudi od držav članic, da Komisijo seznanjajo z vsemi spremembami gospodarskih razmer, pristop Komisije ne bi smel ostati nespremenjen.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Gospe in gospodje, menim da je pes najpomembnejše darilo, ki ga je bog dal človeku. Poznate citat iz dela Madame Roland, ki je med francosko revolucijo bila obsojena na giljotino: „Bolj ko gledam ljudi, bolj občudujem pse“, medtem kot je lord Byron zapisal: „Psi imajo vse dobre lastnosti ljudi, brez njihovih napak.“

V Parlamentu zastopam nekaj milijonov ljubiteljev živali v moji državi, ki so ogorčeni nad krutostjo do potepuških psov, ki se jih neusmiljeno pobija. Tuji obiskovalci Romunije so zgroženi, ko na cestah vidijo trupla psov, barbarski prizor, ki so mu priča tudi otroci. Trenutno župan Bukarešte zahteva spremembo zakona, ki ga je spremenil romunski parlament, in poziva k usmrnitvi potepuških psov. Vendar pa so psi angeli varuhi. Dobro je znano, da so v preteklosti psi pomagali varovati zdravje prebivalcev utrjenih mest, saj kjer so psi ni podgan ali kač.

Evropski parlament pozivam, naj od romunske vlade zahteva spoštovanje Splošne deklaracije o pravicah živali, pripravljene v Parizu leta 1978. Zaustaviti moramo to pobijanje potepuških psov v Romuniji. Osebe, ki ne marajo živali, ne marajo niti ljudi. Za božjo voljo, saj vendar živimo v tretjem tisočletju našega štetja!

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Gospod predsednik, obsoditi želim razmere v sektorju prašičereje v Kataloniji in Evropi. Cena svinjskega mesa se že več kot leto znižuje, že več mesecev pa je nižja od stroškov pridelave. Eden izmed razlogov za to je tudi uvoz prašičev iz držav v gospodarskem vzponu. To uvoz prevečkrat vstopa v Evropsko unijo, ne da bi bil ustrezno pregledan na evropskih carinah.

V številnih primerih ta uvoz svinjine ne izpolnjuje različnih evropskih predpisov glede kakovosti in zanesljivosti preskrbe s hrano, ki jih Evropska unija nalaga samo evropskim pridelovalcem. Zdi se, da se bo podobno dogajalo tudi v naslednjih letih: povečevanje zahtev po dobrem počutju živali za evropske pridelovalce, vendar nobenega nadzora nad uvozom iz držav v gospodarskem vzponu.

Gre za jasen primer nepoštena konkurence. S tem bo Evropa zgubila kmete in prašičerejce, brez njih pa bo izgubila pomemben del živilsko-pridelovalne industrije. Te skrbi sem želel deliti z vami.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, rad bi se dotaknil razmer narodnih manjšin v Litvi, kjer se njihove pravice nenehno zmanjšujejo.

V Litvi, na območjih, ki jih naseljujejo koncentracije narodnih manjšin, obstaja splošna prepoved uporabe dvojezičnih tabel z informacijami, ki so se uporabljale 20 let. Šole za narodne manjšine so zmanjšale število podružnic in v pripravi je njihovo zaprtje, kot del procesa z imenom „reforma“. V osebnih dokumentih ni mogoče uporabljati izvirnega črkovanja tujih imen. Prav tako se Poljaki v Litvi soočajo s težavami, ko zahtevajo vračilo zemlje, ki jo je zasegel komunistični sistem, nedavno pa je bilo na udaru tudi kulturno življenje manjšin. Najstarejši plesni in pevski skupini Wilia oz Litve, ki pleše in poje tradicionalne narodne poljske pesmi, je bila državna pomoč zmanjšana na četrtnino prejšnjih sredstev, ukinjena pa so bila tri delovna mesta s polnim delovnim časom, tako da je ostalo le še eno.

Pravice narodnih manjšin v Litvi morajo biti spoštovane, kot Unija zahteva v svojem sloganu: Združena v raznolikosti.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, gospod Tremosa i Balcells je izpostavil vprašanje nizkocenovne pridelave v kmetijstvu in to je vprašanje, ki me močno skrbi, prav tako kot tudi številne druge v Parlamentu. Vendar pa sem bolj zaskrbljena zaradi Komisije in njenega pogleda na kmetijstvo, podeželje in prehransko industrijo, saj se zdi, da je v strategiji EU 2020 skoraj popolnoma pozabila na ta pomemben sektor Evropske unije. Komisijo pozivam, da tega pomembnega področja ne prezre. Upam, da to ne odraža njenega stališča, da ta sektor ni več pomemben, predvsem ko se ozremo na preoblikovanje proračuna Evropske unije.

Komisijo bi opozorila, da je kmetijski in prehranski sektor ključnega pomena zaradi zanesljive preskrbe s hrano, razlogov varstva okolja in za delovna mesta na podeželju. Menim, da se mora to stališče odražati v strategiji EU 2020.

Zahvaljujem se mladi kmetijski organizaciji na Irskem, Macra na Feirme, ki zastopa moške in ženske, da me je opozorila na to in upam, da Komisija posluša.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Brezposelnost v evrskem območju je na začetku leta dosegla 10 % v primerjavi z 9,6 % v EU-27. Za mlade ljudi ta vrednost presega 21 %. V Evropski uniji posluje približno 20 milijonov podjetij, kamor javni sektor ni vključen, pri čemer je od tega 99 % malih in srednje velikih podjetij. Dve tretjini celotne delovne sile v zasebnem sektorju zaposlujejo mala in srednje velika podjetja.

Komisijo in države članice pozivam, da pripravijo paket ukrepov, posebej namenjenih podpora malim in srednje velikim podjetjem, da bi se tako lahko izvlekla iz gospodarske in finančne krize. Ta paket ukrepov mora prav tako biti namenjen tistim, ki nameravajo ustanoviti mala in srednje velika podjetja. Ti ukrepi bi lahko vključevali na primer tudi ustrezno prilagoditev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji in sedmega okvirnega programa za raziskave, kot tudi poenostavitev upravnih meril in postopkov za lažji dostop malih in srednje velikih podjetij do projektov, ki se izvajajo s pomočjo evropskih sredstev.

Predlagam, tako kot velja za kmete, odobritev državnih garancij za posojila malim in srednje velikim podjetjem, da bi jim pomagali iz krize, seveda za določeno obdobje in do določene višine.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, problem nezakonitega priseljevanja v Grčijo je, kot vsi vemo, veliko večji kot v preostali Evropski uniji. Za to obstajajo številni razlogi, vse od njene geografske lege, pa do njene dolge obalne meje.

Zaradi teh okoliščin je pobuda grške vlade, ki omogoča priseljencem, da lažje pridobijo grško državljanstvo – milorečeno – improvizacija v teh časih in je pripeljala do naslednjega pojava: predlog vlade v državi z najhujšim problemom vsebuje najbolj mile predpise na vseh ravneh v celotni Evropski uniji.

To ne odvrta, ampak privablja nezakonite priseljence, kar škodi zakonitemu priseljevanju. Manjša pomen socialne kohezije in vključuje necelovit pristop k vprašanju s tem, ko upošteva le zadnji člen v verigi, ki vključuje nezakonit vstop, azil, izgon in dopuščanje bivanja in dela v Evropski uniji. Dopušča možnost pridobitve evropskega državljanstva nezakonitim priseljencem, katerih števila ni mogoče določiti.

S tega vidika gre za evropsko vprašanje, ki bi ga v neposredni prihodnosti morali podrobno obravnavati.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Spoštovanje pravice do zasebnosti je pred kratkim z uvedbo novih informacijskih tehnologij postalo aktualno vprašanje. Poleg ugodnih posledic teh tehnologij na številnih področjih, se je pojavilo tudi vprašanje vdiranja v zasebnost državljanov, s tem pa tudi potreba po urejanju dostopa do osebnih podatkov. Tu se sklicujem na dejstvo, da mora državljanom biti zajamčena pravica do preverjanja zbiranja, shranjevanja, uporabe in distribucije njihovih osebnih podatkov.

Trenutna zakonodaja za zaščito podatkov zaostaja in ne more več odpraviti vseh problemov, ki so se pojavili. Velik obseg povratnih informacij s strani javnosti jasno kaže na potrebo po strožjem urejanju pravice do zasebnosti. Prizadevanja Evropske unije, da bi vzpostavile ustrezno pravno zbirko podatkov, so dobrodošla, vendar po mojem mnenju še vedno niso kos novim izzivom.

(Aplavz)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Minilo je več kot šest mesecev, odkar je Kanada izvedla korak brez primere in ponovno uvedla vizumske obveznosti za eno izmed držav članic EU, v tem primeru za državljane Češke republike. Kanada svojo odločitev utemeljuje s tem, da so na drugi strani oceana češki državljani, predvsem Romi množično prosili za azil. V teh okoliščinah želim povedati, da v Češki republiki veljajo za vse enaki pogoji, ne glede na to ali imajo češko, slovaško, vietnamsko ali ukrajinsko državljanstvo, ali pa so češkega, afro-ameriškega ali romskega porekla. Listina o temeljnih pravicah in svoboščinah, ki je del našega ustavnega prava, določa enake narodne in etnične pravice za vse državljane. Dejstvo, da Kanada svoje ukrepe pojasnjuje s sklicevanjem na Rome, je samo po sebi diskriminacijsko, saj gre za priznanje, da so bili pogoji za pridobitev vizuma spremenjeni zaradi ene etnične skupine. Namesto dragih in upravno zapletenih vizumov, bi morala Kanada močno razmisliti o teh razmerah.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, kot veste je Parlament 11. februarja zavrnil program za spremljanje financ teroristov, program SWIFT. Posledično je bil sporazum začasno ustavljen, podatki pa se ne prenašajo.

Vendar pa se mora Komisija pogajati o novem mandatu. Vprašanje, ki ga želim zastaviti predsedstvu Evropskega parlamenta – ne vam, ampak dejanskemu predsedstvu – ali imamo sogovornika, ali se Združene države Amerike po zavrnitvi pogajajo z Evropsko unijo, ali pa se pogajajo po posameznih primerih, dvostransko s posameznimi državami članicami.

Gospod predsednik, v vsakem primeru, če ta pogajanja potekajo, zahtevam, da Evropski parlament sodeluje pri pogajanjih, zahteva, glede katere se verjetno vsi strinjamo.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 23. februarja je v mestu Villasanta v Lombardiji prišlo do izjemnega izpusta ogljikovodikov iz rezervoarja v zapuščeni rafineriji, kar je imelo za posledico izjemno onesnaženost bližnje reke Lambro.

Obseg okoljske nesreče, v kateri se je izlilo več tisoč kubičnih metrov nafte, ne ogroža samo ekosistema reke Lambro in nima posledice samo na favno, ampak obstaja tudi nevarnost razširitve – kljub ukrepanju – v reko Po, ki teče po celotni dolini Po, dokler se ne izlije v Jadransko morje.

Izjemnost in nujnost razmer, zaradi katerih je regija Lombardija že zahtevala razglasitev izrednega stanja, je takšna, da zahteva tudi posedovanje Evropske unije – in pozivam k posedovanju prek predsedstva – tako s stališča usklajevanja okoljskih pobud na območjih, kamor seveda spada območje Po, kot tudi s stališča obsega finančnih sredstev, ki bodo potrebna za skrajno pomembno obnovitev okoljskega stanja na tem obsežnem območju, ki ga je prizadela huda okoljska nesreča.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Regionalne razlike še naprej ostajajo izziv v kontekstu Evropske unije. Zaradi tega je ključnega pomena, da kohezijska politika še naprej podpira manj razvite regije. Zato pozdravljam pobudo strategije EU za območje Baltskega morja in pobudo za Podonavje.

Iz istega razloga pozivam Parlament, da pozorno preuči možnost novih strategij za druge regije. V jugovzhodni Evropi, na primer v Makaroneziji (Azori, Madeira, Kanarski otoki in Zelenortske otoki) se soočajo s številnimi skupnimi izzivi, strategija za to regijo pa bi izboljšala komunikacijske sisteme, ohranila naravno okolje, spodbudila rast, znanstveno izmenjavo, ustvarjanje delovnih mest in varnost ter olajšala boj proti nezakonitemu priseljevanju. To bi pomenilo tudi razvoj za evropsko mejo na Atlantiku in bi vzpostavilo še dodaten most med Evropo in Afriko.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Izpostaviti želim, da v otoških regijah včasih letalski prevoz predstavlja edino sredstvo za dostop in da so pogoji obratovanja odvisni ob obsega potnikov in tovora. Medtem ko so v nekaterih otoških regijah ti obsegi dovolj veliki, da pritegnejo številne letalske prevoznike – kar prinese konkurenčnost in nizke cene prevoza, s tem pa se izboljša tudi dostopnost – obstajajo druga območja, kot so Azori, kjer so takšni obsegi veliko manjši in so zaradi tega neprivlačni za prevoznike. Posledično so višje letalske prevoznine, kar ovira mobilnost ljudi in omejuje privlačnost območja za turiste, kar bi omogočilo razcvet in krepitev izjemnega potenciala za razvoj in razvijanje gospodarske podlage. Ta omejitev je še posebej huda v obdobju krize, v takšnem, kot smo se znašli sedaj.

To pomeni, da je začasna pomoč ključnega pomena za spodbujanje večjih obsegov potnikov in tovara, da bo trg lahko začel delovati. To bi tem regijam z visokim potencialom v turizmu omogočilo, da se vključijo v cilje vseevropskih omrežij, karih namen je širitev proti mejam Evrope.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Kljub dejstvu, da so številni gospodarstveniki in politiki že razglasili konec krize v Evropi, se še vedno soočamo z negativnimi posledicami. Mesečni podatki o stopnji brezposelnosti v Uniji so vse bolj moreči. V Evropi je trenutno 23 milijonov ljudi brez dela. To pomeni, da je kriza uničila večletna prizadevanja za spodbujanje zaposlovanja. Izjemno škodljiv pojav je nenehno naraščanje števila brezposelnih mladih ljudi. Trenutno je brez dela eden izmed petih mladih Evropejcev. Predpostavljamo lahko, da bodo te razmere pripeljale do izjemno škodljivih socialnih posledic, kot je povečanje kriminala, alkoholizem, zloraba drog in problematične družine. Glede možnih poti za hiter izhod iz recesije bi morali po mojem mnenju dobro izkoristiti naše največje sredstvo – notranji trg Skupnosti. Na evropski ravni je potrebno večje usklajevanje, da bi bilo mogoče v celoti izkoristiti možnosti skupnega gospodarskega prostora. Potrebujemo dodatno poenostavitev pravil za njegovo delovanje, hkrati pa moramo razviti resnično gospodarsko unijo.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Zaradi izteka standarda GMP v začetku februarja je bila Državnemu institutu Cantacuzino za raziskave in razvoj na področju mikrobiologije in imunologijo s sedežem v Bukarešti odvzeta licenca za izdelavo in trženje izdelkov za vbrizgavanje, vključno s cepivi. Po izvedbi načrta korektivnih ukrepov, ki jih je pripravilo vodstvo inštituta, skupaj z državno agencijo za zdravila in odobrilo Ministrstvo za zdravje, so na Inštitutu Cantacuzino pričakovali, da bodo v drugi polovici aprila ponovno pridobili dovoljenje za izdelavo cepiv.

Vendar ne smemo pozabiti, da prenehanje delovanja inštituta, strateškega pomena za državo in Evropo, kot je Institut Cantacuzino, vključuje zelo veliko tveganje. Zato je po mojem mnenju pomembno, da evropske institucije izvajajo strožji nadzor, s katerim bo mogoče v prihodnje preprečiti ponovitev takšnih razmer na evropski ravni.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, z vsem spoštovanjem zahtevam, da nam jutri predložite seznam vseh tistih, ki so hoteli spregovoriti za eno minuto, ki bo pripravljen na dveh merilih: prvič, da niso spregovorili na prejšnjem plenarnem zasedanju in drugič, čas ob katerem so vložili svojo zahtevo.

Ob vsem spoštovanju do vas in službe mislim, da ni v njeni pristojnosti, da po lastni volji dodeljuje čas. Obstajajo nekatera načela in prvo načelo je načelo preglednosti.

Pričakujemo, da bomo jutri dobilo seznam – vidim, da se tudi drugi poslanci strinjajo s tem – na podlagi dveh meril in sicer: merilu časa, ko so vložili svoje zahteve in merilo ali spregovorili na prejšnjem plenarnem zasedanju.

Predsednik. – Kot veste za merilo uporabljamo enako porazdelitev govorov med različnimi političnimi skupinami, na podlagi velikost skupine, prav tako pa dajemo prednost tistim, ki na prejšnjem zasedanju niso spregovorili. To so merila, ki jih uporabljamo.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospod predsednik, iz Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze danes ni spregovoril nihče, medtem ko je spregovorilo pet ali celo sedem poslancev iz drugih skupin. Sprašujem vas.

Predsednik. – Ravno to sem prej pojasnil, gospod Tremopoulos. Iz vaše skupine smo prejeli tri zahteve. Vsi ti poslanci so na prejšnjem zasedanju že govorili. Zato smo uporabili to merilo za enakomerno porazdelitev govorov.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Ali ste ta merila izbrali vi, ali službe za zasedanje? Ali so kje zapisana?

Predsednik. – Iz seznama poslancev, ki so zaprosili za besedo, je razvidno, kateri so spregovorili na prejšnjem zasedanju v skladu s členom 150.

Na podlagi teh informacij predsedstvo da besedo vsem političnim skupinam. Zgolj po naključju so poslanci iz Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki so zaprosili za besedo, govorili tudi na prejšnjem zasedanju. Zato jim nismo dali prednosti. To se zgodilo. Zagotoviti skušamo, da lahko spregovori vsakdo glede na velikost ustrezne skupine in glede na merilo, ki sem vam ga pojasnil v zvezi s tistimi, ki na prejšnjem zasedanju niso spregovorili.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) To je lahko zelo razumno merilo, vendar ali je zapisano v katerem koli členu Poslovnika o delu zasedanja ali Parlamenta?

Predsednik. – Predsedstvo v skladu s svojimi pooblastiti tolmači pravilen način vodenja zasedanja na pošten in ravnotežen način za vse skupine.

Chrysoula Paliadelis (S&D). – Gospod predsednik, vprašati želim, ali sem tudi jaz na seznamu tistih, ki so zaprosili za besedo danes in ali sem tudi na seznamu tistih, ki so spregovorili na zadnjem zasedanju. Ali lahko dobil vprašanje na ta odgovor takoj sedaj?

Predsednik. – Takoj vam bom posredoval informacijo. Gospa Paliadelis, ste na seznamu govornikov skupine socialistov. Vrstni red za govor se ujema z vrstnim redom, v katerem ste zaprosili za besedo: zabeleženi ste po vrstnem redu, v katerem ste zaprosili za besedo. Besedo smo dali šestim članom vaše skupine.

Chrysoula Paliadelis (S&D). – Gospod predsednik, na podlagi česa?

Predsednik. – Na podlagi kronološkega vrstnega reda – časovnega razporeda. Na tem seznamu ste pod številko devet.

Nadaljevali bomo z zasedanjem.

(Vzkliki iz dvorane)

Pojasnil sem merila. Kaj še želite vedeti?

Corina Crețu (S&D). – Gospod predsednik, edini problem, ki ga vidimo je v tem, da bi bilo dobro v naprej vedeti, kdo bo dobil besedo. Ura je 10 zvečer in zastoj čakamo, če ne bomo dobili priložnosti za govor. Mislim, da bi morali imeti pravilo, s katerim bi vedeli vsaj dve uri vnaprej, kdo bo spregovoril.

Predsednik. – Vaše pripombe bomo upoštevali.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, za to niste krivi vi, vendar gre za popolno sramoto. Tu čakamo že več ur, da bi spregovorili. Sedaj je ura 10 zvečer. Enominutni govori potekajo, dodeljen nam je čas, vendar je to patetično. Če bomo tukaj porabili čas za pomembna vprašanja, ki se nanašajo na naše regije, bi vsekakor morali imeti možnost odločanja.

V vaši organizaciji morajo biti priprave, znotraj tega nesmiselnega parlamenta, v skladu s katerimi bomo lahko dejansko rekli, da bomo prisotni in da bomo prejeli čas za govor. Neumno je, da čakamo in posedamo tu v upanju, da bomo lahko spregovorili. Ljudje v naši državi, Združenem kraljestvu, so siti teh neumnosti, ker ne moremo zagovarjati njihovih pravic in njihovih vprašanj.

To je resnično smešno. Povejte to gospodu Barroso. Že prej sem mu povedal, da je vse to le farsa. Če bom tu do desetih zvečer v ponedeljek, torek, sredo in četrtek, potem bi morali vsaj imeti možnost spregovoriti o pomembnih zadevah, ki se nanašajo na naše države članice. Gospod, prosim vas, da to poveste svojim voditeljem, saj ne gre za demokracijo ampak za diktaturo.

Predsednik. – Hvala. Opozoriti vas moram, da je Gospod Barroso predsednik Komisije, ne Evropskega parlamenta.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, če bi namesto vsega tega pričkanja imeli priložnost za govor, bi mogoče lahko tudi za naše volivce lahko storili kaj dobrega, saj je ura 10 zvečer in vsi dobro vemo, da bi morali priti do besede. Vsakdo izmed nas je prišel sem, da bi sporočil zahteve naših volivcev. Ena minuta časa za govor je že tako zelo malo, krajšanje seznama pa je po mojem mnenju tudi zelo arogantno.

Predsednik. – Gospe in gospodje, razmere so zelo jasne. Za te govore imamo na voljo pol ure, torej se moram tega držati. Tisti, ki zahtevate besedo, bi porabili več kot le pol ure. Predsedstvo uporablja razumna, poštena merila in to je del njegovih pristojnosti.

Razumem vaše razočaranje. Skupaj z direktorjem služb za plenarna zasedanja, bomo preučili, kako bi lahko zagotovili približno idejo – saj točen podatek nikoli ne bo možen, ampak vsaj približno idejo – kdo izmed vas bo dobil besedo, da bi tako lahko zmanjšali število poslancev, ki čakajo. To bomo storili prostovoljno in se potrudili po najboljših močeh.

Z vašim dovoljenjem bomo sedaj nadaljevali zasedanje, drugače bomo celo noč razpravljali o isti zadevi.

S tem se ta točka zaključuje.

Pisne izjave (člen 149)

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – To je obdobje ključnih določitev v odnosu med EU in Belorusijo. Program za vzhodno partnerstvo je režimu v Belorusiji omogočil, da omili svoj tog nadzor nad družbo in odpre pot demokratičnim reformam. Vendar pa mora biti postopek vzajemen. Gospodarska pomoč EU in zagon projektov sodelovanja lahko pripeljeta do trdnega napredka le, če bodo vsak dobronameren korak EU spremljali resnični ukrepi za ponovno vzpostavitev odprte demokratične družbe v Belorusiji. Ocene razmer Milinkeviča, dobitnika nagrade Saharova, so pesimistične. Kot nam je povedal, se razmere na področju človekovih pravic niso izboljšale. Celo poslabšale so se. Istočasno, če pri tem ne pozabimo, da je Lukašenko režim bolj kot kadar koli odvisen od zahodne tehnologije, denarja in trgov, ima EU še dodaten vzvod nad nadaljnjim ravnanjem režima. Najprej moramo razumeti, da beloruski diktator preiskuje, kako resni so njegovi starši EU glede pomembnosti demokratičnih reform. Zato je ključnega pomena poslati jasno sporočilo, da je prednostna naloga EU izvesti resnične spremembe na področju človekovih pravic.

21. Večja naravna nesreča v avtonomni pokrajini Madeira (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o večji naravni nesreči v avtonomni pokrajini Madeira.

Günther Oettinger, član Komisije. – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, Komisija je zaskrbljena in žalostna zaradi strašnih dogodkov na Madeiri, predvsem zaradi velikega števila žrtev. Sočustvujem z vsemi prebivalci Madeire, ki jih je nesreča prizadela. Komisija še posebej izreka sožalje vsem družinam žrtev.

Včeraj je moj kolega Johannes Hahn, kot pristojen član Komisije, govoril s predsednikom avtonomne pokrajine Madeira, gospodom Jardimom, ki je povedal, da so razmere še vedno resne. Vendar pa imajo regionalne in nacionalne službe za nujne primere stvari pod nadzorom. Trenutno ne potrebujejo pomoči iz mehanizma na področju evropske civilne zaščite.

Kljub temu je škoda tako velika, da Madeira upa na finančno pomoč iz Solidarnostnega sklada EU. Komisija trenutno preučuje vse možne načine, kako bi Madeiri zagotovila finančno pomoč EU. Leta 2003 po katastrofalnem požaru smo Portugalski lahko odobrili solidarnostno pomoč v višini, ki je presegala 48 milijonov EUR. Solidarnostni sklad je bil ustanovljen leta 2002 z namenom zagotavljanja finančne pomoči na ravni EU državam članicam, ki so jih prizadele resne naravne nesreče.

Vendar pa morajo pred uporabo Solidarnostnega sklada biti izpolnjena določena merila. Najpomembnejši pogoj je, da portugalska vlada predloži vlogo za pomoč. Naj vas spomnim, da uredba, s katero je bil ustanovljen Solidarnostni sklad, običajno dopušča uporabo sredstev samo za obsežne nesreče, kjer stroški škode presegajo prag 0,6 % bruto domačega dohodka prizadete države. Trenutno za Portugalsko to pomeni, da morajo stroški škode presegati 958 milijonov EUR. Vendar pa je lahko v izrednih okoliščinah in če so izpolnjena določena merila, pomoč odobrena tudi za manjše „regionalne“ nesreče, predvsem če je prizadeta najbolj oddaljena regija, kot je Madeira. Ker Komisija še nima dovolj informacij o višini škode, je še prezgodaj, da bi govorili o tem, ali bodo pogoji izpolnjeni.

Portugalske oblasti morajo sedaj pripraviti hitro in temeljito oceno škode in Komisiji v roku desetih tednov predložiti zahtevo. Moj kolega gospod Hahn se bo ta petek srečal s portugalskim notranjim ministrom, gospodom Pereiro in pogovarjala se bosta o tem, kako naprej. 6. in 7. marca bo gospod Hahn obiskal Madeiro, da bi si sam ogledal škodo. Generalni direktorat za regionalno politiko Evropske komisije bo lahko zagotovil vso podporo, ki bi jo portugalske oblasti lahko potrebovale pri pripravi zahteve.

Rad bi vas spomnil, da se finančna pomoč iz našega Solidarnostnega sklada ne izplača takoj. Sklad je instrument, namenjen pomoči državam članicam, da odpravijo finančne posledice nesreč; ne gre za urgentni instrument. Sredstva Solidarnostnega sklada so zagotovljena z dodatnimi prispevki držav članic, ki presegajo normalni proračun. Zaradi tega je potrebna odobritev Evropskega parlamenta, povedano drugače, vaša odobritev in Sveta s pomočjo sprememb. Celoten postopek od vložitve zahtevka pa do izplačila pomoči bo trajal več mesecev. Vendar pa si bomo v Komisiji po najboljših močeh prizadevali, da bi bil postopek kar se da kratek.

Strukturni skladi niso razpoložljivi za takojšnje nujne ukrepe. Lahko zagotovijo nekaj pomoči v zvezi z dolgoročno obnovo. Komisija bo s portugalskimi upravnimi organi obravnavala kratkoročne možnosti in možne razumne in potrebne spremembe programa.

Zagotavljam vam, da bo Komisija naredila vse, kar je v njeni moči, da bi pomagala ljudem in oblastem Madeire pri odpravljanju posledic te strašne naravne nesreče.

Nuno Teixeira, v imenu skupine PPE. – (PT) Ko danes govorim v Parlamentu, sem prizadet zaradi žalosti nekaterih, ki so osebno doživeli in so bili priče tragediji, ki je prejšnjo soboto prizadela Madeiro. Pridružujem se bolečini in žalosti družin 42 žrtev, za katere je sedaj bilo potrjeno, da so umrli, hkrati pa jim izrekam sožalje zaradi njihove izgube.

Resničen obseg nesreče se bo šele pokazal, saj bodo skupine reševalcev, ki neprekinjeno delajo že vse od sobote s herkulskim naporom, ki ga pozdravljam, šele sedaj dosegle najbolj izolirano prebivalstvo. Obstaja strah, da se bo število žrtev še povečalo.

Območje je eno samo veliko uničenje, pri čemer so dostopne poti močno poškodovane, saj so ceste in mostovi popolnoma uničeni, prav tako pa so prekinjene osnovne storitve, kot sta oskrba z vodo in elektriko. Razseljenih je več kot 600 oseb, ki so izgubile svoje domove in osebno lastnino. Gospodarski in socialni vpliv te katastrofe ljudem preprečuje, da bi se vrnili k normalnemu načinu življenja. Vendar pa se moramo sedaj ozreti naprej. Prizadetim ljudem moramo poslati sporočilo solidarnosti, upanja in zaupanja. Zagotoviti moramo pomoč, pri tem pa mora odigrati vlogo Evropska unija, še posebej pa Parlament, saj sta ključnega pomena v postopku mobilizacije Solidarnostnega sklada. Kadar koli nas pozovejo k posredovanju, se moramo hitro odzvati, saj od prizadetih ljudi ne moremo zahtevati naj čakajo, predvsem takrat, ko nas najbolj potrebujejo.

Pozivam Komisijo in njenega predsednika gospoda Barrosa, predvsem pa Johannesa Hahna, komisarja za regionalno politiko. Pozdravljam njegov načrt, da bo v kratkem obiskal Madeiro, in ga pozivam, da posreduje to sporočilo upanja, pomoči in podpore za ponovno obnovo, saj je sedaj čas za obnovo tistega, kar nam je narava žal ponovno vzela. Popolnoma zaupam, da bomo to uresničili, saj kot me je naučila himna Madeire, so „ljudje Madeire ponižni, stoični in pogumni. So ljudje, ki orjejo zemljo med trdimi skalami; so junaki, ki delajo v divjini gora. Za Madeiro bodo spoštovali svojo zgodovino, preko dela pa si bodo prizadevali in dosegli srečo in slavo.“

Edite Estrela, v imenu skupine S&D. – (PT) V imenu Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu želim izraziti naše sožalje družinam žrtev in izkazati solidarnost ljudem v tragediji, ki je 20. v tem mesecu prizadela avtonomno pokrajino Madeiro na Portugalskem. Zaradi naliva, močnih vetrov in razburkanega morja centra turističnega mesta Funchal ni mogoče več prepoznati, za sabo pa so pustili uničenje in smrt. Prav tako je bila močno poškodovana javna in zasebna infrastruktura, kot tudi naravno okolje in kulturna dediščina. Komisar, prvotne ocene kažejo na to, da bo škoda presežala 1 milijardo EUR, tako da ustreza merilu Solidarnostnega sklada. Žal je več deset tudi smrtnih žrtev, veliko število ljudi je ranjenih in pogrešanih, več sto pa jih je ostalo brez domov. To podobo uničenja in trpljenja so si lahko ogledali povsod po svetu in nihče pri tem ni ostal brezbrizen. Izrazi solidarnosti so prišli iz vseh štirih koncev sveta.

Evropska unija in Evropska komisija morata prav tako pokazati aktivno solidarnost s to najbolj oddaljeno otoško regijo s tem, da hitro mobilizirata Solidarnosti sklad ter tako zmanjšata hude socialne in gospodarske posledice in pomagata povrniti normalno stanje na prizadetem območju.

Komisar, zaključila bom z naslednjim vprašanjem: ker je Parlament že odobril spremembe Solidarnostnega sklada. Zakaj te spremembe še niso uveljavljene? Zakaj se ne izvajajo?

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) To parlamentarno zasedanje smo začeli z minuto molka. Minuta molka ima dva pomena: prvič, solidarnost z žrtvami nesreče, ki je prizadela Madeiro in z njihovimi družinami in drugič, poklon vsem delavcem, ki so neutrudno pomagali tem žrtvam.

Vendar pa se moramo z minuto molka spomniti na in razmisliti tudi o stvareh, ki presegajo naše trenutne skrbi. Na Madeiri smo videli pojav, ki bo se pogostejši. Podnebne spremembe so vzrok, da do teh ekstremnih dogodkov vedno znova prihaja in da moramo najti načine, kako se odzvati na to. Naravnim nesrečam se ne moremo izogniti, istočasno pa ne smemo enostavno dopustiti, da bi vedno imele takšne tragične posledice na življenja ljudi. Zato si moramo prizadevati za načrtovanje in razvoj politik, ki so namenjene javnemu dobremu. Gospod predsednik, vendar pa želim na koncu povedati nekaj, kar je pomembnejše in zaradi česar smo sploh tu: Evropska komisija, Evropski parlament in evropske institucije se morajo biti spodobne hitro odzvati na izredne razmere. Za to so potrebna finančna sredstva in zahtevano hitro odzivanje.

Nuno Melo (PPE). – (PT) Tragedija v Madeiri je terjala številna življenja, uničila lastnino in razdejala portugalski otok, ki je bil ponosen na svojo lepoto in ki so jo lahko občudovali številni obiskovalci iz celega sveta. Predvidevam, da nihče, niti na Portugalskem – niti Portugalska – ni mogel biti pripravljen na grozote posnetkov, ki smo jih lahko videli doma v nenehnih poročilih, posnetkov ljudi, ki jih je odnesla voda, hiš, ki so se podirale, mostov, ki so se rušili in celotne pokrajine, ki jo je spremenila sila narave.

Kot je razvidno iz tamkajšnjih izjav, ne gre le za tragedijo, ki se je zgodila v portugalski regiji. Gre za tragedijo, ki je hudo prizadela del Evropske unije in v znak solidarnosti bi morala brez zadržkov zagotoviti pomoč. Brez zadržkov mora pomagati družinam umrlih in ljudem, ki so kar naenkrat ostali brez vsega, prav tako pa mora pomagati pri obnovi urbanega okolja in povrniti otoku Madeiri, kar mu je odvzela narava. Gospod predsednik, nekaj je gotovo: omenjeno je bilo sporočilo himne Madeire, sam pa sem se naučil lekcijo tudi iz portugalske himne, ki trdi „junaki morja, plemeniti ljudje, pogumen narod“. Gre za pogumne ljudi, ki so že ob številnih priložnostih v zgodovini dokazali, da v težkih trenutkih vedno znajo obrniti stvari na bolje in premagati takšne nesreče.

Tudi tokrat se bo to zgodilo, nedvomno s pomočjo in solidarnostjo celotne Evropske unije.

Constanze Angela Krehl (S&D). – (DE) Gospod predsednik, vsekakor ne gre za prijeten razlog za to razpravo. Madeiro je prizadela neverjetna naravna nesreča in prizadetim družinam izrekamo naše sožalje. Evropska unija mora v tem primeru zagotoviti pomoč. Tukaj je potrebna solidarnost celotne Evropske unije in le ponovim lahko to, kar je že bilo povedano. Komisijo pozivam, da kar se da hitro mobilizira Solidarnostni sklad ter tako zagotovi pomoč. Svet pozivam, naj zagotovi, da bo reforma Solidarnostnega sklada, ki jo je Parlament sprejel pred dvema letoma, končno izvedena, saj bo tako mogoče hitreje zagotoviti pomoč prizadetim regijam.

Prav tako se moramo zazreti v prihodnost. Madeira je v preteklih letih prejela veliko sredstev iz strukturnih skladov in tako bo tudi v naslednjih nekaj letih. Ta sredstva je treba uporabiti za preventivne ukrepe, da bi tako bilo mogoče zmanjšati grozne posledice naravnih nesreč, s tem pa tudi trpljenje. Gre za nekaj, kar moramo kot Evropska unija izvajati v pokrajinah, s tem pa tudi na Madeiri.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Nesreča na otoku Madeira zahteva nujne ukrepe in poziva k izredni finančni pomoči za to avtonomno pokrajino. Takšna pomoč mora biti namenjena obnovi infrastrukture in javnih storitev, ki so bile uničene ali poškodovane, prav tako pa mora biti zagotovljena ljudem, ki so bili prizadeti zaradi številnih vidikov nesreče, pa naj gre za gospodarski, socialni vidik ali vidik družine.

Nesreče niso poštene; skoraj vedno največ izgubijo tisti, ki imajo najmanj. Pomembno je najti in odškodovati, kolikor je le mogoče, vse tiste, ki so izgubili družinske člane, domove in vir dohodka. To, kar se je zgodilo na Madeiri, nam je na dramatičen način pokazalo pomen krepitve sodelovanja in solidarnosti v Evropski uniji, kot tudi na področju preprečevanja nesreč. V tem trenutku je pomembno zgraditi ustrezen finančni okvir za preprečevanje, ki krepí in izrablja mehanizme, kot so med drugim tudi kohezijska politika, politika za razvoj podeželja in regionalna politika, da bi pomagali državam članicam pri izvajanju ukrepov za zaščito ljudi, okolja in gospodarstva.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, izraziti želim žalost, ki jo delijo vsi člani Odbora za regionalni razvoj, zaradi izgube življenj na Madeiri in našo namero, da storimo vse, kar je v naši moči, da bi pomagali Madeiri sedaj, ko potrebuje pomoč. Seveda nacionalne in regionalne oblasti že počnejo vse, kar je v njihovi moči, da bi olajšale trpljenje ljudi in še posebej tistih, ki so ostali brez strehe nad glavo in pričakujemo, da bodo nemudoma zahtevale evropsko pomoč prek Evropskega solidarnostnega sklada. Prepričana sem, da jo bodo vsi vpleteni kar se da hitro obravnavali.

Evropsko komisijo pozivamo, da mobilizira vse svoje vire in skupaj s portugalskimi oblastmi pregleda, kako bi bilo mogoče prilagoditi evropske programe in pomagati regiji. Naj poudarim, da ima obstoječi Solidarnostni sklad še naprej dobro poznane omejitve. V aprilu 2006 je Komisija sprejela predlog o reviziji uredbe, ki ga je potem potrdil Parlament na prvi obravnavi maja 2006. Kljub nesporni uporabnosti prožnejšega Solidarnostnega sklada, kljub potrebi po razširitvi področja uporabe, da bi vključeval tudi nepredvidljive nesreče, ki jih je povzročil človek, kriminalna dejanja, kot tudi naravne nesreče, Svet vse od maja 2006 ni mogel doseči skupnega stališča o ponovnem pregledu sklada.

Glede na grozne dogodke na Madeiri je več kot očitno, da potrebujemo Solidarnostni sklad, ki bo lahko učinkovitejši pri premagovanju izzivov in bo Uniji omogočal, da zagotovi hitro in učinkovito pomoč za države članice, ki se znajdejo v nesreči. Zato pozivam špansko predsedstvo, da ponovno sproži proces za

spremembo Solidarnostnega sklada ter tako dokaze, da duh resnične evropske solidarnosti še vedno predstavlja bistvo evropskega projekta.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nesreče so seveda tudi posledica globalnega segrevanja. Prizadevati si moramo, da bi obvladali ta potek dogodkov, s katerim se vse pogostejše soočamo. Zato se zastavlja vprašanje, ali pomoč ne bi bilo dobro zagotoviti iz Sklada za prilagoditev globalizaciji, predvsem za delavce na Madeiri, saj so bila in bodo seveda uničena številna delovna mesta, in ali pri obnovitvenih delih ne bi mogli podpreti mala in srednje velika podjetja. Obrtnikom, še posebej pa storitvenemu sektorju bi lahko zagotovili znaten obseg pomoči.

Zato pozivam Komisijo naj preuči ali ne bi mogli nemudoma zagotoviti sredstev iz Sklada za prilagoditev globalizaciji.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz izražam globoko žalost nad biblično katastrofo, ki je prizadela Madeiro in mojo popolno podporo portugalski vladi. Upam, da se ta tragični izid z vidika števila umrlih in pogrešanih ljudi ne bo še poslabšal.

Planet nam pošilja klic na pomoč. Podnebne spremembe skupaj z divjim izkoriščanjem zemlje in industrijski razvoj dokazujejo, kako ranljivo je okolje. Rane se še vedno niso zacelile po katastrofalnih popravah v Nemčiji v preteklosti ter v državah vzhodne in srednje Evrope in požari v Grčiji. Nesreče vsekakor ne poznajo državnih meja.

Zato pozivam Evropsko komisijo, da se pozitivno odzove na pozive Evropskega parlamenta glede energičnega ukrepanja na ravni Skupnosti v zvezi s preprečevanjem naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek ter njihovih posledic.

Prav tako pozivam k takojšnji pomoči za žrtve na Madeiri. Zelo pomembno je, da imamo na voljo učinkovito politiko Skupnosti, posebno financiranje v izrednih razmerah ter skupino ukrepov za takojšnje odpravljanje škode brez birokratskih postopkov.

Moje sožalje sorodnikom žrtev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Družine, ki jih je prizadela tragedija na Madeiri zaslužijo naše globoko sočustvovanje in vso solidarnost, ko se poklanjamo spominu na umrle in ranjene ljudi ter na več sto razseljenih posameznikov. Sporočilo solidarnosti in upanja za ljudi avtonomne pokrajine Madeira po tej grozni nesreči zahteva hitre ukrepe ter poenostavljene in izredne postopke, namenjene zagotavljanju pomoči tistim, katerih življenje in lastnina sta bila uničena.

Nujno je treba mobilizirati Solidarnostni sklad, prav tako pa je treba uporabiti vse ostale sklade s pomočjo izrednih ukrepov, ki morajo hitro doseči družine, prizadete zaradi nesreče, tako da bo avtonomna pokrajina Madeira lahko hitro obnovila celotno prizadeto območje. Trenutno je najpomembnejše hitro izvajanje.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, tragične poplave, ki so prizadele avtonomno pokrajino Madeira, nas opominjajo da se lahko naravne nesreče, ki so posledica podnebnih sprememb, pomanjkanja načrtovanja in infrastrukture ter pomanjkanja informacij in pripravljenosti, spremenijo v človeško tragedijo, kot v tem primeru.

Parlament želim prav tako opozoriti na to, da so hude poplave pred nekaj dnevi prizadele tudi druga področja Evrope, kot sta Bolgarija in regija Evros v Grčiji, kjer je prišlo do materialne škode.

Prav tako želim Parlament spomniti, da Direktiva 2007/60/ES zahteva od držav članic, da do 2011 za vsako kotlino in ustrezne obmorske regije na njihovem ozemlju pripravijo predhodno oceno poplavne ogroženosti.

Naša dolžnost je, da pritismo na nacionalne vlade, naj zagotovijo, da bo zadevna direktiva izvajana v državah članicah. Vendar pa je tudi Evropska unija – mislim, da temu nihče ne oporeka – dolžna razviti intenzivnejše ukrepanje na področju preprečevanja naravnih nesreč in na koncu na področju zaščite življenj ljudi.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, včasih so požari, včasih suše, včasih pa uničujoče poplave, kot v tem primeru, vendar pa jug Unije predstavlja najočitnejši in najbolj nesrečen primer groznih posledic podnebnih sprememb. Če bi imeli evropski observatorij, bi jasno pokazal, da je to res in prav zaradi tega je boj proti podnebnim spremembam tako pomemben.

Prav tako je pomembno, da hitro zagotovimo pomoč Madeiri pri tej nesreči, Komisija pa mora brez odlašanja ukrepati.

Gre za okoliščine, v katerih mora Unija dokazati, da je učinkovita, da nudi podporo in da je blizu državljanom, predvsem pomoči najbolj potrebnim.

Skupaj s španskimi poslanci Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu bomo podprli to resolucijo za pomoč naši dragi sosedi Portugalski in Madeiri. Komisijo pozivamo, da se brez zavlačevanja, zadržkov in brez skoparjenja glede sredstev dogovori s portugalsko vlado, da bi tako bilo mogoče v čim večji meri odpraviti katastrofalne posledice te tragedije.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, vse od mladih let je bila torta z Madeire moja najljubša torta in ko sem odkril, da obstaja čudovit otok z imenom Madeira, sem mu vedno naklonjen. Ko sem slišal za uničenje prejšnjo soboto, me je preželo globoko sočustvovanje s tamkajšnjimi ljudmi, predvsem s prijateljem Nunom Teixeira in drugimi portugalskimi kolegi, saj je tudi moja pokrajina trpela zaradi poplav ravno pred božičem.

Z veseljem sem prisluhnil besedam, kot tudi tonu komisarja, ko je ponudil roko prijateljstva ljudem na Madeiri v tem groznem trenutku, ki bo verjetno od sedaj poznan pod imenom črna sobota.

V širšem smislu pa mislim, da bi morali preučiti merila za vzpostavitev Solidarnostnega sklada. Vzpostavitev na podlagi 6,6 % BDP in 958 milijonov EUR je previsoka, saj so številne takšne tragedije lokalne, čeprav so lahko uničujoče.

To moramo pregledati. Kratkoročno pa bomo za Madeiro storili vse kar je v naših močeh in v zvezi s tem pozdravljam izjavo komisarja.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) V imenu skupine Evropa svobode in demokracije želim izraziti solidarnost s prebivalci Madeire in trdno prepričanje, da bo evropska pomoč prizadetim v tem primeru hitreje na voljo, kot pomoč na Haitiju. Rad bi verjel, da se bosta tako Evropska komisija, kot tudi portugalska vlada učinkoviteje odzvali na naravno nesrečo na Madeiri, kot v prejšnjih primerih.

Prav tako želim podpreti kolege poslance, ki zahtevajo izboljšave mehanizma za zagotavljanje pomoči EU v primerih naravnih nesreč, da bo tako pomoč mogoče zagotoviti učinkoviteje in hitreje.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Tu jaz želim izreči podporo družinam in prijateljem žrtev tragičnih dogodkov v soboto na otoku Madeira.

Kot prebivalec Azorov, Portugalec in Evropejec, moram pozvati Parlament in Unijo, da izkažeta aktivno solidarnost z avtonomno pokrajino Madeiro in njenimi ljudmi.

Prav v pokrajinah mora biti zagotovljena navzočnost EU in ravno v takšnih primerih, ko je solidarnost nujnejša, kot kadar koli poprej, je najpomembnejše, da je Evropa navzoča.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, naj najprej izrazim iskreno sočustvovanje žrtvam in prizadetim družinam. V Avstriji imamo pogovor: kdor hitro da, dvakrat da. To ne bi smelo biti problem. Hitro moramo najti sredstva s katerimi bomo lahko brez odlašanja zagotovili denar in pomoč prizadetim. Prav tako bodo potrebne analize.

Ker sam živim v gorski pokrajini, zelo dobro razumem, kar se je tam zgodilo. Storjene so bile podobne napake, kot v naši državi. Usklajevalno Izravnalna in hidrotehnična dela smo izvedli, ne da bi pri tem upoštevali naravo, iz majhnih potočkov in kanalov pa so nastale deroče reke. Z grozo sem opazoval te dogodke, ki so se pred dvema tremi leti zgodili tudi v Avstriji, povedano drugače z iskrenim sočustvovanjem in razumevanjem. Takoj po čiščenju, po omejevanju škode si moramo skupaj prizadevati, da bi odpravili te napake. Pri tem ponujamo pomoč. Ko nas je doletela velika nesreča s plazom v vasi Galtür, smo prejeli mednarodno pomoč. S to mednarodno pomočjo smo lahko evakuirali celotno vas, rešili ljudi in jih odpeljali. Sedaj je primeren trenutek, da pošljemo pozitivno sporočilo in pokažemo mednarodno evropsko solidarnost, sam pa sem v zvezi s tem pripravljen storiti vse, kar je v moji moči.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Tudi jaz želim izraziti solidarnost z bolečino ljudi na Madeiri in prositi evropske institucije, predvsem Komisijo, da sprostijo vsa razpoložljiva sredstva in storijo vse, kar je v njihovi moči, da zagotovijo to pomoč. Prav tako želim poudariti, da kadar se zgodijo tovrstne nesreče, je veliko težje obravnavati njihove posledice, če se zgodijo v revnih državah in revnih pokrajinah. V primeru Madeire pa moramo upoštevati tudi dejstvo, da je bila zaradi zanašanja na turizem prizadeta gospodarska podlaga, Madeira pa je s tem doživela dvojni udarec. Njena naravna lepota, dostopne poti in kakovost življenja so bili

popolno uničeni. Razmere so resnično drugačne, kadar gre za tako resne težave v revnih državah in revnih pokrajinah, ko v primeru Madeire.

Ključnega pomena je, da ne čakamo več na vse spremembe Solidarnostnega sklada, ki so bile zahtevane in predlagane in ki so bile tu ponovno omenjene. Takoj se morajo začeti izvajati, ker se bodo takšni dogodki zaradi podnebnih sprememb vedno znova dogajali, predvsem v najrevnejših pokrajinah Evrope, saj se ravno te poleti spopadajo z nalivi in hudimi sušami.

Günther Oettinger, član Komisije. (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, rad bi se vam zahvalil za priložnost, da lahko spregovorim v Parlamentu o poplavah v Madeiri.

Ostro ste pozvali Komisijo, da pomaga Madeiri v trenutnih razmerah in izkaže evropsko solidarnost. Komisija je to pripravljena storiti. V naslednjih nekaj dneh in tednih bo treba v tesnem sodelovanju s portugalskimi oblastmi doreči, kako lahko pomaga. Moramo in bomo spoštovali pravila sklada. Kjer dopuščajo nekaj manevrskega prostora, bo Komisija to uporabila v korist Madeire. Najprej je treba oceniti škodo, potem pa je treba pripraviti in predložiti zahtevo za pomoč. To je vrstni red, v katerem je treba opraviti stvari. Generalni direktorat za regionalno politiko in moj kolega komisar Hahn bosta v zvezi s tem nudila svetovanje in podporo.

Gospa Estrela je pozvala k dodatnemu razvoju ključne direktive in pravil sklada. Pred več kot petimi leti je Komisija v zvezi s tem predstavila predlog, ki ga je Parlament podprl. Trenutno je še vedno pri Svetu. Vendar pa želim povedati, da predlogi, ki smo jih takrat podali, ne bi zagotavljali boljših možnosti za pomoč v tem določenem primeru. Drži, da mora preprečevanje še naprej ostati ključno področje naše politike. Zaradi tega je kohezijska politika ravno pravi instrument za uporabo.

Še enkrat vam zagotavljam, da bo Komisija naredila vse, kar je v njeni moči, da bi pomagala ljudem in oblastem Madeire pri odpravljanju posledic te strašne naravne nesreče.

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na marčevskem delnem zasedanju.

Pisne izjave (člen 149)

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Želim izraziti globoko žalost in globoko sočustvovanje z družinami žrtev naravne nesreče, ki je prizadela Madeiro.

Izraziti želim solidarnost z vsemi prebivalci Madeire, njenimi institucijami in regionalno vlado. Pozivam k solidarnosti institucij Evropske unije glede hitre in prožne uporabe Solidarnostnega sklada, predvsem pri dodeljevanju najvišjega možnega zneska financiranja, kjer je treba upoštevati poseben status Madeire, kot otoka in najbolj oddaljene regije EU.

Evropsko komisijo pozivam, da uporabi Strukturne sklade – Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad – na podlagi hitrih in enostavnih postopkov.

Prav tako pozivam k pripravljenosti Evropske unije, da s pristojnimi oblastmi izpogaja prerazporeditev sredstev Strukturnega sklada na podlagi okvira Skupnosti, pri čemer pa upošteva to nesrečo.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Izraziti želim globoko sočustvovanje in solidarnost s prebivalci Madeire, njihovimi institucijami in regionalno oblastjo zaradi *višje sile*, ki se je zgodila 20. februarja v avtonomni pokrajini Madeira in ki je povzročila več deset smrtnih žrtev, izginotja, razseljene osebe, poškodbe in ogromno materialno škodo. Te razmere zahtevajo hitre in učinkovite solidarnostne ukrepe EU. Zato je potrebna največja možna odzivnost vseh vpletenih v dodeljevanje Solidarnostnega sklada, da ga bo mogoče čim prej mobilizirati. Prav tako je ključnega pomena, da se skladi Evropske unije mobilizirajo na prožen način, z vnaprejšnjimi izplačili, poenostavljenimi postopki in večjim obsegom sofinanciranja, da bi tako bilo mogoče zadovoljiti potrebam avtonomne pokrajine Madeira. Zavzemamo se za to, da je treba Solidarnostni sklad ponovno pregledati na način, kot je Parlament že zahteval. Ta sklad mora delovati kot sklad za nujne primere, pri katerem so časi za pripravo zelo skrajšani, razpoložljivi zneski pa so večji.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Izraziti želim sožalje družinam tistih, ki so izgubili življenje zaradi poplav in plazov v hudem nalivu na Madeiri. Narave ni mogoče goljufati in ker naravnih nesreč ne moremo preprečiti, moramo storiti vse, da bi preprečili njihove uničujoče posledice in pomagali žrtvam teh nesreč. Zaradi naravnih nesreč in drugih kriznih razmer bi se morala Evropska unija hitro in učinkovito odzvati z uporabo ustreznih virov. V zvezi s tem sem v predloženih spremembah, ki se nanašajo na osnutek poročila gospoda Danjeana o izvajanju Evropske varnostne strategije in skupne varnostne in obrambne politike že poudaril, da je treba nujno zagotoviti učinkovito delovanje instrumentov za odzivanje na krizne razmere s pomočjo dobro organiziranih nadzornih centrov, ki ustrezajo potrebam ukrepov, izvedenih kot del prvega in drugega stebra. Dobro načrtovanje in učinkovito upravljanje teh centrov bo omogočilo uspešno izvajanje ukrepov na ozemlju držav članic Evropske unije in drugih držav, ki potrebujejo pomoč.

V EU je potrebno predvsem boljše usklajevanje reševalcev, policije, vojske in gasilcev. Pri tem je treba upoštevati uporabo posebej usposobljenih enot, kot je skupina poljskih reševalcev v nacionalni požarni službi, ki ima certifikat ZN.

22. Investicijski projekti na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo, ki ga je na zahtevo Odbora za industrijo, raziskave in energetiko pripravila gospa Adina-Ioana Vălean, o predlogu Uredbe Sveta o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 736/96 (COM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(CNS)) (A7-0016/2010).

Adina-Ioana Vălean, poročevalka. – Gospa predsednica, cenim, da ste prisotni na plenarnem zasedanju. Zahvalila bi se rada vsem poročevalcem v senci za plodne razprave in delo pri tem poročilu. Uveljavitev Lizbonske pogodbe daje Evropski uniji več pristojnosti na področju energetske politike. Verjamem, da je to področje, kjer lahko Evropa, če bodo države članice sodelovale, zagotovi varno, cenejšo in učinkovitejšo energijo za svoje državljane. Skupaj lahko kar najbolj omejimo vpliv nepredvidljivih dogodkov, kot je bila prekinjena oskrba s plinom v Evropi prejšnjo zimo.

Seveda se Evropa ne more vmešavati v pretok plina izven svojih meja ali reševati takšne spore, lahko pa zagotovimo, da bo naša infrastruktura prenesla pomanjkanje oskrbe ali okvare, s tem pa bo trg postal preglednejši in učinkovitejši. Evropa je to prednostno nalogo postavila zelo visoko na svoj program. Lani smo sprejeli tretji energetske ukrepe, katerega namen je zagotoviti konkurenčnejši in učinkovitejši energetski trg. Trenutno je na mizi v Parlamentu uredba o varnosti oskrbe s plinom in jutrišnje glasovanje glede uredbe o obveščanju o naložbah v energetske infrastrukturo, bo prispevalo k večji preglednosti in predvidljivosti trga.

Ob upoštevanju tega bi bilo škoda zapraviti priložnost, ki jo ponuja ta nov instrument s tem, ko ne bi uporabili prave pravne podlage, ki jo daje nov člen 194 Lizbonske pogodbe. Gre za zelo pomembno institucionalno, politično in pravo točko. Ta uredba ni samo orodje za zbiranje informacij; prav tako lahko da celovit pregled nad naložbami v energetske infrastrukturo, kot podlago za sprejemanje odločitev. Če bo Svet torej sprejel to uredbo na napačni pravni podlagi, menim, da bi moral Parlament to zadevo nasloviti na Sodišče Evropske unije in zagotovim vam lahko, da bo to tudi storil.

Če se vrnem na vsebino, to sem prej povedala že gospodu Barrosu, sedaj bom pa še vam, komisar Oettinger: Evropa je na točki preobrata in naša prednostna naloga bi morala sedaj bolj kot kadar koli poprej biti, kako podpreti naša podjetja in vzpostaviti pozitivno konkurenčno okolje. Zato potrebujemo močne politike, predvsem pa močnejšo, zanesljivejšo energetske politiko. Končni cilj je zagotoviti varno in poceni energijo za naše državljane in podjetja. S tega vidika upa, da zbiranje podatkov ne bo postalo samo sebi namen. Poskrbeti moramo, da ta uredba ne bo pomenila še dodatnega upravnega bremena za podjetja in da bo okrepljena zaupnost poslovno občutljivih informacij.

Glede drugega vprašanja, le obžalujem lahko, da sta skupini PPE in S&D predložili spremembo, v skladu s katero bi morala podjetja v EU zagotoviti podatke o naložbah v projekte v tretjih državah. Pozivam vas, da v pogodbah najdete pravno podlago, ki bi v energetske politiki dovoljevala eksteritorialnost. Poleg tega verjamem, da bi morali najprej dokazati, da vemo, kakšni so načrti na evropski ravni, preden se oziramo prek naših meja. Prav tako sem v Parlamentu začutila potrebo, da bi v to uredbo vključili prav vse. Mislim, da je to napaka. Če želimo, da bo ta instrument učinkovit, se moramo osredotočiti na resnične dosledne informacije, pri tem pa ne smemo pozabiti, da se moramo izogniti prekomerni birokraciji in vprašanjem

zaupnosti glede naših podjetij in Komisije. To ravnovesje sem skušala doseči na eni strani s tem, ko sem Komisiji omogočila pregled nad morebitnem prihodnjim potekom, po drugi strani pa tudi z zagotavljanjem, da je ta slika kar se da točna.

Nekaj gotovosti potrebujemo tudi v zvezi s prihodnjimi naložbami, da bi tako zagotovili ustrezno in trdno sprejemanje politike. Tudi mene je treba pomiriti, komisar Oettinger. Želim se izogniti situaciji, v kateri bi Komisija, po tem, ko je zbrala podatke, začela uveljavljati investicijske načrte in govoriti podjetjem, kam naj vlagajo. Zagotavljati bi morala rešitve in pobude za podjetja glede izvajanja kratkoročnih nedonosnih naložb, ki bi lahko bile potrebne za zagotavljanje varnosti oskrbe, drugače bodo ostale vse vrzeli.

Tukaj bom končala. Hvala za vašo pozornost in z veseljem pričakujem vaše pripombe.

Günther Oettinger, član Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe Vălean, spoštovani poslanci, kriza s plinom na začetku prejšnjega leta nam je pokazala, kako pomembno je za Evropo, da ima vzpostavljeno infrastrukturo, ki ne spodbuja le delovanja notranjega trga, ampak omogoča tudi solidarnost med državami članicami in pokrajinami, ki jih kriza prizadene. Zato je pomembno, da Komisija pridobi pregled nad tem, kakšni naložbeni projekti so predvideni ali potekajo in katere stare inštalacije bodo prenehale obratovati. Zato predlagamo razvoj in preoblikovanje informacijskega instrumenta, ki je obstajal tudi v času ene izmed prejšnjih kriz in sicer prve naftne krize.

Namen tega predloga je razširiti področje uporabe uredbe, predvsem na področja obnovljivih energij in CCS (zajemanje in skladiščenje ogljika). Pozdravljamo predloge Parlamenta glede vključitve področjih uporabe, kot so daljinsko ogrevanje ali proizvodne zmogljivosti plina, premoga in nafte. Prav tako želimo upoštevati obstoječe obveznosti poročanja, pod pogojem, da so informacije, ki so na voljo v kontekstu analiz, ki naj bi jih izvedla Komisija, uporabne.

(Težave z ozvočenjem)

(Seja je bila zaradi tehničnih težav za nekaj časa prekinjena)

Predsednica. – Še enkrat želimo poskusiti, da vidimo, če dela pri Nemcih.

Günther Oettinger, član Komisije. – (DE) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, izpostavil sem vprašanje, kako namerava Komisija ovrednotiti informacije, ki jih pridobi od držav članic v sklopu te uredbe. Naše analize bodo najprej osredotočene na previden razvoj infrastrukture z vidika pričakovanih sprememb v povpraševanju. Preučili bomo, ali bodo nove pričakovane zmogljivosti ustrezale napovedim prihodnjega povpraševanja ali pa lahko pričakujemo primanjkljaje.

V nasprotju s trenutno uredbo se zdi smiselno, da bi se začeli institucionalni pogovori o teh področjih. Komisija zato predlaga, prvič, objavo poročila o strukturnem razvoju energetske infrastrukture na vsaki dve leti. To je namenjeno izboljšanju preglednosti za vse upravljavce trga. Drugič, prav tako si želimo politične razprave s Parlamentom in državami članicami, da bi na podlagi tega lahko pripravili zaključke. To zadnjo točko želim izpostaviti, saj je jasno: uredba je instrument za pridobivanje in zbiranje informacij, da bi tako lahko ugotovili ali so potrebni kakršni koli ukrepi. Kako bomo to izvedli, je treba obravnavati v sklopu posebnih pobud energetske politike.

S tem želim preiti na točko, gospe Vălean, ki je zanimiva za vas in celoten Parlament in sicer nov člen 194 Lizbonske pogodbe in njegovo izvajanje. Za vse nas – Parlament, Svet in Komisijo – ta člen predstavlja tako priložnost, kot tudi obveznost, da v tesnem sodelovanju oblikujemo energetske politiko EU – povedano drugače, predvsem skupaj s Parlamentom. Kot novi komisar za energijo želim koliko je le mogoče in čim prej vključiti Parlament v vse prihodnje politične ukrepe. Vendar pa se pravni predpis, o katerem poteka današnja razprava, nanaša samo na zbiranje in ovrednotenje informacij v energetskega sektorja in zaradi tega, po tolmačenju Komisije, temelji na členih 337 in 187 Pogodbe Euratom. Vsebinska uredba je v skladu z obema členoma primarne zakonodaje, v skladu s sodno prakso pa mora biti izbira pravne podlage za sekundarno pravo povezana z izmerljivimi merili, ki se nanašajo na vsebino.

Nobena energetska politika ni pripravljena le na podlagi zbiranja in ovrednotenja informacij in prav zaradi tega je po mojem mnenju tu potrebno sprejeti odločitev. V zvezi s tem vas prosim za potrpljenje.

Marian-Jean Marinescu, v imenu skupine PPE. – (RO) Komisar, skušali ste pojasniti razlog zakaj ne delamo na podlagi soodločanja. Tudi sam ostajam istega mnenja, kot poslanka gospe Vălean, poročevalka za to poročilo, da je obravnavati te uredbe na podlagi soodločanja dobra ideja.

Nova uredba je zakonodajni instrument izjemnega pomena za energetske trg Evropske unije. Ta analiza mora dopolnjevati nacionalne in regionalne strategije in pomagati utrditi varnost preskrbe z energijo z identifikacijo morebitnih vrzeli in tveganj z vidika infrastrukture in naložb in z namenom zagotavljanja ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem v energetske sektorju.

Menim, da predlog Komisije vsebuje številne nejasne točke, za katere pa verjamem, da so bile odpravljene s predloženimi spremembami, kot je vprašanje objavljanja energetskih podatkov, ki jih pošljejo države članice. Te podatke je treba na nacionalni in regionalni ravni združiti. To pomaga pri preprečevanju razkrivanja poslovno občutljivih informacij.

Drugo vprašanje predstavlja pojasnitev, kaj pomeni „posebno telo“ ali telo, ki ima pripraviti in prilagoditi večletni razvoj omrežja po vsej EU ter večletni investicijski načrt za energetske infrastrukturo. Obstaja tudi vprašanje izogibanja podvajanju zbiranja podatkov in določanja, kdaj je treba predložiti poročilo za določen projekt, na primer po tem, ko so oblasti prejele vlogo za gradbeno dovoljenje.

Naslednji še posebej pomemben vidik predstavlja vprašanje nadziranja evropskih naložb v tretjih državah, ki vplivajo na evropski energetski trg. Verjamem, da je treba kot del te uredbe poročati tudi o naložbah vladnih in nacionalnih podjetij v tretjih državah, ki znatno vplivajo na energetski trg.

Adam Gierek, v imenu skupine *S&D*. – (PL) Gospa predsednica, evropsko združevanje, varnost in energetska solidarnost zahtevajo skupno upravljanje naložb v vseh državah članicah, kot del širše razumljene energetske infrastrukture, predvsem pa prenosne infrastrukture. Optimalne rešitve za naložbe na tem področju zahtevajo objektivne informacije o stanju infrastrukture v posameznih nacionalnih sistemih, kot tudi informacije, ki so ključnega pomena za izvedbo nekaterih študij EU prihodnjega združevanja.

Pomembno je, da element konkurenčnosti na skupnem trgu za izdelke in storitve, na katerega vplivajo predvsem stroški energije v vsaki državi članici in potreba po ohranjanju poslovnih skrivnosti, ne zavira ali moti procesov vključevanja. Naj ostane skrivnost le to, kar mora ostati skrivnost – vojaška infrastruktura.

To je pomembno predvsem zaradi tega, ker odločitve glede naložb, kot je na primer izgradnja plinovoda severni ali južni tok, ne bi smele biti izključno sebični ukrepi, sprejeti v interesu samo nekaterih držav članic EU. Vzpostavimo celovit, dolgoročen načrt energetske infrastrukture za celotno Unijo, ki bo temeljil na načelih sodelovanja, zaupanja in solidarnosti. Trenutna uredba bo žal to izpolnjevala le do določene meje in bi morala po mojem mnenju na primer vključevati tudi prednostne naloge držav članic.

Lena Ek, v imenu skupine *ALDE*. – (SV) Gospa predsednica, veseli me, da je Komisija močno zavezana k spodbujanju najboljših praks in izboljšanju energetske učinkovitosti na evropskem energetske trgu. Energetska učinkovitost je ključna za delovna mesta in rast v Evropi, prav tako pa je nujna, če želimo doseči cilj 2 °C. Dva glavna predpogoja v zvezi s tem sta inteligentno energetske omrežje in prost, dobro delujoč notranji energetski trg. Seveda vse to zahteva, da Komisija dobro pozna trenutno infrastrukturo in trg - in ravno temu je ta predlog namenjen.

Prav tako pa potrebujemo tudi birokracijo, ki bo učinkovito upravljala te informacije. Izogniti se moramo podvajanju, posredovane informacije pa morajo biti takšne, da bo mogoče uresničiti zastavljene cilje. Za vzpostavitev delujočega trga je prav tako izjemno pomembno, da so informacije, zbrane pri evropskih podjetjih, zaščitene ter se je tako mogoče izogniti kakršnim koli motnjam na trgu. Podprla bom poročilo avtorice, Parlament pa pozivam, da zavrne izjemno birokratske predloge, ki jih je predložila skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze.

Kot je bilo prej omenjeno, so cilji predloga izjemno pomembni – tako pomembni, da jim je bila dana posebna pravna podlaga v členu 194 Lizbonske pogodbe, v katerem so dobesedno navedeni. Zaradi tega je treba zagotoviti popolno sodelovanje Evropskega parlamenta s pomočjo rednega zakonodajnega postopka, ki je v skladu s to pogodbo. Za nas ni sprejemljivo nič drugega in šlo bi za skrajno nesrečen začetek sodelovanja, ki ga potrebujemo med Parlamentom in Komisijo za delovanje notranjega energetskega trga.

Yannick Jadot, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (FR) Komisar, dobro je, da želite razpravljati o rezultatu tega orodja v Evropskem parlamentu, vendar je treba pri tem spoštovati redni zakonodajni postopek. To orodje bo koristno, vendar pa bi lahko bilo bolj operativno, učinkovitejše in preglednejše.

Učinkovitejše predvsem če upoštevamo vse decentralizirane energetske vire. Ne gre za štetje vsake posamezne solarne plošče, vendar imamo na ravni držav članic informacije, ki jih je mogoče zbrati in tako ugotoviti, kam vodijo načrti decentralizirane energije. Ko govorimo o demokraciji in preglednosti, sem presenečen, da našega liberalnega kolego poslanca slišimo omenjati „birokracijo“. Instrument mora biti pregleden, o

njem je treba razpravljati in Komisija se mora posvetovati z vsemi partnerji, sindikati in združenji. Davkoplačevalci veliko prispevajo k prizadevanjem prenosa energije in pomembno je, da imamo informacije o financiranju, da bi tako točno vedeli, kako davkoplačevalci financirajo prenos energije v Evropi. Upam, da bo spremembe, ki so bile predložene, jutri sprejelo veliko število poslancev, več, kot jih je danes prisotnih.

Evžen Tošenovský, v imenu skupine ECR. – (CS) Predlog glede rednih informacij o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture EU je vprašljiv. S tem bodo organi EU vpleteni v področje konkurenčnih odnosov med podjetji, ki so večinoma v zasebni lasti. Po mojem mnenju obstajata v zvezi s tem predlogom dva dela. En del se nanaša na vsebino takšnih obveznih informacij, predvsem v zvezi z njihovim obsegom in podrobnostmi. Drugi del se nanaša na stopnjo zaupnosti in bodoče obveznosti Komisije glede zagotavljanja zaupnosti.

Trdno verjamem, da morajo biti informacije, ki jih je treba zagotoviti, bolj opisne narave in zagotavljati grob pregled nad energetskimi omrežji in njihovim nadaljnjem razvoju. Na ta način bi imela Komisija ustrezen pregled nad povezavami med posameznimi državami, istočasno pa tudi zadosten pregled na obstoječimi omrežji in napovedmi za prihodnje. Prav tako se postavlja vprašanje, kaj bi storila Komisija, če bi bila prepričana, da na nekaterih področjih obstajajo nezadostne kapacitete, ali če bi obstajale presežne kapacitete. Z zadostnim obsegom splošnih informacij bi prav tako odpravili problem nerodnih razprav glede zagotavljanja varnosti v zvezi z nekaterimi strateškimi načrti energetskih podjetij.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Dogodki zadnjih let so pokazali, da je varnost preskrbe z energijo v EU bolj želja, kot stvarnost.

Energetski sistemi držav članic EU niso niti dovolj skladni, niti dovolj medsebojno povezani. Prav zaradi tega so se številne države v začetku prejšnjega leta znašle brez ogrevanja in plina, kljub vsej solidarnosti in dobri volji EU. Potrebne bodo obsežne pobude Evropske komisije, da bi bilo mogoče odpraviti te razmere, zato pa mora biti Evropska komisija pri svojem delu obveščena na ustrezen in podroben način, tako s strani držav članic, kot tudi s strani zasebnega sektorja.

Zaradi tega lahko gledamo na osnutek uredbe Sveta o obveščanju o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture, kot na naravni in potreben korak pri širjenju energetske politike EU in s tem tudi kot na odgovor na trenutne dogodke na področju oskrbe z energijo v EU. V poročilo vključene predlagane spremembe v zvezi s tem delom programa izboljšujejo besedilo uredbe in zaradi tega menim, da jih je vredno podpreti.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, odlično poročilo gospe Vălean vsebuje nekaj razumnih stališč, s katerimi se strinjam.

Prvič, zahteva po zagotavljanju optimalne ravni varnosti podatkov in informacij, ki se zahtevajo v skladu s predlogom in sicer tistih, za katere nosilci gospodarske dejavnosti menijo, da so občutljivi podatki. Drugič, zahteva glede zagotavljanja možnosti združenih podatkov tudi na širši regionalni ravni, glede na to, da nacionalna raven včasih ni uporabna. Tretjič, obveščaje mora imeti praktičen namen in mora dopolnjevati analizo razvoja evropskega plinskega sistema.

Zaradi tega mora biti Komisija dolžna obravnavati svoje analize z državami članicami in operaterji v sektorju; to je obveza, ki nam jo Komisija mora dati.

Prav tako se moramo uspešno izogniti podvajanju dela, ki ga morajo opraviti operaterji, nacionalni regulativni organi in države članice, da bi opredelili nacionalne načrte, namenjene zagotavljanju varnosti oskrbe, s posebnim poudarkom na plinski infrastrukturi ter hkrati zagotoviti, da operaterji ne bodo kaznovani, če se odločijo spremeniti investicijske načrte.

Na koncu želim opozoriti na člen 1(2) predloga, v katerem so obravnavane časovne omejitve glede obveščanja. Upoštevati je treba dejstvo, da številni projekti ne gredo dlje od faze načrtovanja. Najboljši rezultat je tako mogoče doseči le, če se bo uredba nanašala samo na tiste projekte, za katere so bile pridobljene potrebne avtorizacije in dovoljenja ali tiste, za katere so bile sprejete končne odločitve glede investicij.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Najprej želim čestitati poročevalki za odlično opravljeno delo. Lizbonska pogodba krepi pristojnosti Evropske unije na področju energetske politike. Za energetske politiko Evropske unije sta ključnega pomena varnost preskrbe z energijo EU in solidarnost med državami članicami v času energetske krize. Trenutna uredba vzpostavlja skupni okvir za obveščanje Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v sektorjih nafte, zemeljskega plina, električne

energije in biogoriv ter o investicijskih projektih v zvezi z geološkim skladiščenjem ogljika, proizvedenega v energetskega sektorju.

Komisija bo lahko predložila predloge o tem, kako bolje izkoristiti obstoječe zmogljivosti in prepoznati rešitve v času energetske krize. Uredba ne sme znatno povečati upravnega bremena, s katerim se morajo spopadati energetska podjetja. Vendar menim, da mora ta uredba veljati tudi za evropska podjetja, ki vlagajo v projekte energetske infrastrukture tretjih držav, ki so neposredno vezani na energetska omrežja ene ali več držav članic ali pa znatno vplivajo nanje. Zato upam, da bo jutri sprememba 74 deležna večinske podpore.

Roger Helmer (ECR). – Gospa predsednica, nekatere spremembe, ki jih danes zvečer obravnavamo, odražajo manično obsedenost z obnovljivimi viri energije. Še naprej govorimo o pomembnosti zmanjšanja emisij CO₂, čeprav teorija o globalnem segrevanju, ki ga je povzročil človek, razpada pred našimi očmi.

Če bi resno mislili o zmanjšanju emisij CO₂, bi vsekakor dali prednost jedrskim elektrarnam in ne obnovljivim virom energije. Odločili smo se za vzpostavitev spodbud, ki v veliki meri izkrivljajo trg s tem, ko dajejo prednost obnovljivim virom energije in ne jedrski energiji.

Evropa potrebuje konkurenčno, zanesljivo, prevladujočo pasovno energijo, kapacitete, ki jo je mogoče zagotoviti z jedrsko energijo. V tem času pa se ni mogoče zanašati na to, da bo pomilovanja vreden dotok prekinjajoče elektrike iz polj vetrnih elektrarn poganjal evropsko industrijo.

Številne države EU, vključno z mojo, se soočajo z možnosti energetskega krča ob koncu tega desetletja, ki bo deloma posledica tudi direktive o velikih kurilnih napravah.

Če ne bomo zgradili resnih proizvodnih kapacitet, s tem pa mislim na jedrsko energijo in premog, nam bo zmanjkalo elektrike.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Vprašanje energije in energetskih omrežij je ključno vprašanje za prihodnost evropskega gospodarstva. Pomen varnosti preskrbe z energijo se ponavlja v različnih dokumentih, razpravah in srečanjih. Da pa bi besedam in deklaracijam sledile specifične rešitve in izmerljivi učinki, moramo najprej zagotoviti ustrezno raven financiranja za načrtovane investicije. Glede na poročilo, ki ga je pripravilo podjetje Exxon Mobil, ena izmed svetovno največjih korporacij za goriva, naj bi se povpraševanje po energiji vsako leto povečalo za približno 1,2 % in bi se tako do leta 2030 povpraševanje dvignilo za približno 35 %.

Povpraševanje po plinu, ki bo drugi najpomembnejši energetski vir, naj bi se dvignilo za 1,8 % letno. Trenutno svet porabi nekaj več kot 3 milijarde m³. Leta 2030 bo potreboval okoli 4,3 milijarde m³. Zaradi vse večje potrebe Evrope po plinu, se bo odvisnost od uvoza tega vira povečala s 45 % v 2005 na 70 % v 2030. Glede na te vrednosti je treba finančno podporo s strani Evropske skupnosti za energetska omrežja strateško obravnavati.

V trenutnih gospodarskih in finančnih razmerah je še posebej težko najti investitorje za številne projekte. Samo ustrezna pomoč Evropske unije bo omogočila izvedbo teh projektov. Prednost je treba nameniti tistim projektom, ki so osredotočeni na čezmejne potrebe in prispevajo k razvoju novih tehnologij, temeljnega pomena za prihodnje energetske potrebe Evrope. Ti projekti bodo pomagali odpraviti razlike pri povezavah med sistemi v Evropski uniji in bodo omogočili še bolj optimalno uporabo lasnih energetskih virov Evropske unije.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, to vprašanje je zelo pomembno vsaj iz treh razlogov: Prvič, misliti moramo na varnost preskrbe z energijo, saj bo prišel dan, ko bo zmanjkalo fosilnega goriva; drugič, naši cilji glede podnebnih sprememb za 2020 ali kot so nekateri zagovarjali za 3020 ali celo 4020; in tretjič, zmanjšati moramo našo odvisnost od fosilnih goriv, ki včasih prihajajo iz nezanesljivih in diktatorskih režimov, kar je zelo pomembno.

Čas torej ni naš zaveznik in eno izmed področij, ki zahteva resno pozornost, je področje raziskav in inovacij. Skrbi me podvajanje na tem področju.

Pred kratkim sem spoznal, da 45 različnih skupin opravlja raziskave na bakteriji salmonelle. Če se to lahko dogaja pri bakteriji salmonelle, bi lahko imeli tudi 450 skupin, ki opravljajo enake raziskave na področju obnovljive energije, na primer vetrne energije, sončne energije, energije plimovanja in valovanja.

Zato želim vprašati Komisijo, kakšne načrte ima pri usklajevanju teh raziskav, da bo mogoče kar najbolj izrabiti sredstva ter tako zagotoviti tehnologijo, ki jo potrebujemo.

Ioan Enciu (S&D). - (RO) Čestitati želim gospe Vălean za to poročilo. Izpostaviti želim nekatere vidike glede pomembnosti investicij v infrastrukturo. Nenehen razvoj energetske infrastrukture je edini način za soočanje z nenehno spreminjajočo se družbo. Razvoj obstoječih omrežij, skupaj z investicijami v nove oblike omrežij, prilagojene inovativnim energetskim virom, je ključni dejavnik pri zagotavljanju lažjega dostopa do novih energetskih virov, tako za prebivalstvo, kot tudi za industrijo.

Trenutno regionalno sodelovanje dejansko poteka v energetskem sektorju. Vendar pa ga je treba z jasnimi predpisi okrepiti. Solidarnost med državami članicami je treba prenesti od ideje v realnost. Prav tako so pomembne vse večje investicije v sisteme IT za nadziranje in poročanje o zalogah goriva v času krize.

Na koncu želim poudariti, da so investicije in razvoj rešitev IKT v energetskem sektorju ključne za razvoj energetskega učinkovitega gospodarstva z nizkimi emisijami ogljika.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Lizbonsko pogodbo, ki je okrepila pristojnosti EU na področju energetske politike, je treba aktivno izkoristiti, da bi tako bilo mogoče premagati težave in preprečiti morebitne težave na energetskem trgu.

Zagotavljanje informacij o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture bo v pomoč pri ugotavljanju vrzeli med ponudbo in povpraševanjem v tem sektorju, s tem pa bo prispevalo tudi k vzpostavitvi boljše skupne energetske politike v duhu solidarnosti in zblíževanju držav članic na energetskem trgu. Zaradi prej omenjenih razlogov se strinjam s stališčem, da je treba zbrati točne in dosledne informacije o načrtovanih investicijah, da bi EU lahko sprejela pametne odločitve glede energetske politike na podlagi celostne slike in razmer, ki prevladujejo v vseh državah članicah.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Zagotavljanje stabilne in neprekinjene oskrbe z energijo je postalo prednostna naloga vlad v državah članicah Unije, kot tudi celotne Skupnosti. Pri tem posebno odgovornost nosi Evropska komisija, ki bi si s svojimi ukrepi morala prizadevati za varno oskrbo z energijo za Skupnost in sicer z razvojem in nadziranjem pravnega delovanja evropskega energetskega trga.

Eden izmed mehanizmov večrazsežnostne energetske politike Komisije mora biti podpora za učinkovite investicijske projekte v energetskem sektorju. Komisija mora izvajati redne analize in raziskave. Analize morajo temeljiti na informacijah o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v posameznih državah, s tem, da poudarek ni samo na obratih, ki so trenutno v uporabi, ampak tudi na analizah investicijskih projektov, ki so namenjeni povečevanju raznovrstnosti energetskih virov in surovin ter načinu kako se obdelujejo in prenašajo. Ko bo Komisija imela podobne analize iz vseh držav Unije, bo lahko izbrala strategijo, ki prinaša največ koristi evropskemu energetskemu trgu.

Paul Rübig (PPE). - (DE) Gospa predsednica, komisar Oettinger, eden izmed ključnih problemov energetskega sektorja je seveda pomanjkanje energije. Verjamem, da moramo pri varnosti oskrbe razmišljati tudi o pomanjkanju. Ravno v zvezi z obnovljivimi viri energije to predstavlja izjemen izziv.

Na drugi strani pa moramo vzpostaviti tudi inteligentna omrežja. Več energije iz obnovljivih virov imamo, večje so naše možnosti, da zagotovimo večjo energetsko učinkovitost našega okolja z inteligentnimi omrežji, pa tudi z zagotavljanjem spodbud za gospodinjstva pri uporabi inteligentnega merjenja za zmanjšanje porabe in stroškov. Povečanje učinkovitosti bo odigralo zelo pomembno in ključno vlogo v prihodnje, ne samo pri proizvodnji energije, ampak predvsem pri porabi energije.

Günther Oettinger, član Komisije. - (DE) Gospa predsednica, spoštovani člani, rad bi se vam zahvalil za dragocene predloge za izboljšave. Komisija bo zagotovila, da bodo države članice v zadnji različici uredbe obravnavale številne vaše predloge.

Komisija se zaveda zaupne narave informacij, ki se nanašajo na načrtovane projekte. Zaradi tega se strinjamo s predlogi Parlamenta o objavljanju samo tistih podatkov, ki so bili predhodno zbrani na ravni države članice. Poleg tega morajo biti podatki združeni na evropski ravni na takšen način, da iz njih ni mogoče razbrati nobenih informacij o posameznih podjetjih in njihovih poslovnih politikah. To je pomembno v primerih, ko v določenem energetskem sektorju posluje samo eno podjetje na nacionalni ravni.

Kot sem že omenil, prav tako pozdravljamo razširitev področja uporabe in bodo vključene tudi proizvodne zmogljivosti nafte, plina in premoga. Ne želim skrivati dejstva, da so države članice manj naklonjene temu predlogu, vendar v roku petih let obljublajo pregled vključevanja teh zmogljivostih.

Ne glede na našo različno tolmačenje pravne podlage za uredbo, vam lahko zagotovim, da je namen Komisije izvesti široko razpravo na področju infrastrukture. Novi infrastrukturni in solidarnosti instrument, ki bo

razvit in bo namenjen nadaljevanju na področju finančne pomoči Skupnosti vseevropskim energetskim omrežjem, bo to omogočil, kot tudi poročila Komisije o napredku pri izvajanju programa za oživitvev gospodarstva v povezavi s prednostmi za energetske projekte.

Adina-Ioana Vălean, poročevalka. – Gospa predsednica, rada bi se zahvalila komisarju in kolegom za njihov zanimiv prispevek k razpravi.

Samo nekaj zaključnih besed – ali vsaj moj zaključek. Najprej želim še enkrat poudariti, da politike vsekakor ne smejo posegati v trg. Ne pozabimo, da je Evropa tržno gospodarstvo in politike so namenjene le odpravljanju pomanjkljivosti trga.

Drugič, še vedno sem trdno prepričana, da te uredbe ne bi smeli uporabljati za preverjanje pravilne uporabe drugih uredb ali vključevati podrobnih informacij; ne gre za vaje iz statistike. Vsekakor moramo zagotoviti, da bodo zbrane informacije ohranile določeno stopnjo pomembnosti, drugače bodo zaradi velike količine podatkov izgubile pomen. Ta uredba ni namenjena pripravi politike o obnovljivih virih energije ali plinu.

Svoji kolegici Leni Ek želim izraziti upanje, da bomo zaradi združenih podatkov, ki jih bomo dobili na podlagi te uredbe, lahko postali pametnejši glede energetskih vprašanj in da bodo v našem splošnem interesu.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 25. februarja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Čestitam Evropski komisiji, da je Svetu predložila spremenjeno uredbo o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji.

Poročilo na smiseln način bogati vsebino in jo posodablja, to pa iz dveh razlogov. Prvi razlog je zagotoviti pregledne informacije o varnosti in zaupnosti občutljivih podatkov, ki jih bo Komisija morala redno prejemati, da bi tako učinkovito upravljala energetske politike. Poročilo je usklajeno z Lizbonsko pogodbo, v kateri je posebna pozornost namenjena energetski politiki in sicer s krepitvijo in usklajevanjem njenih metod in investicij, ki so potrebne v sektorju.

Ker vrh v Københavnu ni zadovoljil svetovnih političnih vodij, moramo spremeniti strategijo politik, ki jim moramo slediti. Evropski parlament posebno pozornost namenja problemu, da bi tako imel pregled nad energetskimi investicijami na področju izgradnje, prevoza in skladiščenja povezanih energetskih proizvodov, s tem pa bi bilo mogoče zagotoviti proizvodne in distribucijske industrije ter tako tudi varovati varstvo potrošnikov.

Drug razlog je v tem, da se mora energetska politika EU osredotočiti na različne vire, varnost oskrbe in energetske učinkovitost, saj v EU primanjkuje energetskih proizvodov, notranje povpraševanje – kot je uvoz – pa ne preneha rasti.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Načelo solidarnosti mora predstavljati osnovo pri pripravi energetskih politik Evropske unije. Če bodo države članice sodelovale, bodo lahko zagotovile cenejšo, varnejšo in učinkovitejšo oskrbo z energetskimi viri za državljane in podjetja. Za Evropsko unijo je ključnega pomena, da ima energetske infrastrukturo, ki omogoča lažje sodelovanje med državami članicami, da bi tako bilo mogoče zmanjšati probleme, ki se pojavijo v energetskih krizah. Z uredbo bodo Evropski komisiji na voljo informacije o energetskih strukturah, s tem pa bo imela tudi pregled nad njimi. Vključene so informacije o infrastrukturi za nafto in zemeljski plin, pa tudi za obnovljive vire energije. Ko bodo te informacije zbrane, bo mogoče izpostaviti pomanjkljivosti v evropskem energetskem sistemu in predlagati ukrepe, kako jih odpraviti. Ukrepi, ki bodo izvedeni na evropski ravni, morajo dopolnjevati nacionalne in regionalne strategije. Za nas je izjemno pomembno, da zaščitimo zaupno naravo poslovnih informacij, ki se zbirajo. Poleg tega je prav tako pomembno spremljanje tistih evropskih naložb v tretjih državah, ki močno vplivajo na energetski trg EU.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, predlog uredbe o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti je zelo pomemben instrument za spodbujanje učinkovitosti energetske politike na ravni EU.

Podpiram bistvo tega predloga in sicer potrebo po določitvi doslednega in celovitega okvira za razvoj investicij na področju energetske infrastrukture v Uniji, s katerim bo lahko Komisija spremljala stanje razvoja investicijskih projektov, predvidenih v energetskem sektorju.

Spremljanje je vsekakor ključno za zagotavljanje, da bo politika, ki se izvaja v podporo projektom, pregledna, vendar le pod pogojem, da bo upravno breme za mala in srednje velika podjetja – gonilno silo gospodarstva EU – zmanjšano na najnižjo možno raven.

Zdi se mi pozitivno, da je bil dosežen sporazum, s katerim bo mogoče zagotoviti, da bo Komisija prejete podatke operaterjev na trgu obdelovala z zajamčeno potrebno zaupnostjo. Investicijski projekti na področju energetske infrastrukture so ključnega pomena, če želimo vzpostaviti prost, s tem pa tudi konkurenčni energetski trg.

Zaradi tega pozivam Komisijo, da na podlagi zbranih podatkov redno pripravlja analizo strukturnega razvoja na področju energetskega sektorja, da bi tako bilo mogoče prepoznati vsa področja za izboljšave na trgu in vse ovire, ki preprečujejo njegovo optimalno delovanje.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Niti en dan ne mine, da ne bi država članica ali veliko podjetje najavilo velike investicijske načrte na področju energetskega sektorja. Na risalnih mizah so trenutno številni različni plinovodi, vetrna polja in elektrarne na morju. Istočasno je pri usklajevanju prihodnjih investicij še vedno veliko pomanjkljivosti. Že to bi bilo samo po sebi dovolj dober razlog za sprejetje predlagane uredbe, ki bo vse obveznosti glede obveščanja o energetskih investicijah s strani držav članic spravila v poenoteno strukturo. Uredba, ki naj bi bila sprejeta, omogoča usklajevanje regionalnih investicij in pomaga pri skupnem načrtovanju, kar krepi energetski trg in varnost oskrbe.

Pomembno je, da zahteve v predlogu glede obveščanja o naložbah ne nalagajo prekomernega upravnega bremena organom držav članic. Zagotoviti moramo, da se bo metoda obveščanja o investicijah ujemala s predhodno sprejetimi pravili. V zvezi s tem je treba ponoviti, da direktive EU za notranji trg elektrike in zemeljskega plina še vedno pozivajo k pripravi 10 letnih investicijskih načrtov.

Izvirni predlog Evropske komisije se ni nanašal na investicije v daljinsko ogrevanje. Zaradi tega je treba sprejeti spremembo, ki to vključuje med področja, za katera je treba obvezno zagotavljati informacije in ki jo je predlagal Odbor za industrijo, raziskave in energetiko. Ne smemo pozabiti, da v novih državah članicah daljinsko ogrevanje igra znatno vlogo pri oskrbi prebivalstva. Na Madžarskem to obliko ogrevanja uporablja približno 2 milijona ljudi. Med usklajevanjem politik o energetskih investicijah ni mogoče izpustiti naložb v daljinsko ogrevanje.

Edit Herczog (S&D), v pisni obliki. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kljub veliki negotovosti glede izvedbe investicijskih projektov na področju energetske infrastrukture, kar še zastruje resne težave, ki jih je povzročila finančna in gospodarska kriza pri investicijskih načrtih na energetskem sektorju, se moramo jasno zavedati, da ključni dejavnik v novi evropski energetski politiki, ki je namenjena zagotavljanju varne oskrbe, blažitvi posledic podnebnih sprememb in ohranjanju konkurenčnosti, predstavljajo velike naložbe v prihodnjih letih v energetske infrastrukturo Evropske unije. To je pomembno orodje za oblikovanje skupne energetske politike.

Brez zadostnih informacij o naši energetski infrastrukturi ne moremo učinkovito podpreti evropske energetske politike na ravni EU. Prav zaradi tega menim, da je naš skupni cilj v Skupnosti zagotavljanje točnih in rednih informacij o investicijskih projektih v energetski infrastrukturi EU, manjšanje bremena pridobivanja informacij, izboljšanje uporabne analize na podlagi informacij, ki jih je prejela Komisija, istočasno pa lajšanje bremene za akterje v zasebnem sektorju, ki imajo vse večjo vlogo pri investicijah v razvoj infrastrukture.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), v pisni obliki. – (PL) Iskreno bi se rad zahvalil poročevalki, ki je pripravila tako uravnoteženo poročilo. Usklajena prizadevanja držav članic in Evropske komisije, ki jih poročilo vsebuje, bodo zagotovila izboljšan in celosten sistem varnosti preskrbe z energijo v Uniji, istočasno pa zagotovila večjo učinkovitost in zmanjšala porabo energije. Komisija in države članice bi morale kot del energetske politike Skupnosti identificirati naložbe, ki so potrebne za zadovoljevanje strateških potreb EU glede ponudbe in povpraševanja zemeljskega plina in elektrike. Uredba vzpostavlja skupne okvire na podlagi katerih Evropska komisija prejema podatke in informacije o investicijskih projektih v energetske infrastrukturo na področjih surove nafte, zemeljskega plina, elektrike, biogoriv, investicijskih projektih z nizkimi emisijami za mestne ogrevalne in hladilne sisteme. Nedvomno je premog eden izmed elementov, potrebnih za ohranjanje stabilnosti v energetskem sistemu, ki ga ne smejo izpodrivati obnovljivi viri energije, saj ne bodo zadovoljili potreb gospodarskih sektorjev novih držav članic, ki se nenehno širijo in razvijajo. Z izpostavljanjem prednosti premoga, kot vira energije, je treba izpostaviti, da bo uporaba novih tehnologij omogočila doseganje večjega zmanjšanja onesnaževanja in postopno prilagajanje določenih mejnih vernosti emisij CO₂.

Rovana Plumb (S&D), v pisni obliki. – (RO) V sklopu nove energetske politike, namenjene zagotavljanju oskrbe z energijo, blaženju vpliva podnebnih sprememb in zagotavljanju konkurenčnosti, bodo imele investicije v energetska infrastruktura ključno vlogo. Nove zahteve politike, kot so ciljne vrednosti za mešanice goriv, bodo spremenile politike držav članic, tako da bodo imele koristi od nove, sodobne energetske infrastrukture.

Komisija predlaga ponoven pregled trenutnega sistema obveščanja o investicijah v energetske projekte. Namen je zbrati primerne informacije o predvidenih investicijah, da bi tako Komisija lahko spremljala razmere na področju infrastrukture in predvidela morebitne težave. Glede na to, da trenutna zakonodaja EU že nalaga obveznosti glede poročanja in obveščanja v zvezi z investicijami in infrastrukturo, je treba uporabo teh informacij bolje uskladiti, da se bo mogoče izogniti podvajanju obveznosti, kot sta poročanje in zaupnost in hkrati izboljšati dostop državljanov do informacij. Čeprav je predlog predvsem osredotočen na upravne zadeve, daje idejo o naravi in značilnostih, predvidenih v prihodnjih investicijah.

Zato je še dodaten poudarek treba nameniti vplivu projektov na okolje, da bi bilo mogoče zagotoviti zagotovila in dodatne spodbude za izgradnjo in razgradnjo energetske infrastrukture na primeren način in ob varstvu okolja. Čestitam poročevalki.

Richard Seeber (PPE), v pisni obliki. – (DE) Ena izmed glavnih nalog, s katero se bo morala EU v prihodnje spopasti, je vse večje povpraševanje po energiji in istočasno varovanje okolja, predvsem v zvezi s podnebnimi spremembami, ki so posledica človeškega vpliva. V zvezi s tem je izjemno pomembno, da Evropska unija pozna vse projekte v energetska infrastruktura v državah članicah. S tem se bo povečala učinkovitost dela za pripravo evropskih energetskih rešitev. Trenutno besedilo o izmenjavi informacij o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture bo zagotovilo dober pregled nad obstoječo energetska infrastruktura v Evropi.

Ni treba posebej omenjati, da to poročilo ne sme dopuščati zlorabe podatkov. Zato pozdravljam medstrankarski sporazum, ki določa jasna temeljna pravila za prenos podatkov. Osrednje spremljanje prav tako omogoča zgodnje ugotavljanje ali se Evropa preveč osredotoča le na en energetski vir. Gledano v celoti poročilo predstavlja napredek s sodobni mešanici energetskih virov.

Vladimir Urutchev (PPE), v pisni obliki. – (BG) Gospa predsednica, gospe in gospodje, vse do sedaj smo potrebo po hitri pripravi skupne energetske politike EU obravnavali le, ko je prišlo do krize, takšne, kot se je zgodila pozimi 2009. Z upravičeno zaskrbljenostjo lahko rečemo, da se stvari ne morejo več nadaljevati tako. Prav zaradi tega pozdravljam poročilo gospe Vălean in menim, da predstavlja pomemben korak k vzpostavitvi skupne evropske energetske politike. Ni treba poudarjati, da bo sprejetje številnih direktiv in uredb za energetski sektor vzpostavilo potrebne pogoje za pripravo takšne skupne politike. Mislim, da smo blizu točke, ko lahko začnemo razmišljati celo o sporazumu glede ustanovitve energetske skupnosti EU. Uvedba sistema obveščanja o investicijskih projektih na področju energetskega sektorja v vsaki posamezni državi članici bo Komisiji omogočila, da pridobi popoln pregled in hkrati usmerja države pri odpravljanju najšibkejših, problematičnih področij. S tem bo mogoče doseči zadovoljivo, zanesljivo infrastruktura, ki bo lahko podprla delovanje notranjega energetskega trga in zmanjšala posledice kriz. Najpomembnejše je dejstvo, da je za skupno notranjo energetska politiko EU, glede katere je Evropski parlament vztrajal v številnih svojih dokumentih, predpogoj skupna evropska energetska infrastruktura.

23. Načrt prihodkov in odhodkov za spremembo proračuna št. 1/2010 (oddelek I - Evropski parlament) (razprava)

Predsednica. Naslednja točka je poročilo gospoda Vladimírja Maňke v imenu Odbora za proračun o načrtu prihodkov in odhodkov za spremembo proračuna št. 1/2010 (oddelek I – Evropski parlament).

(2010/2014(BUD)) (A7-0017/2010).

Vladimír Maňka, poročevalec. – (SK) Vsi dobro vemo, da bomo le s skupnimi napori na evropski ravni lahko premagali največje izzive 21. stoletja, kot so podnebne spremembe, tveganja in stroški surovin in energije, gospodarska globalizacija in grožnje naši varnosti.

Če se hoče Evropa soočiti s temi problemi, mora imeti na voljo učinkovite in celovite instrumente. Takšne instrumente bo zagotovila Lizbonska pogodba.

Decembra smo potrdili proračun evropskih institucij za 2010. Zaradi razlogov, povezanih z izvajanjem Lizbonske pogodbe, naše delo v decembru ni bilo dokončano in se bo nadaljevalo tudi v Aprilu. Danes smo v začetni fazi uveljavitve pogodbe, EU pa bo morala že od samega začetka imeti na voljo zadostna sredstva, da bi izvedla nove politike. Lizbonska pogodba vpliva na celoten sklop storitev Evropskega parlamenta in drugih institucij. Glede Evropskega parlamenta se bo obseg soodločanja znatno povečal in se bo nanašal na 95 % zakonodaje. Dodana so bila področja, kot so svoboda, varnost in pravica, kmetijstvo, ribištvo, raziskave in strukturni skladi. V svetu in pri vzpostavitvi številnih novih pravnih temeljev na področjih, kot so turizem, šport, energetika, civilna obramba in uprava in sodelovanje, se bo večkrat uporabilo glasovanje po načelu kvalificirane večine. To bo na splošno povečalo zakonodajne dejavnosti EU, kar bo znatno vplivalo na pristojnosti Evropskega parlamenta in njegove dejavnosti, s tem pa tudi na potrebo po okrepitvi upravljanja.

Glavna prednostna naloga spremembe proračuna, ki jo je predlagalo predsedstvo Evropskega parlamenta v povezavi z Lizbonsko pogodbo, je zagotoviti, da bo imel Evropski parlament na voljo dovolj virov za izvajanje svoje zakonodajne vloge. Spomnimo se, da je Evropski parlament v letu 1988 omejil svoje zahteve. To omejitev je opredelil kot 20 % vseh upravnih stroškov institucij. V letu 2006 je Evropski parlament v pogajanjih o večletnem finančnem okviru za 2007-2013 odobril to omejitev, kot najvišjo vrednost vseh upravnih stroškov institucij. Vse od leta 2006 so se stroški Evropskega parlamenta povečevali v povezavi s statutom poslancev, ki je stopil v veljavo, čeprav je na drugi strani ravno tega statuta zagotovljeno financiranje iz proračunov držav članic. Danes moramo prav tako obravnavati odhodke, ki so posledica nove vloge Evropskega parlamenta v zvezi z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Omeniti je treba, da pri omejitvi porabe v višini 20 % ni bil upoštevan statut poslancev ali Lizbonska pogodba. Kljub temu, da je statut poslancev vključen v Lizbonsko pogodbo, smo v Odboru za proračun vztrajali na proračunu za Evropski parlament 2010, ki upošteva 20 % omejitev iz originalnega večletnega finančnega okvira. To smo tudi dosegli.

Pri pripravi osnutka proračuna 2011 pa bomo morali skrbno določiti novo formulo, da bi zagotovili vzdržnost proračuna v naslednjem obdobju. Poudariti želim, da je najboljši način za zagotovitev vzdržnosti proračuna, priprava proračuna, ki temelji na dejanskih potrebah ne pa na napovedih inflacije. Le s tem pristopom bo mogoče zagotoviti, da bo proračun odražal le dejanske potrebe, s tem pa se bo povečala njegova preglednost in učinkovitost.

José Manuel Fernandes, v imenu skupine PPE. – (PT) Ta spremenjen proračun je posledica uveljavitve Lizbonske pogodbe. Parlament je prevzel nove pristojnosti in nove odgovornosti, torej potrebuje sredstva, da bi se soočil z novim izzivom. Poudariti želim, da evropski državljani od Parlamenta zahtevajo odlično zakonodajo in da bi to bilo mogoče zagotoviti, je treba poslancem, odborom in političnim skupinam zagotoviti potrebna sredstva.

Ta spremenjeni proračun izpolnjuje pravne in proračunske standarde ter dobro finančno disciplino. Poleg tega verjamemo, da sta proračunska disciplina in prizadevanja za prihranke potrebni bolj kot kadar koli do sedaj, kar pri izvajanju tega proračuna evropski državljani tudi pričakujejo. Zato lahko ponovno potrdimo pomembnost oblikovanja ničelnega proračuna, ki zagotavlja dodatno strogost in preglednost, prav tako pa zahtevamo informacije v zvezi s stalnimi odhodki Parlamenta. Vztrajamo tudi pri potrebi po dolgoročnem načrtovanju v nepremičninski politiki, da bi bilo mogoče zagotoviti proračunsko vzdržnost.

Prav tako želimo izpostaviti, da smo proračunske rezerve zmanjšali za 4 milijone EUR. S tem skupni obseg proračuna sedaj predstavlja 19,99 % prvotne postavke, postavke 5, ki je bila sprejeta na prvi obravnavi.

Prepričani smo, da bodo ti ukrepi pripomogli k temu, da bomo upravičili utemeljene pomisleke, pričakovanja in zahteve evropskih državljanov.

Göran Färm, v imenu skupine S&D. – (SV) Gospa predsednica, ta sprememba proračuna je predvsem praktične narave, njen namen pa je prilagoditi postopke Parlamenta novim nalogam, ki jih ima v skladu z Lizbonsko pogodbo. Eden izmed odstavkov pa predstavlja načelo; nanaša se na odločitev, ki je bila sprejeta pred 20 leti, da Parlament ne sme vzeti več kot 20 % administrativnega proračuna EU.

Zaradi te odločitve bomo nekoliko preseгли to omejitev – vendar bolj zaradi tehničnih sprememb, kot pa zaradi nove politike. Kljub temu pa je prišlo do razprave glede pravila o 20 %. Če ne bo prišlo do znatnih zmanjšanj, bo omejitev presežena, ko bo v 2011 današnja odločitev v celoti uveljavljena. Obstaja dober razlog za razpravo o spremembi tega pravila o 20 %, saj se je vloga Parlamenta spremenila mnogo bolj, kot vloge ostalih institucij, kljub temu pa tega načela ne smemo zavreči brez temeljitega premisleka.

Tu mislim predvsem na dva vidika. Prvič, upoštevati moramo dejstvo, da so trenutno številne države članice pod izjemnim pritiskom glede zmanjševanja števila zaposlenih in plač. V takšnih razmerah ne morem še

naprej povečevati upravo EU. Drugič, ne smemo pozabiti, da smo administrativni proračun EU oblikovali skupaj z drugimi institucijami in da smo v odločitvi iz leta 1988 obljubili, da če bomo razmišljali o opustitvi pravila 20 %, bomo to storili šele po pogovoru s Svetom. To je še posebej pomembno glede na težka pogajanja s Svetom, ki se jim v zvezi s službo za zunanjepolitično delovanje, finančno uredbo, dolgoročnim proračunom in tako dalje ni mogoče izogniti.

Glasujem za to poročilo, istočasno pa opozarjam na prihodnost.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Lizbonska pogodba krepi celotno EU. Krepi vlogo evropskih državljanov, prav tako pa krepi vlogo Evropskega parlamenta. Okrepljen položaj Evropskega parlamenta prav tako prinaša večje zakonodajne obveznosti. Te mora vsak posamezni poslanec glede na svoje znanje in prepričanje kar najbolje izpolniti.

V povezavi s tem želim omeniti slogan zakonodajne odličnosti. Moj „da“ spremembi proračuna Parlamenta je pogojen. Glede na vse hujšo krizo, moramo finance upravljati kar se da skrbno. Kot parlamentarci pa smo prav tako dolžni na najboljši možen način opraviti zakonodajno delo. To dvojno zahtevo je treba izpolniti.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Gospa predsednica, to, da glasujemo za znatno povečanje proračuna Parlamenta, vključno z dodatkom za parlamentarno pomoč, je znak zaupanja, ki ga imajo poslanci Parlamenta do Odbora za proračun, tukaj pa so praktično le štirje ali pet članov Odbora za proračun. To je dober znak, da nam zaupajo.

Razlog zakaj sta prisotna dva koordinatorja iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu in Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pa je v potrditvi, da se popolnoma strinjamo s tem povečanjem proračuna, saj menimo, da ne krši standardov glede varčevanja, ki smo jih sami vzpostavili.

Evropski parlament je zelo posebna institucija, kar moj kolega poslanec, gospod Färm dobro ve. Če bi na Švedskem ali v Španiji nenehno povečevali obseg naši pokrajin, število poslancev v parlamentu in naše funkcije, bi morala vsaka država članica povečati proračun parlamenta.

To se dogaja v Evropskem parlamentu, zaradi tega moramo glasovati zanj.

Res je, da bomo v prihodnjih letih morali zagotoviti, da bodo ti odhodki vzdržni in resno se bomo morali pogovoriti o proračunski politiki in o prihodnjih politikah o zaposlovanju in pisarniški opreми. Vse to bo treba obravnavati v prihodnje v sklopu vzdržnosti in učinkovite porabe.

Kolegij predsednika Parlamenta in Odbor za proračun sta sprejela nekaj nasprotnih stališč, saj kolegij zagovarja potrebe poslancev, v Odboru za proračun pa zagovarjamo varčnost in proračunsko resničnost.

Kljub temu menim, da je ta sporazum dober in da ga bomo jutri lahko potrdili brez težav.

Derek Vaughan (S&D). – Gospa predsednica, govorim v imenu skupine S&D, vendar se večina poslancev zaveda potrebe po dodatnih sredstvih po uveljavitvi Lizbonske pogodbe. Pojavljajo pa se številna vprašanja glede časovne ustreznosti in financiranja teh predlogov. Nekatera izmed teh vprašanj so izpostavili kolegi.

Pojavljajo se tudi druga vprašanja. Na primer, na kakšnih dokazih temelji potreba po dodatnem osebju? Ali so bile številke kar izmišljene? Če pa temeljijo na dokazih, potem menim, da bi te dokaze morali videti.

Kako bo dodatno osebje za sekretariat razporejeno? Mislim, da bi morali prejeti tudi to informacijo.

Prav tako menim, da če sprejmemo poseben dodatek za pomoč v višini 1 500 EUR mesečno, moramo preveriti tudi druge stroške, stroške dodatnih pisarniških prostorov, ki bi lahko nastali. Dejansko bi morali dobiti informacijo o skupnih stroških za to.

Jutri bo pred poslanci težka odločitev. Vedno je nekoliko sporno, ko moraš odločati o tem, ali si boš odobril sredstva. Če bi nam bile posredovane vse informacije, ki smo jih s kolegi zahtevali, bi jutrišnja odločitev za poslance mogoče bila nekoliko lažja.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Glede na pozno uro, ko razpravljamo o tem, se zdi, da naš proračun ne prenaša dnevne svetlobe.

Gospa predsednica, Lizbonska pogodba nam očitno nalaga več obveznosti, več pristojnosti in več dela, vendar ali to pomeni, da potrebujemo več zaposlenih v odborih, skupinah in pri posameznih poslancih?

Dvomom v to. Če želimo biti bolj politični in učinkovitejši pri svojem delu, lahko to storimo najboljše znotraj okvirov trenutnega proračuna.

Gospa predsednica, zdi se, da obstajajo številni koraki, ki jih moramo izvesti. Ne govorimo le o enkratnem povečanju v tem letu, saj se zdi, da bomo povečali proračun tudi naslednje leto in moja skupina temu ni naklonjena. Če se bomo dogovorili o povečanju zaradi Lizbonske pogodbe, potem lahko ta argument uporabimo le ob tej priložnosti. Kar se nas tiče, mora biti to enkratno povečanje, brez povečanja naslednje leto in še leto kasneje. Vse kar bi to pomenilo je, da bi potrebovali več zgradb.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Zakonodajna odličnost je prednostna naloga Parlamenta, poslanecem v EP, odborom in političnim skupinam pa morajo biti zagotovljena zadostna sredstva za to. Novi izdatki za poslovanje, ki so nastali zaradi izvajanja določb Lizbonske pogodbe, so sedaj vključeni v proračun Parlamenta. Poleg tega poročilo prav tako poudarja pomembnost razširjene zakonodajne vloge, ki jo ima Parlament, s tem pa tudi dodatna finančna sredstva, da bi lahko to uresničil. Izvesti je treba posebne ukrepe, s katerimi bo mogoče zagotoviti stabilen proračun z oblikovanjem politike ničelnega proračuna in dolgoročnega načrtovanja za uresničevanje zahtev Parlamenta z vidika nepremičninske politike.

Menim, da mora biti prvotno večletno načrtovanje večletnega finančnega okvira še naprej splošna referenca proračuna Parlamenta, da se zaščitijo njegovi interesi in se obenem ohrani proračunska disciplina; Istočasno verjamem, da je treba ohraniti tradicionalno omejitev 20 % in pozdravljam dejstvo, da je bil v tem primeru dosežen sporazum o nepreseganju te omejitve. Prav tako podpiram zamisel o tem, da je treba izvesti ukrepe, namenjene zagotavljanju proračunske vzdržnosti v prihodnjih letih, ob hkratni ponovni potrditvi priprave osnutka proračunske politike, ki bo strožja. Prav tako verjamem, da je potrebna preglednost, kar pomeni zagotavljanje jasnih informacij o celotnem obsegu fiksnih stroškov v proračunu Evropskega parlamenta.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospa predsednica, ob koncu postopka želim povedati, da je Evropski parlament to zadevo obravnaval zelo odgovorno. Želim se zahvaliti Kolegiju, predvsem zaradi tega, ker je poiskal način za upoštevanje zgornje meje 20 %. V času gospodarske krize je za vse nas pomembno, da čim bolj previdno ravnamo z denarjem davkoplačevalcev, vendar istočasno zagotovimo, da so poslancem v EP na voljo dobri in učinkoviti viri. Prihranki v višini 4 milijonov EUR pri zgradbah nam ne smejo preprečevati, da bi uporabili obstoječe vire in zagotovili, da bo naša zgradba ena izmed najbolj sodobnih zgradb v svetu in bomo tako lahko kar najučinkovitejše delali za naše državljane.

Vladimír Maňka, poročevalec. – (SK) Rad bi se vam zahvalil, gospe in gospodje, za stališča in govore, pa tudi za iskanje rešitev znotraj odbora.

V proračunu 2010 smo vzpostavili sistemske ukrepe, ki lahko zagotovijo finančne prihranke in zmanjšajo pritisk na naše omejitve, glede porabe. Oktobra lani smo se v usklajevalnem postopku dogovorili, da bo letos v Evropskem parlamentu opravljena administrativna revizija v generalnem direktoratu za infrastrukturo in logistiko ter varnostnih službah. Cilj je oceniti, ali se sredstva porabljajo na najboljši možen način. Rezultati revizije predstavljajo izhodišče za nadaljnji napredek in večjo učinkovitost. Dodatne morebitne prihranke vidim v boljši izrabi naših virov v okviru storitev tolmačenja ali na področju dela na daljavo. Od Parlamenta in ostalih institucij pričakujem posodobljene informacije glede tega, kako nameravajo uporabiti začasno neizkoriščena sredstva, ne samo pri storitvah prevajanja, ampak tudi pri najetih prostorih, kopirnih storitvah itd. Trdno sem prepričan, da bodo prihranki v proračunu doseženi s srednjeročno strategijo na področju sredstev in zgradb, kar bo prispevalo k vztrajnosti proračuna EP. Administracija evropskega parlamenta nam bo v nekaj dneh predstavila strategijo. Gospe in gospodje, še enkrat bi se rad zahvalil za vaše sodelovanje in za vaš odgovoren odnos do tega vprašanja.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 25. februarja 2010.

Vsem se želim zahvaliti. Zahvaljujem se tudi našim tehnikom in tolmačem, da so nas spravili skozi ta večer.

Pisne izjave (člen 149)

Alexander Alvaro (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Čestitam gospodu Manki za uspešna pogajanja glede zelo omejenega okvira za proračun 2010. Poleg popolnoma utemeljenih in potrebnih sprememb politik EP glede zaposlenih in zgradb, obstaja po mojem mnenju tudi pereče vprašanje načrtovanega povečanja dodatka za strokovno pomoč poslancem za 1 500 EUR. Žal zaradi postopkovnih razlogov o tem ni mogoče glasovati ločeno, saj je povečanje dodatka za strokovno pomoč poslancem od maja 2010 daje, za katero se je odločil kolegij, v času finančne krize neprimerno. Seveda bo Parlament zaradi nedavne uveljavitve Lizbonske

pogodbe, gledano v celoti potreboval dodatne zmogljivosti za zakonodajno delo, vendar z uvedbo statuta pomočnikov od samega začetka trenutnega parlamentarnega mandata še vedno ni nobenih dokazov, da poslanci v EP dejansko potrebujejo več pomočnikov. Poleg tega se „nakupna moč“ dodatnega denarja močno razlikuje po posameznih državah članicah in to bi bilo treba prav tako upoštevati v poročilu, ki ga je še treba pripraviti na podlagi rezultatov po uvedbi novih pravil za pomočnike poslancev v EP. Glede na trenutno zelo omejen prostor in delovne prostore v Parlamentu, obstaja nevarnost, da bo tudi danes sprejeto povečanje dodatka za strokovno pomoč poslancem za 1 500 EUR prispevalo k dodatnim povečanjem, zahtevam in prihodnjim delovnim prostorom. Zaradi tega se bo Nemška liberalna stranka (FDP) v Evropskem parlamentu vzdržala glasovanja.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Ta sprememba proračuna predstavlja odziv na resnične potrebe. Z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, so se pristojnosti Evropskega parlamenta na številnih področjih znatno povečale. Neposredna posledica te razširitve je veliko širši obseg dela, kakovost katerega mora ustrezati najvišjemu zakonodajnemu standardu. Ne gre za primer, ko bi zahtevali denar zase, kot domnevno trdi tisk. Vendar pa moramo instituciji Evropskega parlamenta zagotoviti potrebne vire, da bi lahko izpolnil pričakovanja evropskih državljanov.

Georgios Stavrakakis (S&D), v pisni obliki. – (EL) Tudi jaz se želim zahvaliti poročevalcu za njegovo delo. Povečane pristojnosti, ki jih je dobil Evropski parlament v skladu z Lizbonsko pogodbo, nedvomno znatno krepijo njegovo vlogo ter zagotavljajo oprijemljive in učinkovite odgovore na pričakovanja evropskih državljanov. Istočasno pa so zaradi povečanja njegovih dejavnosti nastale tudi dodatne zahteve glede dodatnih zaposlenih, tako v administraciji Evropskega parlamenta, kot tudi v političnih skupinah in pisarnah poslancev v EP. Sprememba proračuna Evropskega parlamenta ni bila le pričakovana, ampak je bila tudi potrebna, če želimo, da se bo Evropski parlament učinkovito odzival na nove odgovornosti, ki še dodatno krepijo njegovo demokratično vlogo. Parlament želim spomniti, da je bil podobno spremenjen proračun Sveta, da bi bilo mogoče uresničiti njegove administrativne zahteve, ko je bila vzpostavljena funkcija predsednika Evropskega sveta in pričakovati je mogoče podobne predloge glede spremembe proračuna Evropske komisije. Potrditev te spremembe bo omogočila tako administraciji Parlamenta, političnim skupinam, kot tudi poslancem EP, da se bolje in učinkovitejše odzivajo na nove zahteve.

24. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

25. Zaključek seje: glej zapisnik

(Seja se je zaključila ob 23.50)